

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 927

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 decembrie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
1.526. — Hotărâre privind aprobarea Listei obiectivelor de investiții din București și din județele Constanța și Iași și a indicatorilor tehnico-economici ai acestora din cadrul Programului pentru victimele violenței în familie — Programe de asistență socială, parte a Proiectului privind incluziunea socială finanțat din Împrumutul 4825—RO, ratificat potrivit Legii nr. 40/2007 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind incluziunea socială, semnat la București la 4 iulie 2006	2
1.527. — Hotărâre privind reorganizarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Vâlcea și preluarea acesteia prin absorbție de către Universitatea din Craiova	3–12
1.620. — Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004	13–175

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea Listei obiectivelor de investiții din București și din județele Constanța și Iași și a indicatorilor tehnico-economici ai acestora din cadrul Programului pentru victimele violenței în familie — Programe de asistență socială, parte a Proiectului privind incluziunea socială finanțat din Împrumutul 4825—RO, ratificat potrivit Legii nr. 40/2007 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind incluziunea socială, semnat la București la 4 iulie 2006

În temeiul prevederilor art. 108 din Constituția României, republicată, și ale art. 42 alin (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă Lista obiectivelor de investiții din cadrul Programului pentru victimele violenței în familie — Programe de asistență socială, parte a Proiectului privind incluziunea socială finanțat potrivit Legii nr. 40/2007 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind incluziunea socială, semnat la București la 4 iulie 2006, cu completările ulterioare, din București și din județele Constanța și Iași, prevăzută în anexa nr. 1 la prezenta hotărâre.

(2) Se aprobă indicatorii tehnico-economici pentru obiectivele de investiții prevăzute la alin. (1), potrivit anexelor nr. 2/1—2/3* la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivelor de investiții prevăzute în anexa nr. 1 se asigură din împrumutul acordat de către Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare Guvernului României, potrivit Legii nr. 40/2007, de la bugetul de stat prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale și de la bugetele locale, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație, conform programelor de investiții publice aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii, familiei și protecției sociale, interimar,
Mihai Constantin Șeitan,
secretar de stat
p. Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,
interimar,
Mihai Capră,
secretar de stat
Ministrul dezvoltării regionale și locuinței,
Vasile Blaga
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

București, 2 decembrie 2009.
Nr. 1.526.

*) Anexele nr. 2/1—2/3 sunt clasificate potrivit legii și se comunică numai instituțiilor interesate.

ANEXA Nr. 1

LISTA

obiectivelor de investiții din cadrul Programului pentru victimele violenței în familie — Programe de asistență socială, parte a Proiectului privind incluziunea socială finanțat din Împrumutul 4825 — RO, ratificat potrivit Legii nr. 40/2007 pentru ratificarea Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, destinat finanțării Proiectului privind incluziunea socială, semnat la București la 4 iulie 2006

1. Centrul destinat victimelor violenței în familie sectorul 3 București — beneficiar DGASPC¹⁾ sectorul 3
2. Centrul de servicii integrate pentru victimele violenței în familie Iași — beneficiar DAC²⁾ Iași
3. Centrul pentru combaterea violenței în familie Techirghiol — beneficiar DGASPC¹⁾ Constanța

¹⁾ Direcția generală de asistență socială și protecția copilului.

²⁾ Direcția de asistență comunitară.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind reorganizarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Vâlcea și preluarea acesteia prin absorbție de către Universitatea din Craiova

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 28 alin. (8) și al art. 31 alin. (1) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se înființează Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea, cu sediul social în municipiul Râmnicu Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464, județul Vâlcea, prin reorganizarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Vâlcea, care se desființează. Drepturile și obligațiile Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Vâlcea se preiau de Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea. Drepturile de administrare asupra bunurilor proprietate publică a statului prevăzute în anexa nr. 1a) și asupra bunurilor proprietate privată a statului prevăzute în anexa nr. 1b) se transmit Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea.

Art. 2. — Se aprobă preluarea prin absorbție a Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea, unitate de cercetare-dezvoltare, cu sediul în municipiul Râmnicu Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464, județul Vâlcea, de către Universitatea din Craiova, cu sediul în municipiul Craiova, str. A.I. Cuza nr. 13, instituție de învățământ superior aflată în subordinea Ministerului Educației, Cercetării și Inovării. Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea va funcționa ca unitate fără personalitate juridică în cadrul Universității din Craiova.

Art. 3. — Obiectivele activității unității de cercetare-dezvoltare sunt: cercetare fundamentală și cercetare aplicativă; dezvoltare tehnologică și inovare în domeniul pomiculturii și al protecției mediului; producerea, multiplicarea și comercializarea de semințe și material săditor pomicol și dendrologic; transferul tehnologic al rezultatelor cercetării, instruire profesională, servicii de consultanță și expertiză; relații științifice internaționale; relații de cooperare de comerț interior și exterior; alte obiective ce decurg din activitatea specifică unității de cercetare-dezvoltare.

Art. 4. — (1) Patrimoniul Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea, care cuprinde drepturi de administrare asupra bunurilor proprietate publică a statului, proprietate privată a statului, precum și bunuri și servicii și alte drepturi și obligații, după caz, potrivit situației financiare din data de 31 august 2009, se preia și se integrează de către Universitatea din Craiova, pe bază de protocol de predare-preluare de la Stațiunea de Cercetare și Producție Pomicolă Vâlcea, care se desființează, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, întocmindu-se balanța de verificare.

(2) Universitatea din Craiova administrează bunurile din domeniul public și privat al statului preluate în baza prezentei hotărâri, prevăzute în anexele nr. 1a) și 1b).

(3) Suprafața de 148,24 ha indispensabilă activității de cercetare-dezvoltare, aflată în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Domeniilor Statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1c), trece în administrarea Universității Craiova, pentru Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea.

(4) Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, care se referă la valorile bunurilor aflate în domeniul public al statului, prevăzute în anexele nr. 1a) și 1b), reevaluate potrivit prevederilor Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 3.471/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe corporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice, se modifică în mod corespunzător.

Art. 5. — (1) Suprafața de 271,76 ha aflată în domeniul public al statului, având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 2a), rămâne în administrarea Agenției Domeniilor Statului.

(2) Bunurile imobile situate pe acest teren aflate în domeniul public al statului și în administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Vâlcea, prevăzute în anexa nr. 2b), trec în administrarea Agenției Domeniilor Statului.

Art. 6. — Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea, preluată de Universitatea din Craiova, este finanțată din venituri proprii și din alte surse legal constituite și va funcționa ca structură fără personalitate juridică în cadrul Universității din Craiova.

Art. 7. — Universitatea din Craiova preia toate drepturile și obligațiile Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea, cu respectarea prevederilor art. 40 și 49 din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniul agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările ulterioare.

Art. 8. — (1) Personalul existent în Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea este preluat de către Universitatea din Craiova conform art. 41 alin. (1) din Legea nr. 45/2009, cu modificările ulterioare.

(2) — Salarizarea personalului se face în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 9. — Anexele nr. 1a), 1b), 1c), 2a) și 2b) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

p. Ministrul educației, cercetării și inovării, interimar,
Cătălin Ovidiu Baba,
secretar de stat

p. Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale, interimar,
Nicolae Giugea,
secretar de stat
Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Pogea

BUNURILE
aflate în domeniul public al statului și administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Vâlcea, care trec în administrarea Universității din Craiova pentru Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea potrivit prevederilor Legii 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările ulterioare

Bunurile din domeniul public al statului

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)												
Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Descrierea tehnică (după caz, pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Elemente de identificare			Anul dobândirii/clarării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situția juridică		Tip bunuri
					Adresa	Valoarea de inventar (lei)	Baza legală			În administrare/concesiune	Situția juridică actuală	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	
117116	8.29.06	Laborator biotehnologii	Căramidă, 1 nivel, 180 m ²	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	1994	1906*	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil	
117117	8.29.06	Laborator prelucrare	Căramidă, acoperiș țigla, 50 m ²	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Com. Bujoreni, str. Bujoreanca nr. 4	1992	18248*	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil	
117119	8.29.06	Laborator înmulțire	Beton, demisol 240 m ²	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	1991	21826*	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil	
117130	8.29.06	Pavilion central	3 nivele, birouri + S = 520 m ² (desfășurată 1.480 m ²)	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	1988	974563*	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil	
117133	8.29.06	Complex zootehnic + anexe	Căramidă, planșeu lemn, acoperiș țigla	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Loc. Bujoreni, str. Bujoreanca nr. 4	1977	14343*	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil	
117136	8.29.06	Depozit materiale și microdistilărie	Căramidă, planșeu lemn	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Str. Căzănești nr. 26	1971	148608*	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil	
117138	8.29.06	Clădire laborator + Sediul fermă	Căramidă, planșeu lemn	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Str. Căzănești nr. 26	1943	1644*	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil	

117141	8.29.06	Siloz fructe capacitate 200 t	Cărămidă, planșeu lemn	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea Str. Livezi nr. 1	1960	812*	Legea nr. 45/2009	În administrare	Imobil
117153	8.29.06	Magazie	Cărămidă, planșeu lemn	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Str. Căzănești nr. 26	1943	2880*	Legea nr. 45/2009	În administrare	Imobil
117156	8.29.06	Dormitor comun + sediu + ferma	Cărămidă, planșeu beton	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Com. Bujoreni, str. Bujoreanca nr. 4	1971	52038*	Legea nr. 45/2009	În administrare	Imobil
117158	8.29.06	Laborator ameliorare	Cărămidă, acoperită cu țiglă 180 m ²	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	1992	5432*	Legea nr. 45/2009	În administrare	Imobil
117161	8.29.06-162	Ciădire laboratoare	Cărămidă, planșeu lemn	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1943	4888*	Legea nr. 45/2009	În administrare	Imobil
121506	8.29.06	Hală sortare	Metal	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1986	6107*	Legea nr. 45/2009	În administrare	Imobil
		Total					1253295			

*Reevaluate conform Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 3.471/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe corporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice.

ANEXA Nr. 1b)

BUNURILE

aflate în proprietatea privată a statului și administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Vâlcea, care trec în administrarea Universității din Craiova pentru Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea potrivit prevederilor Legii 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările ulterioare

1. Bunurile din proprietatea privată a statului

Nr. crt.	Grupa	Denumirea	Valoarea de inventar	Situația juridică
1	1	Construcții	413124	În administrare
2	2	Instalații tehnice, mijloace de transport, animale și plantații	1060733	În administrare
3	3	Mobilier, aparatură birotică, sisteme de protecție a valorilor umane și materiale și alte active corporale	36140	În administrare
	Total		1509997	

1. 1. Bunurile din domeniul privat al statului. Grupa I — Construcții

Nr. inv.	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Descrierea tehnică (după caz, pe scurt)	Vecinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Situția juridică		Tip bunuri
								În administrare/concesiune	Situția juridică actuală Concesiune/ închiriat/dat cu titlul gratuit	
0	1	2	3	4	5	6	7	9	10	11
12072	1.3.7.3	Drum exploatare Bujoreni	Beton și pant pietruit	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	1994	1824*	În administrare		Imobil
12077	1.1.5.1	Platformă amestec nutritiv	Platformă beton cu copertină azbociment	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	2007	7668*	În administrare		Imobil
12075	1.5.12	Cabină pază	Pvc și geamuri termopan	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	2006	4278*	În administrare		Imobil
12078	1.2.2	Biodepozitar I	Platformă beton cu plasă ondulină	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	2002	11282*	În administrare		Imobil
12079	1.2.2	Biodepozitar II	Platformă beton cu plasă ondulină	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	2002	11282*	În administrare		Imobil
12080	1.2.2	Extindere seră	Platformă beton, plăci piampast	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	2006	22656*	În administrare		Imobil
12081	1.2.2	Solarii	Arcade din fier, plasă antigrindină	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	2006	16992*	În administrare		Imobil
12083	1.2.2	Protecție antigrindină	Stâlpi beton cu plasă antigrindină	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	2006	20390*	În administrare		Imobil
12082	1.2.2	Solarii	Arcade din fier, plasă antigrindină	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Calea lui Traian nr. 464	2006	16992*	În administrare		Imobil

1028	1.2.1.	Cabană muncitori cărămidă	Cărămidă, cu planșeu lemn	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1982	47698*	În administrare	Imobil
12002	1.6.3.2.	Împrejmuire plasă sârmă pe stâlpi beton	Plasă sârmă pe stâlpi beton	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1978	10087*	În administrare	Imobil
12032	1.8.10.	Sistem irigații conducte material plastic	Material plastic	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1984	7582*	În administrare	Imobil
12047	1.8.7.	Instalație canalizare	Conducte pvc	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1977	35516*	În administrare	Imobil
12070	1.8.1	Puț forat	Metal	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1992	18270*	În administrare	Imobil
12071	1.8.10	Sistem de irigații	Conducte pvc	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1992	4858*	În administrare	Imobil
12048	1.6.3.2	Împrejmuire gard beton silvic	Beton	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Colonia Nuci nr. 5	1977	8940*	În administrare	Imobil
12058	1.7.1.2	Racord Ire	Transformator	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1990	27257*	În administrare	Imobil
12076	1.9.3	Instalație altoit	Metal și material textil	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1997	17797*	În administrare	Imobil
12050	1.8.7	Instalație canalizare pentru irigat	Pvc	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Căzănești nr. 26	1977	23353*	În administrare	Imobil

0	1	2	3	4	5	6	7	9	10	11
12031	1.3.7.3.	Drum exploatare	Beton	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Loc. Bujoreni, str. Bujoreanca nr. 4	1983	16422*	În administrare		Imobil
12036	1.8.1.	Puț alimentare cu apă	Metal	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Loc. Bujoreni, str. Bujoreanca nr. 4	1988	21233*	În administrare		Imobil
12038	1.5.7.	Rezervor stocat apă cu eșafod	Metal	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Loc. Bujoreni, str. Bujoreanca nr. 4	1988	24424*	În administrare		Imobil
12073	1.6.3.2.	Împrejmuire plantație Bujoreni	Plasă sârmă pe stâlpi beton	În incinta stațiunii	Țara. România, Județ Vâlcea, Loc. Bujoreni, str. Bujoreanca nr. 4	1985	36323*	În administrare		Imobil
		Total					413124			

*Reevaluate conform Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 3.471/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe corporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice.

DATELE DE IDENTIFICARE

ale suprafețelor de teren indispensabile activității de cercetare-dezvoltare, aflate în domeniul public al statului, și în administrarea Agenției Domeniilor Statului, care trec în administrarea Universității din Craiova, pentru Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea, preluată prin absorbție potrivit prevederilor Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările ulterioare

Nr. crt.	Locul unde este situat terenul (Localitatea)	Caracteristicile tehnice ale terenului			
		Tarla	Parcelă	Categoria de folosință	Suprafața (ha)
0	1	2	3	4	5
1.	Municipiul Râmnicu Vâlcea	1	13	Arabil	8,01
		1	18	Arabil	18,00
		1	30	Arabil	8,04
		1	39	Arabil	5,25
	TOTAL			Arabil	39,30
	Municipiul Râmnicu Vâlcea	1	5	Livezi	1,50
		1	8	Livezi	5,54
		1	10	Livezi	21,60
		1	21	Livezi	8,01
		1	23	Livezi	2,18
		1	24	Livezi	0,83
		1	26	Livezi	2,25
		1	27	Livezi	4,13
		1	29	Livezi	0,11
		1	32	Livezi	13,75
		1	35	Livezi	10,68
	TOTAL LIVEZI				70,58
	TOTAL			Agricol	109,88
	Municipiul Râmnicu Vâlcea	1	1	Drumuri	0,30
		1	20	Drumuri	0,34
		1	34	Drumuri	0,40
	TOTAL			Drumuri expl.	1,04
	Municipiul Râmnicu Vâlcea	1	7	Curți-construcții	1,00
		1	12	Curți-construcții	0,91
		1	52	Curți-construcții	0,74
		1	59	Curți-construcții	0,51
		1	65	Curți-construcții	0,01
		1	19	Curți-construcții	0,09
	TOTAL CURȚI CONSTRUCȚII				3,26
	TOTAL NEAGRICOL				4,30
	TOTAL GENERAL 1/MUNICIPIUL RÂMNICU VÂLCEA				114,18
	Comuna Bujoreni	1	2	Livadă	1,50
	Comuna Bujoreni	1	3	Livadă	6,70
		1	6	Livadă	1,70
		1	8	Livadă	22,20
				Livezi	32,10
				Agricol	32,10

0	1	2	3	4	5
2.	Bujoreni	1	7	Drum	0,98
				Drumuri exp.	0,98
		1	4	Curți-construcții	0,68
		1	5	Curți-construcții	0,30
				Curți-construcții	0,98
				Neagricol	1,96
	TOTAL GENERAL 2 — BUJORENI			—	34,06
	TOTAL GENERAL (1+2) SCDP Vâlcea			Agricol	141,98
	TOTAL GENERAL (1+2) SCDP Vâlcea			Neagricol	6,26
	TOTAL GENERAL (1+2) SCDP Vâlcea				148,24

*Suprafață înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice cu nr. M.F. 117.169.

ANEXA Nr. 2a)

DATELE DE IDENTIFICARE

ale suprafețelor de teren aflate în domeniul public al statului și în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare pentru Pomicultură Vâlcea, care rămân în administrarea Agenției Domeniilor Statului

Locul unde este situat terenul	Comisia locală la care se predă terenul	Caracteristicile tehnice ale terenului			
		Tarla	Parcelă	Categoria de folosință	Suprafața (ha)
1	2	3	4	5	6
Orașul Brezoi	Orașul Brezoi	9	3	Livadă	5,00
Total				Livezi	5,00
Comuna Bujoreni	Comuna Bujoreni	1	2/1	Livadă	1,00
		1	3/1		1,00
Total				Livadă	2,00
Comuna Mihăești	Comuna Mihăești	1	11/3	Livadă	1,00
		1	11/1	Livadă	7,00
		1	11/2	Livadă	5,00
		1	10	Livadă	5,50
		1	13	Livadă	1,50
Total				Livezi	20,00
Comuna Mihăești	Comuna Mihăești	1	5/1	Drum	1,60
		1	15	Drum	0,40
Total				Drumuri expl.	2,00
Municipiul Râmnicu Vâlcea	Municipiul Râmnicu Vâlcea	1	169/1	Livadă	5,44
		1	114	Livadă	9,91
		1	329	Livezi	0,69
		1	648/1	Livezi	10,96
Total				Livezi	27,00
Municipiul Râmnicu Vâlcea		1	163/1	Drumuri	2,00
Total				Drumuri expl.	2,00
Comuna Stoilești	Comuna Stoilești	1	2	Livadă	12,00
		1	4	Livadă	38,00
Total				Livezi	50,00
Comuna Stoilești	Comuna Stoilești	1	2/1	Drumuri	2,14
Total				Drumuri expl.	2,14
Total				Agricol	104,00
Total				Neagricol	6,14
TOTAL GENERAL 1					110,14

1	2	3	4	5	6
Municipiul Râmnicu Vâlcea	Municipiul Râmnicu Vâlcea	1	18/1	Arabil	11,83
		1	39/1	Arabil	9,41
		1	43	Arabil	5,77
		1	46	Arabil	8,11
		1	49	Arabil	12,37
		1	50	Arabil	0,27
		1	54	Arabil	4,93
		1	56	Arabil	2,16
		1	57	Arabil	1,56
		1	61	Arabil	8,52
		1	63	Arabil	4,71
Total				Arabil	69,64
Municipiul Râmnicu Vâlcea		1	64	Pășune	0,29
Total				Pășune	0,29
Municipiul Râmnicu Vâlcea	Municipiul Râmnicu Vâlcea	1	2	Livadă	4,10
		1	4	Livadă	4,87
		1	32,2	Livadă	21,62
		1	32/1	Livadă	2,50
		1	45	Livadă	1,98
		1	55	Livadă	0,43
		1	57	Livadă	10,23
		1	152/1	Livadă	4,65
		1	152/2	Livadă	26,16
		1	152/3	Livadă	2,74
		1	161	Livadă	6,50
		1	357	Livadă	5,65
Total				Livezi	91,43
TOTAL				Agricol	161,36
Municipiul Râmnicu Vâlcea	Municipiul Râmnicu Vâlcea	1	58	Drum	0,06
		1	60	Drum	0,06
Total				Drumuri expl.	0,12
Municipiul Râmnicu Vâlcea		1	66	Curți-construcții	0,14
Total				Curți-construcții	0,14
TOTAL				Neagricol	0,26
TOTAL GENERAL 2				—	161,62
TOTAL				AGRICOL	265,36
TOTAL				NEAGRICOL	6,40
TOTAL GENERAL					271,76

*Suprafață înregistrată la Ministerul Finanțelor Publice cu nr. M.F. 117.169.

BUNURILE
aflate în domeniul public al statului și în administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Vâlcea,
care trec în administrarea Agenției Domeniilor Statului

Grupa 8 (Bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului)											
Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Descriere tehnică (după caz, pe scurt)	Elemente de identificare			Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (în lei)	Situția juridică		Tip bunuri
				Vicinătăți (după caz, pe scurt)	Adresa	Baza legală			În administrare/concesiune	Situția juridică actuală	
117.120	8.29.06	Cădire sediu Pepinieră	Din cărămidă	În afara incintei stațiunii	Țara: România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, Colonia Nuci nr. 5	1982	46105*	Legea nr. 45/2009	În administrare	Concesiune/Închiriat/dat cu titlul gratuit	Imobil
117.125	8.29.06	Cădire remiză	Din cărămidă	În incinta stațiunii	Țara: România, Județ Vâlcea, Mun. Rm. Vâlcea, str. Govora nr. 6	1982	667*	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil
121.505	8.29.06-151.2	Magazie + sediu fermă	Din metal, un nivel	În afara incintei stațiunii	Țara: România, Județ Vâlcea, Com. Stoilești, sat Delureni	1986	2673*	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil
		TOTAL GENERAL					49445*				
144.887	8.29.06	Drum exploatare 1,6 ha + podețe	Din pământ pietruit, lucrările de artă din beton	În afara incintei stațiunii	Țara: România, Județ Vâlcea, Com. Mihăești, sat Bârsești	1990	67367	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil
144.889	1.3.7.2	Drum exploatare 0,4 ha + podețe	Din pământ pietruit, lucrările de artă din beton	În afara incintei stațiunii	Țara: România, Județ Vâlcea, Com. Mihăești, sat Bârsești	1990	16842	Legea nr. 45/2009	În administrare		Imobil
		TOTAL GENERAL					84209				

*) Reevaluate conform Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 3.471/2008 pentru aprobarea Normelor metodologice privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe corporale aflate în patrimoniul instituțiilor publice.
 Imobilele de mai sus sunt pe terenurile prevăzute în anexa nr. 2a) în suprafață de 271,76 ha și se află în afara incintei unității la distanță cuprinsă între 3 și 60 km.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003
privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul I „Dispoziții generale”

— **Punctul 21 se abrogă.**

B. Titlul II „Impozitul pe profit”

1. Punctul 10 se modifică și va avea următorul cuprins:

„10. Perioada impozabilă se încheie, în cazul divizărilor sau fuziunilor care au ca efect juridic încetarea existenței persoanelor juridice prin dizolvare fără lichidare, la una dintre următoarele date:

a) la data înregistrării în registrul comerțului/registrul ținut de instanțele judecătorești competente a noii societăți sau a ultimei dintre ele, în cazul constituirii uneia sau mai multor societăți noi;

b) la data înregistrării hotărârii ultimei adunări generale care a aprobat operațiunea sau de la altă dată stabilită prin acordul părților în cazul în care se stipulează că operațiunea va avea efect la o altă dată, potrivit legii;

c) la data înmatriculării persoanei juridice înființate potrivit legislației europene, în cazul în care prin fuziune se constituie asemenea persoane juridice;

d) la data stabilită potrivit legii, în alte cazuri decât cele menționate la lit. a), b) și c).

În cazul dizolvării urmată de lichidarea contribuabilului, perioada impozabilă încetează la data depunerii situațiilor financiare la registrul unde a fost înregistrată, conform legii, înființarea acestuia.”

2. La punctul 12, liniuța a doua a paragrafului al doilea se modifică și va avea următorul cuprins:

„[...]”

— rezervele din reevaluarea mijloacelor fixe, potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) și alin. (5¹) din Codul fiscal;”

3. La punctul 12, după liniuța a doua a paragrafului al doilea se introduce o nouă liniuță, cu următorul cuprins:

„— câștigurile legate de vânzarea sau anularea titlurilor de participare proprii dobândite/răscumpărate.”

4. La punctul 12, după liniuța a doua a paragrafului al treilea se introduce o nouă liniuță, cu următorul cuprins:

„— diferențele nefavorabile dintre prețul de vânzare al titlurilor de participare proprii și valoarea lor de dobândire/răscumpărare, înregistrate la data vânzării titlurilor respective.”

5. Punctul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„13. Veniturile sau cheltuielile înregistrate eronat sau omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin și depunerea unei declarații rectificative în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.”

6. După punctul 17 se introduc patru noi puncte, punctele 17¹—17⁴, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Art. 192. — Scutirea de impozit a profitului reinvestit

(1) Profitul investit în producția și/sau achiziția de echipamente tehnologice (mașini, utilaje și instalații de lucru), astfel cum sunt prevăzute în subgrupa 2.1 din Catalogul privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe, folosite în scopul obținerii de venituri impozabile, este scutit de impozit.

(2) Profitul investit potrivit alin. (1) reprezintă soldul contului de profit și pierdere, respectiv profitul contabil cumulat de la începutul anului, utilizat în acest scop în anul efectuării investiției. Scutirea de impozit pe profit aferentă investițiilor realizate se acordă în limita impozitului pe profit datorat pentru perioada respectivă.

(3) Pentru perioada 1 octombrie — 31 decembrie 2009, în aplicarea facilității se ia în considerare profitul contabil înregistrat începând cu data de 1 octombrie 2009 și investit în activele menționate la alin. (1) produse și/sau achiziționate după aceeași dată.

[...]

(7) Pentru activele prevăzute la alin. (1) care se realizează pe parcursul mai multor ani consecutivi, facilitatea se acordă pentru lucrările realizate efectiv, în baza unor situații parțiale de lucrări, pentru investițiile puse în funcțiune parțial în anul respectiv.

[...]

(10) În cazul în care, ca urmare a aplicării prevederilor alin. (1), impozitul pe profit este sub nivelul impozitului minim, contribuabilii sunt obligați la plata impozitului minim în conformitate cu prevederile art. 18 alin. (2).

[...]

(12) Prin excepție de la prevederile art. 7 alin. (1) pct. 33, valoarea fiscală, respectiv valoarea de intrare a activelor prevăzute la alin. (1) se determină prin scăderea din valoarea de producție și/sau de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea prevăzută la alin. (1).

Norme metodologice:

17¹. În sensul prevederilor art. 192 alin. (1) din Codul fiscal, prin producția de echipamente tehnologice se înțelege realizarea acestora în regie proprie și înregistrarea ca mijloace fixe potrivit reglementărilor contabile în corelație cu prevederile art. 24 din Codul fiscal.

17². Exemple de calcul:

Exemplul I. Determinarea scutirii de impozit și a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mare decât valoarea investiției realizate

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 170.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 10.000 lei. Societatea achiziționează la data de 15 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 80.000 lei, profitul contabil aferent

perioadei 1 octombrie — 31 decembrie 2009 fiind în sumă de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

— se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$$170.000 \times 16\% = 27.200 \text{ lei}$$

$$27.200 - 10.000 = 17.200 \text{ lei};$$

— se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit:

Având în vedere faptul că profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie — 31 decembrie 2009 în sumă de 90.000 lei acoperă investiția realizată, impozitul scutit este:

$$80.000 \times 16\% = 12.800 \text{ lei};$$

— se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

$$\text{Valoarea fiscală} = 80.000 - 80.000 = 0$$

Exemplul II. Determinarea scutirii de impozit și a valorii fiscale, în cazul în care profitul contabil este mai mic decât valoarea investiției realizate

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 60.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 4.000 lei. Societatea achiziționează la data de 20 noiembrie un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie — 31 decembrie fiind 30.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit se parcurg următoarele etape:

— se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$$60.000 \times 16\% = 9.600 \text{ lei}$$

$$9.600 - 4.000 = 5.600 \text{ lei};$$

— se calculează impozitul pe profit aferent profitului investit: în această situație, profitul contabil nu acoperă investiția realizată, decât până la nivelul de 30.000 lei. Impozitul pe profit aferent părții din investiție finanțată din profit este:

$$30.000 \times 16\% = 4.800 \text{ lei}; \text{ impozit pe profit scutit} = 4.800 \text{ lei};$$

— se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

$$\text{Valoarea fiscală} = 70.000 - 30.000 = 40.000 \text{ lei}$$

Exemplul III. Determinarea impozitului pentru situația în care impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim

La sfârșitul anului 2009 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 45.000 lei. Impozitul pe profit datorat la finele trimestrului III este 2.000 lei.

Societatea achiziționează la data de 15 decembrie un utilaj în valoare de 25.000 lei, profitul contabil aferent perioadei 1 octombrie — 31 decembrie 2009 fiind 30.000 lei. La data de 31 decembrie 2008 societatea a înregistrat venituri totale anuale în sumă de 250.000 lei, la care corespunde un impozit minim pentru trimestrul IV de 1.625 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit și a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

— se calculează impozitul pe profit aferent trimestrului IV al anului 2009:

$$45.000 \times 16\% = 7.200 \text{ lei}$$

$$7.200 - 2.000 = 5.200 \text{ lei};$$

— având în vedere faptul că, în acest caz profitul contabil acoperă investiția realizată, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

$$25.000 \times 16\% = 4.000 \text{ lei};$$

— după aplicarea facilității, impozitul pe profit este:

$$5.200 - 4.000 = 1.200 \text{ lei};$$

— în această situație, deoarece impozitul pe profit după aplicarea facilității este mai mic decât impozitul minim, impozitul pentru trimestrul IV se datorează la nivelul impozitului minim în sumă de 1.625 lei;

— se determină valoarea fiscală a echipamentului tehnologic, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

$$\text{Valoarea fiscală} = 25.000 - 25.000 = 0$$

Exemplul IV de calcul al scutirii de impozit pentru profitul reinvestit de către contribuabilii obligați la plata anuală a impozitului pe profit

La sfârșitul anului 2010 o societate comercială înregistrează un profit impozabil în sumă de 2.500.000 lei. Profitul contabil aferent anului 2010 este de 1.900.000 lei. Societatea achiziționează la data de 15 martie 2010 un echipament tehnologic în valoare de 70.000 lei, la data de 16 iulie un echipament tehnologic în valoare de 110.000 lei și în data de 15 octombrie un echipament tehnologic în valoare de 90.000 lei.

Pentru determinarea scutirii de impozit pe profit aferent profitului investit și a impozitului pe profit datorat după aplicarea facilității, se parcurg următoarele etape:

— se calculează impozitul pe profit aferent anului 2010:

$$2.500.000 \times 16\% = 400.000 \text{ lei};$$

— se determină valoarea totală a investițiilor realizate în echipamente tehnologice:

$$70.000 + 110.000 + 90.000 = 270.000 \text{ lei};$$

— având în vedere faptul că profitul contabil acoperă investițiile realizate, impozitul pe profit aferent profitului investit este:

$$270.000 \times 16\% = 43.200 \text{ lei};$$

— se calculează impozitul pe profit datorat după aplicarea facilității:

$$400.000 - 43.200 = 356.800 \text{ lei};$$

— se determină valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, prin scăderea din valoarea de achiziție a sumei pentru care s-a aplicat facilitatea.

Valoarea fiscală a echipamentelor tehnologice achiziționate:

$$70.000 - 70.000 = 0$$

$$110.000 - 110.000 = 0$$

$$90.000 - 90.000 = 0$$

17³. În situația în care investițiile în echipamente tehnologice realizate nu sunt acoperite în totalitate de profitul contabil, pentru determinarea valorii fiscale, în baza căreia se calculează amortizarea fiscală, în conformitate cu prevederile art. 19² alin. (12) din Codul fiscal, se are în vedere ordinea cronologică a înregistrării acestora ca mijloace fixe potrivit art. 24 din Codul fiscal.

17⁴. În aplicarea prevederilor art. 19² alin. (7), facilitatea se acordă pentru valoarea imobilizărilor corporale în curs de execuție înregistrate în perioada 1 octombrie 2009 — 31 decembrie 2010 și puse în funcțiune în aceeași perioadă potrivit art. 24 din Codul fiscal.”

7. Punctul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

b) diferențele favorabile de valoare a titlurilor de participare, înregistrate ca urmare a încorporării rezervelor,

beneficiilor sau primelor de emisiune la persoanele juridice la care se dețin titluri de participare, precum și diferențele favorabile de valoare rezultate din evaluarea titlurilor de participare și a obligațiunilor emise pe termen lung, efectuată potrivit reglementărilor contabile. Acestea sunt impozabile la data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării, a retragerii, lichidării investițiilor financiare, precum și la data retragerii capitalului social la persoana juridică la care se dețin titlurile de participare;

Norme metodologice:

19. În aplicarea prevederilor art. 20 lit. b) din Codul fiscal, titlurile de participare sunt cele definite potrivit art. 7 alin. (1) pct. 31 din Codul fiscal.

La data transmiterii cu titlu gratuit, a cesionării titlurilor de participare sau a retragerii capitalului social deținut la o persoană juridică, precum și la data lichidării investițiilor financiare, valoarea fiscală utilizată pentru calculul câștigului/pierderii este cea pe care titlurile de participare, respectiv investițiile financiare, au avut-o înainte de înregistrarea diferențelor favorabile respective."

8. La punctul 23, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) dobânzile și daunele-interese, stabilite în cadrul contractelor economice încheiate cu persoane rezidente/nerezidente sunt cheltuieli deductibile pe măsura înregistrării lor;”

9. La punctul 23, după litera f) se introduce o nouă literă, litera g), cu următorul cuprins:

„g) cheltuielile cu taxa pe valoarea adăugată plătită într-un stat membru aferentă unor bunuri sau servicii achiziționate în scopul realizării de venituri impozabile.”

10. Punctul 24 se abrogă.

11. După punctul 33 se introduce un nou punct, punctul 33¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

c) cheltuielile sociale, în limita unei cote de până la 2%, aplicată asupra valorii cheltuielilor cu salariile personalului, potrivit Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare. Intră sub incidența acestei limite, cu prioritate, ajutoarele pentru naștere, ajutoarele pentru înmormântare, ajutoarele pentru boli grave sau incurabile și protezele, precum și cheltuielile pentru funcționarea corespunzătoare a unor activități ori unități aflate în administrarea contribuabililor: grădinițe, creșe, servicii de sănătate acordate în cazul bolilor profesionale și al accidentelor de muncă până la internarea într-o unitate sanitară, muzee, biblioteci, cantine, baze sportive, cluburi, cămine de nefamiliști, pentru școlile pe care le au sub patronaj, precum și alte cheltuieli efectuate în baza contractului colectiv de muncă. În cadrul acestei limite, pot fi deduse și cheltuielile reprezentând: tichete de creșă acordate de angajator în conformitate cu legislația în vigoare, cadouri în bani sau în natură oferite copiilor minori și salariaților, cadouri în bani sau în natură acordate salariaților, costul prestațiilor pentru tratament și odihnă, inclusiv transportul pentru salariații proprii și pentru membrii de familie ai acestora, ajutoare pentru salariații care au suferit pierderi în gospodărie și contribuția la fondurile de intervenție ale asociației profesionale a minerilor, ajutorarea copiilor din școli și centre de plasament;

Norme metodologice:

33¹. Cheltuielile efectuate în baza contractului colectiv de muncă, ce intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, sunt cheltuielile de natură socială stabilite în

cadrul contractelor colective de muncă la nivel național, de ramură, grup de unități și unități, altele decât cele menționate în mod expres în cadrul art. 21 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal.”

12. Punctul 35¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

j) cheltuielile efectuate în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

k) cheltuielile cu primele de asigurare voluntară de sănătate, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 250 euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant;

Norme metodologice:

35¹. Intră sub incidența prevederilor art. 21 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal cheltuielile înregistrate de angajator în numele unui angajat, la schemele de pensii facultative, efectuate potrivit Legii nr. 204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, în limita unei sume reprezentând echivalentul în lei a 400 de euro într-un an fiscal, pentru fiecare participant. Cursul de schimb utilizat pentru determinarea echivalentului în euro este cursul de schimb leu/euro comunicat de Banca Națională a României la data înregistrării cheltuielilor.”

13. Punctul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

b) dobânzile/majorările de întârziere, amenzile, confiscările și penalitățile de întârziere datorate către autoritățile române/străine, potrivit prevederilor legale;

Norme metodologice:

39. Prin *autorități române/străine* se înțelege totalitatea instituțiilor, organismelor și autorităților din România și din străinătate care urmăresc și încasează amenzi, dobânzi/majorări și penalități de întârziere, execută confiscări, potrivit prevederilor legale.”

14. Punctul 40 se abrogă.

15. La punctul 43, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) cheltuielile reprezentând diferența dintre prețul de piață și prețul de cumpărare preferențial, în cazul tranzacțiilor cu acțiuni efectuate în cadrul sistemului stock options plan, precum și cheltuielile cu remunerarea în instrumente de capitaluri proprii acordate salariaților;”

16. Punctele 54 și 55 se abrogă.

17. După punctul 57² se introduce un nou punct, punctul 57³, cu următorul cuprins:

„57³. Nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din Codul fiscal partea din rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, dedusă la calculul profitului impozabil prin intermediul amortizării fiscale până la data de 30 aprilie 2009 inclusiv, și care nu a fost capitalizată prin transferul direct în contul 1065 «Rezerve reprezentând surplusul realizat din rezerve din reevaluare» pe măsură ce mijloacele fixe au fost utilizate. Această parte a rezervei se impozitează potrivit prevederilor art. 22 alin. (5) din Codul fiscal.

De asemenea, nu intră sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din Codul fiscal rezerva din reevaluarea mijloacelor fixe efectuată după data de 1 ianuarie 2004, aferentă mijloacelor fixe transferate în cadrul operațiunilor de reorganizare, potrivit legii, la momentul scăderii din gestiune a acestora la persoana juridică ce efectuează transferul, în condițiile în care rezerva respectivă este preluată de societatea beneficiară, prevederile art. 22 alin. (5¹) aplicându-se în continuare la societatea beneficiară.”

18. Punctele 71⁵ și 71⁶ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

(15) Pentru mijloacele fixe amortizabile, deducerile de amortizare se determină fără a lua în calcul amortizarea contabilă. Câștigurile sau pierderile rezultate din vânzarea ori din scoaterea din funcțiune a acestor mijloace fixe se calculează pe baza valorii fiscale a acestora, diminuată cu amortizarea fiscală. Pentru mijloacele fixe cu valoarea contabilă evidențiată în sold la data de 31 decembrie 2003, amortizarea se calculează în baza valorii rămase neamortizată, pe durata normală de utilizare rămasă, folosindu-se metodele de amortizare aplicate până la această dată.

Norme metodologice:

71⁵. Pentru determinarea valorii fiscale în cazul transferurilor terenurilor cu valoare contabilă, precum și pentru determinarea valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile evidențiate în sold la 31 decembrie 2003, în valoarea fiscală de la data intrării în patrimoniu se includ și reevaluările efectuate, potrivit legii, până la acea dată.

Pentru determinarea valorii fiscale a terenurilor, respectiv a valorii fiscale rămase neamortizate în cazul mijloacelor fixe amortizabile, vor fi luate în calcul și reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2007, precum și partea rămasă neamortizată din reevaluările contabile efectuate în perioada 1 ianuarie 2004 — 31 decembrie 2006, evidențiate la data de 31 decembrie 2006. Nu se recuperează prin intermediul amortizării fiscale reevaluările contabile efectuate după data de 1 ianuarie 2004 la mijloacele fixe amortizabile care nu mai au valoare fiscală rămasă neamortizată la data reevaluării.

În cazul în care ulterior datei de 31 decembrie 2003 se efectuează reevaluări care determină o descreștere a valorii acestora se procedează la o scădere a rezervei din reevaluare în limita soldului creditor al rezervei, în ordinea descrescătoare înregistrării rezervei, iar valoarea fiscală a terenurilor și valoarea fiscală rămasă neamortizată a mijloacelor fixe amortizabile se recalculază corespunzător. În aceste situații, partea din rezerva din reevaluare care a fost anterior dedusă se include în veniturile impozabile ale perioadei în care se efectuează operațiunile de reevaluare ulterioare datei de 31 decembrie 2003.

Prin valoarea fiscală rămasă neamortizată se înțelege diferența dintre valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu și valoarea amortizării fiscale. În valoarea fiscală la data intrării în patrimoniu se include și taxa pe valoarea adăugată devenită nedeductibilă, potrivit prevederilor titlului VI.

71⁶. În aplicarea prevederilor art. 24 alin. (15) din Codul fiscal, cheltuielile înregistrate ca urmare a casării unui mijloc fix cu valoarea fiscală incomplet amortizată sunt cheltuieli efectuate în scopul realizării de venituri impozabile.

Prin casarea unui mijloc fix se înțelege operația de scoatere din funcțiune a activului respectiv, urmată de dezmembrarea acestuia și valorificarea părților componente rezultate, prin vânzare sau prin folosirea în activitatea curentă a contribuabilului.”

19. După punctul 86¹ se introduce un nou punct, punctul 86², cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

(3) În sensul prezentului articol, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

[...]

11. ramură de activitate — totalitatea activului și pasivului unei diviziuni dintr-o societate care, din punct de vedere organizatoric, constituie o activitate independentă, adică o entitate capabilă să funcționeze prin propriile mijloace;

Norme metodologice:

86². Criteriile de apreciere a caracterului independent al ramurii de activitate se verifică la societatea cedentă și vizează îndeplinirea cumulată a unor condiții referitoare la:

a) existența ca structură organizatorică distinctă de alte diviziuni organizatorice ale societății cedente;

b) existența clientelei proprii, activelor corporale și necorporale proprii, stocurilor proprii, personalului propriu și altele. Dacă este cazul, ramura cuprinde și servicii administrative proprii, de exemplu serviciul de contabilitate, serviciul descentralizat de personal etc.;

c) constituirea, la momentul realizării transferului și în raport cu organizarea societății cedente, într-un ansamblu capabil să funcționeze prin mijloace proprii, în condiții normale pentru sectorul economic de activitate al acesteia;

d) identificarea totalității activelor și pasivelor care sunt legate în mod direct sau indirect de ramura transferată, sunt înscrise în bilanțul societății cedente la data în care operațiunea de transfer produce efecte, în funcție de natura lor comercială, industrială, financiară, administrativă etc.;

e) exercitarea efectivă a activității la momentul aprobării operațiunii de transfer de către adunările generale ale celor două societăți, cedentă și beneficiară, sau la data la care operațiunea are efect, dacă aceasta este diferită.

Ramura completă de activitate nu cuprinde:

a) elemente de activ și/sau de pasiv aferente altor ramuri de activitate ale societății cedente;

b) elemente de activ și/sau de pasiv referitoare la gestiunea patrimonială a societății cedente;

c) elemente izolate de activ și/sau de pasiv.”

20. Punctul 87 se abrogă.

21. După punctul 99 se introduce un nou punct, punctul 99¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

(6) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a) au obligația de a declara și efectua trimestrial plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

Norme metodologice:

99¹. În situația în care, în cursul anului pentru care se efectuează plățile anticipate, impozitul pe profit aferent anului precedent se modifică și se corectează în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală, plățile anticipate care se datorează începând cu trimestrul efectuării modificării se determină în baza impozitului pe profit recalculat.”

22. Punctul 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

(4) Organizațiile nonprofit au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(5) Contribuabilii care obțin venituri majoritar din cultura cerealelor și a plantelor tehnice, pomicultură și viticultură au obligația de a declara și plăti impozitul pe profit anual până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor celui pentru care se calculează impozitul.

(6) Contribuabilii prevăzuți la alin. (1) lit. a) au obligația de a declara și efectua trimestrial plăți anticipate, în contul impozitului pe profit anual, în sumă de o pătrime din impozitul pe profit datorat pentru anul precedent, actualizat cu indicele de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare trimestrului pentru care se efectuează plata. Impozitul pe profit pentru anul precedent, pe baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat conform declarației privind impozitul pe profit pentru anul precedent, fără a lua în calcul plățile anticipate efectuate în acel an.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6), contribuabilii prevăzuți la alin. (1) nou-înființați efectuează plăți anticipate în contul impozitului pe profit la nivelul impozitului minim anual aferent primei tranșe de venituri totale, prevăzută la art. 18 alin. (3), recalculat în mod corespunzător pentru perioada impozabilă respectivă.

[...]

Norme metodologice:

100. Pentru aplicarea prevederilor art. 34 alin. (6) din Codul fiscal, contribuabilii care în anul precedent au fost plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor efectuează plățile anticipate trimestriale, datorate în contul impozitului pe profit, în sumă de o pătrime din impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în anul fiscal precedent, actualizat cu indicele de inflație (decembrie față de luna decembrie a anului anterior), estimat cu ocazia elaborării bugetului inițial al anului pentru care se efectuează plățile anticipate.”

23. După punctul 100² se introduce un nou punct, punctul 100³, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

(5) Cota de impozit pe dividende prevăzută la alin. (2) se aplică și asupra sumelor distribuite fondurilor deschise de investiții.

Norme metodologice:

100³. Nu intră sub incidența prevederilor art. 36 din Codul fiscal dividendele distribuite de persoane juridice române fondurilor de pensii facultative sau fondurilor de pensii administrate privat, entități care, în conformitate cu prevederile specifice de înființare și organizare, nu dobândesc personalitate juridică și nu se încadrează în categoria fondurilor deschise de investiții, potrivit reglementărilor privind piața de capital.”

C. Titlul III „Impozitul pe venit”

1. Punctul 21¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„21¹. Sunt venituri comerciale, veniturile obținute din activități desfășurate în cadrul fermei familiale cu caracter comercial, altele decât cele care se încadrează în venituri neimpozabile potrivit prevederilor art. 42 lit. k), precum și cele care sunt impozitate potrivit prevederilor cap. 7 — Venituri din activități agricole.”

2. Punctele 27—30 și 32—34 se abrogă.

3. Punctele 36 și 37 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„36. În venitul brut se includ toate veniturile în bani și în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse și de mărfuri, venituri din prestarea de servicii și executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii și orice alte venituri obținute din exercitarea activității, precum și veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile bănești aferente afacerii, din alte activități adiacente și altele asemenea. În venitul brut se includ și veniturile încasate ulterior încetării activității independente, pe baza facturilor emise și neîncasate până la încetarea activității.

Prin activități adiacente se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În cazul încetării definitive a activității, sumele obținute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar și altele asemenea, precum și stocurile de materii prime, materiale, produse finite și mărfuri rămase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.

În cazul în care bunurile și drepturile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se consideră o înstrăinare, suma reprezentând contravaloarea acestora incluzându-se în venitul brut al afacerii și evaluarea se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

În cazul bunurilor și drepturilor care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiași contribuabil, cele cu valoare rămasă de amortizat se înscriu în Registrul-inventar, la această valoare care constituie și bază de calcul al amortizării. Pentru bunurile și drepturile complet amortizate care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiași contribuabil, nu se calculează amortizare ca și cheltuielă deductibilă aferentă veniturilor noii activități.

Nu constituie venit brut următoarele:

— aporturile făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;

— sumele primite sub formă de credite bancare ori de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

— sumele primite ca despăgubiri;

— sumele ori bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații;

— bunuri și drepturi din patrimoniul unei afaceri care trec prin reorganizare în patrimoniul altei afaceri a aceluiași contribuabil, când se păstrează destinația bunurilor.

În cazul reorganizării activității independente în timpul anului, venitul net/pierdere se determină separat pentru fiecare perioadă în care activitatea independentă a fost desfășurată într-o formă de organizare de contribuabil, înscriindu-se separat în declarația de impunere în vederea stabilirii impozitului pe venitul net cumulat aferent întregului an fiscal. În situația în care în perioada impozabilă respectivă s-a înregistrat pierdere fiscală, aceasta poate fi reportată potrivit regulilor de reportare prevăzute la art. 80.

37. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea prevederilor art. 48 alin. (4)—(7) din Codul fiscal.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile efectuate în scopul realizării veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

a) să fie efectuate în interesul direct al activității;

b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;

c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.”

4. La punctul 38, liniuțele a 6-a și a 22-a se abrogă.

5. La punctul 38, liniuța a 25-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„38. Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

— [...]

— alte cheltuieli efectuate în scopul realizării veniturilor.”

6. La punctul 38 se introduce un nou paragraf cu următorul cuprins:

„38. [...]

Sunt cheltuieli deductibile și cele efectuate pentru întreținerea și funcționarea spațiilor folosite pentru desfășurarea afacerilor chiar dacă documentele sunt emise pe numele proprietarului, și nu pe numele contribuabilului.”

7. La punctul 39 se introduc două noi liniițe cu următorul cuprins:

„39. Sunt cheltuieli deductibile limitat, de exemplu, următoarele:

— [...]

— dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, altele decât instituțiile care desfășoară activitatea de creditare cu titlu profesional, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;

— cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii, precum și cheltuieli reprezentând tichetele de vacanță acordate de angajator potrivit legii.”

8. Punctul 42 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Stabilirea venitului net anual din activități independente pe baza normelor de venit

Art. 49. — (1) Venitul net dintr-o activitate independentă, care este desemnată conform alin. (2) și care este desfășurată de către contribuabil, individual, fără salariați, se determină pe baza normelor de venit.

(2) Direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale au următoarele obligații:

— stabilirea nomenclatorului, conform Clasificării activităților din economia națională — CAEN, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit;

— stabilirea nivelului normelor de venit;

— publicarea acestora, anual, în cursul trimestrului IV al anului anterior celui în care urmează a se aplica.

(3) Ministerul Finanțelor Publice elaborează criteriile metodologice care conțin reguli pentru stabilirea acestor norme de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale. La stabilirea impozitului se va aplica norma de venit de la locul desfășurării activității.

(4) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate independentă pe perioade mai mici decât anul calendaristic, norma de venit aferentă acelei activități se corectează astfel încât să reflecte perioada de an calendaristic în care a fost desfășurată activitatea respectivă.

(5) Dacă un contribuabil desfășoară două sau mai multe activități desemnate, venitul net din aceste activități se stabilește pe baza celei mai ridicate norme de venit pentru respectivele activități.

(6) În cazul în care un contribuabil desfășoară o activitate din cele prevăzute la alin. (1) și o altă activitate care nu este prevăzută la alin. (1), atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza contabilității în partidă simplă, conform art. 48.

(7) Dacă un contribuabil desfășoară activitate de transport de persoane și de bunuri în regim de taxi și desfășoară și o altă activitate independentă, atunci venitul net din activitățile independente desfășurate de contribuabil se determină pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, conform art. 48. În acest caz, venitul net din aceste activități nu poate fi inferior venitului net stabilit pe baza normei de venit pentru activitatea de transport de persoane fizice și de bunuri în regim de taxi.

(8) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă contabilitate în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

Norme metodologice:

42. În sensul art. 49 din Codul fiscal, pentru persoanele fizice autorizate care realizează venituri din activități independente și desfășoară activități cuprinse în nomenclatorul stabilit de direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale, individual, fără angajați, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit. La stabilirea normelor anuale de venit de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale vor fi consultate consiliile județene/Consiliul General al Municipiului București, după caz. De asemenea, se vor avea în vedere și caracterul sezonier al unor activități, precum și durata concediului legal de odihnă.

Pentru contribuabilii care desfășoară mai multe activități, printre care și cea de taximetrie, impunerea se face în sistem real. În acest caz, venitul net din activitatea de taximetrie luat în calcul nu poate fi inferior normei de venit, stabilită pentru această activitate.

Persoanele care desfășoară activitatea de taximetrie cu autoturismele proprietate personală sunt supuse impozitării în aceleași condiții cu taximetriștii care își desfășoară activitatea în mod independent, pe bază de norme de venit sau în sistem real.”

9. Punctul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„53. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât și reținerile în contul plăților anticipate efectuate cu titlu de impozit și contribuțiile obligatorii reținute de plătitorii de venituri.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidența contabilă a cheltuielilor efectuate în scopul realizării venitului.”

10. Punctele 64¹ și 66¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„64¹. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente pentru care venitul net anual este stabilit în sistem real și pentru care plătitorii de venituri au obligația reținerii la sursă a impozitului reprezentând plăți anticipate în conformitate cu art. 52 din Codul fiscal determină venitul net anual pe baza contabilității în partidă simplă. Fac excepție contribuabilii prevăzuți la art. 52 alin. (4) care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 78.

[...]

66¹. Persoanele fizice care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală, din vânzarea bunurilor în regim de consignatie, precum și din activități desfășurate în baza contractelor de agent, comision sau mandat comercial, contractelor/convențiilor civile încheiate potrivit Codului civil și de expertiză contabilă și tehnică, judiciară și extrajudiciară, au dreptul să opteze pentru impunerea venitului brut cu cota de 16%, impozitul fiind final, potrivit art. 78 din Codul fiscal.”

11. La punctul 68, partea introductivă și litera f) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

CAPITOLUL III

Venituri din salarii

Definirea veniturilor din salarii

Art. 55. — (1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizații din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, convenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;

d¹) remunerația obținută de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societăților comerciale;

d²) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;

i) sumele acordate de organizații nonprofit și de alte entități neplătitoare de impozit pe profit, peste limita de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru indemnizația primită pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, pentru salariații din instituțiile publice;

j) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net convenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

j¹) sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicii de inflație;

j²) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.

Norme metodologice:

68. Veniturile din salarii sau considerate asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

[...]

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și în comisia de cenzori;

12. La punctul 68, după litera n³) se introduce o nouă literă, litera n⁴), cu următorul cuprins:

„n⁴) indemnizații primite la data încetării raporturilor de serviciu.”

13. La punctul 77, ultima liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

(3) Avantajele, cu excepția celor prevăzute la alin. (4), primite în legătură cu o activitate menționată la alin. (1) și (2) includ, însă nu sunt limitate la:

a) utilizarea oricărui bun, inclusiv a unui vehicul de orice tip, din patrimoniul afacerii, în scop personal, cu excepția deplasării pe distanță dus-întors de la domiciliu la locul de muncă;

b) cazare, hrană, îmbrăcăminte, personal pentru munci casnice, precum și alte bunuri sau servicii oferite gratuit sau la un preț mai mic decât prețul pieței;

c) împrumuturi nerambursabile;

d) anularea unei creanțe a angajatorului asupra angajatului;

e) abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartelele telefonice, în scop personal;

f) permise de călătorie pe orice mijloace de transport, folosite în scopul personal;

g) primele de asigurare plătite de către suportator pentru salariații proprii sau alt beneficiar de venituri din salarii, la momentul plății primei respective, altele decât cele obligatorii.

Norme metodologice:

77. Nu sunt considerate avantaje:

[...]

— contribuțiile la un fond de pensii facultative suportate de angajator pentru angajații proprii, în limita a 400 euro anual pe participant.”

14. La punctul 77 se introduce o nouă liniuță cu următorul cuprins:

„Norme metodologice:

77. Nu sunt considerate avantaje:

[...]

— primele de asigurare aferente contractelor de asigurare civilă profesională pentru administratori/directori, încheiate și suportate de societatea comercială pentru care desfășoară activitatea, potrivit prevederilor Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

15. După punctul 81 se introduce un nou punct, punctul 81¹, cu următorul cuprins:

„81¹. Nu sunt incluse în veniturile salariale și nu sunt impozabile nici veniturile primite de persoanele fizice în baza unor legi speciale și finanțate din buget, cu respectarea destinațiilor și cuantumului prevăzute la paragrafele 1 și 2 ale alin. (4).”

16. La punctul 111, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„111. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat, cota de impozit de 16% se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) pentru veniturile obținute la locul unde se află funcția de bază, ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

— deducerea personală acordată pentru luna respectivă;

— cotizația sindicală plătită în luna respectivă;

— contribuțiile la fondurile de pensii facultative, potrivit legii, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 400 euro.

Transformarea contribuțiilor reținute pentru fondurile de pensii facultative din lei în euro, pentru verificarea încadrării în plafonul anual, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României în vigoare în ultima zi a lunii pentru care se plătesc drepturile salariale.

Plătitorul de venituri din salarii cumulează sumele în euro reprezentând contribuțiile reținute pentru fondurile de pensii facultative și verifică încadrarea în plafonul deductibil prevăzut de lege.”

17. Punctul 116 se modifică și va avea următorul cuprins:

„116. Se admit la deducere contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât suma acestora să nu depășească echivalentul în lei a 400 euro pentru fiecare participant la nivelul anului.”

18. După punctul 124 se introduce un nou punct, punctul 124¹, cu următorul cuprins:

„124¹. Pentru persoanele fizice care încetează să obțină venituri din salarii sau asimilate salariilor în timpul anului, angajatorii vor înmâna un exemplar al fișei fiscale odată cu definitivarea formelor de lichidare sau la încetarea raporturilor în baza cărora au fost obținute veniturile din salarii.”

19. Punctul 128 se modifică și va avea următorul cuprins:

„128. Pentru contribuabilii prevăzuți la art. 60 din Codul fiscal care realizează venituri din salarii și pentru care plătitorul de venituri nu a optat să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului aferent acestor venituri, obligația determinării impozitului anual pe venitul din salarii, pe sursa respectivă, revine contribuabilului.”

20. Punctele 135¹ și 137¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„135¹. Reprezintă venit brut și valoarea investițiilor la bunurile mobile și imobile ale proprietarului, uzufructuarului sau ale altui deținător legal, care fac obiectul unor contracte de cedare a folosinței bunurilor, inclusiv a contractelor de comodat, și care sunt efectuate de cealaltă parte contractantă. În termen de 30 de zile de la finalizarea investițiilor partea care a efectuat investiția este obligată să comunice proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal valoarea investiției. Proprietarul, uzufructuarul sau alt deținător legal are obligația să declare la organul fiscal competent valoarea investiției, în declarația de impunere.

[...]

137¹. În situația în care chiria/arenda reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei/arendei lunare evaluate la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil pentru ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.”

21. După punctul 139 se introduce un nou punct, punctul 139¹, cu următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

Definirea veniturilor din investiții

Art. 65. — (1) Veniturile din investiții cuprind:

a) dividende;

b) venituri impozabile din dobânzi;

c) câștiguri din transferul titlurilor de valoare definite potrivit prevederilor art. 7;

d) venituri din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni similare;

e) venituri din lichidarea unei persoane juridice.

Norme metodologice:

139¹. Nu reprezintă dividend următoarele distribuții efectuate de la persoane juridice, potrivit legii:

— în legătură cu excluderea, retragerea, dobândirea prin succesiune a titlurilor de valoare, venituri care sunt calificate drept câștiguri din transferul titlurilor de valoare;

— care aplică regimul transparenței fiscale, potrivit legii speciale.”

22. După punctul 142 se introduce un nou punct, punctul 142¹, cu următorul cuprins:

„142¹. În cazul transferurilor titlurilor de valoare exprimate în valută, cursul de schimb valutar utilizat în vederea determinării câștigului și a impozitului aferent este cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României valabil pentru ziua determinării câștigului.”

23. La punctul 144³ se introduce un nou paragraf cu următorul cuprins:

„144³ [...]

În cazul operațiunilor de excludere/retragere/dobândire prin succesiune a părților sociale, baza impozabilă se stabilește astfel:

a) se determină suma reprezentând diferența între valoarea elementelor de activ și sumele reprezentând datoriile societății;

b) se determină excedentul sumei stabilite la lit. a) peste aportul la capitalul social al persoanei fizice beneficiare. În cazul succesiunilor suma reprezentând aportul la capitalul social este zero.

Calculul, reținerea și virarea impozitului se efectuează de persoana juridică la care persoana fizică asociată a deținut părțile sociale. Termenul de virare a impozitului este până la data la care se depun documentele pentru înregistrarea operațiunilor respective la registrul comerțului ori în registrul acționarilor, după caz, indiferent dacă plata titlurilor respective se face sau nu eșalonat.”

24. După punctul 146 se introduc două noi puncte, punctele 146¹ și 146², cu următorul cuprins:

„146¹. La stabilirea impozitului datorat pentru sumele primite ca plată unică în urma participării la fondurile de pensii administrate privat, potrivit Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se va acorda un singur plafon neimpozabil de 1.000 lei aferent sumei respective.

146². Diferențele de venituri din pensii primite de la același plătitor și stabilite pentru perioadele anterioare se impozitează separat față de drepturile de pensie ale lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra venitului impozabil lunar din pensii. Venitul lunar din pensii se stabilește prin deducerea din suma totală, reprezentând diferențele de venituri din pensie, a plafonului neimpozabil lunar de 1.000 lei și a contribuțiilor obligatorii.”

25. Punctul 151 se modifică și va avea următorul cuprins:

„151. Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligați să organizeze evidența astfel încât să poată determina câștigul realizat de fiecare persoană fizică și să rețină impozitul datorat aferent acestuia.

În situația în care în cursul aceleiași zile aceeași persoană fizică efectuează mai multe operațiuni care generează câștiguri la jocuri de tip casino, de la același organizator, atunci organizatorul are obligația să recalculeze impozitul stabilit anterior astfel:

— se însușește câștigurile realizate;

— se diminuează nivelul astfel stabilit cu suma reprezentând venitul neimpozabil de 600 lei/zi;

— la baza impozabilă astfel determinată se aplică cotele de impozit prevăzute la art. 77 alin. (2), determinându-se astfel impozitul datorat;

— din impozitul datorat se deduce impozitul calculat și reținut anterior rezultând impozitul datorat recalculat la sfârșitul zilei.”

26. La punctul 151², după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„151². Definirea unor termeni:

[...]

e¹) nu constituie transfer impozabil constatatarea prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă a dobândirii dreptului de proprietate ca efect al uzucapiunii.”

27. **Punctul 151⁶ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

(5) Camerele notarilor publici vor actualiza cel puțin o dată pe an expertizele privind valoarea de circulație a bunurilor imobile, care vor fi comunicate la direcțiile teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice.

Norme metodologice:

151⁶. Expertizele privind valoarea de circulație a proprietăților imobiliare vor fi comunicate direcțiilor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru a fi utilizate începând cu data de întâi a lunii următoare primirii acestora.”

28. **La punctul 151⁷ se introduce un nou paragraf cu următorul cuprins:**

„151⁷ [...]”

În cazul transferurilor prin executare silită, după expirarea termenului de 10 zile inclusiv, în care contribuabilul avea sarcina declarării venitului la organul fiscal competent, pentru transferurile prin alte modalități decât procedura notarială sau judecătorească, organul de executare silită sau cumpărătorul, după caz, trebuie să solicite organului fiscal competent stabilirea impozitului și emiterea deciziei de impunere, conform procedurilor legale, prin depunerea documentației aferente transferului.”

29. **La punctul 152 se introduc două noi liniițe cu următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

CAPITOLUL IX

Venituri din alte surse

Definirea veniturilor din alte surse

Art. 78. — (1) În această categorie se includ, însă nu sunt limitate, următoarele venituri:

a) prime de asigurări suportate de o persoană fizică independentă sau de orice altă entitate, în cadrul unei activități pentru o persoană fizică în legătură cu care suportatorul nu are o relație generatoare de venituri din salarii, potrivit cap. III din prezentul titlu;

b) câștiguri primite de la societățile de asigurări, ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare;

c) venituri, sub forma diferențelor de preț pentru anumite bunuri, servicii și alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foști salariați, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

d) venituri primite de persoanele fizice reprezentând onorarii din activitatea de arbitraj comercial;

e) venituri primite de persoanele fizice din activitățile menționate la art. 52 alin. (1) lit. a)—e), în cazul în care contribuabilul a exercitat opțiunea de impozitare a acestor venituri potrivit prevederilor art. 79. Opțiunea de impunere a venitului brut se exercită în scris, în momentul încheierii fiecărui raport juridic/contract și este aplicabilă veniturilor realizate ca urmare a activității desfășurate pe baza acestuia.

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a)—h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.

Norme metodologice:

152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

[...]

— venituri sub forma anumitor bunuri, servicii și alte drepturi, primite de persoanele fizice pensionari, foști salariați, și membrii

de familie ai acestora, potrivit clauzelor contractului de muncă sau în baza unor legi speciale;

— venituri realizate de persoana fizică ca urmare a contractului de administrare/prestări de servicii silvice încheiat potrivit Legii nr. 46/2008 privind Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.”

30. **Punctul 153 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

CAPITOLUL X

Venitul net anual impozabil

Stabilirea venitului net anual impozabil

Art. 80. — (1) Venitul net anual impozabil se stabilește de către contribuabil pe fiecare sursă din categoriile de venituri menționate la art. 41 lit. a), c) și f) prin deducerea din venitul net anual a pierderilor fiscale reportate și se înscrie în Declarația de impunere.

(2) Veniturile din categoriile prevăzute la art. 41 lit. a), c) și f), ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an, se consideră venit anual.

Norme metodologice:

153. Venitul net anual se determină de către contribuabil, pe fiecare sursă, din următoarele categorii:

- venituri din activități independente;
- venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- venituri din activități agricole.”

31. **Punctul 158 se abrogă.**

32. **Punctul 168 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

Stabilirea plăților anticipate de impozit

Art. 82. — (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendare, precum și venituri din activități agricole sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit estimativ depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării, pe baza declarației de impunere. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

a) pe baza contractului încheiat între părți; sau

b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare,

comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Fac excepție veniturile din arendare, pentru care contribuabilul stabilește impozitul, pe baza declarației de impunere. Contribuabilii care determină venitul net din activități agricole, potrivit art. 72 și 73, datorează plăți anticipate către bugetul de stat pentru impozitul aferent acestui venit, în două rate egale, astfel: 50% din impozit, până la data de 1 septembrie inclusiv, și 50% din impozit, până la data de 15 noiembrie inclusiv.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul net din declarația de impunere pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16%, prevăzută la art. 43 alin. (1).

(6) Plățile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2), precum și pentru veniturile din activități independente și agricole, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

Norme metodologice:

168. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 decembrie, cu excepția veniturilor din activități agricole, pentru care sumele reprezentând plăți anticipate se achită până la 1 septembrie și 15 noiembrie. Pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor sub forma arendeii plata impozitului se efectuează pe baza declarației de impunere.”

33. **Punctele 175—178 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

Declarația de impunere

Art. 83. — (1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație de impunere la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația de impunere se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierdere distribuită din asociere.

(2) Declarația de impunere se completează și pentru câștigul net anual/pierdere netă anuală, generată de:

a) tranzacții cu titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;
b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

(3) Nu se depun declarații de impunere pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepția contribuabililor care au depus declarații de venit estimativ în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la art. 63 alin. (2), a căror impunere este finală;

c) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în fișele

fiscale, care au regim de declarații de impozite și taxe sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 60;

d) venituri din investiții, cu excepția celor prevăzute la alin. (2), precum și venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

e) venituri din pensii;

f) venituri din activități agricole a căror impunere este finală, potrivit prevederilor art. 74 alin. (4);

g) venituri din transferul proprietăților imobiliare;

h) venituri din alte surse.

Norme metodologice:

175. Declarațiile de impunere sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile și cheltuielile efectiv realizate, pe fiecare categorie de venit și pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăților anticipate.

176. Declarațiile de impunere se depun de contribuabilii care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția celor de la art. 63 alin. (2), și venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real.

Declarațiile de impunere se depun în intervalul 1 ianuarie — 25 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere venitul declarat va fi venitul net/pierdere distribuit/distribuită din asociere.

177. Contribuabilii care realizează venituri din străinătate impozabile în România au obligația să declare în România veniturile respective până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului.

178. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul fiscal în România vor depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își au domiciliul fiscal o declarație de impunere.

Declarațiile vor cuprinde veniturile și cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.”

34. **Punctele 179—181 se abrogă.**

35. **Punctul 186 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

(3) În cazul în care între membrii asociați există legături de rudenie până la gradul al patrulea inclusiv, părțile sunt obligate să facă dovada că participă la realizarea venitului cu bunuri sau drepturi asupra cărora au drept de proprietate. Pot fi membri asociați și persoanele fizice care au dobândit capacitate de exercițiu restrânsă.

(4) Asocierile au obligația să depună la organul fiscal competent, până la data de 15 martie a anului următor, declarații anuale de venit, conform modelului stabilit de Agenția Națională de Administrare Fiscală, care vor cuprinde și distribuția venitului net/pierderii pe asociați.

Norme metodologice:

186. Asociația, prin asociatul desemnat, depune până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, o declarație anuală care cuprinde venitul net/pierdere realizat/realizată pe asociație, precum și distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declarație se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociații vor cuprinde în declarația de impunere venitul net/pierdere ce le revine din activitatea asociației.”

36. **Punctul 192 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„192. După încheierea anului fiscal organul fiscal menționat la pct. 191 va elibera documentul care atestă venitul realizat și impozitul plătit.”

37. La punctul 195, ultima liniuță a paragrafului al doilea se modifică și va avea următorul cuprins:

„195. [...]”

— documentele care atestă dreptul de muncă și de ședere, după caz, pe teritoriul României.”

38. Punctul 200 se modifică și va avea următorul cuprins:

„200. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate și care își mențin domiciliul în România se impun în România pentru veniturile impozabile conform prevederilor titlului III din Codul fiscal, realizate atât în România, cât și în străinătate, iar obligațiile fiscale se exercită direct sau, în situația în care nu își îndeplinesc obligațiile în mod direct, prin desemnarea unui împuternicit sau reprezentant fiscal.”

39. Punctul 201¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„201. Persoanele fizice nerezidente, care realizează venituri din România și cărora le revin potrivit prezentului titlu obligații privind declararea acestora, depun declarațiile de impunere la organul fiscal competent definit potrivit legislației în materie.”

40. Punctul 202 se modifică și va avea următorul cuprins:

„202. Contribuabilii care obțin venituri din străinătate conform art. 90 alin. (1) au obligația stabilirii impozitului datorat.

Pentru veniturile din pensii și sume asimilate acestora, obținute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligația să completeze și să depună declarația de impunere.

Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea cotei de impunere asupra venitului brut anual diminuat cu suma lunară neimpozabilă, stabilită potrivit prevederilor art. 69 din Codul fiscal, calculată la nivelul anului. Suma lunară neimpozabilă se acordă pentru fiecare sursă de venit din pensii.”

41. Punctele 207, 209 și 210 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„207. Calcularea creditului fiscal extern se face de contribuabil, separat pe fiecare sursă de venit. În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare sursă de venit și pe fiecare țară.

[...]

209. Persoanele fizice prevăzute la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal, care desfășoară activitate salarială în străinătate și sunt plătite pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salarială desfășurată în străinătate.

În cazul în care același venit din salarii este supus impunerii atât în România, cât și în străinătate, statului străin revenindu-i dreptul de impunere potrivit convenției de evitare a dublei impuneri încheiate de România cu respectivul stat, pentru veniturile realizate în perioada în care România nu are drept de impunere, organul fiscal competent va restitui impozitul reținut de angajatorul român, la cererea rezidentului român. Procedura de restituire a impozitului reținut de angajatorul român se va stabili prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Veniturile din salarii prevăzute la art. 41 lit. b) din Codul fiscal, care nu sunt impozabile în România, nu fac obiectul creditului fiscal extern.

210. La sfârșitul anului fiscal vizat, contribuabilul în cauză anexează declarației de impunere documentele justificative privind venitul realizat și impozitul plătit, eliberate de organul fiscal abilitat din țara în care s-a obținut venitul, angajator sau alt plătitor, documente utilizate pentru calculul creditului fiscal în condițiile stabilite prin prezentele norme metodologice.”

D. Titlul V „Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România”

1. La punctul 2, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Nu reprezintă redevențe sumele plătite în schimbul obținerii drepturilor exclusive de distribuție a unui produs sau serviciu, deoarece acestea nu sunt efectuate în schimbul folosinței sau dreptului de folosință a unui element de proprietate inclus în definiție. Intermediarul distribuitor rezident nu plătește dreptul de a folosi marca sau numele sub care sunt vândute bunurile, el obține doar dreptul exclusiv de a vinde bunurile pe care le cumpără de la producător.”

2. La punctul 2, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Nu reprezintă redevențe sumele plătite de intermediarii distribuitori ai unui software în baza unui contract prin care se acordă frecvent dreptul de distribuție a unor exemplare ale software-ului, fără a da dreptul de reproducere. Distribuția poate fi făcută pe suporturi tangibile sau pe cale electronică, fără ca distribuitorul să aibă dreptul de a reproduce software-ul. De asemenea, nu reprezintă redevență suma plătită pentru un software ce urmează a fi supus unui proces de personalizare în vederea instalării sale. În aceste tranzacții, intermediarii distribuitori plătesc numai pentru achiziționarea exemplarelor de software și nu pentru a exploata un drept de autor pentru software.”

3. Punctele 9² și 9³ se abrogă.

4. La punctul 9⁶, litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) Aceleași prevederi ca și cele de mai sus se aplică și în cazul transferului oricăror altor categorii de titluri de valoare, altele decât titlurile de participare. Respectiv, atunci când transferul oricăror titluri de valoare, altele decât titlurile de participare deținute de o persoană fizică nerezidentă, se realizează printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului pe câștigul din transferul unor astfel de titluri, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin acestui intermediar. În situația în care beneficiarul câștigului din transferul oricăror titluri de valoare, altele decât titlurile de participare, este o persoană fizică nerezidentă, iar transferul acestor titluri nu se face printr-un intermediar, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului, precum și celelalte obligații declarative și de păstrare a certificatului de rezidență fiscală al beneficiarului câștigului revin, după caz, reprezentantului fiscal/împuternicitului desemnat de beneficiar.”

5. Punctele 9⁹, 9¹⁰ și 9¹¹ se abrogă.

6. Punctele 9¹²—9¹⁴, 10, 11 și 11¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

Scutiri de la impozitul prevăzut în prezentul capitol

Art. 117. — Sunt scutite de impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți următoarele venituri:

[...]

c) dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile comerciale române, constituite potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă instrumentele/titlurile de creanță sunt tranzacționate pe o piață de valori mobiliare reglementată de autoritatea în domeniu a statului în care se află această piață și dobânda este plătită unei persoane care nu este o persoană afiliată a emițătorului instrumentelor/titlurilor de creanță;

Norme metodologice:

9¹². (1) În înțelesul acestui paragraf, dobânzile scutite de impozit sunt cele generate de instrumente/titluri de creanță

emise de societățile comerciale române înființate potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Piața de valori mobiliare reglementată, pentru care se aplică prevederile art. 117 lit. c) din Codul fiscal, este cea reglementată de autoritatea în domeniu a statului în care se află această piață.

(3) În categoria instrumentelor/titlurilor de creanță emise de o persoană juridică română se cuprind obligațiunile emise în lei și în valută, cambiale, precum și alte asemenea instrumente/titluri de creanță.

Codul fiscal:

d) premiile unei persoane fizice nerezidente obținute din România, ca urmare a participării la festivalurile naționale și internaționale artistice, culturale și sportive finanțate din fonduri publice;

e) premiile acordate elevilor și studenților nerezidenți la concursurile finanțate din fonduri publice;

Norme metodologice:

9¹³. Premiile prevăzute la art. 117 lit. d) și e) din Codul fiscal sunt premii de natura celor plătite de la bugetul de stat sau de la bugetele consiliilor locale prin intermediul instituțiilor publice centrale și locale.

Codul fiscal:

f) veniturile obținute de nerezidenți din România, care prestează servicii de consultanță, asistență tehnică și alte servicii similare în orice domeniu, în cadrul contractelor finanțate prin împrumut, credit sau alt acord financiar încheiat între organisme financiare internaționale și statul român ori persoane juridice române, inclusiv autorități publice, având garanția statului român, precum și în cadrul contractelor finanțate prin acorduri de împrumut încheiate de statul român cu alte organisme financiare, în cazul în care dobânda percepută pentru aceste împrumuturi se situează sub nivelul de 3% pe an;

Norme metodologice:

9¹⁴. În sensul art. 117 lit. f) din Codul fiscal, prin organisme financiare internaționale cu care statul român a încheiat acorduri de finanțare se înțelege: Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, cu componentele sale, Corporația Financiară Internațională și Asociația pentru Dezvoltare Internațională, Fondul Monetar Internațional, Banca Europeană pentru Investiții și altele asemenea.

Codul fiscal:

[...]

h) dividendele plătite de o întreprindere, care este persoană juridică română sau persoană juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, unei persoane juridice rezidente într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau în unul dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, ori unui sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă persoana juridică străină beneficiară a dividendelor întrunește cumulativ următoarele condiții:

1. are una dintre formele de organizare prevăzute în art. 20¹ alin. (4);

2. în conformitate cu legislația fiscală a statului membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, este considerată a fi

rezidentă a statului respectiv și, în temeiul unei convenții privind evitarea dublei impuneri încheiate cu un stat terț, nu se consideră că este rezident în scopul impunerii în afara Uniunii Europene sau Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei;

3. plătește, în conformitate cu legislația fiscală a unui stat membru al Uniunii Europene sau a unuia dintre statele Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări;

4. deține minimum 10% din capitalul social al întreprinderii persoană juridică română pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dividendului.

Dacă beneficiarul dividendelor este un sediu permanent al unei persoane juridice rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene sau într-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, pentru acordarea acestei scutiri persoana juridică străină pentru care sediul permanent își desfășoară activitatea trebuie să întrunească cumulativ condițiile prevăzute la pct. 1—4.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică română care plătește dividendul trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

1. este o societate înființată în baza legii române și are una dintre următoarele forme de organizare: „societate pe acțiuni”, „societate în comandită pe acțiuni”, „societate cu răspundere limitată”;

2. plătește impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Pentru acordarea acestei scutiri, persoana juridică cu sediul social în România, înființată potrivit legislației europene, care plătește dividendul, trebuie să plătească impozit pe profit, potrivit prevederilor titlului II, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Norme metodologice:

10. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. h), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkvit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen — C-284/94, C-291/94 și C-292/94, și anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediu permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediu permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.

Intră sub incidența prevederilor art. 117 lit. h) și dividendele distribuite și plătite după data de 1 ianuarie 2007, chiar dacă acestea sunt distribuite din profiturile nerepartizate ale exercițiilor financiare anterioare anului 2007, în măsura în care beneficiarul dividendelor îndeplinește condițiile prevăzute de lege.

În sensul prevederilor art. 117 lit. h), condiția privitoare la perioada de deținere a participației minime are în vedere o perioadă de 2 ani consecutivi, împliniți la data plății dividendelor.

Codul fiscal:

i) după data aderării României la Uniunea Europeană, veniturile din economii sub forma plăților de dobândă, așa

cum sunt definite la art. 124⁵, obținute din România de persoane fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene, sunt scutite de impozit;

Norme metodologice:

11. Începând cu 1 ianuarie 2007, scutirea veniturilor din economii sub forma plăților de dobândă în cazul persoanelor fizice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene se aplică pentru depozitele constituite atât înainte de 1 ianuarie 2007, cât și după 1 ianuarie 2007, sub condiția atestării rezidenței.

Codul fiscal:

j) începând cu data de 1 ianuarie 2011, veniturile din dobânzi sau redevențe, așa cum sunt definite la art. 124¹⁹, obținute din România de persoane juridice rezidente în statele membre ale Uniunii Europene sau ale Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, sau de un sediu permanent al unei întreprinderi dintr-un stat membru al Uniunii Europene sau dintr-un stat al Asociației Europene a Liberului Schimb, respectiv Islanda, Principatul Liechtenstein, Regatul Norvegiei, situat într-un alt stat membru al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb, sunt scutite de impozit, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor sau redevențelor deține minimum 25% din valoarea/numărul titlurilor de participare la persoana juridică română, pe o perioadă neîntreruptă de cel puțin 2 ani, care se încheie la data plății dobânzii sau redevențelor;

Norme metodologice:

111. În aplicarea prevederilor art. 117 lit. j), condiția privitoare la perioada minimă de deținere de 2 ani va fi înțeleasă luându-se în considerare hotărârea Curții Europene de Justiție în cazurile conexe: Denkavit International BV, VITIC Amsterdam BV and Voormeer BV v Bundesamt für Finanzen — C-284/94, C-291/94 și C-292/94, și anume:

Dacă la data plății perioada minimă de deținere de 2 ani nu este încheiată, scutirea prevăzută în Codul fiscal nu se va acorda.

În situația în care persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate face dovada că perioada minimă de deținere a fost îndeplinită după data plății, persoana juridică română, respectiv sediul permanent din România poate cere restituirea impozitelor plătite în plus.”

7. La punctul 12, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru restituirea impozitului reținut în plus din veniturile plătite de un rezident român persoanelor nerezidente, acestea depun o cerere de restituire la plătitorul de venit rezident român. Restituirea impozitului către persoana nerezidentă se va face prin intermediul rezidentului român plătitor al venitului. Procedura de restituire se va realiza conform prevederilor Codului de procedură fiscală.”

8. La punctul 12, alineatele (6), (7) și (7¹) se abrogă.

9. La punctul 12, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Dispozițiile titlurilor II și III din Codul fiscal reprezintă legislația internă și se aplică atunci când România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri cu statul al cărui rezident este beneficiarul venitului realizat din România și acesta prezintă certificatul de rezidență fiscală sau documentul prevăzut la pct. 13 alin. (1).

În acest sens, se vor avea în vedere veniturile menționate la art. 115 alin. (2) din Codul fiscal, veniturile obținute de artiști și sportivi, precum și alte venituri pentru care România are potrivit convențiilor de evitare a dublei impuneri drept de impozitare.”

10. Punctul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„14. Ministrul finanțelor publice aprobă prin ordin macheta certificatului de rezidență fiscală atât pentru rezidenți, cât și

pentru persoanele fizice nerezidente care au îndeplinit condițiile de rezidență prevăzute la art. 7 alin. (1) pct. 23 lit. b) și c) din Codul fiscal timp de 3 ani consecutiv, fiind supuși impozitului pe veniturile obținute din orice sursă, atât din România, cât și din afara României, începând cu al patrulea an fiscal, deci având în România obligație fiscală integrală.”

11. La punctul 15, alineatele (1), (1¹) și (1²) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„15. (1) Pentru a beneficia de prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri și de prevederile legislației Uniunii Europene, nerezidenții care au realizat venituri din România vor depune în momentul realizării venitului la plătitorul de venituri originalul sau copia certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. 13 alin. (1), tradus și legalizat de organul autorizat din România, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene.

(1¹) Până la prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13) alin. (1), precum și, după caz, a declarației pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar potrivit legislației Uniunii Europene, se aplică prevederile titlului V din Codul fiscal.

(1²) După prezentarea certificatului de rezidență fiscală sau a documentului prevăzut la pct. (13) alin. (1) și, după caz, a declarației pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar, se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau al Asociației Europene a Liberului Schimb pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în titlul II sau V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări.

Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.”

12. Punctul 20 se abrogă.

13. Punctul 20¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„20¹. Impozitul datorat la data de 25 iunie de reprezentanțele care sunt înființate în primul semestru al anului este proporțional cu numărul de luni de activitate desfășurată de reprezentanță în cursul semestrului I. Pentru semestrul II, impozitul reprezentând echivalentul în lei al sumei de 2.000 de euro se va plăti până la data de 25 decembrie inclusiv.”

14. Punctele 24 și 25 se abrogă.

E. Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”

1. Punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Semnificația unor termeni și expresii

Art. 125¹

[...]

(2) În înțelesul prezentului titlu:

a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România este considerată a fi stabilită în România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României se consideră că este stabilită în România dacă are un sediu fix în România, respectiv dacă dispune în România de suficiente resurse tehnice și umane pentru a efectua regulat livrări de bunuri și/sau prestări de servicii impozabile;

c) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României și care are un sediu fix în România conform lit. b) este considerată persoană impozabilă care nu este stabilită în România pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii realizate la care sediul fix de pe teritoriul României nu participă.

Norme metodologice:

1. (1) Locul unde o persoană impozabilă își are stabilit sediul activității economice este locul unde sunt adoptate deciziile esențiale privind managementul persoanei impozabile și unde sunt exercitate funcțiile administrației sale centrale. Pentru a stabili locul unde o persoană impozabilă își are stabilit sediul activității sale economice este necesar să se aibă în vedere o serie de factori, cum ar fi, în cazul persoanelor juridice, sediul înregistrat al acestora, locul unde se desfășoară administrația centrală, locul unde se întrunesc directorii și locul, de regulă același, unde se stabilește politica generală a companiei. De asemenea, mai pot fi avuți în vedere și alți factori, cum ar fi locul unde domiciliază principalii directori, locul unde se întrunesc adunările generale, locul unde sunt stocate documentele administrative și contabile, precum și locul unde tranzacțiile financiare și în special cele bancare sunt realizate în principal. Faptul că locul de la care sunt realizate efectiv activitățile de persoana impozabilă nu este situat într-un stat membru nu exclude posibilitatea ca persoana impozabilă să aibă stabilit sediul activității sale economice în statul membru respectiv. Prezența unei cutii poștale sau a unor reprezentanțe comerciale nu poate fi considerată ca sediu al activității economice a unei persoane impozabile, dacă nu sunt îndeplinite condițiile menționate în tezele anterioare.

(2) În cazul persoanelor fizice care sunt persoane impozabile pentru care nu poate fi identificat un sediu al activității economice în sensul alin. (1), domiciliul stabil al acestor persoane va fi considerat sediul activității economice, în scopul determinării statului în care acestea sunt stabilite, în sensul art. 125¹ alin. (2) lit. a) din Codul Fiscal.

(3) În scopul aplicării prevederilor art. 125¹ alin. (2) lit. c) și art. 150 din Codul fiscal:

a) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României nu participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii, respectiv resursele tehnice și/sau umane din România nu sunt utilizate pentru realizarea acestor operațiuni, se consideră că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru respectivele operațiuni;

b) dacă sediul fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României participă la livrarea de bunuri sau prestarea de servicii înainte sau în timpul realizării acestor operațiuni sau conform unor înțelegeri este prevăzut că sediul fix poate să intervină ulterior derulării operațiunilor pentru operațiuni post-vânzare ori pentru respectarea unor clauze contractuale de garanție și această potențială participare nu constituie o operațiune separată din perspectiva TVA, măsura în care sunt utilizate resursele umane și/sau materiale în legătură cu aceste operațiuni nu este relevantă, deoarece se va considera că în orice situație acest sediu fix participă la realizarea operațiunilor respective;

c) atunci când resursele tehnice și/sau umane ale sediului fix din România al unei persoane impozabile care are sediul activității economice în afara României sunt utilizate numai pentru scopuri administrative-suport, cum sunt serviciile de contabilitate, de emitere a facturilor și colectarea titlurilor de creanță, utilizarea acestor resurse nu va fi considerată ca participare la realizarea de livrări de bunuri sau prestări de servicii, fiind tratate doar ca servicii-suport necesare îndeplinirii obligațiilor legate de aceste operațiuni. În această situație, se va considera că persoana impozabilă nu este stabilită în România pentru aceste operațiuni;

d) atunci când factura este emisă indicând codul de înregistrare în scopuri de TVA al sediului fix din România, acesta va fi considerat că a participat la livrarea de bunuri sau la prestarea de servicii, cu excepția situației în care persoana impozabilă poate face dovada contrariului.

(4) Atunci când gazul sau energia electrică sunt livrate de o persoană impozabilă sau către o persoană impozabilă care deține în România o licență care îi permite să desfășoare activitatea economică în sectorul gazului sau al energiei electrice, incluzând și cumpărări și revânzări ale gazului natural sau ale energiei electrice, existența licenței în sine nu este suficientă pentru a considera că respectiva persoană impozabilă are un sediu fix în România. Pentru ca sediul fix să existe în România este necesar ca persoana impozabilă să îndeplinească condițiile art. 125¹ alin. (2) lit. b).”

2. După punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Aplicare teritorială

Art. 125². — (1) În sensul prezentului titlu:

a) Comunitate și teritoriu comunitar înseamnă teritoriile statelor membre, astfel cum sunt definite în prezentul articol;

b) stat membru și teritoriul statului membru înseamnă teritoriul fiecărui stat membru al Comunității pentru care se aplică Tratatul de înființare a Comunității Europene, în conformitate cu art. 299 din acesta, cu excepția teritoriilor prevăzute la alin. (2) și (3);

c) teritorii terțe sunt teritoriile prevăzute la alin. (2) și (3);

d) țară terță înseamnă orice stat sau teritoriu pentru care nu se aplică prevederile Tratatului de înființare a Comunității Europene.

(2) Următoarele teritorii care nu fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Republica Federală Germania:

- 1. Insula Heligoland;**
- 2. teritoriul Busingen;**

b) Regatul Spaniei:

- 1. Ceuta;**
- 2. Melilla;**

c) Republica Italiană:

- 1. Livigno;**
- 2. Campione d'Italia;**
- 3. apele italiene ale Lacului Lugano.**

(3) Următoarele teritorii care fac parte din teritoriul vamal al Comunității se exclud din teritoriul comunitar din punct de vedere al taxei:

a) Insulele Canare;

b) Republica Franceză: teritoriile din străinătate;

c) Muntele Athos;

d) Insulele Aland;

e) Insulele Channel.

(4) Se consideră ca fiind incluse în teritoriile următoarelor state membre teritoriile menționate mai jos:

a) Republica Franceză: Principatul Monaco;

b) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord: Insula Man;

c) Republica Cipru: zonele Akrotiri și Dhekelia aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Norme metodologice:

11. (1) Bunurile de origine din teritoriile excluse prevăzute la art. 125² alin. (2) și (3) din Codul fiscal trebuie importate din perspectiva taxei, dacă sunt transportate în teritoriul Comunității.

(2) Insula Man, Principatul Monaco și zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate teritorii ale statelor membre, iar operațiunile cu originea sau destinația în:

a) Insula Man sunt considerate cu originea sau destinația în Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord;

b) Principatul Monaco sunt considerate cu originea sau destinația în Republica Franceză;

c) zonele aflate sub suveranitatea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de la Akrotiri și Dhekelia sunt considerate cu originea sau cu destinația în Republica Cipru.”

3. Punctul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Operațiuni impozabile

Art. 126. — (1) Din punct de vedere al taxei sunt operațiuni impozabile în România cele care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) operațiunile care, în sensul art. 128—130, constituie sau sunt asimilate cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în sfera taxei, efectuate cu plată;

b) locul de livrare a bunurilor sau de prestare a serviciilor este considerat a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 și 133;

c) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor este realizată de o persoană impozabilă, astfel cum este definită la art. 127 alin. (1), acționând ca atare;

d) livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor să rezulte din una dintre activitățile economice prevăzute la art. 127 alin. (2).

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă și importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132².

(3) Sunt, de asemenea, operațiuni impozabile și următoarele operațiuni efectuate cu plată, pentru care locul este considerat a fi în România, potrivit art. 132¹:

a) o achiziție intracomunitară de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă ce acționează ca atare sau de o persoană juridică neimpozabilă, care nu beneficiază de derogarea prevăzută la alin. (4), care urmează unei livrări intracomunitare efectuate în afara României de către o persoană impozabilă ce acționează ca atare și care nu este considerată întreprindere mică în statul său membru, și careia nu i se aplică prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) cu privire la livrările de bunuri care fac obiectul unei instalări sau unui montaj sau ale art. 132 alin. 2) cu privire la vânzările la distanță;

b) o achiziție intracomunitară de mijloace de transport noi, efectuată de orice persoană;

c) o achiziție intracomunitară de produse accizabile, efectuată de o persoană impozabilă, care acționează ca atare, sau de o persoană juridică neimpozabilă.

(4) Prin derogare de la prevederile alin. (3) lit. a), nu sunt considerate operațiuni impozabile în România achizițiile intracomunitare de bunuri care îndeplinesc următoarele condiții:

a) sunt efectuate de o persoană impozabilă care efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii

pentru care taxa nu este deductibilă sau de o persoană juridică neimpozabilă;

b) valoarea totală a acestor achiziții intracomunitare nu depășește pe parcursul anului calendaristic curent sau nu a depășit pe parcursul anului calendaristic anterior plafonul de 10.000 euro, al cărui echivalent în lei este stabilit prin norme.

(5) Plafonul pentru achiziții intracomunitare prevăzut la alin. (4) lit. b) este constituit din valoarea totală, exclusiv taxa pe valoarea adăugată, datorată sau achitată în statul membru din care se expediază sau se transportă bunurile, a achizițiilor intracomunitare de bunuri, altele decât mijloace de transport noi sau bunuri supuse accizelor.

(6) Persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, eligibile pentru derogarea prevăzută la alin. (4), au dreptul să opteze pentru regimul general prevăzut la alin. (3) lit. a). Opțiunea se aplică pentru cel puțin doi ani calendaristici.

(7) Regulile aplicabile în cazul depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare, prevăzut la alin. (4) lit. b), sau al exercitării opțiunii sunt stabilite prin norme.

(8) Nu sunt considerate operațiuni impozabile în România:

a) achizițiile intracomunitare de bunuri a căror livrare în România ar fi scutită conform art. 143 alin. (1) lit. h)—m);

b) achiziția intracomunitară de bunuri, efectuată în cadrul unei operațiuni triumphiulare, pentru care locul este în România în conformitate cu prevederile art. 132¹ alin. (1), atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

1. achiziția de bunuri este efectuată de către o persoană impozabilă, denumită *cumpărător revânzător*, care nu este stabilită în România, dar este înregistrată în scopuri de TVA în alt stat membru;

2. achiziția de bunuri este efectuată în scopul unei livrări ulterioare a bunurilor respective, în România, de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

3. bunurile astfel achiziționate de către cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1 sunt expediate sau transportate direct în România, dintr-un alt stat membru decât cel în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, către persoana careia urmează să-i efectueze livrarea ulterioară, denumită *beneficiarul livrării ulterioare*;

4. beneficiarul livrării ulterioare este o altă persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de TVA în România;

5. beneficiarul livrării ulterioare a fost desemnat în conformitate cu art. 150 alin. (4) ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea efectuată de cumpărătorul revânzător prevăzut la pct. 1;

c) achizițiile intracomunitare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și de antichități, în sensul prevederilor art. 152², atunci când vânzătorul este o persoană impozabilă revânzătoare, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru de unde sunt furnizate, conform regimului special pentru intermediarii persoane impozabile, în sensul art. 313 și 326 din Directiva 112, sau vânzătorul este organizator de vânzări prin licitație publică, care acționează în această calitate, iar bunurile au fost taxate în statul membru furnizor, conform regimului special, în sensul art. 333 din Directiva 112;

d) achiziția intracomunitară de bunuri care urmează unei livrări de bunuri aflate în regim vamal suspensiv sau sub o procedură de tranzit intern, dacă pe teritoriul României se încheie aceste regimuri sau această procedură pentru respectivele bunuri.

(9) Operațiunile impozabile pot fi:

a) operațiuni taxabile, pentru care se aplică cotele prevăzute la art. 140;

b) operațiuni scutite de taxă cu drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa, dar este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 143—144¹;

c) operațiuni scutite de taxă fără drept de deducere, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții. În prezentul titlu aceste operațiuni sunt prevăzute la art. 141;

d) importuri și achiziții intracomunitare, scutite de taxă, conform art. 142;

e) operațiuni prevăzute la lit. a)—c), care sunt scutite fără drept de deducere, fiind efectuate de întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire prevăzut la art. 152, pentru care nu se datorează taxa și nu este permisă deducerea taxei datorate sau achitate pentru achiziții.

Norme metodologice:

2. (1) În sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, operațiunea nu este impozabilă în România dacă cel puțin una dintre condițiile prevăzute la lit. a)—d) nu este îndeplinită.

(2) În sensul art. 126 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, o livrare de bunuri și/sau o prestare de servicii trebuie să se efectueze cu plată. Condiția referitoare la «plată» implică existența unei legături directe între operațiune și contrapartida obținută. O operațiune este impozabilă în condițiile în care această operațiune aduce un avantaj clientului, iar contrapartida obținută, este aferentă avantajului primit, după cum urmează:

a) condiția referitoare la existența unui avantaj pentru un client este îndeplinită în cazul în care furnizorul de bunuri sau prestatorul de servicii se angajează să furnizeze bunuri și/sau servicii determinabile persoanei ce efectuează plata sau, în absența plății, când operațiunea a fost realizată pentru a permite stabilirea unui astfel de angajament. Această condiție este compatibilă cu faptul că serviciile au fost colective, nu au fost măsurabile cu exactitate sau au făcut parte dintr-o obligație legală;

b) condiția existenței unei legături între operațiune și contrapartida obținută este îndeplinită chiar dacă prețul nu reflectă valoarea normală a operațiunii, respectiv ia forma unor cotizații, bunuri sau servicii, reduceri de preț, sau nu este plătit direct de beneficiar, ci de un terț.

(3) În sensul art. 126 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, achiziția intracomunitară de mijloace noi de transport efectuată de orice persoană impozabilă ori neimpozabilă sau de orice persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform art. 132¹ din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 126 alin. (3) lit. c) din Codul fiscal, achiziția intracomunitară de produse accizabile efectuată de o persoană impozabilă sau de o persoană juridică neimpozabilă este întotdeauna considerată o operațiune impozabilă în România, pentru care nu sunt aplicabile regulile referitoare la plafonul de achiziții intracomunitare prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, dacă locul respectivei achiziții intracomunitare este în România, conform art. 132¹ din Codul fiscal.

(5) Echivalentul în lei al plafonului pentru achiziții intracomunitare de 10.000 euro, prevăzut la art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, aplicabil în cursul unui an calendaristic, se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare când cifra sutelor

este egală sau mai mare decât 5 și prin reducere când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 34.000 lei.

(6) În aplicarea art. 126 alin. (5), pentru calculul plafonului de achiziții intracomunitare se iau în considerare următoarele elemente:

a) valoarea tuturor achizițiilor intracomunitare, cu excepția achizițiilor intracomunitare prevăzute la alin. (7);

b) valoarea tranzacției ce conduce la depășirea plafonului pentru achiziții intracomunitare;

c) valoarea oricărui import efectuat de persoana juridică neimpozabilă în alt stat membru, pentru bunurile transportate în România după import.

(7) La calculul plafonului pentru achiziții intracomunitare nu se vor lua în considerare:

a) valoarea achizițiilor intracomunitare de produse accizabile;

b) valoarea achizițiilor intracomunitare de mijloace noi de transport;

c) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o livrare de bunuri cu instalare sau montaj, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea achizițiilor de bunuri a căror livrare a fost o vânzare la distanță, pentru care locul livrării se consideră a fi în România, în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (2) și (3) din Codul fiscal;

e) valoarea achizițiilor de bunuri second-hand, de opere de artă, de obiecte de colecție și antichități, așa cum sunt definite la art. 152² din Codul fiscal, în cazul în care aceste bunuri au fost taxate conform unui regim special similar celui prevăzut la art. 152² din Codul fiscal în statul membru din care au fost livrate;

f) valoarea achizițiilor de gaze naturale și energie electrică a căror livrare a fost efectuată în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(8) În cazul în care plafonul pentru achiziții intracomunitare este depășit, persoana prevăzută la art. 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. Înregistrarea va rămâne valabilă pentru perioada până la sfârșitul anului calendaristic în care a fost depășit plafonul de achiziții și cel puțin pentru anul calendaristic următor.

(9) Persoana prevăzută la art. 126 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal poate solicita anularea înregistrării oricând după încheierea anului calendaristic următor celui în care s-a înregistrat, conform art. 153¹ alin. (5) din Codul fiscal. Prin excepție, persoana respectivă rămâne înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal pentru toate achizițiile intracomunitare efectuate cel puțin pentru încă un an calendaristic, dacă plafonul pentru achiziții intracomunitare este depășit și în anul calendaristic care a urmat celui în care persoana a fost înregistrată.

(10) Dacă după expirarea anului calendaristic următor celui în care persoana a fost înregistrată persoana respectivă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 153¹ din Codul fiscal, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care este obligată să rămână înregistrată în urma depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare în anul următor anului în care s-a înregistrat, situație în care se aplică prevederile alin. (9).

(11) În sensul art. 126 alin. (6) din Codul fiscal, persoanele impozabile care efectuează numai operațiuni pentru care taxa nu este deductibilă și persoanele juridice neimpozabile, care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, care nu depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare, pot opta pentru regimul general prevăzut la art. 126 alin. (3)

lit. a) din Codul fiscal. Aceste persoane sunt obligate la plata taxei în România pentru toate achizițiile intracomunitare de la data la care își exercită opțiunea și vor solicita un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (2) din Codul fiscal. Aceste persoane pot solicita anularea înregistrării oricând după încheierea a 2 ani calendaristici ce urmează celui în care s-au înregistrat, conform art. 153¹ alin. (6) din Codul fiscal.

(12) În cazul în care după încheierea a 2 ani calendaristici consecutivi de la înregistrare persoanele prevăzute la alin. (11) efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA obținut conform art. 153¹ din Codul fiscal, se consideră că aceste persoane și-au reexercitat opțiunea în condițiile art. 126 alin. (6) și art. 153¹ alin. (7) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care aceste persoane sunt obligate să rămână înregistrate în urma depășirii plafonului pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic anterior, situație în care se aplică prevederile alin. (9).

(13) În scopul aplicării prevederilor art. 126 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, relația de transport al bunurilor din primul stat membru în România trebuie să existe între furnizor și cumpărătorul revânzător, oricare dintre aceștia putând fi responsabil pentru transportul bunurilor, în conformitate cu condițiile Incoterms sau în conformitate cu prevederile contractuale. Dacă transportul este realizat de beneficiarul livrării, nu sunt aplicabile măsurile de simplificare pentru operațiuni triunghiulare. Obligațiile ce revin beneficiarului livrării ulterioare, dacă România este al treilea stat membru:

a) să plătească taxa aferentă livrării efectuate de cumpărătorul revânzător care nu este stabilit în România în conformitate cu prevederile art. 150 alin. (4) și art. 157 alin. (1) sau (2), după caz;

b) să înscrie achiziția efectuată în rubricile alocate achizițiilor intracomunitare de bunuri din decontul de taxă prevăzut la art. 156² sau 156³ din Codul fiscal, precum și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal.

(14) În cazul operațiunilor triunghiulare efectuate în condițiile art. 126 alin. (8) lit. b), dacă România este al doilea stat membru al cumpărătorului revânzător și acesta a transmis furnizorului din primul stat membru codul său de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153 din Codul fiscal, cumpărătorul revânzător trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să emită factura prevăzută la art. 155 din Codul fiscal, în care să fie înscris codul său de înregistrare în scopuri de TVA în România și codul de înregistrare în scopuri de TVA din al treilea stat membru al beneficiarului livrării;

b) să nu înscrie achiziția intracomunitară de bunuri care ar avea loc în România ca urmare a transmiterii codului de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153 din Codul fiscal în declarația recapitulativă privind achizițiile intracomunitare, prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, aceasta fiind neimpozabilă. În decontul de taxă aceste achiziții se înscriu la rubrica rezervată achizițiilor neimpozabile;

c) să înscrie livrarea efectuată către beneficiarul livrării din al treilea stat membru în rubrica rezervată livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă a decontului de taxă și în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal următoarele date:

1. codul de înregistrare în scopuri de TVA, din al treilea stat membru, al beneficiarului livrării;
2. codul T în rubrica corespunzătoare;
3. valoarea livrării efectuate.”

4. Punctele 3—5 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

Persoanele impozabile și activitatea economică

Art. 127. — (1) Este considerată persoană impozabilă orice persoană care desfășoară, de o manieră independentă și indiferent de loc, activități economice de natura celor prevăzute la alin. (2), oricare ar fi scopul sau rezultatul acestei activități.

(2) În sensul prezentului titlu, activitățile economice cuprind activitățile producătorilor comercianților sau prestatorilor de servicii, inclusiv activitățile extractive, agricole și activitățile profesiilor libere sau asimilate acestora. De asemenea, constituie activitate economică exploatarea bunurilor corporale sau necorporale în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate.

(2¹) Situațiile în care persoanele fizice care efectuează livrări de bunuri imobile devin persoane impozabile sunt explicitate prin norme.

(3) Nu acționează de o manieră independentă angajații sau oricare alte persoane legate de angajator printr-un contract individual de muncă sau prin orice alte instrumente juridice care creează un raport angajator/angajat în ceea ce privește condițiile de muncă, remunerarea sau alte obligații ale angajatorului.

(4) Instituțiile publice nu sunt persoane impozabile pentru activitățile care sunt desfășurate în calitate de autorități publice, chiar dacă pentru desfășurarea acestor activități se percep cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți, cu excepția acelor activități care ar produce distorsiuni concurențiale dacă instituțiile publice ar fi tratate ca persoane neimpozabile, precum și a celor prevăzute la alin. (5) și (6).

(5) Instituțiile publice sunt persoane impozabile pentru activitățile desfășurate în calitate de autorități publice, dar care sunt scutite de taxă, conform art. 141.

(6) Instituțiile publice sunt, de asemenea, persoane impozabile pentru următoarele activități:

- a) telecomunicații;
- b) furnizarea de apă, gaze, energie electrică, energie termică, agent frigorific și altele de aceeași natură;
- c) transport de bunuri și de persoane;
- d) servicii prestate în porturi și aeroporturi;
- e) livrarea de bunuri noi, produse pentru vânzare;
- f) activitatea târgurilor și expozițiilor comerciale;
- g) depozitarea;
- h) activitățile organismelor de publicitate comercială;
- i) activitățile agențiilor de călătorie;
- j) activitățile magazinelor pentru personal, cantine, restaurante și alte localuri asemănătoare;
- k) operațiunile posturilor publice de radio și televiziune.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană care efectuează ocazional o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi va fi considerată persoană impozabilă pentru orice astfel de livrare.

(8) În condițiile și în limitele prevăzute în norme, este considerat drept grup fiscal unic un grup de persoane impozabile stabilite în România care, independente fiind din punct de vedere juridic, sunt în relații strânse una cu alta din punct de vedere organizatoric, financiar și economic.

(9) Orice asociat sau partener al unei asocieri sau organizații fără personalitate juridică este considerat persoană impozabilă separată pentru acele activități economice care nu sunt desfășurate în numele asocierii sau organizației respective.

(10) Asocierile în participațiune nu dau naștere unei persoane impozabile separate. Asocierile de tip joint venture, consortium sau alte forme de asociere în scopuri comerciale, care nu au personalitate juridică și sunt constituite în temeiul legii, sunt tratate drept asocieri în participațiune.

Norme metodologice:

3. (1) În sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal, exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, în concordanță cu principiul de bază al sistemului de TVA potrivit căruia taxa trebuie să fie neutră, se referă la orice tip de tranzacții, indiferent de forma lor juridică, astfel cum se menționează în constatările Curții Europene de Justiție în cazurile C-186/89 Van Tiem, C-306/94 Regie dauphinoise, C—77/01 Empresa de Desenvolvimento Mineiro SA (EDM).

(2) În aplicarea prevederilor alin. (1), persoanele fizice nu se consideră că realizează o activitate economică în sfera de aplicare a taxei atunci când obțin venituri din vânzarea locuințelor proprietate personală sau a altor bunuri care au fost folosite de către acestea pentru scopuri personale. În categoria bunurilor utilizate în scopuri personale se includ construcțiile și, după caz, terenul aferent acestora, proprietate personală a persoanelor fizice care au fost utilizate în scop de locuință, inclusiv casele de vacanță, orice alte bunuri utilizate în scop personal de persoana fizică, precum și bunurile de orice natură moștenite legal sau dobândite ca urmare a măsurilor reparatorii prevăzute de legile privind reconstituirea dreptului de proprietate.

(3) Persoana fizică, care nu a devenit deja persoană impozabilă pentru alte activități, se consideră că realizează o activitate economică din exploatarea bunurilor corporale sau necorporale, dacă acționează ca atare, de o manieră independentă, și activitatea respectivă este desfășurată în scopul obținerii de venituri cu caracter de continuitate, în sensul art. 127 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În cazul construirii de bunuri imobile de către persoanele fizice, în vederea vânzării, activitatea economică este considerată începută în momentul în care persoana fizică respectivă intenționează să efectueze o astfel de activitate, iar intenția persoanei respective trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare inițierii activității economice. Activitatea economică este considerată continuă din momentul începerii sale, incluzând și livrarea bunului sau părților din bunul imobil construit, chiar dacă este un singur bun imobil.

(5) În cazul achiziției de terenuri și/sau de construcții de către persoana fizică în scopul vânzării, livrarea acestor bunuri reprezintă o activitate cu caracter de continuitate dacă persoana fizică realizează mai mult de o singură tranzacție în cursul unui an calendaristic. Totuși, dacă persoana fizică derulează deja construcția unui bun imobil în vederea vânzării, conform alin. (4), activitatea economică fiind deja considerată începută și continuă, orice alte tranzacții efectuate ulterior nu vor mai avea caracter ocazional. Deși prima livrare este considerată ocazională, dacă intervine o a doua livrare în cursul aceluiași an, prima livrare nu va fi impozitată dar va fi luată în considerare la calculul plafonului prevăzut la art. 152 din Codul fiscal. Livrările de construcții și terenuri, scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, sunt avute în vedere atât la stabilirea caracterului de continuitate al activității economice, cât și la calculul plafonului de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1: O persoană fizică, care nu a mai realizat tranzacții cu bunuri imobile în anii precedenți, a livrat în cursul anului 2010 două terenuri care nu sunt construibile. Deși persoana fizică a devenit persoană impozabilă pentru aceste

livrări, totuși livrările respective fiind scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică nu are obligația înregistrării în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal. Dacă aceeași persoană fizică livrează în cursul anului 2010 o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă dacă livrarea respectivă cumulată cu livrările anterioare depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 2: O persoană fizică (familie) vinde în cursul anului 2010 un teren construibil sau o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Deși în principiu operațiunea nu ar fi scutită de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, indiferent de valoarea livrării, dacă persoana fizică nu realizează și alte operațiuni pentru care ar deveni persoană impozabilă în cursul anului 2010, această operațiune este considerată ocazională și persoana fizică nu ar avea obligația înregistrării în scopuri de taxă. Dacă în același an, aceeași persoană fizică livrează un teren construibil sau o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, respectiva persoană va deveni persoană impozabilă și va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă înainte de efectuarea celei de-a doua livrări, dacă prima livrare a depășit plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal. Dacă a doua livrare ar fi scutită conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, fiind o construcție care nu este nouă sau un teren care nu este construibil, persoana fizică ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă conform art. 153 înainte de realizarea celei de-a doua livrări dacă prima livrare depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O persoană fizică realizează în cursul anului 2010 două livrări care ar fi scutite conform art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Dacă nu mai realizează nicio operațiune în anul 2010, iar în anul 2011 va livra o construcție nouă sau un teren construibil în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, va avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă în anul 2011 numai dacă va depăși plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal.

Exemplul nr. 4: O persoană fizică a început în cursul anului 2009 construcția unui bun imobil cu intenția de a vinde această construcție. În cursul anului 2009 nu a încasat avansuri și în principiu nu are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de taxă. Dacă în anul 2010, înainte să înceapă să încaseze avansuri sau înainte să facă livrări ale unor părți ale bunului imobil sau livrarea respectivului imobil în integralitatea sa, livrează un teren construibil sau o construcție nouă în sensul art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, persoana fizică ar avea obligația să se înregistreze în scopuri de taxă atunci când depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal. Această livrare nu este considerată ocazională, activitatea economică fiind considerată continuă din momentul începerii construcției, respectiv din anul 2009.

În cazul exemplelor prezentate au fost avute în vedere numai persoanele fizice care nu sunt considerate persoane impozabile pentru alte activități economice desfășurate și faptul că orice livrare de locuințe personale, de case de vacanță sau de alte bunuri prevăzute la alin. (2) nu este luată în considerare pentru stabilirea caracterului de continuitate al activității nefiind considerată operațiune în sfera de aplicare a taxei.

(6) În cazul în care bunurile imobile sunt deținute în coproprietate de o familie, dacă există obligația înregistrării în scopuri de taxă pentru vânzarea acestor bunuri imobile, unul dintre soți va fi desemnat să îndeplinească această obligație.

(7) Transferul în patrimoniul afacerii al bunurilor sau serviciilor achiziționate sau dobândite de persoanele fizice și care au fost folosite în scopuri personale, în vederea utilizării pentru desfășurarea de activități economice, nu este o

operațiune asimilată unei livrări de bunuri/prestări de servicii, efectuate cu plată, iar persoana fizică nu poate deduce taxa aferentă bunurilor/serviciilor respective prin aplicarea procedurii de ajustare prevăzută la art. 148 și 149 din Codul fiscal.

(8) Nu sunt considerate activități economice:

a) acordarea de bunuri și/sau servicii în mod gratuit de organizațiile fără scop patrimonial;

b) livrarea următoarelor obiecte de cult religios: vase liturgice, icoane metalice sau litografiate, cruci, crucifixe, cruciulițe și medalioane cu imagini religioase specifice cultului, obiecte de colportaj religios, calendare religioase, produse necesare exercitării activității de cult religios, precum tămâia, lumânările, dar cu excepția celor decorative și a celor pentru nunți și botezuri.

(9) În sensul art. 127 alin. (4) din Codul fiscal, distorsiuni concurențiale rezultă atunci când aceeași activitate este desfășurată de mai multe persoane, dintre care unele beneficiază de un tratament fiscal preferențial, astfel încât contravaloarea bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate de acestea nu este grevată de taxă, față de alte persoane care sunt obligate să greveze cu taxa contravaloarea livrărilor de bunuri și/sau a prestațiilor de servicii efectuate.

(10) În situația în care instituția publică desfășoară activități pentru care este tratată ca persoană impozabilă, instituția publică este considerată persoană impozabilă în legătură cu acele activități sau, după caz, cu partea din structura organizatorică prin care sunt realizate acele activități. Prin excepție, în scopul stabilirii locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal, o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(11) În sensul art. 127 alin. (7) din Codul fiscal, persoana fizică devine persoană impozabilă în cazul unei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi. De asemenea, orice altă persoană juridică neimpozabilă se consideră persoană impozabilă pentru livrarea intracomunitară de mijloace de transport noi. Aceste persoane nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal pentru aceste livrări intracomunitare de mijloace de transport noi în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (3) din Codul fiscal.

4. (1) În sensul art. 127 alin. (8) din Codul fiscal, grupul de persoane impozabile stabilite în România, independente din punct de vedere juridic și aflate în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic și organizatoric, poate opta să fie tratat drept grup fiscal, cu următoarele condiții:

a) o persoană impozabilă nu poate face parte decât dintr-un singur grup fiscal; și

b) opțiunea trebuie să se refere la o perioadă de cel puțin 2 ani; și

c) toate persoanele impozabile din grup trebuie să aplice aceeași perioadă fiscală.

(2) Opțiunea prevăzută la alin. (1) lit. b) se referă la grup, nu la fiecare membru al grupului.

(3) Grupul fiscal se poate constitui din minimum două persoane impozabile.

(4) Până la data de 1 ianuarie 2012, grupul fiscal se poate constitui numai de către persoane impozabile care sunt considerate mari contribuabili.

(5) Se consideră, conform alin. (1), în strânsă legătură din punct de vedere financiar, economic și organizatoric persoanele impozabile al căror capital este deținut direct sau indirect în proporție de mai mult de 50% de către aceeași acționari. Îndeplinirea acestei condiții se dovedește prin certificatul constatator eliberat de către Registrul Comerțului și/sau, după caz, alte documente justificative.

(6) În vederea implementării grupului fiscal se depune la organul fiscal competent o cerere semnată de către

reprezentanții legali ai tuturor membrilor grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate și codul de înregistrare în scopuri de TVA al fiecărui membru;

b) dovada că membrii sunt în strânsă legătură conform alin. (5);

c) numele membrului numit reprezentant.

(7) Organul fiscal competent va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului fiscal și va comunica acea decizie reprezentantului grupului, precum și fiecărui organ fiscal în jurisdicția căruia se află membrii grupului fiscal, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menționate la alin. (6).

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menționate la alin. (7).

(9) Reprezentantul grupului va notifica organului fiscal competent oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup fiscal unic, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1)—(5), care conduc la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup fiscal sau a unei persoane ca membru al grupului fiscal, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt reprezentant al grupului fiscal cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

d) părăsirea grupului fiscal de către unul dintre membri, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

e) intrarea unui nou membru în grupul fiscal, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(10) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. a) și b), organul fiscal competent va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal sau, după caz, al unei persoane ca membru al grupului fiscal, astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (9) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(11) În situațiile prevăzute la alin. (9) lit. c)—e) organul fiscal competent va lua o decizie oficială în termen de 30 de zile de la data primirii notificării și va comunica această decizie reprezentantului, precum și fiecărui organ fiscal competent în jurisdicția căruia se află membrii grupului fiscal. Această decizie va intra în vigoare din prima zi a lunii următoare celei în care a fost transmisă reprezentantului. Până la primirea deciziei, persoanele impozabile care au solicitat părăsirea sau intrarea în grup a unui membru sunt tratate ca grup fiscal unic format din membri care au depus inițial opțiunea de a fi tratați ca grup fiscal unic și au fost acceptați în acest sens de către organul fiscal competent. În situația în care se solicită numirea unui alt reprezentant al grupului, organul fiscal competent anulează calitatea reprezentantului grupului fiscal și în aceeași notificare va numi un alt reprezentant propus de membri grupului.

(12) Organul fiscal competent va putea în urma verificărilor efectuate:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un

asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

(13) De la data implementării grupului fiscal unic conform alin. (8):

a) fiecare membru al grupului fiscal, altul decât reprezentantul:

1. va raporta în decontul de taxă menționat la art. 156² din Codul fiscal orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va trimite decontul său de taxă reprezentantului, iar o copie a acestui document organului fiscal de care aparține;

3. nu va plăti nicio taxă datorată și nu va solicita nicio rambursare conform decontului său de taxă.

b) reprezentantul:

1. va raporta în propriul decont de taxă, menționat în art. 156² din Codul fiscal, orice livrare de bunuri, prestare de servicii, import sau achiziție intracomunitară de bunuri sau de servicii, precum și orice altă operațiune realizată de sau către acesta pe parcursul perioadei fiscale;

2. va raporta într-un decont consolidat rezultatele din toate deconturile de TVA primite de la alți membri ai grupului fiscal, precum și rezultatele din propriul decont de taxă pentru perioada fiscală respectivă;

3. va depune la organul fiscal de care aparține toate deconturile de taxă ale membrilor, precum și formularul de decont de taxă consolidat;

4. va plăti sau, după caz, va cere rambursarea taxei care rezultă din decontul de taxă consolidat.

(14) Fiecare membru al grupului fiscal trebuie:

a) să depună declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, la organul fiscal de care aparține;

b) să se supună controlului organului fiscal de care aparține;

c) să răspundă separat și în solidar pentru orice taxă datorată de el sau de orice membru al grupului fiscal pentru perioada cât aparține respectivului grup fiscal.

(15) Livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de fiecare membru al grupului sunt supuse regimului normal de impozitare prevăzut de titlul VI din Codul fiscal, indiferent dacă sunt realizate către terți sau către ceilalți membri ai grupului fiscal, fiecare membru al grupului fiind considerat o persoană impozabilă separată.

5. Obligațiile și drepturile din punct de vedere al taxei pentru operațiunile derulate de asocierile prevăzute la art. 127 alin. (10) din Codul fiscal sunt prevăzute la pct. 79¹.

5. **Punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

Livrarea de bunuri

Art. 128. — (1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.

(2) Se consideră că o persoană impozabilă, care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, în calitate de intermediar, într-o livrare de bunuri, a achiziționat și livrat bunurile respective ea însăși, în condițiile stabilite prin norme.

(3) Următoarele operațiuni sunt considerate, de asemenea, livrări de bunuri, în sensul alin. (1):

a) predarea efectivă a bunurilor către o altă persoană, ca urmare a unui contract care prevede că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing;

b) transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, în urma executării silite;

c) trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în condițiile prevăzute de legislația referitoare la proprietatea publică și regimul juridic al acesteia, în schimbul unei despăgubiri.

(4) Sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată următoarele operațiuni:

a) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi utilizate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

b) preluarea de către o persoană impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta pentru a fi puse la dispoziție altor persoane în mod gratuit, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial;

c) preluarea de către o persoană impozabilă de bunuri mobile corporale achiziționate sau produse de către aceasta, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) lit. a), pentru a fi utilizate în scopul unor operațiuni care nu dau drept integral de deducere, dacă taxa aferentă bunurilor respective a fost dedusă total sau parțial la data achiziției;

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a)—c).

(5) Orice distribuire de bunuri din activele unei persoane impozabile către asociații sau acționarii săi, inclusiv o distribuire de bunuri legată de lichidarea sau de dizolvarea fără lichidare a persoanei impozabile, cu excepția transferului prevăzut la alin. (7), constituie livrare de bunuri efectuată cu plată, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial.

(6) În cazul a două sau mai multe transferuri succesive ale dreptului de proprietate asupra unui bun, fiecare transfer este considerat o livrare separată a bunului, chiar dacă bunul este transportat direct beneficiarului final.

(7) Transferul tuturor activelor sau al unei părți a acestora, efectuat cu ocazia transferului de active sau, după caz, și de pasive, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți, nu constituie livrare de bunuri dacă primitorul activelor este o persoană impozabilă. Primitorul activelor este considerat a fi succesorul cedentului în ceea ce privește ajustarea dreptului de deducere prevăzută de lege.

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme;

c) perisabilitățile, în limitele prevăzute prin lege;

d) bunurile acordate gratuit din rezerva de stat ca ajutoare umanitare externe sau interne;

e) acordarea în mod gratuit de bunuri ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate în scopul stimulării vânzărilor în condițiile stabilite prin norme;

f) acordarea de bunuri de mică valoare, în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, de mecenat, de protocol/reprezentare, precum și alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme.

(9) Livrarea intracomunitară reprezintă o livrare de bunuri, în înțelesul alin. (1), care sunt expediate sau transportate dintr-un stat membru în alt stat membru de către furnizor sau de persoana către care se efectuează livrarea ori de altă persoană în contul acestora.

(10) Este asimilat cu livrarea intracomunitară cu plată transferul de către o persoană impozabilă de bunuri aparținând activității sale economice din România într-un alt stat membru, cu excepția nontransferurilor prevăzute la alin. (12).

(11) Transferul prevăzut la alin. (10) reprezintă expedierea sau transportul oricăror bunuri mobile corporale din România către alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizate în scopul desfășurării activității sale economice.

(12) În sensul prezentului titlu, nontransferul reprezintă expedierea sau transportul unui bun din România în alt stat membru, de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, pentru a fi utilizat în scopul uneia din următoarele operațiuni:

a) livrarea bunului respectiv realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (5) și (6) privind vânzarea la distanță;

b) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. b) privind livrările cu instalare sau asamblare, efectuate de către furnizor sau în numele acestuia;

c) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă la bordul navelor, aeronavelor sau trenurilor, pe parcursul transportului de persoane efectuat în teritoriul Comunității, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. d);

d) livrarea bunului respectiv, realizată de persoana impozabilă, în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) cu privire la livrările intracomunitare scutite, la art. 143 alin. (1) lit. a) și b) cu privire la scutirile pentru livrările la export și la art. 143 alin. (1) lit. h), i), j), k) și m) cu privire la scutirile pentru livrările destinate navelor, aeronavelor, misiunilor diplomatice și oficiilor consulare, precum și organizațiilor internaționale și forțelor NATO;

e) livrarea de gaz prin rețeaua de distribuție a gazelor naturale sau de electricitate, în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) și f) privind locul livrării acestor bunuri;

f) prestarea de servicii în beneficiul persoanei impozabile, care implică lucrări asupra bunurilor corporale efectuate în statul membru în care se termină expedierea sau transportul bunului, cu condiția ca bunurile, după prelucrare, să fie reexpediate persoanei impozabile din România de la care fuseseră expediate sau transportate inițial;

g) utilizarea temporară a bunului respectiv pe teritoriul statului membru de destinație a bunului expedit sau transportat, în scopul prestării de servicii în statul membru de destinație, de către persoana impozabilă stabilită în România;

h) utilizarea temporară a bunului respectiv, pentru o perioadă care nu depășește 24 de luni, pe teritoriul unui alt stat membru, în condițiile în care importul aceluiași bun dintr-un stat terț, în vederea utilizării temporare, ar beneficia de regimul vamal de admitere temporară cu scutire integrală de drepturi de import.

(13) În cazul în care nu mai este îndeplinită una din condițiile prevăzute la alin. (12), expedierea sau transportul bunului respectiv este considerat ca un transfer din România în alt stat membru. În acest caz, transferul se

consideră efectuat în momentul în care condiția nu mai este îndeplinită.

(14) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, se pot introduce măsuri de simplificare cu privire la aplicarea alin. (10)—(13).

Norme metodologice:

6. (1) În sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfășurării activității sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și prestărilor de servicii.

(2) Valorificarea produselor scoase din rezerva de mobilizare constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal.

(3) În sensul art. 128 alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă care acționează în calitate de comisionar, primind facturi pe numele său de la comitentul vânzător sau, după caz, de la furnizor și emițând facturi pe numele său către comitentul cumpărător ori, după caz, către client, se consideră că acționează în nume propriu, dar în contul comitentului. Comisionarul este considerat din punctul de vedere al taxei cumpărător și revânzător al bunurilor, indiferent dacă acționează în contul vânzătorului sau al cumpărătorului, respectiv se consideră că furnizorul ori, după caz, comitentul vânzător face o livrare de bunuri către comisionar și, la rândul său, comisionarul face o altă livrare de bunuri către comitentul cumpărător sau, după caz, către client. Dacă, potrivit contractului, comisionarul acționează în numele și în contul comitentului ca mandatar, dar primește și/sau emite facturi pe numele său, acest fapt îl transformă în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică sub denumirea de structură de comisionar în cazurile prevăzute la pct. 19 alin. (4).

(5) În sensul art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, casarea activelor corporale fixe de natura bunurilor de capital prevăzute la art. 149 din Codul fiscal nu constituie livrare de bunuri. Se aplică prevederile art. 149 din Codul fiscal pentru activele corporale fixe de natura bunurilor de capital casate, dacă la achiziția sau, după caz, transformarea, modernizarea, fabricarea, construcția acestora taxa a fost dedusă total ori parțial și dacă următoarele operațiuni au intervenit în legătură cu un bun de capital după data aderării: achiziția sau, după caz, fabricarea, construcția, prima utilizare după modernizare ori transformare.

(6) Pierderile tehnologice stabilite potrivit legii sau, după caz, stabilite de persoana impozabilă în norma proprie de consum nu intră sub incidența prevederilor art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Deducerea taxei pentru achizițiile de bunuri utilizate în activități economice care dau naștere la pierderi tehnologice se realizează pe baza prevederilor generale ale art. 145 alin. (2) sau, după caz, ale art. 147 din Codul fiscal. Pierderile care depășesc normele de consum sunt asimilate livrărilor de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Atunci când norma de consum este stabilită de persoana impozabilă, organul de inspecție fiscală poate modifica coeficientul stabilit în scopul aplicării art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, dacă sunt indicii obiective că pierderea tehnologică a fost supradimensionată

(7) În sensul art. 128 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal, transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor în urma executării silit se consideră livrare de bunuri numai dacă debitorul executat silit este o persoană impozabilă.

(8) Transferul de active prevăzut la art. 128 alin. (7) din Codul fiscal este un transfer universal de bunuri și/sau servicii, acestea nemaifiind tratate individual, ci ca un tot unitar la persoana

impozabilă cedentă, indiferent dacă este un transfer total sau parțial de active. Se consideră transfer parțial de active în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal transferul tuturor activelor sau al unei părți din activele investite într-o anumită ramură a activității economice, dacă acestea constituie din punct de vedere tehnic o structură independentă, capabilă să efectueze activități economice separate, indiferent dacă este realizat ca urmare a vânzării sau ca urmare a unor operațiuni precum divizarea, fuziunea ori ca aport în natură la capitalul unei societăți. De asemenea, se consideră că transferul parțial are loc și în cazul în care bunurile imobile în care sunt situate activele transferate de cedent nu sunt înstrăinate, ci realocate altor ramuri ale activității aflate în uzul cedentului. Simplul transfer al unor active nu garantează posibilitatea continuării unei activități economice în orice situație. Pentru ca o operațiune să poată fi considerată transfer de active, în sensul art. 128 alin. (7) din Codul fiscal, primitorul activelor trebuie să intenționeze să desfășoare activitatea economică sau partea din activitatea economică care i-a fost transferată, și nu să lichideze imediat activitatea respectivă și, după caz, să vândă eventualele stocuri. Pentru calificarea unei activități ca transfer de active, nu este relevant dacă primitorul activelor este autorizat pentru desfășurarea activității care i-a fost transferată sau dacă are în obiectul de activitate respectiva activitate. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-497/01 — Zita Modes.

(9) Persoana impozabilă care este beneficiarul transferului prevăzut la alin. (8) este considerată ca fiind succesorul cedentului, indiferent dacă este înregistrat în scopuri de taxă sau nu. Beneficiarul va prelua toate drepturile și obligațiile cedentului, inclusiv cele privind livrările către sine prevăzute la art. 128 alin. (4) din Codul fiscal, ajustările deducerii prevăzute la art. 148 și 149 din Codul fiscal. Dacă beneficiarul transferului este o persoană impozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal și nu se va înregistra în scopuri de TVA ca urmare a transferului, va trebui să plătească la bugetul de stat suma rezultată ca urmare a ajustărilor conform art. 128 alin. (4), art. 148, 149 sau 161, după caz. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili procedura de declarare și plată a sumelor rezultate din ajustarea taxei. Momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, nu este data transferului, ci data obținerii bunului de către cedent, conform art. 149 sau 161, după caz. Cedentul va trebui să transmită cesionarului o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării.

(10) În sensul art. 128 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal:

a) prin cauze de forță majoră se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare și/sau alte rapoarte oficiale;

2. război, război civil, acte de terorism;

3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forța majoră;

b) prin bunuri pierdute se înțelege bunurile dispărute în urma unor calamități naturale, cum ar fi inundațiile, alunecările de teren, sau a unor cauze de forță majoră;

c) prin bunuri furate se înțelege bunurile lipsă din gestiune, neimputabile, pentru care persoana impozabilă poate prezenta dovada constatării furtului de către organele de poliție, care este acceptată la despăgubire de societățile de asigurări.

(11) În sensul art. 128 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente. Sunt incluse în această categorie și produsele accizabile pentru care autoritatea competentă a emis decizie de aprobare a distrugerii în cadrul antrepozitului fiscal;

c) se face dovada că s-au distrus bunurile și nu mai intră în circuitul economic.

(12) Prevederile art. 148 și 149 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere, nu se aplică în situațiile în care, conform art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, nu se consideră că are loc o livrare de bunuri cu plată.

(13) În sensul art. 128 alin. (8) lit. e) din Codul fiscal, se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul stimulării vânzărilor:

a) pe lângă bunurile oferite în mod gratuit ca mostre în cadrul campaniilor promoționale, pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare, și orice alte bunuri care sunt destinate pentru reclamă și publicitate;

b) în alte cazuri decât cele prevăzute la lit. a), bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obișnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de același fel ca și cele care sunt sau au fost livrate clientului. Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă și/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obișnuit de persoana impozabilă, acordarea gratuită a acestora nu va fi considerată livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final și valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate clientului.

(14) În sensul art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal:

a) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală a bunurilor acordate gratuit în cursul unui an calendaristic este sub plafonul în care aceste cheltuieli sunt deductibile la calculul impozitului pe profit, astfel cum este stabilit la titlul II din Codul fiscal. Aceleași prevederi se aplică și în cazul microîntreprinderilor;

b) bunurile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de sponsorizare sau mecenat nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea totală în cursul unui an calendaristic se încadrează în limita a 3 la mie din cifra de afaceri determinată potrivit art. 152 alin. (2) din Codul fiscal;

c) prin bunuri acordate în mod gratuit potrivit destinațiilor prevăzute de lege se înțelege bunurile pe care persoana impozabilă este obligată prin lege să le acorde gratuit angajaților săi și care sunt legate de desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt, de exemplu: masa caldă pentru mineri, echipamentul de protecție, materiale igienico-sanitare în vederea prevenirii îmbolnăvirilor. Plafonul până la care nu sunt considerate livrări de bunuri cu plată este cel prevăzut prin actele normative care instituie acordarea acestor bunuri, dacă este cazul. Nu se încadrează în prevederile art. 128 alin. (8) lit. f) din Codul fiscal orice gratuități acordate propriilor angajați sau altor persoane, prin lege sau prin hotărâri ale consiliilor locale, dacă nu există nicio legătură cu desfășurarea în condiții optime a activității economice, cum sunt: cotele gratuite de energie electrică acordate persoanelor pensionate din sectorul energiei electrice, abonamentele de transport acordate gratuit pentru diverse categorii de persoane și altele de aceeași natură.

(15) Încadrarea în plafoanele prevăzute la alin. (14) lit. a) și b) se determină pe baza datelor raportate prin situațiile financiare anuale. Nu se iau în calcul pentru încadrarea în aceste plafoane sponsorizările, acțiunile de mecenat sau alte acțiuni prevăzute

prin legi, acordate în numerar, precum și bunurile pentru care taxa nu a fost dedusă. Depășirea plafoanelor constituie livrare de bunuri cu plată și se colectează taxa, dacă s-a exercitat dreptul de deducere a taxei aferente achizițiilor care depășesc plafoanele. Taxa colectată aferentă depășirii se calculează și se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a depus sau trebuie să depună situațiile financiare anuale, respectiv în anul următor celui în care au fost efectuate cheltuielile.

(16) În sensul art. 128 alin. (10) din Codul fiscal, transferul este o operațiune asimilată unei livrări intracomunitare cu plată de bunuri, fiind obligatoriu să fie respectate toate condițiile și regulile aferente livrărilor intracomunitare, inclusiv cele referitoare la scutirea de taxă. Caracteristic acestei operațiuni este faptul că în momentul expedierii bunurilor dintr-un stat membru în alt stat membru, acestea nu fac obiectul unei livrări în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal și pe cale de consecință, aceeași persoană impozabilă care declară transferul în statul membru unde începe transportul bunurilor va declara și achiziția intracomunitară asimilată în statul membru în care aceasta are loc. Exemple de transferuri: transportul în alt stat membru de bunuri importate în România, efectuat de persoana care a realizat importul, în lipsa unei tranzacții în momentul expedierii, transportul/expedierea de bunuri mobile corporale din România în alt stat membru în vederea constituirii unui stoc care urmează a fi vândut în respectivul stat membru, transportul de bunuri în alt stat membru în vederea încorporării într-un bun imobil în respectivul stat membru de către persoana impozabilă, precum și alte operațiuni care inițial au constituit nontransferuri, dar ulterior au devenit transferuri.

(17) Nontransferul cuprinde și expedierea sau transportul de produse accizabile din România în alt stat membru, de către persoana impozabilă sau de altă persoană în contul său, în vederea efectuării unei vânzări la distanță către persoane neimpozabile din acel stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile.

(18) Furnizarea de programe informatice software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, însoțită de licență obișnuită care interzice copierea și distribuirea acestora și care permite doar instalarea lor pe un anumit număr de stații de lucru, care este egal cu numărul de dischete sau de alte suporturi purtătoare de date furnizate, constituie livrare de bunuri, conform art. 128 din Codul fiscal. Programele informatice software standard reprezintă orice software produs ca un bun de folosință generală care conține date preînregistrate, este comercializat ca atare și, după instalare și eventual o perioadă scurtă de training, poate fi utilizat în mod independent de către clienți în formatul standard pentru aceleași aplicații și funcții.

(19) Procesarea fotografiilor digitale constituie livrare de bunuri conform art. 128 din Codul fiscal, atunci când fotografiile tipărite sunt predate clientului.”

6. Punctul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Prestarea de servicii

Art. 129. — (1) Se consideră prestare de servicii orice operațiune care nu constituie livrare de bunuri, așa cum este definită la art. 128.

(2) Atunci când o persoană impozabilă care acționează în nume propriu, dar în contul altei persoane, ia parte la o prestare de servicii, se consideră că a primit și a prestat ea însăși serviciile respective.

(3) Prestările de servicii cuprind operațiuni cum sunt:

a) închirierea de bunuri sau transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing;

b) cesiunea bunurilor necorporale, indiferent dacă acestea fac sau nu obiectul unui drept de proprietate, cum sunt: transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor,

brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

c) angajamentul de a nu desfășura o activitate economică, de a nu concura cu altă persoană sau de a tolera o acțiune ori o situație;

d) prestările de servicii efectuate pe baza unui ordin emis de/sau în numele unei autorități publice sau potrivit legii;

e) servicii de intermediere efectuate de persoane care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când intervin într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii.

(4) Sunt asimilate prestările de servicii efectuate cu plată următoarele:

a) utilizarea temporară a bunurilor care fac parte din activele unei persoane impozabile, în scopuri care nu au legătură cu activitatea sa economică sau pentru a fi puse la dispoziție, în vederea utilizării în mod gratuit, altor persoane, dacă taxa pentru bunurile respective a fost dedusă total sau parțial;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit pentru uzul personal al angajaților săi sau pentru uzul altor persoane.

(5) Nu constituie prestare de servicii efectuată cu plată:

a) utilizarea bunurilor rezultate din activitatea economică a persoanei impozabile, ca parte a unei prestări de servicii efectuate în mod gratuit, în cadrul acțiunilor de sponsorizare, mecenat sau protocol, precum și pentru alte destinații prevăzute de lege, în condițiile stabilite prin norme;

b) serviciile care fac parte din activitatea economică a persoanei impozabile, prestate în mod gratuit în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor;

c) servicii prestate în mod gratuit în cadrul perioadei de garanție de către persoana care a efectuat inițial livrarea de bunuri sau prestarea de servicii.

(6) Abrogat.

(7) Prevederile art. 128 alin. (5) și (7) se aplică în mod corespunzător și prestărilor de servicii.

Norme metodologice:

7. (1) În sensul art. 129 alin. (1) din Codul fiscal, atunci când nu există un contract de comision sau intermediere între părți și nu se refacturează cheltuielile conform pct. 19 alin. (4), dar pentru aceeași prestare de servicii intervin mai multe persoane impozabile care acționează în nume propriu, prin tranzacții succesive, se consideră că fiecare persoană a primit și a prestat în nume propriu serviciul respectiv. Fiecare tranzacție se consideră o prestare separată și se impozitează distinct, chiar dacă serviciul respectiv este prestat direct către beneficiarul final.

(2) Normele metodologice prevăzute la pct. 6 alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și pentru prestările de servicii prevăzute la art. 129 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Transmiterea folosinței bunurilor în cadrul unui contract de leasing este considerată prestare de servicii conform art. 129 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal. La sfârșitul perioadei de leasing, dacă locatorul/finanțatorul transferă locatarului/utilizatorului dreptul de proprietate asupra bunului, la solicitarea acestuia, operațiunea reprezintă o livrare de bunuri pentru valoarea la care se face transferul. Se consideră a fi sfârșitul perioadei de leasing și data la care locatarul/utilizatorul poate opta pentru cumpărarea bunului înainte de sfârșitul perioadei de leasing, dar nu mai devreme de 12 luni, situație în care valoarea de transfer va cuprinde și suma ratelor care nu au mai ajuns la scadență, inclusiv toate cheltuielile accesorii facturate odată cu rata de leasing. Dacă opțiunea de cumpărare a bunului de către locatar/utilizator se exercită înainte de derularea a 12 luni

consecutive de la data începerii contractului de leasing, respectiv data de la care bunul este pus la dispoziția locatarului/utilizatorului, se consideră că nu a mai avut loc o operațiune de leasing, ci o livrare de bunuri la data la care bunul a fost pus la dispoziția locatarului/utilizatorului. Dacă în cursul derulării unui contract de leasing financiar intervine o cesiune între utilizatori cu acceptul locatorului/finanțatorului sau o cesiune a contractului de leasing financiar prin care se schimbă locatorul/finanțatorul, operațiunea nu constituie livrare de bunuri, considerându-se că persoana care preia contractul de leasing continuă persoana cedentului. Operațiunea este considerată în continuare prestare de servicii, persoana care preia contractul de leasing având aceleași obligații ca și cedentul în ceea ce privește taxa.

(4) Este considerată prestare de servicii, conform art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, intermedierea efectuată de o persoană care acționează în numele și în contul altei persoane atunci când intervine într-o livrare de bunuri sau o prestare de servicii. În sensul prezentelor norme, intermediarul care acționează în numele și în contul altei persoane este persoana care acționează în calitate de mandatar potrivit Codului comercial. În cazul în care mandatarul intermediază livrări de bunuri sau prestări de servicii, furnizorul/prestatorul efectuează livrarea de bunuri/prestarea de servicii către beneficiar, pentru care emite factura direct pe numele beneficiarului, iar mandatarul efectuează o prestare de servicii, pentru care întocmește factura de comision care reprezintă contravaloarea serviciului de intermediere prestat către mandant, respectiv către beneficiar sau, după caz, către furnizor/prestator.

(5) Emiterea de către mandatar a unei facturi în numele său către cumpărător, pentru livrarea de bunuri intermediată, este suficientă pentru a-l transforma în cumpărător revânzător din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum este prevăzut la pct. 6 alin. (3). De asemenea, mandatarul devine din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată un cumpărător revânzător, dacă primește de la vânzător o factură întocmită pe numele său.

(6) Prevederile alin. (5) sunt aplicabile și în cazul în care mandatarul intermediază o prestare de servicii.

(7) Prevederile pct. 6 alin. (13)—(15) se aplică corespunzător și pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (5) lit. a) și b) din Codul fiscal.

(8) Prevederile pct. 6 alin. (8) și (9) se vor aplica corespunzător și pentru prevederile art. 129 alin. (7) din Codul fiscal.

(9) Transferul cu plată al unui sportiv de la un club sportiv la un alt club sportiv este considerat o prestare de servicii cu plată în sensul art. 129 din Codul fiscal. Sumele plătite drept compensație pentru încetarea contractului sau drept penalități pentru neîndeplinirea unor obligații prevăzute de părțile contractante nu sunt considerate prestări de servicii efectuate cu plată.

(10) În sensul art. 129 din Codul fiscal, sunt considerate prestări de servicii următoarele:

a) furnizarea de programe informatice software standard prin internet sau prin orice altă rețea electronică și care este în principal automatizată, necesitând intervenție umană minimă, fiind un serviciu furnizat pe cale electronică, conform art. 1251 alin. (1) pct. 26 din Codul fiscal;

b) furnizarea de licențe în cadrul unui contract de licență privind programele informatice software, care permite clientului instalarea programului software pe diverse stații de lucru, împreună cu furnizarea de programe software standard pe dischetă sau pe un alt purtător de date, conform art. 129 alin. (3) lit. b) din Codul fiscal.

c) furnizarea de programe informatice software personalizate, chiar și în cazul în care programul software este furnizat pe

dischetă sau pe un alt purtător de date. Programul software personalizat reprezintă orice program software creat sau adaptat nevoilor specifice ale clienților, conform cerințelor exprimate de aceștia.”

7. Punctele 10 și 11 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Locul livrării de bunuri

Art. 132. — (1) Se consideră a fi locul livrării de bunuri:

a) locul unde se găsesc bunurile în momentul când începe expedierea sau transportul, în cazul bunurilor care sunt expediate sau transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț. Dacă locul livrării, stabilit conform prezentei prevederi, se situează în afara teritoriului comunitar, locul livrării realizate de către importator și locul oricărei livrări ulterioare se consideră în statul membru de import al bunurilor, iar bunurile se consideră a fi transportate sau expediate din statul membru de import;

b) locul unde se efectuează instalarea sau montajul, de către furnizor sau de către altă persoană în numele furnizorului, în cazul bunurilor care fac obiectul unei instalări sau unui montaj;

c) locul unde se găsesc bunurile atunci când sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul bunurilor care nu sunt expediate sau transportate;

d) locul de plecare a transportului de pasageri, în cazul în care livrările de bunuri sunt efectuate la bordul unui vapor, avion sau tren, pentru partea din transportul de pasageri efectuată în interiorul Comunității, dacă:

1. partea transportului de pasageri efectuată în interiorul Comunității reprezintă partea transportului, efectuată fără nicio oprire în afara Comunității, între locul de plecare și locul de sosire ale transportului de pasageri;

2. locul de plecare a transportului de pasageri reprezintă primul punct de îmbarcare a pasagerilor în interiorul Comunității, eventual după o oprire în afara Comunității;

3. locul de sosire a transportului de pasageri reprezintă ultimul punct de debarcare prevăzut în interiorul Comunității pentru pasagerii care s-au îmbarcat în interiorul Comunității, eventual înainte de o oprire în afara Comunității;

e) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau al livrării de energie electrică, către un comerciant persoană impozabilă, locul livrării se consideră locul unde comerciantul persoană impozabilă își are sediul activității economice sau un sediu fix pentru care se livrează bunurile sau, în absența unui astfel de sediu, locul în care acesta are domiciliul stabil sau reședința sa obișnuită. Comerciantul persoană impozabilă reprezintă persoana impozabilă a cărei activitate principală în ceea ce privește cumpărările de gaz și energie electrică o reprezintă revânzarea de astfel de produse și al cărei consum propriu de astfel de produse este neglijabil;

f) în cazul livrării de gaze prin sistemul de distribuție a gazelor naturale sau de energie electrică, în situația în care o astfel de livrare nu se regăsește la lit. e), locul livrării reprezintă locul în care cumpărătorul utilizează și consumă efectiv gazul natural sau energia electrică. În situația în care bunurile nu sunt consumate de cumpărător, ci sunt livrate unei alte persoane, partea neutilizată de gaz sau energie electrică se consideră ca fiind utilizată și consumată la locul în care noul cumpărător își are sediul activității economice sau are un sediu fix pentru care se livrează bunurile. În absența unui astfel de sediu, se consideră că acesta a utilizat și a consumat bunurile în locul în care își are domiciliul sau reședința sa obișnuită.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), în cazul unei vânzări la distanță care se efectuează dintr-un stat membru spre România, locul livrării se consideră în România dacă livrarea este efectuată către un cumpărător persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă, care beneficiază de derogarea de la art. 126 alin. (4), sau către orice altă persoană neimpozabilă și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță al căror transport sau expediție în România se realizează de către un furnizor, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește prin norme; sau

b) furnizorul a optat în statul membru din care se transportă bunurile pentru considerarea vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din acel stat membru în România ca având loc în România.

(3) Locul livrării este întotdeauna în România, în cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile, efectuate dintr-un stat membru către persoane neimpozabile din România, altele decât persoanele juridice neimpozabile, fără să se aplice plafonul prevăzut la alin. (2) lit. a).

(4) Derogarea prevăzută la alin. (2) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din alt stat membru în România:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în statul membru de plecare, conform regimului special prevăzut la art. 313, 326 sau 333 din Directiva 112, privind bunurile second-hand, operele de artă, obiectele de colecție și antichitățile, astfel cum sunt definite la art. 152² alin. (1);

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural și de electricitate;

e) de produse accizabile, livrate către persoane impozabile și persoane juridice neimpozabile.

(5) Prin derogare de la prevederile alin. (1) lit. a), locul livrării pentru vânzările la distanță efectuate din România către alt stat membru se consideră în acest alt stat membru, în cazul în care livrarea este efectuată către o persoană care nu îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit de statul membru în care se încheie transportul sau expediția, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea totală a vânzărilor la distanță, efectuate de furnizor și care presupun transportul sau expediția bunurilor din România către un anumit stat membru, în anul calendaristic în care are loc o anumită vânzare la distanță, inclusiv valoarea respectivei vânzări la distanță, sau în anul calendaristic precedent, depășește plafonul pentru vânzări la distanță, stabilit conform legislației privind taxa pe valoarea adăugată din statul membru respectiv, astfel de vânzări având locul livrării în statul respectiv; sau

b) furnizorul a optat în România pentru considerarea tuturor vânzărilor sale la distanță, care presupun transportul bunurilor din România într-un anumit stat membru, ca având loc în respectivul stat membru. Opțiunea se exercită în condițiile stabilite prin norme și se aplică tuturor vânzărilor la distanță, efectuate către respectivul stat membru, în anul calendaristic în care se exercită opțiunea și în următorii doi ani calendaristici.

(6) În cazul vânzărilor la distanță de produse accizabile efectuate din România către persoane neimpozabile din alt

stat membru, altele decât persoanele juridice neimpozabile, locul livrării este întotdeauna în celălalt stat membru.

(7) Derogarea prevăzută la alin. (5) nu se aplică vânzărilor la distanță efectuate din România către un alt stat membru:

a) de mijloace de transport noi;

b) de bunuri instalate sau asamblate de furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

c) de bunuri taxate în România, conform regimului special pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, prevăzut la art. 152²;

d) de gaz distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural și de electricitate;

e) de produse accizabile, livrate către persoane juridice neimpozabile și persoane impozabile.

(8) În aplicarea alin. (2)—(7), atunci când o vânzare la distanță presupune expediția sau transportul bunurilor vândute dintr-un teritoriu terț și importul de către furnizor într-un stat membru, altul decât statul membru în care se expediază sau se transportă în vederea livrării acestora către client, se va considera că bunurile au fost expediate sau transportate din statul membru în care se efectuează importul.

Norme metodologice:

10. (1) În sensul art. 132 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, bunurile sunt considerate a fi transportate de furnizor, de cumpărător sau de un terț care acționează în numele și în contul unuia dintre aceștia, dacă transportul este în sarcina furnizorului sau a cumpărătorului. Terța persoană care realizează transportul în numele și în contul furnizorului sau al cumpărătorului este transportatorul sau orice altă persoană care intervine în numele și în contul furnizorului ori al cumpărătorului în realizarea serviciului de transport.

(2) Prevederile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care cumpărătorul a optat pentru calitatea de importator al bunurilor conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. b).

(3) Conform art. 132 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, locul livrării este locul unde bunurile sunt puse la dispoziția cumpărătorului, în cazul în care bunurile nu sunt transportate sau expediate. În categoria bunurilor care nu sunt transportate sau expediate se cuprind bunurile imobile, precum și orice alte bunuri mobile corporale care, deși sunt livrate, între vânzător și cumpărător nu există relație de transport. Exemplu: o persoană impozabilă A stabilită în România livrează bunuri unei alte persoane impozabile B stabilite în alt stat membru sau în România. Bunurile sunt transportate direct la C, o altă persoană care cumpără bunurile de la B. În primul caz persoana obligată să realizeze transportul este A sau B. Pe relația A—B se consideră o livrare cu transport, iar pe relația B—C se consideră o livrare fără transport. În al doilea caz, dacă persoana obligată să realizeze transportul este C, pe relația A—B se consideră o livrare fără transport, locul livrării fiind locul unde bunurile sunt puse la dispoziția lui B, iar în relația B—C se consideră o livrare cu transport, locul livrării fiind locul unde începe transportul, respectiv în statul membru al furnizorului A, unde se află bunurile atunci când începe transportul.

11. (1) În sensul art. 132 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, echivalentul în lei al plafonului de 35.000 de euro pentru vânzările la distanță se stabilește pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la cifra miilor. Rotunjirea se face prin majorare, când cifra sutelor este egală cu sau mai mare decât 5, și prin reducere, când cifra sutelor este mai mică de 5, prin urmare plafonul este de 118 000 lei.

(2) În cazul în care vânzările la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România depășesc

plafonul prevăzut la alin. (1), se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizor din acel stat membru în România au loc în România pe perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, la depășirea plafonului calculat conform alin. (4) și (5). Înregistrarea rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a anului calendaristic următor celui în care furnizorul a depășit plafonul pentru vânzări la distanță în România, cu excepția situației prevăzute la alin. (3).

(3) În cazul în care plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit și în anul calendaristic următor se aplică prevederile alin. (2) referitoare la locul acestor vânzări.

(4) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor dintr-un anumit stat membru în România, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri care au fost livrate dintr-un teritoriu terț și care sunt considerate că au fost livrate în România din statul membru de import în conformitate cu prevederile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării la distanță ce conduce la depășirea plafonului.

(5) La calculul plafonului prevăzut la alin. (1) nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea oricărei livrări de bunuri cu instalare sau montare, efectuată în România de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia, conform art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de furnizor în statul membru de plecare în cadrul tranzacției supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități prevăzute la art. 152² din Codul fiscal;

e) valoarea oricărei livrări de energie electrică și de gaz natural, distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural, conform art. 132 alin. (1) lit. e) și f) din Codul fiscal.

(6) Furnizorul unei vânzări la distanță în România poate opta în statul membru în care este stabilit să schimbe locul livrării în România pentru toate vânzările sale la distanță din acel stat membru în România. Opțiunea se comunică și organelor fiscale competente din România printr-o scrisoare recomandată în care furnizorul va specifica data de la care intenționează să aplice opțiunea. Persoana obligată la plata taxei este furnizorul din alt stat membru, potrivit art. 150 alin. (1) din Codul fiscal, care trebuie să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, înainte de prima livrare care va fi realizată ulterior exprimării opțiunii. Înregistrarea ca urmare a opțiunii rămâne valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (7).

(7) Dacă plafonul prevăzut la alin. (1) este depășit în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (6), se aplică prevederile alin. (2)—(5) în privința locului pentru vânzările la distanță în România.

(8) Vânzarea la distanță are loc într-un stat membru, altul decât România, conform art. 132 alin. (5) din Codul fiscal, dacă valoarea totală a vânzărilor la distanță efectuate de furnizorul din România depășește plafonul vânzărilor la distanță stabilit de statul membru de destinație, care poate să difere de cel stabilit la alin. (1), valabil pentru România, sau în cazul în care furnizorul și-a exercitat opțiunea prevăzută la alin. (6). Plafonul pentru vânzări la distanță se calculează pe fiecare an

calendaristic. În sensul art. 132 alin. (5) din Codul fiscal, persoanele din alt stat membru care nu comunică furnizorului din România un cod valabil de înregistrare în scopuri de TVA sunt persoanele care beneficiază în statul lor membru de derogarea prevăzută la art. 3 alin. (2) din Directiva 112, al cărei echivalent în Codul fiscal este art. 126 alin. (4).

(9) În cazul în care furnizorul depășește plafonul pentru vânzări la distanță stabilit de statul membru de destinație, se consideră că toate vânzările la distanță efectuate de furnizorul din România în statul membru de destinație au loc în acel stat membru pentru perioada rămasă din anul calendaristic în care s-a depășit plafonul și pentru anul calendaristic următor. Dacă se depășește plafonul și în anul următor, se aplică aceleași reguli referitoare la locul acestor vânzări. Furnizorii trebuie să comunice printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România, în termen de 30 de zile de la data înregistrării în alt stat membru pentru vânzări la distanță ca urmare a depășirii plafonului pentru vânzări la distanță din alt stat membru, locul acestor livrări nemaifiind în România, ci în statul membru în care s-a depășit plafonul.

(10) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru se iau în considerare:

a) valoarea tuturor vânzărilor la distanță efectuate de un furnizor din România către un anumit stat membru, inclusiv valoarea vânzărilor de bunuri expediate dintr-un teritoriu terț și importate în România, care se consideră că au fost expediate din România, în condițiile art. 132 alin. (8) din Codul fiscal;

b) valoarea vânzării care conduce la depășirea plafonului în celălalt stat membru.

(11) La calculul plafonului pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru nu se iau în considerare:

a) valoarea vânzărilor la distanță de bunuri accizabile;

b) valoarea oricărei livrări intracomunitare de mijloace de transport noi;

c) valoarea livrărilor de bunuri cu instalare, efectuate în alt stat membru de către furnizor sau de altă persoană în numele acestuia;

d) valoarea oricărei livrări efectuate de un furnizor din România în cadrul unei tranzacții supuse regimului special al marjei profitului pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, conform art. 152² din Codul fiscal.

e) valoarea oricărei livrări de energie electrică și de gaz natural distribuit prin sistemul de distribuție a gazului natural.

(12) Furnizorul poate opta să schimbe locul livrării într-un alt stat membru pentru toate vânzările sale la distanță efectuate din România către acel stat membru. Opțiunea se comunică printr-o scrisoare recomandată transmisă către organul fiscal competent din România și se exercită de la data trimiterii scrisorii recomandate, rămânând valabilă până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor celui în care furnizorul și-a exercitat opțiunea, cu excepția situației prevăzute la alin. (13).

(13) Dacă plafonul pentru vânzări la distanță realizate de furnizori din România în alt stat membru este depășit și în cel de-al doilea an calendaristic consecutiv prevăzut la alin. (12), se aplică prevederile alin. (9)—(11) pentru locul vânzărilor la distanță în celălalt stat membru.”

8. La punctul 12, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Locul achiziției intracomunitare de bunuri

Art. 132¹. — (1) Locul achiziției intracomunitare de bunuri se consideră a fi locul unde se găsesc bunurile în

momentul în care se încheie expedierea sau transportul bunurilor.

(2) În cazul achiziției intracomunitare de bunuri, prevăzută la art. 126 alin. (3) lit. a), dacă cumpărătorul îi comunică furnizorului un cod de înregistrare în scopuri de TVA valabil, emis de autoritățile unui stat membru, altul decât cel în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1), locul respectivei achiziții intracomunitare se consideră în statul membru care a emis codul de înregistrare în scopuri de TVA.

(3) Dacă o achiziție intracomunitară a fost supusă la plata taxei în alt stat membru, conform alin. (1), și în România, conform alin. (2), baza de impozitare se reduce în mod corespunzător în România.

(4) Prevederile alin. (2) nu se aplică dacă cumpărătorul face dovada că achiziția intracomunitară a fost supusă la plata taxei pe valoarea adăugată în statul membru în care are loc achiziția intracomunitară, conform alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) nu se vor aplica în cazul operațiunilor triunghiulare atunci când cumpărătorul revânzător înregistrat în scopuri de TVA în România în conformitate cu art. 153 face dovada că a efectuat o achiziție intracomunitară neimpozabilă pe teritoriul altui stat membru în condiții similare celor prevăzute la art. 126 alin. (8) lit. b) în vederea efectuării unei livrări ulterioare în acel alt stat membru. Obligațiile persoanelor implicate în operațiuni triunghiulare sunt prevăzute în norme.

Norme metodologice:

12. [...]

(4) Obligațiile părților implicate în operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132¹ alin. (5) din Codul fiscal sunt cele stabilite la pct. 2 alin. (13)—(14)."

9. **Punctele 13 și 14 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

Locul prestării de servicii

Art. 133. — (1) În vederea aplicării regulilor referitoare la locul de prestare a serviciilor:

a) o persoană impozabilă care desfășoară și activități sau operațiuni care nu sunt considerate impozabile în conformitate cu art. 126 alin. (1)—(4) este considerată persoană impozabilă pentru toate serviciile care i-au fost prestate;

b) o persoană juridică neimpozabilă care este înregistrată în scopuri de TVA este considerată persoană impozabilă.

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(3) Locul de prestare a serviciilor către o persoană neimpozabilă este locul unde prestatorul își are stabilit sediul activității sale economice. Dacă serviciile sunt prestate de la un sediu fix al prestatorului, aflat în alt loc decât locul în care persoana impozabilă și-a stabilit sediul activității economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor

este locul unde prestatorul își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) și (3), pentru următoarele prestări de servicii, locul prestării este considerat a fi:

a) locul unde sunt situate bunurile imobile, pentru prestările de servicii efectuate în legătură cu bunurile imobile, inclusiv serviciile prestate de experți și agenți imobiliari, de cazare în sectorul hotelier sau în sectoare cu funcție similară, precum tabere de vacanță sau locuri amenajate pentru camping, de acordare de drepturi de utilizare a bunurilor imobile, pentru servicii de pregătire și coordonare a lucrărilor de construcții, precum serviciile prestate de arhitecți și de societățile care asigură supravegherea pe șantier;

b) locul unde se efectuează transportul, în funcție de distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de călători;

c) locul prestării efective, în cazul serviciilor principale și auxiliare legate de activități culturale, artistice, sportive, științifice, educaționale, de divertisment sau alte activități similare, cum ar fi târgurile și expozițiile, inclusiv serviciile prestate de organizatorii acestor activități;

d) locul prestării efective, pentru serviciile de restaurant și catering, cu excepția celor prestate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor pe parcursul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuate în cadrul Comunității;

e) locul unde mijlocul de transport este pus efectiv la dispoziția clientului, în cazul închirierii pe termen scurt a unui mijloc de transport. Prin termen scurt se înțelege posesia sau utilizarea continuă a mijlocului de transport pe o perioadă de maximum 30 de zile și, în cazul ambarcațiunilor maritime, pe o perioadă de maximum 90 de zile;

f) locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate. Parte a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate înseamnă acea parte a operațiunii efectuate, fără escală în afara Comunității, între punctul de plecare și punctul de sosire a transportului de călători. Punctul de plecare a unui transport de călători înseamnă primul punct stabilit pentru îmbarcarea călătorilor în interiorul Comunității, dacă este cazul, după o oprire în afara Comunității. Punctul de sosire a unui transport de călători înseamnă ultimul punct stabilit pentru debarcarea în interiorul Comunității a călătorilor care s-au îmbarcat în Comunitate, dacă este cazul înaintea unei opriri în afara Comunității. În cazul unei călătorii dus-întors, traseul de retur este considerat o operațiune de transport separată.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (3), locul următoarelor servicii este considerat a fi:

a) locul în care este efectuată operațiunea principală în conformitate cu prevederile prezentului titlu, în cazul serviciilor prestate de un intermediar care acționează în numele și în contul altei persoane și beneficiarul este o persoană neimpozabilă;

b) locul unde are loc transportul, proporțional cu distanțele parcurse, în cazul serviciilor de transport de bunuri, altul decât transportul intracomunitar de bunuri, către persoane neimpozabile;

c) locul de plecare a unui transport intracomunitar de bunuri, pentru serviciile de transport intracomunitar de bunuri prestate către persoane neimpozabile. Prin transport intracomunitar de bunuri se înțelege orice transport de bunuri ale cărui loc de plecare și loc de sosire sunt situate

pe teritoriile a două state membre diferite. Loc de plecare înseamnă locul unde începe efectiv transportul de bunuri, indiferent de distanțele parcurse pentru a ajunge la locul unde se găsesc bunurile, iar loc de sosire înseamnă locul unde se încheie efectiv transportul de bunuri;

d) locul în care se prestează efectiv serviciile către persoane neimpozabile, în cazul următoarelor:

1. servicii constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora;

2. servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale;

3. evaluări ale bunurilor mobile corporale;

e) locul unde beneficiarul este stabilit sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, dacă respectivul beneficiar este o persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, în cazul următoarelor servicii:

1. închirierea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

2. operațiunile de leasing având ca obiect utilizarea bunurilor mobile corporale, cu excepția tuturor mijloacelor de transport;

3. transferul și/sau cesiunea drepturilor de autor, brevetelor, licențelor, mărcilor comerciale și a altor drepturi similare;

4. serviciile de publicitate;

5. serviciile consultanților, inginerilor, juriștilor și avocaților, contabililor și experților contabili, ale birourilor de studii și alte servicii similare, precum și prelucrarea de date și furnizarea de informații;

6. operațiunile de natură financiar-bancară și de asigurări, inclusiv reasigurări, cu excepția închirierii de seifuri;

7. punerea la dispoziție de personal;

8. acordarea accesului la sistemele de distribuție a gazelor naturale și a energiei electrice, inclusiv serviciile de transport și transmitere prin intermediul acestor sisteme, precum și alte prestări de servicii legate direct de acestea;

9. serviciile de telecomunicații. Sunt considerate servicii de telecomunicații serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații. În cazul în care serviciile de telecomunicații sunt prestate de către o persoană care își are stabilit sediul activității economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

10. serviciile de radiodifuziune și televiziune. În cazul în care serviciile de radiodifuziune și de televiziune sunt prestate de către o persoană care își are stabilit sediul activității sale economice în afara Comunității sau care are un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau

reședința obișnuită în Comunitate, se consideră că locul prestării este în România, dacă serviciile au fost efectiv utilizate în România;

11. serviciile furnizate pe cale electronică. În cazul serviciilor furnizate pe cale electronică, prestate de o persoană care își are sediul activității economice în afara Comunității sau care deține un sediu fix în afara Comunității de la care serviciile sunt prestate sau care, în absența unui sediu al activității economice sau a unui sediu fix, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, către o persoană neimpozabilă care este stabilită, are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România, se consideră că locul prestării este în România;

12. obligația de a se abține de la realizarea sau exercitarea, total sau parțial, a unei activități economice sau a unui drept prevăzut la prezenta literă.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (3), pentru serviciile de închiriere de mijloace de transport, altele decât cele de închiriere pe termen scurt, și pentru serviciile de leasing de mijloace de transport, se consideră că locul prestării este:

a) în România, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care își are sediul activității economice sau care are un sediu fix în afara Comunității, de la care serviciile sunt prestate, către un beneficiar persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în România, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România;

b) în afara Comunității, când aceste servicii sunt prestate de o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediu fix în România, de la care serviciile sunt prestate, către un beneficiar persoană neimpozabilă care este stabilită sau își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită în afara Comunității, dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în afara Comunității.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora, servicii constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile corporale, servicii de transport de bunuri efectuate în România, când aceste servicii sunt prestate către o persoană impozabilă nestabilită pe teritoriul Comunității, locul prestării se consideră a fi în România dacă utilizarea și exploatarea efectivă a serviciilor au loc în România.

Norme metodologice:

13. (1) Pentru stabilirea locului prestării serviciilor potrivit prevederilor art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, se are în vedere noțiunea de persoană impozabilă, astfel cum este aceasta definită din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată. Identificarea altor elemente, cum ar fi faptul că persoana impozabilă realizează operațiuni scutite de taxa pe valoarea adăugată sau că aceasta aplică regimul special de scutire pentru întreprinderi mici, nu influențează modul în care regulile care guvernează locul prestării se aplică atunci când persoana impozabilă prestează sau primește servicii. Regulile prevăzute la art. 133 alin. (2) sau (3) din Codul fiscal se aplică numai în situația în care serviciile nu se pot încadra pe niciuna dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4)—(7) din Codul fiscal. Dacă serviciile pot fi încadrate pe una dintre excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4)—(7), întotdeauna excepția prevalează, nemaifiind aplicabile regulile generale stabilite la art. 133 alin. (2) și (3).

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană juridică neimpozabilă se determină conform art. 133 alin. (3)—(6) din

Codul fiscal, cu excepția situației în care respectiva persoană este deja înregistrată în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform art. 153¹ sau, pentru alte operațiuni, conform art. 153 din Codul fiscal ori conform echivalentului acestor articole din legislația altui stat membru. În această situație, locul prestării serviciilor către persoana juridică neimpozabilă se determină, ca regulă generală, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Pentru a se califica drept sediu fix al unei persoane impozabile, gradul de permanență și structura acestuia în ceea ce privește resursele tehnice și umane trebuie să fie suficiente pentru a efectua regulat prestări de servicii impozabile, în cazul sediului fix de la care sunt prestate servicii conform art. 133 alin. (3) din Codul fiscal, sau pentru a fi capabil să primească și să utilizeze serviciile respective, în cazul sediului fix către care sunt furnizate servicii, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

(4) În situația în care un prestator stabilit în România furnizează servicii care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal către:

a) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România prin sediu/sedii fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este locul în care beneficiarul și-a stabilit sediul activității sale economice, sau, după caz, un sediu fix situat în alt stat, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii au fost prestate către sediul activității sale economice, sau către un sediu fix stabilit în alt stat, și nu către sediul/sediile fixe din România;

b) o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, dar este stabilită în afara României prin sediu/sedii fixe, se va considera că locul prestării serviciilor este sediul fix către care serviciile sunt prestate, dacă beneficiarul poate prezenta dovezi suficiente prestatorului pentru a demonstra că aceste servicii nu au fost prestate către sediul activității economice din România, ci către sediul/sediile fixe din afara României.

Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către sediul activității sale economice sau către un sediu fix pot consta în: contractul și/sau formularul de comandă care identifică sediul care primește serviciile, faptul că sediul respectiv este entitatea care plătește pentru serviciile respective sau costul serviciilor este în fapt suportat de respectiva entitate, natura serviciilor permite identificarea, în mod particular, a sediului/sediilor către care serviciul este prestat, orice alte informații relevante pentru stabilirea locului prestării.

(5) În cazul serviciilor care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă nestabilită în România către o persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, se consideră că locul prestării nu este în România, dacă beneficiarul poate face dovada că serviciul este prestat către un sediu fix situat în afara României. Dovezile pe care beneficiarul poate să le prezinte pentru a demonstra că serviciile sunt în fapt prestate către un sediu fix sunt cele menționate la alin. (4).

(6) Un contract global reprezintă un acord de afaceri care poate acoperi toate serviciile prestate către o persoană impozabilă. Pentru serviciile prestate în baza unui astfel de contract global, care urmează să fie utilizate în mai multe locuri, locul de prestare este considerat în principiu locul în care beneficiarul și-a stabilit sediul activității sale economice. În situația în care serviciile care fac obiectul unui astfel de contract sunt destinate a fi utilizate de către un sediu fix și acest sediu fix suportă costurile respectivelor servicii, locul prestării acestora este locul în care se află respectivul sediu fix.

(7) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul Comunității, se numesc prestări de servicii intracomunitare și se declară în declarația recapitulativă conform prevederilor art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă nu beneficiază de o scutire de taxă. Persoanele impozabile care prestează astfel de servicii și care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare în scopuri de TVA prevăzute la art. 153 și 153¹ din Codul fiscal.

(8) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Comunității, sau, după caz, sunt prestate de prestatori stabiliți în afara Comunității către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul României, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă conform prevederilor art. 156⁴ din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 153 și 153¹ din Codul fiscal.

(9) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile stabilite în România, atunci când beneficiarul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, și serviciul este prestat către sediul activității economice sau un sediu fix, aflat în alt stat membru decât România, prestatorul trebuie să facă dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în Comunitate. Se consideră ca această condiție este îndeplinită atunci când beneficiarul comunică prestatorului o adresă a sediului activității economice, sau, după caz, a unui sediu fix, din Comunitate, precum și un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, inclusiv în cazul persoanelor juridice neimpozabile care sunt înregistrate în scopuri de TVA. Se consideră că prestatorul a acționat de bună credință, în ceea ce privește stabilirea faptului că beneficiarul său este o persoană impozabilă, atunci când a obținut confirmarea validității codului de TVA atribuit beneficiarului său de autoritățile fiscale din alt stat membru prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar. Dacă beneficiarul, care este stabilit în alt stat membru decât România, nu comunică un cod valabil de TVA, și/sau prestatorul nu obține confirmarea validității codului de TVA al clientului său, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133, în funcție de natura serviciului. Totuși, în situația în care ulterior emiterii facturii de către prestator, beneficiarul comunică un cod valabil de TVA atribuit de autoritățile fiscale din alt stat membru, prestatorul va aplica prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv va considera că operațiunea nu este impozabilă în România, fiind impozabilă la locul unde este stabilit beneficiarul, dacă beneficiarul poate face dovada că avea calitatea de persoană impozabilă în momentul în care taxa a devenit exigibilă. Dovada constă într-o confirmare oficială a autorității fiscale din statul membru în care beneficiarul este stabilit. În cazul reconsiderării locului prestării serviciului, prestatorul aplică prevederile art. 159 din Codul fiscal. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(10) În cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană impozabilă stabilit în alt stat membru care a comunicat prestatorului un cod valabil de TVA, pentru a stabili dacă

serviciile prestate sunt utilizate în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestatorul va ține cont de natura serviciilor prestate. Numai atunci când datorită naturii serviciilor prestate se prezumă că acestea ar putea fi utilizate în scopuri personale, prestatorul va solicita o declarație din partea clientului sau în ce privește scopul în care serviciile vor fi utilizate. Dacă din această declarație reiese că beneficiarul nu va utiliza respectivele servicii în scop personal sau pentru uzul personal al angajaților se consideră că prestatorul a acționat cu bună-credință în ceea ce privește determinarea locului prestării serviciilor și este scutit de orice viitoare obligație de plată a taxei. Atunci când serviciul urmează a fi utilizat de beneficiar parțial pentru scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile și parțial în scopul activității economice, sau integral în scopuri personale sau pentru uzul personal al angajaților persoanei impozabile, prestarea respectivului serviciu va fi tratată ca fiind realizată în relația cu o persoană neimpozabilă. În ce privește utilizarea fiecărui serviciu pentru stabilirea locului prestării, vor fi luate în considerare numai circumstanțele existente în momentul prestării serviciului. Orice modificare subsecventă a uzului serviciului respectiv de către beneficiar în sensul acestui alineat, nu va avea consecințe în ce privește stabilirea locului prestării, cu excepția situației în care se poate face dovada abuzului de lege.

(11) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal, prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către un beneficiar persoană neimpozabilă care nu este stabilit pe teritoriul Comunității, nu au locul în România. De asemenea, nu au locul în România aceleași servicii care sunt prestate către persoane impozabile stabilite în afara Comunității, fiind aplicabile prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. În ambele situații, este suficient ca prestatorul să facă dovada că beneficiarul, indiferent de statutul său, este stabilit în afara Comunității. Această condiție se consideră îndeplinită atunci când clientul comunică prestatorului adresa sediului activității economice, sau a sediului fix, sau, în absența acestora, a domiciliului stabil sau a reședinței obișnuite, din afara Comunității. Prestatorul trebuie să verifice autenticitatea acestora prin procedurile curente de verificare existente.

(12) Pentru alte servicii decât cele prevăzute la alin. (11), prestate de o persoană impozabilă stabilită în România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității și care intră sub incidența art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, locul prestării nu este considerat a fi în România, dacă prestatorul poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă și că este stabilit în afara Comunității. În acest scop prestatorul trebuie să obțină suficiente dovezi de la clientul său care să demonstreze că este o persoană impozabilă. Aceste dovezi pot consta în codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului care este stabilit în țări terțe care aplică TVA, sau un alt cod de înregistrare similar care identifică persoana impozabilă, atribuit beneficiarului de țara în care este stabilit, însoțite de alte informații relevante cum sunt materiale printate de pe un website care confirmă statutul de persoană impozabilă al beneficiarului, informații obținute de la autoritatea fiscală din țara beneficiarului care confirmă că acesta este o persoană impozabilă, formularul de comandă al beneficiarului care conține adresa sediului activității economice și codul de înregistrare comercială sau informații printate de pe website-ul beneficiarului din care să rezulte că acesta efectuează o activitate economică. Dacă prestatorul nu poate face dovada că beneficiarul este o persoană impozabilă, se va considera că prestarea de servicii este realizată către o persoană neimpozabilă, aplicându-se celelalte reguli prevăzute de art. 133 din Codul fiscal în funcție

de natura serviciului. Prevederile prezentului alineat se completează cu prevederile alin. (4).

(13) Serviciile pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal de care beneficiază persoane impozabile stabilite în România și care sunt prestate de un prestator persoană impozabilă care nu este stabilit în România, au locul prestării în România, fiind aplicabile cotele de TVA prevăzute la art. 140 din Codul fiscal sau, după caz, scutirile de TVA prevăzute la art. 141, 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal. Atunci când prestatorul este o persoană impozabilă stabilită în alt stat membru, beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România realizează o achiziție intracomunitară de servicii care se declară în declarația recapitulativă prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, dacă serviciul nu este scutit de taxă. În situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România nu este înregistrat în scopuri de taxă, trebuie să îndeplinească obligațiile specifice de înregistrare pentru achiziții intracomunitare de servicii prevăzute la art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal.

(14) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) și alin. (7) din Codul fiscal, lucrările efectuate asupra bunurilor mobile corporale cuprind toate operațiunile umane și mecanice efectuate asupra unui bun mobil corporal, altele decât cele de natură intelectuală sau științifică, respectiv servicii ce constau, printre altele, în procesarea, prelucrarea, repararea bunurilor mobile corporale. Evaluarea bunurilor mobile corporale reprezintă examinarea unor bunuri mobile corporale în scopul stabilirii valorii acestora. Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrări ori evaluări, sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. În situația în care pe teritoriul României se efectuează lucrări și evaluări ale bunurilor mobile corporale de origine comunitară, persoana care primește bunurile în vederea realizării lucrărilor trebuie să înscrie bunurile în registrul bunurilor primite prevăzut la pct. 79. Beneficiarul persoană impozabilă stabilit în România care trimite bunuri mobile corporale pentru a fi efectuate lucrări sau evaluări într-un alt stat membru, va ține evidența bunurilor cu ajutorul registrului nontransferurilor prevăzut la pct. 79. Pentru determinarea locului prestării acestor servicii se vor aplica, în funcție de statutul beneficiarului, prevederile art. 133 alin. (2), alin. (5) lit. d) sau alin. (7) din Codul fiscal.

(15) Tipărirea cărților sau a altor tipărituri poate fi considerată fie o livrare de bunuri, fie o prestare de servicii, în funcție de modul de derulare a operațiunilor, astfel:

a) în situația în care clientul care deține drepturile de editare a unei cărți sau a altei tipărituri se limitează la a transmite conținutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă sau alt suport, iar tipografia se obligă să tipărească sau, după caz, să și editeze cartea sau altă tipăritură, utilizând hârtia și/sau alte materiale proprii necesare realizării cărții sau altei tipărituri, se consideră că tipografia realizează o livrare de bunuri către clientul său, în sensul art. 128 din Codul fiscal, locul livrării bunurilor stabilindu-se conform prevederilor art. 132 din Codul fiscal;

b) în situația în care clientul care deține drepturile de editare a unei cărți sau a altei tipărituri transmite tipografiei conținutul acestora pe hârtie, pe CD, dischetă sau alt suport, precum și hârtia necesară realizării acestora și/sau, după caz, alte materiale care servesc la realizarea cărții/tipăriturii, se consideră că tipografia realizează o prestare de servicii către clientul său, în sensul art. 129 din Codul fiscal. Locul prestării serviciilor, în acest caz, se stabilește conform prevederilor art. 133 alin. (2), sau după caz, art. 133 alin. (5) lit. d) sau alin. (7) din Codul fiscal, în funcție de statutul beneficiarului.

(16) Transferul certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră efectuat cu plată de către o persoană impozabilă reprezintă

o prestare de servicii, pentru care locul prestării se stabilește conform prevederilor art. 133 alin. (2), sau după caz, art. 133 alin. (5) lit. e) din Codul fiscal. Dacă locul prestării pentru un astfel de serviciu este în România, niciuna dintre scutirile prevăzute la art. 141 din Codul fiscal nu poate fi aplicată.

14. (1) Serviciile prevăzute la art. 133 alin. (4) din Codul fiscal fac excepție de la regulile generale prevăzute la art. 133 alin. (2) și (3) din Codul fiscal în ceea ce privește stabilirea locului prestării. Aceste servicii nu se declară în declarația recapitulativă menționată la art. 156⁴ din Codul fiscal, indiferent de statutul beneficiarului, și nici nu se aplică prevederile referitoare la înregistrarea în scopuri de taxă, care sunt specifice prestărilor și achizițiilor intracomunitare de servicii.

(2) Serviciile efectuate în legătură directă cu un bun imobil au locul prestării la locul unde este situat bunul imobil conform prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal. Pe lângă serviciile menționate la art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, serviciile efectuate în legătură cu bunurile imobile cuprind, printre altele, operațiuni precum:

a) lucrările de construcții-montaj, transformare, finisare, instalare, reparații, întreținere, curățare și demolare, efectuate asupra unui bun imobil prin natura sa, precum și orice operațiuni ce se efectuează în legătură cu livrarea de bunuri mobile și încorporarea acestora într-un bun imobil astfel încât bunurile mobile devin bunuri imobile prin destinația lor;

b) studiile și activitățile de supervizare, care fac parte în mod obișnuit din ocupația arhitecților, supervisorilor sau inginerilor și care au ca obiectiv pregătirea și coordonarea unei activități prevăzute la lit. a);

c) activitățile de evaluare a unui bun imobil;

d) punerea la dispoziție de spații de parcare;

e) punerea la dispoziție de spații de depozitare a bunurilor;

f) închirierea de seifuri ce sunt bunuri imobile prin natura lor;

g) operațiunile de închiriere, arendare, concesiune sau leasing a bunurilor imobile;

h) serviciile de administrare a bunurilor imobile prin natura lor;

i) acordarea accesului și a drepturilor de folosință pentru căi rutiere și structuri care fac parte din acestea, ca de exemplu poduri și tuneluri;

j) serviciile de natură juridică în legătură cu cesiunea sau transferul titlului de proprietate asupra unui bun imobil, atâta timp cât acestea au drept scop modificarea naturii juridice a bunurilor imobile;

k) serviciile constând în elaborarea unui contract de vânzare sau de cumpărare a unui bun imobil, chiar dacă acestea reprezintă servicii distincte față de cele menționate la lit. j).

(3) Atunci când sunt prestate servicii juridice având drept scop transferul dreptului de proprietate asupra unui bun imobil, dar totuși tranzacția finală ce ar fi avut ca rezultat modificarea naturii juridice a respectivului bun imobil nu are loc, aceste servicii se încadrează totuși în prevederile art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal.

(4) Serviciile juridice menționate la alin. (3) nu se cuprind în prevederile art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, atunci când prestarea acestora are loc în legătură cu diferite aspecte referitoare la contracte, care, în termeni generali, pot privi orice alte chestiuni de natură juridică și care nu sunt specifice transferului proprietății unui bun imobil.

(5) Pentru a determina dacă prestarea unui serviciu juridic complex, format din diferite elemente, intră sau nu sub incidența prevederilor art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, trebuie stabilit scopul final al acestui serviciu, de la caz la caz.”

10. După punctul 14 se introduc patru noi puncte, punctele 14¹—14⁴, cu următorul cuprins:

„14¹. (1) Conform art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, locul prestării pentru serviciile ce constau în transportul de călători

este locul în care se efectuează transportul în funcție de distanțele parcurse.

(2) Transporturile naționale de călători sunt transporturi care au locul prestării în România, având punctul de plecare și punctul de sosire pe teritoriul României.

(3) Transporturile internaționale de călători sunt transporturile care au fie punctul de plecare, fie punctul de sosire în afara țării, fie ambele puncte sunt situate în afara țării. Locul prestării serviciilor de transport internațional de călători este considerat a fi în România pentru partea din parcursul efectuat în interiorul țării, denumită traseu național.

(4) Pentru transportul internațional de călători, partea din parcursul efectuat în România este parcursul efectuat între locul de plecare și locul de sosire al transportului de călători, determinată după cum urmează:

a) pentru transportul care are punctul de plecare în România, locul de plecare este considerat a fi primul punct de îmbarcare al pasagerilor, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere al frontierei dinspre România în străinătate;

b) pentru transportul care are punctul de plecare în afara României și punctul de sosire în România, locul de plecare este punctul de trecere a frontierei din străinătate spre România, iar locul de sosire este ultimul punct de debarcare a pasagerilor care au fost îmbarcați în afara României;

c) pentru transportul care tranzitează România, fără a avea nici punctul de plecare, nici punctul de sosire în România, locul de plecare este considerat a fi locul de trecere a frontierei dinspre străinătate în România, iar locul de sosire este considerat a fi punctul de trecere a frontierei dinspre România în străinătate;

d) în cazurile prevăzute la lit. a)—c), pentru pasagerii care s-au îmbarcat și debarcat în interiorul țării, călătorind cu un mijloc de transport în trafic internațional, partea de transport dintre locul de îmbarcare și locul de debarcare pentru acești pasageri se consideră a fi transport național.

14². În sensul art. 133 alin. (4) lit. d) și f) din Codul fiscal, atât serviciile de restaurant, cât și cele de catering sunt caracterizate printr-un complex de activități în care predomină serviciile, iar furnizarea de hrană și/sau de băuturi este doar o componentă. Serviciile de restaurant constau în furnizarea, la locația prestatorului, de hrană preparată sau nepreparată și/sau băuturi pentru consum uman, însoțite de suficiente servicii aferente care să permită consumul imediat, în timp ce serviciile de catering constau în aceleași activități, desfășurate însă în afara locației prestatorului.

14³. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 133 alin. (2), alin. (3), alin. (4) lit. e), și alin. (6) din Codul fiscal, sunt considerate mijloace de transport vehiculele, motorizate sau nu, și alte echipamente și dispozitive destinate transportului de persoane sau de obiecte dintr-un loc în altul și care au capacitatea de a fi utilizate efectiv pentru desfășurarea transportului, care ar putea fi trase, tractate sau împinse de vehicule. Această categorie cuprinde bunuri precum:

a) vehiculele terestre motorizate și nemotorizate, precum autoturismele, motocicletele, bicicletele, tricicletele și rulotele care nu sunt fixate de sol;

b) navele motorizate și nemotorizate;

c) aeronavele motorizate și nemotorizate;

d) vehiculele special amenajate pentru transportul bolnavilor și al persoanelor accidentate;

e) tractoarele și alte vehicule agricole;

f) vehiculele utilizate pentru scopuri militare, supraveghere sau de apărare civilă;

g) dispozitivele mecanice sau electronice pentru propulsia cărucioarelor pentru invalizi.

(2) Conform art. 10 din Regulamentul Consiliului nr. 1.777/2005 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a

Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată, remorcile, semiremorcile și vagoanele feroviare reprezintă mijloace de transport.

(3) Containerele nu sunt considerate mijloace de transport.

(4) În sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, durata posesiei sau utilizării continue a mijlocului de transport se stabilește pe baza prevederilor contractului încheiat între părțile implicate. Totuși, contractul este o simplă prezumție care poate fi respinsă prin orice mijloace de fapt sau de drept în vederea stabilirii duratei efective a posesiei sau utilizării continue a mijlocului de transport.

(5) În situația în care două sau mai multe contracte de închiriere a aceluiași mijloc de transport încheiate cu același client se succed cu o întrerupere de două zile sau mai puțin, termenul primului contract va fi luat în considerare pentru a se stabili dacă al doilea contract va fi considerat sau nu pe termen scurt în sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal.

(6) Atunci când se încheie cu un client contracte în aceleași condiții pentru aceleași mijloace de transport, durata fiecăruia dintre contractele precedente se ia în considerare la stabilirea duratei contractelor următoare, în sensul aplicării prevederilor art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal. Cu toate acestea, durata unui contract pe termen scurt, derulat anterior unui contract care se califică drept contract pe termen lung ca urmare a contractelor anterioare, nu va fi reevaluată retroactiv, cu excepția situației în care se poate face dovada abuzului de lege.

(7) În situația în care un contract pe termen scurt în sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal face obiectul unei prelungiri care are ca efect depășirea termenului de 30, respectiv de 90 de zile, este necesară o reevaluare a respectivului contract, cu excepția cazului în care prelungirea contractului se datorează unor circumstanțe independente de voința părților, datorate unor cauze de forță majoră.

(8) Atunci când un contract pe termen scurt este urmat de un alt contract pe termen scurt încheiat între aceleași părți, dar pentru mijloace de transport diferite, fiecare contract va fi analizat separat, în vederea încadrării sau neîncadrării în prevederile art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, dacă nu se dovedește o încălcare a legii.

(9) În sensul art. 133 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, un mijloc de transport este considerat ca fiind pus efectiv la dispoziția clientului la locul în care se află mijlocul de transport atunci când clientul preia efectiv controlul fizic asupra acestuia. Controlul juridic, respectiv semnarea contractului, intrarea în posesia cheilor, nu este suficient pentru a determina locul efectiv al punerii la dispoziția clientului a mijlocului de transport.

(10) Acordarea, de către o persoană impozabilă care deține vagoane de tren, a dreptului de utilizare a acestora reprezintă, din punct de vedere al taxei pe valoarea adăugată, o prestare de servicii asimilată închirierii de mijloace de transport, locul prestării fiind stabilit în funcție de perioada de utilizare. Același regim se aplică și pentru acordarea de către întreprinderile feroviare a dreptului de utilizare a vagoanelor în trafic internațional, pentru care se încasează taxa stabilită prin Regulamentul pentru folosirea reciprocă a vagoanelor de marfă în trafic internațional, aprobat de Uniunea Internațională a Căilor Ferate.

144. (1) Locul prestării este locul de plecare a transportului de călători, pentru serviciile de restaurant și catering furnizate efectiv la bordul navelor, al aeronavelor sau al trenurilor în timpul unei părți a unei operațiuni de transport de călători efectuată în Comunitate, astfel cum este prevăzut la art. 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal. Caracteristicile serviciilor de restaurant și catering sunt cele prevăzute la pct. 142.

(2) Pentru a identifica partea transportului de călători efectuată în interiorul Comunității, mijlocul de transport este decisiv și nu călătoria individuală a fiecărui pasager. Prin

urmare, se consideră că se efectuează o singură parte de transport de călători în interiorul Comunității, chiar și atunci când există opriri în afara Comunității, în situația în care călătoria este efectuată cu un singur mijloc de transport.

(3) O călătorie efectuată cu aeronave, căreia i s-a atribuit un singur număr de zbor și care implică escale în interiorul Comunității se consideră ca reprezentând o singură parte de transport de călători efectuată în Comunitate. Pentru călătoriile cu trenul, în vederea identificării părții unice a transportului de călători în interiorul Comunității, itinerarul este decisiv.

(4) Pentru aplicarea art. 133 alin. (4) lit. f) din Codul fiscal, locurile în care pasagerii, în mod individual, se îmbarcă sau debarcă în/din mijlocul de transport nu au relevanță în stabilirea părții unei operațiuni de transport efectuată în interiorul Comunității.

(5) Partea din serviciile de catering și restaurant oferite în timpul unei părți a unei operațiuni de transport care nu este considerată a fi efectuată în Comunitate, dar totuși pe teritoriul unui stat membru, intră sub incidența art. 133 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, respectiv are locul la locul prestării efective.”

11. Punctele 15 și 15¹ se modifică și vor avea următorul cuprins:

„15. (1) Locul serviciilor prestate către persoane neimpozabile se determină în conformitate cu prevederile art. 133 alin. (3) din Codul fiscal dacă nu se aplică excepțiile prevăzute la art. 133 alin. (4), (5) sau (6) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea prevederilor art. 133 alin. (6) din Codul fiscal, un mijloc de transport se consideră că este efectiv exploatat și utilizat pe teritoriul României dacă mijlocul de transport este utilizat în principal în România. Se consideră că mijlocul de transport este efectiv utilizat și exploatat în afara Comunității, dacă mijlocul de transport este utilizat în principal în afara Comunității. Dovada faptului că mijlocul de transport este utilizat în principal în România sau în afara Comunității constă în declarația pe proprie răspundere dată de beneficiar. Pentru încadrarea corectă a mijloacelor de transport se vor aplica prevederile pct. 14³.

151. (1) În aplicarea art. 133 alin. (7) din Codul fiscal:

a) serviciile constând în activități accesorii transportului, precum încărcarea, descărcarea, manipularea și servicii similare acestora se consideră a fi efectiv utilizate și exploatate în România dacă sunt prestate pe teritoriul României;

b) serviciile constând în lucrări asupra bunurilor mobile corporale și evaluări ale bunurilor mobile corporale se consideră a fi efectiv utilizate și exploatate în România dacă sunt efectuate pe teritoriul României;

c) serviciile de transport de bunuri efectuate în România sunt serviciile al căror punct de plecare și punct de sosire se află pe teritoriul României, acestea fiind considerate efectiv utilizate și exploatate pe teritoriul României.

(2) Dacă locul prestării serviciilor conform art. 133 alin. (7) din Codul fiscal este situat pe teritoriul României, operațiunile sunt impozabile în România, fiind aplicabile cotele de taxă prevăzute la art. 140 din Codul fiscal, sau, după caz, scutirile de taxă prevăzute la art. 141, 143, 144, 144¹ și 152 din Codul fiscal.

(3) Prevederile art. 133 alin. (7) din Codul fiscal nu se aplică în situația în care beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă care are sediul activității economice în afara Comunității, dar comunică prestatorului un cod valabil de TVA din alt stat membru și adresa unui sediu fix din Comunitate către care sunt prestate serviciile. Se consideră că prestatorul a acționat de bună-credință în ceea ce privește determinarea faptului că beneficiarul este o persoană impozabilă, atunci când a obținut confirmarea validității codul de TVA atribuit beneficiarului de autoritățile fiscale din alt stat membru, prin intermediul procedurilor de securitate existente la nivel comunitar.”

12. **Punctul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

Faptul generator pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Art. 134¹. — (1) Faptul generator intervine la data livrării bunurilor sau la data prestării serviciilor, cu excepțiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi.

(3) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar.

(4) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că livrarea bunurilor are loc la data la care clientul reține bunurile din stoc în vederea utilizării, în principal pentru activitatea de producție.

(5) Prin norme sunt definite contractele de consignație, stocurile la dispoziția clientului, bunurile livrate în vederea testării sau a verificării conformității.

(6) Pentru livrările de bunuri corporale, inclusiv de bunuri imobile, data livrării este data la care intervine transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar. Prin excepție, în cazul contractelor care prevăd că plata se efectuează în rate sau a oricărui alt tip de contract care prevede că proprietatea este atribuită cel mai târziu în momentul plății ultimei sume scadente, cu excepția contractelor de leasing, data livrării este data la care bunul este predat beneficiarului.

(7) Prestările de servicii care determină decontări sau plăți succesive, cum sunt serviciile de construcții-montaj, consultanță, cercetare, expertiză și alte servicii similare, sunt considerate efectuate la data la care sunt emise situații de lucrări, rapoarte de lucru, alte documente similare pe baza cărora se stabilesc serviciile efectuate sau, după caz, în funcție de prevederile contractuale, la data acceptării acestora de către beneficiari. Totuși, perioada de decontare nu poate depăși un an.

(8) În cazul livrărilor de bunuri și al prestațiilor de servicii care se efectuează continuu, altele decât cele prevăzute la alin. (7), cum sunt: livrările de gaze naturale, de apă, serviciile de telefonie, livrările de energie electrică și altele asemenea, se consideră că livrarea/prestarea este efectuată la datele specificate în contract pentru plata bunurilor livrate sau a serviciilor prestate sau la data emiterii unei facturi, dar perioada de decontare nu poate depăși un an.

(9) În cazul operațiunilor de închiriere, leasing, concesiune și arendare de bunuri, serviciul se consideră efectuat la fiecare dată specificată în contract pentru efectuarea plății.

(10) Pentru prestațiile de servicii pentru care taxa este datorată de către beneficiarul serviciilor în conformitate cu art. 150 alin. (2), care sunt prestate continuu pe o perioadă mai mare de un an și care nu determină decontări sau plăți în cursul acestei perioade, se consideră efectuate la expirarea fiecărui an calendaristic, atât timp cât prestarea de servicii nu a încetat.

Norme metodologice:

16. (1) Pentru bunurile livrate în baza unui contract de consignație, se consideră că livrarea bunurilor de la consignatar are loc la data la care bunurile sunt livrate de consignatar clienților săi. În sensul titlului VI din Codul fiscal, contractul de consignație reprezintă un contract prin care consignantul se angajează să livreze bunuri consignatarului, pentru ca acesta din urmă să găsească un cumpărător pentru aceste bunuri. Consignatarul acționează în nume propriu, dar

în contul consignantului când livrează bunurile către cumpărători.

(2) Pentru bunurile transmise în vederea testării sau a verificării conformității, se consideră că transferul proprietății bunurilor a avut loc la data acceptării bunurilor de către beneficiar. Bunurile transmise în vederea verificării conformității sunt bunurile oferite de furnizor clienților, aceștia având dreptul fie să le achiziționeze, fie să le returneze furnizorului. Contractul aferent bunurilor livrate în vederea testării este un contract provizoriu prin care vânzarea efectivă a bunurilor este condiționată de obținerea de rezultate satisfăcătoare în urma testării de către clientul potențial, testare ce are scopul de a stabili că bunurile au caracteristicile solicitate de clientul respectiv.

(3) Pentru stocurile la dispoziția clientului, se consideră că transferul proprietății bunurilor are loc la data la care clientul intră în posesia bunurilor. Stocurile la dispoziția clientului reprezintă o operațiune potrivit căreia furnizorul transferă regulat bunuri într-un depozit propriu sau într-un depozit al clientului, iar transferul proprietății bunurilor intervine, potrivit contractului, la data la care clientul scoate bunurile din depozit, în principal pentru a le utiliza în procesul de producție, dar și pentru alte activități economice.

(4) Prevederile alin. (1)—(3) nu se aplică în situația în care bunurile provin din import și beneficiarul înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal a optat pentru calitatea de persoană obligată la plata taxei pentru import, conform prevederilor pct. 59 alin. (1) lit. e) pct. 1, fiind aplicabile prevederile art. 136 din Codul fiscal referitoare la exigibilitatea taxei pentru un import.”

13. După punctul 16 se introduce un nou punct, punctul 16¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Exigibilitatea pentru livrări de bunuri și prestări de servicii

Art. 134². — (1) Exigibilitatea taxei intervine la data la care are loc faptul generator.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), exigibilitatea taxei intervine:

a) la data emiterii unei facturi, înainte de data la care intervine faptul generator;

b) la data la care se încasează avansul, pentru plățile în avans efectuate înainte de data la care intervine faptul generator. Fac excepție de la aceste prevederi avansurile încasate pentru plata importurilor și a taxei pe valoarea adăugată aferente importului, precum și orice avansuri încasate pentru operațiuni scutite sau care nu sunt impozabile. Avansurile reprezintă plata parțială sau integrală a contravalorii bunurilor și serviciilor, efectuată înainte de data livrării sau prestării acestora;

c) la data extragerii numerarului, pentru livrările de bunuri sau prestațiile de servicii realizate prin mașini automate de vânzare, de jocuri sau alte mașini similare.

(3) Taxa este exigibilă la data la care intervine oricare dintre evenimentele menționate la art. 138. Totuși, regimul de impozitare și cotele aplicabile sunt aceleași ca și ale operațiunii de bază care a generat aceste evenimente.

Norme metodologice:

16¹. Prevederile art. 134² alin. (2) lit. a) din Codul fiscal se aplică în situația în care facturile totale sau parțiale pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii au fost emise înaintea faptului generator de taxă și includ și situația în care sunt emise facturi pentru avansuri înainte de încasarea acestora.”

14. Punctul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Faptul generator și exigibilitatea pentru achiziții intracomunitare de bunuri

Art. 135. — (1) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, faptul generator intervine la data la care ar interveni faptul generator pentru livrări de bunuri similare, în statul membru în care se face achiziția.

(2) În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, exigibilitatea taxei intervine în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), exigibilitatea taxei intervine la data emiterii facturii prevăzute în legislația altui stat membru la articolul echivalent art. 155 alin. (1), dacă aceasta este emisă înainte de cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a intervenit faptul generator.

Norme metodologice:

17. Există o relație clară între faptul generator în cazul unei livrări intracomunitare de bunuri și faptul generator în cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, care intervin în același moment, respectiv în momentul livrării de bunuri. Pentru a evita orice neconcordanță între livrările intracomunitare de bunuri, scutite de TVA, care se includ în declarația recapitulativă pentru astfel de livrări, în statul membru de origine, și achizițiile intracomunitare, evidențiate în decontul de TVA și în declarația recapitulativă pentru achiziții intracomunitare, prevăzută la art. 156⁴ din Codul fiscal, în România, momentul exigibilității a fost stabilit fie în a 15-a zi a lunii următoare celei în care a avut loc faptul generator, fie la data facturii pentru contravaloarea totală sau parțială, atât pentru livrările intracomunitare, cât și pentru achizițiile intracomunitare.

Exemplul 1. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în luna următoare celei în care se efectuează livrarea

Alt stat	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziție intracomunitară supusă TVA și taxabilă
Data livrării: 25.01.2010	
Data facturii: 12.02.2010	
Faptul generator: 25.01.2010	Faptul generator: 25.01.2010
Exigibilitatea: 12.02.2010	Exigibilitatea: 12.02.2010
Livrarea este inclusă în declarația recapitulativă și decontul de TVA aferente lunii februarie 2010	Achiziția intracomunitară se evidențiază în declarația recapitulativă și decontul de TVA aferente lunii februarie 2010

Exemplul 2. Factura pentru livrarea intracomunitară este emisă în aceeași lună în care se efectuează livrarea intracomunitară

Alt stat membru	România
Livrare intracomunitară scutită de TVA	Achiziție intracomunitară supusă TVA și taxabilă
Data livrării: 25.01.2010	
Data facturii: 29.01.2010	
Faptul generator: 25.01.2010	Faptul generator: 25.01.2010
Exigibilitatea: 29.01.2010	Exigibilitatea: 29.01.2010
Livrarea este inclusă în declarația recapitulativă aferentă lunii ianuarie și se evidențiază în decontul de TVA din luna ianuarie 2010	Achiziția intracomunitară este inclusă în declarația recapitulativă aferentă lunii ianuarie și se evidențiază în decontul de TVA din luna ianuarie”

15. După punctul 17 se introduce un nou punct, punctul 17¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Faptul generator și exigibilitatea pentru importul de bunuri

Art. 136. — (1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

Norme metodologice:

171. (1) În sensul art. 136 alin. (1) din Codul fiscal, în cazul bunurilor plasate în regim de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import și în regim de transformare sub control vamal, regimuri care din punct de vedere al TVA constituie importuri de bunuri care nu beneficiază de scutire de la plata taxei pe valoarea adăugată conform art. 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, exigibilitatea TVA intervine atunci când intervine obligația de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective.

(2) În cazul în care bunurile plasate în regimurile prevăzute la alin. (1) sunt scutite de taxe vamale, taxe agricole sau alte taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune, exigibilitatea TVA pentru importul bunurilor respective intervine atunci când ar fi intervenit obligația de plată a taxelor vamale, taxelor agricole sau a altor taxe comunitare similare stabilite ca urmare a politicii comune aplicabile bunurilor respective, dacă acestea ar fi fost datorate.”

16. Punctul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

Art. 137. — (1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

b) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (3) lit. c), compensația aferentă;

c) pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (4) și (5), pentru transferul prevăzut la art. 128 alin. (10) și pentru achizițiile intracomunitare considerate ca fiind cu plată și prevăzute la art. 130¹ alin. (2) și (3), prețul de cumpărare al bunurilor respective sau al unor bunuri similare ori, în absența unor astfel de prețuri de cumpărare, prețul de cost, stabilit la data livrării. În cazul în care bunurile reprezintă active corporale fixe, baza de impozitare se stabilește conform procedurii stabilite prin norme;

d) pentru operațiunile prevăzute la art. 129 alin. (4), suma cheltuielilor efectuate de persoana impozabilă pentru realizarea prestării de servicii;

e) în cazul schimbului prevăzut la art. 130 și, în general, atunci când plata se face parțial ori integral în natură sau atunci când valoarea plății pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii nu a fost stabilită de părți sau nu poate fi ușor stabilită, baza de impozitare se consideră ca fiind valoarea de piață pentru respectiva livrare/prestare. În sensul prezentului titlu, *valoarea de piață* înseamnă suma totală pe care, pentru obținerea bunurilor sau serviciilor în cauză la momentul respectiv, un client aflat în aceeași etapă de comercializare la care are loc livrarea de bunuri sau prestarea de servicii ar trebui să o plătească în condiții de concurență loială unui furnizor sau prestator independent de pe teritoriul statului membru în care livrarea sau prestarea este supusă taxei. Atunci când nu poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, *valoarea de piață* înseamnă:

1. pentru bunuri, o sumă care nu este mai mică decât prețul de cumpărare al bunurilor sau al unor bunuri similare sau, în absența unui preț de cumpărare, prețul de cost, stabilit la momentul livrării;

2. pentru servicii, o sumă care nu este mai mică decât costurile complete ale persoanei impozabile pentru prestarea serviciului.

(2) Baza de impozitare cuprinde următoarele:

a) impozitele și taxele, dacă prin lege nu se prevede altfel, cu excepția taxei pe valoarea adăugată;

b) cheltuielile accesorii, cum sunt: comisioanele, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, solicitate de către furnizor/prestator cumpărătorului sau beneficiarului. Cheltuielile facturate de furnizorul de bunuri sau de prestatorul de servicii cumpărătorului, care fac obiectul unui contract separat și care sunt legate de livrările de bunuri sau de prestările de servicii în cauză, se consideră cheltuieli accesorii.

Norme metodologice:

18. (1) Potrivit art. 137 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, subvențiile primite de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, legate direct de prețul bunurilor livrate și/sau al serviciilor prestate, se includ în baza de impozitare. Exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată pentru aceste subvenții intervine la data încasării lor de la bugetul de stat, bugetele locale, bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat. Se consideră că subvenția este legată direct de preț dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) subvenția este concret determinabilă în prețul bunurilor și/sau al serviciilor, respectiv este stabilită pe unitatea de măsură a bunurilor livrate și/sau a serviciilor prestate, în sume absolute sau procentuale;

b) cumpărătorii trebuie să beneficieze de subvenția acordată furnizorului/prestatorului, în sensul că prețul bunurilor/serviciilor achiziționate de aceștia trebuie să fie mai mic decât prețul la care aceleași produse/servicii s-ar vinde/presta în absența subvenției.

(2) Nu se cuprind în baza de impozitare a taxei subvențiile sau alocațiile primite de la bugetul de stat, de la bugetele locale, de la bugetul comunitar sau de la bugetul asigurărilor sociale de stat, care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1), respectiv subvențiile care sunt acordate pentru atingerea unor parametri de calitate, subvențiile acordate pentru acoperirea unor cheltuieli sau alte situații similare.

(3) Baza de impozitare pentru uniforme de serviciu, echipamentul de lucru și/sau de protecție acordat angajaților este constituită din contravaloarea care este suportată de angajați. Dacă echipamentul de lucru și/sau de protecție este acordat gratuit angajaților, operațiunea nu constituie livrare de bunuri în sensul art. 128 alin. (1) din Codul fiscal. Pentru partea

din contravaloarea uniformelor de serviciu, echipamentelor de lucru și/sau de protecție acordat angajaților, care este suportată de angajator, acesta își păstrează dreptul de deducere în condițiile art. 145 din Codul fiscal.

(4) În sensul art. 137 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal, altele decât bunurile imobile, este constituită din valoarea rămasă la care aceste bunuri sunt înregistrate în contabilitate, calculată în funcție de amortizarea contabilă, dar nu mai puțin decât valoarea la care bunurile au fost imputate, în cazul bunurilor constatate lipsă din gestiune. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero sau, după caz, valoarea imputată, în cazul lipsurilor imputabile.

(5) În situațiile prevăzute la art. 128 alin. (4) lit. a) și b) din Codul fiscal, baza de impozitare a activelor corporale fixe, altele decât bunurile imobile, se determină conform prevederilor alin. (4).

(6) Pentru livrările de bunuri prevăzute la art. 128 alin. (5) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe, inclusiv pentru bunurile imobile, se determină conform procedurii stabilite la alin. (4).

(7) Orice cheltuieli cu impozitele și taxele datorate de o persoană impozabilă în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, dacă nu sunt incluse în prețul bunurilor livrate ori al serviciilor prestate, ci sunt recuperate de la clienți prin refacturare, se cuprind în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, potrivit prevederilor art. 137 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal. De exemplu, ecotaxa datorată potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2006, cu modificările și completările ulterioare, chiar dacă nu este cuprinsă în prețul bunurilor livrate, ci este facturată separat, se cuprinde în baza impozabilă.

(8) În sensul art. 137 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, orice cheltuieli accesorii efectuate de persoana care realizează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii se includ în baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, chiar dacă fac obiectul unui contract separat. Cheltuielile accesorii nu reprezintă o tranzacție separată, ci sunt parte componentă a livrării/prestării de care sunt legate, urmând aceleași reguli referitoare, printre altele, la locul livrării/prestării, cotele, scutirile ca și livrarea/prestarea de care sunt legate. Furnizorul/Prestatorul nu poate aplica structura de comisionar prevăzută la pct. 19 alin. (4) pentru a refactura cheltuieli accesorii și nici pentru a refactura cheltuieli cu impozite și taxe conform prevederilor alin. (7).

(9) Cheltuielile cu transportul bunurilor livrate intracomunitar sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a livrării intracomunitare numai dacă, potrivit prevederilor contractuale, acestea cad în sarcina vânzătorului."

17. Punctul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

Art. 137

[...]

(3) Baza de impozitare nu cuprinde următoarele:

a) rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț, acordate de furnizori direct clienților la data exigibilității taxei;

b) sumele reprezentând daune-interese, stabilite prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, penalizările și orice alte sume solicitate pentru neîndeplinirea totală sau parțială a obligațiilor contractuale, dacă sunt percepute peste prețurile și/sau tarifele negociate. Nu se exclud din baza de impozitare orice sume

care, în fapt, reprezintă contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate;

c) dobânzile, percepute după data livrării sau prestării, pentru plăți cu întârziere;

d) valoarea ambalajelor care circulă între furnizorii de marfă și clienți, prin schimb, fără facturare;

e) sumele achitate de o persoană impozabilă în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, precum și sumele încasate de o persoană impozabilă în numele și în contul unei alte persoane.

Norme metodologice:

19. (1) În sensul art. 137 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, rabaturile, remizele, risturnele, sconturile și alte reduceri de preț nu se cuprind în baza de impozitare a taxei dacă sunt acordate de furnizor/prestator direct în beneficiul clientului la momentul livrării/prestării și nu constituie, în fapt, remunerarea unui serviciu sau unei livrări. De exemplu, un furnizor livrează bunuri și, potrivit înțelegerii dintre părți, furnizorul va acoperi orice cheltuieli cu eventuale remedieri sau reparații ale bunurilor livrate în condițiile în care aceste operațiuni sunt realizate de către client. Furnizorul nu va putea considera că sumele necesare acoperirii acestor cheltuieli sunt considerate reduceri de preț, acestea fiind în fapt remunerarea unui serviciu prestat de către client în contul său.

(2) În cazul reducerilor de preț acordate consumatorului final pe bază de cupoane valorice de către producătorii/distribuitorii de bunuri în cadrul unor campanii promoționale, se consideră că aceste reduceri sunt acordate și în beneficiul comercianților care au acceptat aceste cupoane valorice de la consumatorii finali, chiar dacă în circuitul acestor bunuri de la producători/distribuitori la comercianți s-au interpus unul sau mai mulți intermediari cumpărători-revânzători. Cupoanele valorice trebuie să conțină minimum următoarele elemente:

a) numele producătorului/distribuitorului care acordă reducerea de preț în scopuri promoționale;

b) produsul pentru care se face promoția;

c) valoarea reducerii acordate, în sumă globală, care conține și taxa pe valoarea adăugată aferentă reducerii, fără a fi menționată distinct în cupon;

d) termenul de valabilitate a cuponului;

e) mențiunea potrivit căreia cupoanele pot fi utilizate numai în magazinele agreeate în desfășurarea promoției în cauză;

f) instrucțiunile privind utilizarea acestor cupoane;

g) denumirea societății specializate în administrarea cupoanelor valorice, dacă este cazul.

(3) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele achitate de o persoană impozabilă în numele și în contul altei persoane impozabile reprezintă sumele achitate de o persoană impozabilă pentru facturi emise de diverși furnizori/prestatori pe numele altei persoane și care apoi sunt recuperate de cel care le achită de la beneficiar. Persoana care achită sume în numele și în contul altei persoane nu primește facturi pe numele său și nici nu emite facturi pe numele său. Pentru recuperarea sumelor achitate în numele și în contul altei persoane se poate emite, în mod opțional, o factură de decontare de către persoana impozabilă care a achitat respectivele facturi. În situația în care părțile convin să își deconteze sumele achitate pe baza facturii de decontare, taxa nu va fi menționată distinct, fiind inclusă în totalul sumei de recuperat. Factura de decontare se transmite beneficiarului însoțită de factura achitată în numele său. Persoana care a achitat facturile în numele altei persoane nu exercită dreptul de deducere pentru sumele achitate, nu colectează taxa pe baza facturii de decontare și nu înregistrează aceste sume în conturile de cheltuieli, respectiv de venituri. Beneficiarul ale cărui facturi au fost achitate de altă persoană își va deduce în condițiile legii taxa pe baza facturii care a fost emisă pe numele său de furnizori/prestatori, factura de

decontare fiind doar un document care se anexează la factura achitată.

Exemplul nr. 1: Persoana A emite o factură de servicii de transport către persoana B, dar factura lui A este plătită de C în numele lui B. Pentru recuperarea de la B a sumelor plătite, C are posibilitatea să emită o factură de decontare, dar care nu este obligatorie. B își va exercita dreptul de deducere a TVA în condițiile stabilite de lege pe baza facturii emise de A, în timp ce o eventuală factură de decontare de la C va fi doar atașată acestei facturi.

(4) În cazul în care se refacturează cheltuieli efectuate pentru altă persoană, respectiv atunci când o persoană impozabilă primește o factură sau alt document pe numele său pentru livrări de bunuri/prestări de servicii/importuri efectuate în beneficiul altei persoane și refacturează contravaloarea respectivelor livrări/prestări/importuri, se aplică structura de comisionar conform prevederilor pct. 6 alin. (3) și (4) sau, după caz, ale pct. 7 alin. (2). Totuși, structura de comisionar nu se aplică în situația în care se aplică prevederile pct. 18 alin. (8). Persoana care refacturează cheltuieli nu este obligată să aibă înscrisă în obiectul de activitate realizarea livrărilor/prestărilor pe care le refacturează. Spre deosebire de situația prezentată la alin. (3), în cazul structurii de comisionar persoana impozabilă are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor de bunuri/servicii care vor fi refacturate, în condițiile legii, și are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată pentru operațiunile taxabile.

Exemplul nr. 2: Un furnizor A din România realizează o livrare intracomunitară de bunuri către beneficiarul B din Ungaria. Condiția de livrare este *ex-works*, prin urmare transportul este în sarcina cumpărătorului, a lui B. Totuși, B îl mandatează pe A să angajeze o firmă de transport, urmând să îi achite costul transportului. Transportatorul C facturează lui A serviciul de transport din România în Ungaria, iar A, aplicând structura de comisionar, va refactura serviciul lui B. Se consideră că A a primit și a prestat el însuși serviciul de transport. Acest serviciu de transport va fi facturat de către C către A cu TVA, locul prestării fiind în România, conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. A va refactura transportul către B fără TVA, serviciul fiind neimpozabil în România conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 3: O societate care derulează operațiuni imobiliare are încheiate contracte de închiriere pentru diverse spații dintr-un bun imobil. Pentru utilitățile necesare, printre care electricitatea, apa, telefonul, sunt încheiate contracte pe numele societății imobiliare, dar acestea sunt furnizate în beneficiul direct al chiriașilor. În cazul în care prin contractul de închiriere se stipulează distinct că plata utilităților nu este inclusă în prețul chiriei, societatea imobiliară poate aplica structura de comisionar pentru refacturarea acestor cheltuieli către chiriași.

Exemplul nr. 4: Societatea A din Franța își trimite angajații în România pentru negocierea unor contracte cu parteneri din România. Conform înțelegerii dintre părți, facturile pentru cazare, transport local și alte cheltuieli efectuate pentru angajații trimiși din Franța vor fi emise către partenerii din România, aceștia urmând să-și recupereze sumele achitate prin refacturare către societatea A din Franța. Pentru fiecare cheltuielă în parte refacturată se va avea în vedere în primul rând locul prestării serviciului și dacă locul este în România refacturarea se va face aplicându-se același regim ca și cel aplicat de prestatorul acestor servicii. Astfel, serviciile de cazare au locul în România, acolo unde este situat bunul imobil [art. 133 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal] și vor fi refacturate prin aplicarea cotei reduse de TVA de 9%, serviciile de transport local de călători au locul în România, acolo unde sunt efectiv prestate [art. 133 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal] și vor fi refacturate prin aplicarea cotei standard de TVA de 19%.

Exemplul nr. 5: Societatea A încheie un contract de proiectare a unui bun imobil cu societatea B. În contract se stipulează că B va suporta cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc. ale salariaților lui A care realizează acest proiect. Pe factura emisă A menționează separat costul proiectării și costul așa-numitelor cheltuieli suportate de B. În această situație nu este vorba despre o refacere de cheltuieli în sensul prevederilor pct. 19 alin. (4). Toate cheltuielile de cazare, transport, masă, diurnă etc., facturate de A lui B, sunt cheltuieli accesorii serviciilor de proiectare și trebuie să urmeze aceleași reguli referitoare la locul prestării, cotele sau regimul aplicabil ca și serviciul de proiectare de care sunt legate, conform prevederilor pct. 18 alin. (8).

(5) În sensul art. 137 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal, sumele încasate în numele și în contul altei persoane, care nu se cuprind în baza de impozitare, cuprind operațiuni precum:

a) cotizații, onorarii, redevențe, taxe sau alte plăți încasate în contul unei instituții publice, dacă pentru acestea instituția publică nu este persoană impozabilă în sensul art. 127 din Codul fiscal. În această categorie se cuprind, printre altele, și taxa pentru serviciile de reclamă și publicitate prevăzută la art. 270 din Codul fiscal, taxa hotelieră prevăzută la art. 278 din Codul fiscal, contribuția la Fondul cinematografic prevăzută la art. 13 lit. d) din Ordonanța Guvernului nr. 39/2005 privind cinematografia, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 328/2006, cu modificările și completările ulterioare, taxa asupra activităților dăunătoare sănătății, prevăzută la art. 363 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare;

b) sume încasate în contul altei persoane, dacă factura este emisă de această altă persoană către un terț. Pentru decontarea sumelor încasate de la terț cu persoana care a emis factura, conform înțelegerii dintre părți, pot fi întocmite facturi de decontare conform alin. (3).

(6) În cazul sumelor încasate de persoana impozabilă în contul altei persoane, dacă persoana impozabilă acționează în nume propriu, respectiv emite facturi sau alte documente către clienți și primește facturi sau alte documente pe numele său de la persoana în numele căreia încasează sumele, se aplică structura de comisionar prevăzută la pct. 6 alin. (3) și (4) sau, după caz, la pct. 7 alin. (2), chiar dacă nu există un contract de comision între părți.

Exemplul nr. 6: O companie B încasează contravaloarea taxei radio TV de la clienți, pe care o virează apoi companiilor de radio și televiziune. Această taxă este menționată pe factura emisă de compania B, alături de propriile sale livrări/prestări efectuate. Întrucât taxa radio TV reprezintă o operațiune scutită de TVA conform art. 141 alin. (1) lit. o) din Codul fiscal, fiind efectuată de posturile publice de radio și televiziune, compania B va păstra același regim la facturarea acestei taxe către clienți. Conform structurii de comisionar, posturile de radio și televiziune vor factura către compania B serviciile pentru care aceasta a încasat sumele în contul lor.

(7) În sensul art. 137 alin. (3) lit. d) din Codul fiscal, ambalajele care circulă între furnizorii de marfă și clienți prin schimb, fără facturare, nu se includ în baza de impozitare a taxei, chiar dacă beneficiarii nu dețin cantitățile de ambalaje necesare efectuării schimbului și achită o garanție bănească în schimbul ambalajelor primite. Pentru vânzările efectuate prin unități care au obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale, suma garanției bănești încasate pentru ambalaje se evidențiază distinct pe bonurile fiscale, fără taxă. Restituirea garanțiilor bănești nu se reflectă în documente fiscale.

(8) Persoanele care au primit ambalaje în schimbul unei garanții bănești au obligația să comunice periodic furnizorului de ambalaje, dar nu mai târziu de termenul legal pentru efectuarea inventarierii anuale, cantitățile de ambalaje scoase

din evidență ca urmare a distrugerii, uzurii, lipsurilor sau altor cauze de aceeași natură. În termen de 5 zile lucrătoare de la data comunicării, furnizorii de ambalaje sunt obligați să factureze cu taxă cantitățile de ambalaje respective. Dacă garanțiile sunt primite de la persoane fizice de către proprietarul ambalajelor, pe baza evidenței vechimii garanțiilor primite și nerestituite se va colecta taxa pentru ambalajele pentru care s-au încasat garanții mai vechi de un an calendaristic.”

18. Punctul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Ajustarea bazei de impozitare

Art. 138. — Baza de impozitare se reduce în următoarele situații:

a) dacă a fost emisă o factură și, ulterior, operațiunea este anulată total sau parțial, înainte de livrarea bunurilor sau de prestarea serviciilor;

b) în cazul refuzurilor totale sau parțiale privind cantitatea, calitatea ori prețurile bunurilor livrate sau ale serviciilor prestate, precum și în cazul anulării totale ori parțiale a contractului pentru livrarea sau prestarea în cauză ca urmare a unui acord scris între părți sau ca urmare a unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile sau în urma unui arbitraj;

c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;

d) în cazul în care contravaloarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului. Ajustarea este permisă începând cu data pronunțării hotărârii judecătorești de închidere a procedurii prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, hotărâre rămasă definitivă și irevocabilă;

e) în cazul în care cumpărătorii returnează ambalajele în care s-a expedit marfa, pentru ambalajele care circulă prin facturare.

Norme metodologice:

20. (1) În situațiile prevăzute la art. 138 din Codul fiscal, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii își ajustează baza impozabilă a taxei după efectuarea livrării/prestării sau după facturarea livrării/prestării, chiar dacă livrarea/prestarea nu a fost efectuată, dar evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior facturării și înregistrării taxei în evidențele persoanei impozabile. În acest scop furnizorii/prestatorii trebuie să emită facturi cu valorile înscrise cu semnul minus când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru livrări intracomunitare.

(2) Beneficiarii au obligația să ajusteze dreptul de deducere exercitat inițial, potrivit prevederilor art. 148 lit. b) și art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, numai pentru operațiunile prevăzute la art. 138 lit. a)—c) și e) din Codul fiscal. Prevederile acestui alineat se aplică și pentru achizițiile intracomunitare.

(3) Ajustarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la art. 138 lit. d) din Codul fiscal, este permisă numai în situația în care data declarării falimentului beneficiarilor a intervenit după data de 1 ianuarie 2004, inclusiv pentru facturile emise înainte de această dată, dacă contravaloarea bunurilor livrate/serviciilor prestate ori taxa pe valoarea adăugată aferentă consemnată în aceste facturi nu se poate încasa din cauza falimentului beneficiarului.

(4) Reducerile de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri pe bază de cupoane valorice în cadrul unor campanii promoționale se reflectă în facturi astfel:

a) facturile de reducere se întocmesc direct de către producătorii/distribuitorii de bunuri pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica „Cumpărător” se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali;

b) în cazul în care producătorii/distribuitorii de bunuri încheie contracte cu societăți specializate în administrarea cupoanelor valorice, producătorii/distribuitorii emit o singură factură cu semnul minus pentru valoarea reducerilor de preț acordate în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica „Cumpărător” se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice. Societățile specializate în administrarea cupoanelor valorice vor emite către fiecare comerciant o singură factură cu semnul minus pentru toate bunurile în cauză, în care vor înscrie valoarea reducerilor de preț acordate de producători/distribuitori în cursul unei luni și a taxei pe valoarea adăugată aferente. Anexa la aceste facturi trebuie să conțină informații din care să rezulte valoarea reducerilor de preț acordate de un producător/distribuitor pentru fiecare comerciant, pe categorii de bunuri. La rubrica „Furnizor” se vor înscrie datele de identificare ale societății specializate în administrarea cupoanelor valorice.”

19. Punctul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Baza de impozitare pentru achizițiile intracomunitare

Art. 138¹. — (1) Pentru achizițiile intracomunitare de bunuri baza de impozitare se stabilește pe baza aceluiași elemente utilizate conform art. 137 pentru determinarea bazei de impozitare în cazul livrării aceluiași bunuri în interiorul țării. În cazul unei achiziții intracomunitare de bunuri, conform art. 130¹ alin. (2) lit. a), baza de impozitare se determină în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c) și ale art. 137 alin. (2).

(2) Baza de impozitare cuprinde și accizele datorate sau achitate în România de persoana care efectuează achiziția intracomunitară a unui produs supus accizelor. Atunci când după efectuarea achiziției intracomunitare de bunuri, persoana care a achiziționat bunurile obține o rambursare a accizelor achitate în statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor, baza de impozitare a achiziției intracomunitare efectuate în România se reduce corespunzător.

Norme metodologice:

21. În sensul art. 138¹ din Codul fiscal, baza de impozitare a achiziției intracomunitare cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (2) din Codul fiscal și nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal și/sau, după caz, se ajustează în conformitate cu prevederile art. 138 din Codul fiscal. Cheltuielile de transport sau alte cheltuieli accesorii, cum sunt cele de asigurare sau de ambalare, se cuprind în baza impozabilă a bunurilor achiziționate intracomunitar numai dacă acestea cad în sarcina vânzătorului conform contractului dintre părți.”

20. După punctul 21 se introduce un nou punct, punctul 21¹, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Baza de impozitare pentru import

Art. 139. — (1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform

legislației vamele în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a)—d).

Norme metodologice:

21¹. (1) În sensul art. 137 alin. (3) din Codul fiscal, baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a)—d) din Codul fiscal, dacă acestea sunt cunoscute în momentul în care intervine exigibilitatea taxei pentru un import conform art. 136 din Codul fiscal.

(2) Baza de impozitare pentru importul de bunuri nu se ajustează în cazul modificării ulterioare a elementelor care au stat la baza determinării valorii în vamă a bunurilor, ca urmare a unor evenimente prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a)—d) din Codul fiscal, cu excepția situațiilor în care aceste modificări sunt cuprinse într-un document pentru regularizarea situației emis de organele vamale.

(3) În cazul bunurilor care au fost achiziționate din afara Comunității și înainte de a fi importate pe teritoriul comunitar sunt supuse unor lucrări sau evaluări asupra bunurilor mobile corporale în afara Comunității, pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a importului de bunuri. Ambalajele sau alte bunuri utilizate în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a taxei pentru aceste servicii va cuprinde și eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prevăzute la alin. (3) prestate în afara Comunității este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal, baza de impozitare a importului va cuprinde și valoarea serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 139 alin. (2) din Codul fiscal.”

21. Punctul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„22. (1) În sensul art. 139¹ alin. (2) din Codul fiscal, prin *ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României* se înțelege cursul de schimb comunicat de respectiva bancă în ziua anterioară și care este valabil pentru operațiunile care se vor desfășura în ziua următoare.

(2) În contractele încheiate între părți trebuie menționat dacă pentru decontări va fi utilizat cursul de schimb al unei bănci comerciale, în caz contrar aplicându-se cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României. În cazul încasării de avansuri înainte de livrarea de bunuri sau prestarea de servicii,

cursul de schimb valutar utilizat pentru determinarea bazei de impozitare a taxei pe valoarea adăugată la data încasării avansurilor va rămâne neschimbat la data definitivării operațiunii, respectiv atunci când se fac regularizările avansurilor încasate.

Exemplu: O persoană impozabilă A înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal încasează 1.000 de euro drept avans pentru livrarea unui automobil de la o altă societate B; A va emite o factură către B la cursul de 3,5 lei/euro, valabil la data încasării avansului.

Baza de impozitare a TVA = 1.000 euro x 3,5 lei/euro = 3.500 lei.

Taxa pe valoarea adăugată aferentă avansului = 3.500 x 19% = 665 lei.

După o perioadă de 3 luni are loc livrarea automobilului, care costă 5.000 de euro. Cursul din data livrării bunului este de 3,6 lei/euro. Baza de impozitare a TVA se determină astfel:

$[(1.000 \text{ euro} \times 3,5 \text{ lei/euro}) + (4.000 \text{ euro} \times 3,6 \text{ lei/euro})] \times 19\% = 17.900 \times 19\% = 3.401 \text{ lei}.$

(3) Pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii în interiorul țării, contractate în valută cu decontare în lei la cursul de schimb din data plății, diferențele de curs dintre cursul de schimb menționat în factura întocmită conform alin. (1) și cursul de schimb utilizat la data încasării nu sunt considerate diferențe de preț și nu se emite o factură în acest sens.

(4) În cazul achizițiilor intracomunitare de bunuri, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilit la art. 135 din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi recepționate bunurile.

(5) În cazul livrărilor intracomunitare de bunuri scutite de taxă conform art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, cursul de schimb utilizat pentru determinarea în lei a bazei impozabile a taxei este cursul din data exigibilității taxei, astfel cum este stabilită la art. 134³ din Codul fiscal, indiferent de data la care sunt sau vor fi livrate bunurile.

(6) Pentru operațiunile în interiorul țării, dacă baza impozabilă este stabilită în valută, transformarea în lei se va efectua la cursul din data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 134—134².

(7) Prevederile alin. (6) se aplică și pentru serviciile prestate către persoane stabilite în Comunitate sau în afara Comunității, precum și pentru serviciile achiziționate de la prestatori stabiliți în Comunitate sau în afara Comunității, precum și în cazul livrărilor de bunuri care nu au locul în România conform art. 132, efectuate de persoane impozabile stabilite în România, sau al achizițiilor de bunuri care au locul în România și pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (2)—(6) din Codul fiscal.”

22. Punctul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„23. (1) Taxa se determină prin aplicarea cotei standard sau a cotelor reduse asupra bazei de impozitare determinate potrivit legii.

(2) Se aplică procedeul sutei mărite pentru determinarea sumei taxei, respectiv 19 x 100/119 în cazul cotei standard și 9 x 100/109 sau 5 x 100/105 în cazul cotelor reduse, atunci când prețul de vânzare include și taxa. De regulă, prețul include taxa în cazul livrărilor de bunuri și/sau prestațiilor de servicii direct către populație, pentru care nu este necesară emiterea unei facturi conform art. 155 alin. (7) din Codul fiscal, precum și în orice situație în care prin natura operațiunii sau conform prevederilor contractuale prețul include și taxa.

(3) Cota redusă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal se aplică pentru livrarea de manuale școlare, cărți, ziare și reviste, inclusiv pentru cele înregistrate pe suport electromagnetic sau pe alte tipuri de suporturi. Cărțile și manualele școlare sunt tipăriturile care au cod ISBN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Ziarele și revistele sunt orice

tipărituri care au cod ISSN, indiferent de suportul pe care sunt livrate. Nu se aplică cota redusă a taxei pe valoarea adăugată pentru livrarea de cărți, ziare și reviste care sunt destinate în principal sau exclusiv publicității. Prin *în principal* se înțelege că mai mult de jumătate din conținutul cărții, ziarului sau revistei este destinat publicității. De asemenea, nu se aplică cota redusă a taxei pentru livrarea de cărți, ziare și reviste, în cazul în care acestea sunt furnizate pe cale electronică, operațiunile fiind considerate prestări de servicii conform art. 11 din Regulamentul Consiliului nr. 1.777/2005 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 77/388/CEE privind sistemul comun privind taxa pe valoarea adăugată.

(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale și accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată în condițiile prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical care amplifică, restabilește sau înlocuiește zone din țesuturile moi ori dure, precum și funcții ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât și extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.

(5) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal se aplică pentru produsele ortopedice. Sunt produse ortopedice protezele utilizate pentru amplificarea, restabilirea sau înlocuirea țesuturilor moi ori dure, precum și a unor funcții ale sistemului osteoarticular, ortezele utilizate pentru modificarea caracteristicilor structurale și funcționale ale sistemului neuromuscular și scheletic, precum și încălțăminte ortopedică realizată la recomandarea medicului de specialitate, mijloacele și dispozitivele de mers ortopedice, precum fotolii rulante și/sau alte vehicule similare pentru invalizi, părți și/sau accesorii de fotolii rulante ori de vehicule similare pentru invalizi.

(6) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal se aplică pentru cazarea în cadrul sectorului hotelier sau al sectoarelor cu funcție similară, inclusiv închirierea terenurilor amenajate pentru camping. În situația în care costul micului dejun este inclus în prețul de cazare, cota redusă se aplică asupra prețului de cazare, fără a se defalca separat micul dejun. Orice persoană care acționează în condițiile prevăzute la pct. 7 alin. (1) sau care intermediază astfel de operațiuni în nume propriu, dar în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, aplică cota de 9% a taxei, cu excepția situațiilor în care este obligatorie aplicarea regimului special de taxă pentru agenții de turism, prevăzut la art. 152¹ din Codul fiscal.

(7) Cota redusă de taxă de 5% prevăzută la art. 140 alin. (2) din Codul fiscal se aplică numai pentru livrarea, astfel cum este definită la art. 128 alin. (1) din Codul fiscal, a locuințelor ca parte a politicii sociale, respectiv pentru transferul dreptului de a dispune ca și un proprietar de bunurile prevăzute la art. 140 alin. (2) lit. a)–d) din Codul fiscal. Pentru livrările prevăzute la art. 140 alin. (2) lit. a), b) și d) din Codul fiscal, cota redusă de TVA de 5% se aplică inclusiv pentru terenul pe care este construită locuința.

(8) În aplicarea art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, prin locuință se înțelege construcția alcătuită din una sau mai multe camere de locuit, cu dependințele, dotările și utilitățile necesare, care, la data livrării, satisface cerințele de locuit ale unei persoane sau familii.

(9) În sensul art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, suprafața utilă a locuinței de 120 m² nu include anexele gospodărești. Suprafața terenului pe care este construită locuința, precum și suprafața utilă a locuinței, menționate la art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, trebuie să fie înscrise în documentația cadastrală anexată la actul de vânzare-cumpărare încheiat în

condițiile legii. Valoarea-limită de 380.000 lei prevăzută la art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal cuprinde valoarea locuinței, inclusiv valoarea cotelor indivize din părțile comune ale imobilului și a anexelor gospodărești și, după caz, a terenului pe care este construită locuința, dar exclude unele drepturi de servitute legate de locuința respectivă. În calculul suprafeței maxime de 250 m², prevăzute la art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, se cuprind și suprafețele anexelor gospodărești, precum și cotele indivize din orice alte suprafețe dobândite împreună cu locuința, chiar dacă se află la numere cadastrale diferite.

(10) În vederea îndeplinirii condiției prevăzute la art. 140 alin. (2¹) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului, înainte sau în momentul livrării bunului imobil, o declarație pe propria răspundere, autenticată de un notar, din care să rezulte că sunt îndeplinite condițiile stabilite la art. 140 alin. (2¹) lit. c) pct. 1 și 2 din Codul fiscal, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%.

(11) Persoanele impozabile care livrează locuințe vor aplica cota de 5% inclusiv pentru avansurile aferente acestor livrări, dacă din contractele încheiate rezultă că la momentul livrării vor fi îndeplinite toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal și sunt în posesia declarației prevăzute la alin. (10). În situația în care avansurile au fost facturate prin aplicarea cotei de 19%, datorită neprezentării de către cumpărător a declarației prevăzute la alin. (10) sau din alte motive obiective, la livrarea bunului imobil se pot efectua regularizările prevăzute la art. 140 alin. (4) din Codul fiscal în vederea aplicării cotei de 5%, dacă toate condițiile impuse de art. 140 alin. (2¹) lit. c) din Codul fiscal, astfel cum sunt detaliate și de prezentele norme metodologice, sunt îndeplinite la data livrării.

(12) Pentru clădirile prevăzute la art. 140 alin. (2¹) lit. a), b) și d) din Codul fiscal, cumpărătorul va pune la dispoziția vânzătorului o declarație pe propria răspundere, autenticată de un notar, din care să rezulte că va utiliza aceste clădiri conform destinației prevăzute de lege, care va fi păstrată de vânzător pentru justificarea aplicării cotei reduse de TVA de 5%. Declarația trebuie prezentată înainte sau în momentul livrării locuinței.”

23. Punctul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„24. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal:

a) se aplică pentru operațiunile care sunt strâns legate de spitalizare, îngrijirile medicale, incluzând livrarea de medicamente, bandaje, proteze și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare către pacienți în perioada tratamentului, precum și furnizarea de hrană și cazare către pacienți în timpul spitalizării și îngrijirii medicale. Totuși, scutirea nu se aplică meselor pe care spitalul le asigură contra cost vizitatorilor într-o cantină sau în alt mod și nici pentru bunurile vândute la cantina spitalului;

b) nu se aplică pentru furnizarea de medicamente, bandaje, proteze medicale și accesorii ale acestora, produse ortopedice și alte bunuri similare, care nu este efectuată în cadrul tratamentului medical sau spitalizării, cum ar fi cele efectuate de farmacia, chiar și în situația în care acestea sunt situate în incinta unui spital sau a unei clinici și/sau sunt conduse de către acestea;

c) nu se aplică pentru serviciile medicale veterinare, astfel cum a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul CEJ C-122/87).

(2) În conformitate cu prevederile art. 141 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată serviciile de îngrijire medicală, precum și serviciile de cazare și masă furnizate pe perioada acordării îngrijirilor medicale, prestate de

operatori economici autorizați să desfășoare astfel de activități, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 109/2000 privind stațiunile balneare, climatice și balneoclimatice și asistența medicală balneară și de recuperare, cu modificările și completările ulterioare. Scutirea se aplică atât pentru serviciile prestate pacienților ale căror bilete sunt decontate de Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi Sociale, cât și pentru cele prestate pacienților care beneficiază de tratament pe bază de trimitere de la medic. Serviciile de cazare și masă beneficiază de scutirea de TVA în măsura în care sunt furnizate de aceeași persoană care furnizează serviciul de tratament, fiind considerate accesorii serviciului principal scutit, respectiv serviciului de tratament — cazul CEJ C-349/96 — Card Protection Plan Ltd. În acest sens, persoana care furnizează serviciul de tratament poate presta serviciile de cazare și masă cu mijloace proprii sau achiziționate de la terți. Nu beneficiază de scutirea de TVA serviciile de cazare și masă prestate de către o altă societate decât cea care se efectuează tratamentul.”

24. După punctul 25 se introduce un nou punct, punctul 25¹, cu următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

Art. 141. — (1) Următoarele operațiuni de interes general sunt scutite de taxă: [...]

f) activitatea de învățământ prevăzută în Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare, formarea profesională a adulților, precum și prestările de servicii și livrările de bunuri strâns legate de aceste activități, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate;

Norme metodologice:

251. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal pentru formarea profesională a adulților se aplică de persoanele autorizate în acest scop conform Ordonanței Guvernului nr. 129/2000 privind formarea profesională a adulților, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu se aplică pentru studiile sau cercetarea efectuate cu plată de școli, universități sau orice altă instituție de învățământ pentru alte persoane. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-287/00.

(3) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică și pentru livrările de bunuri și prestările de servicii strâns legate de serviciile educaționale, precum vânzarea de manuale școlare, organizarea de conferințe legate de activitatea de învățământ, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formare profesională a adulților.

(4) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal nu este aplicabilă pentru achizițiile de bunuri sau servicii efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formare profesională a adulților, destinate activității scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.”

25. Punctul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„34. (1) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal se aplică în situația în care membrii unui grup independent de persoane sunt de acord să împartă cheltuieli comune și direct necesare pentru exercitarea activității de către membri. În acest caz alocarea de cheltuieli se consideră a fi o prestare de servicii în beneficiul membrilor de către grupul independent de persoane. Această prestare de servicii este scutită de taxă în cazul în care condițiile stabilite la alin. (2)—(9) sunt îndeplinite cumulativ.

(2) Membrii grupului independent trebuie:

a) să fie persoane neimpozabile sau persoane impozabile, neînregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul

fiscal, care realizează operațiuni fără drept de deducere a taxei. În cazul membrului desemnat să asigure conducerea administrativă, această condiție se consideră îndeplinită chiar dacă pe lângă activitățile fără drept de deducere a taxei acesta desfășoară și activitățile de administrare a grupului;

b) să efectueze activități de aceeași natură sau să aparțină aceluiași grup financiar, economic, profesional sau social.

(3) Activitățile grupului independent trebuie să aibă un caracter nonprofit. Unul dintre membri va fi desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent.

(4) În cazul grupurilor independente toate achizițiile efectuate de la terți sau de la alți membri ai grupului în interesul direct al grupului vor fi efectuate de membrul desemnat pentru conducerea administrativă a grupului, care acționează în numele și pe contul grupului.

(5) Grupul independent va presta numai servicii de aceeași natură tuturor membrilor grupului, în interesul direct și comun al acestora. Grupul independent nu poate efectua livrări de bunuri, cu excepția cazului în care aceste livrări de bunuri sunt auxiliare prestațiilor de servicii menționate la acest punct. Serviciile prestate de grupul independent în beneficiul tuturor membrilor săi vor fi decontate fiecărui membru și reprezintă contravaloarea cheltuielilor comune aferente perioadei pentru care se efectuează decontarea. Ca urmare a acestor decontări, grupul independent nu poate obține niciun profit.

(6) Decontarea menționată la alin. (5) se efectuează în baza unui decont justificativ întocmit de membrul desemnat să asigure conducerea administrativă, ce stabilește:

a) cota-parte exactă de cheltuieli comune pentru fiecare membru al grupului;

b) o evaluare exactă a cotei-părți a fiecărui membru din cheltuielile comune, în baza criteriilor obiective agreeate între membrii grupului.

(7) Grupul independent poate primi sume în avans de la membrii săi, cu condiția ca valoarea totală a acestor avansuri să nu depășească suma totală a cheltuielilor comune angajate pe perioada acoperită de fiecare decont justificativ.

(8) În situația în care membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului decontează costurile de administrare a grupului independent către ceilalți membri, acestea nu sunt scutite de taxă în condițiile art. 141 alin. (1) lit. q) din Codul fiscal. Chiar dacă membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului se înregistrează în scopuri de taxă pe valoarea adăugată pentru activitatea de administrare, acesta poate face parte din grup.

(9) Se interzice grupului independent să efectueze operațiuni către terți. De asemenea, se interzice prestarea de servicii de către grupul independent doar unuia dintre membrii sau numai pentru o parte a membrilor grupului.

(10) În vederea implementării grupului independent se depune la Agenția Națională de Administrare Fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice o cerere semnată de către toți membrii grupului, care să cuprindă următoarele:

a) numele, adresa, obiectul de activitate și codul de înregistrare ale fiecărui membru;

b) elementele care să demonstreze că membrii îndeplinesc condițiile alin. (2);

c) numele membrului desemnat să asigure conducerea administrativă.

(11) Agenția Națională de Administrare Fiscală va lua o decizie oficială prin care să aprobe sau să refuze implementarea grupului independent și va comunica acea decizie fiecărui membru al grupului, precum și fiecărui organ fiscal în jurisdicția căruia se află membrii grupului independent, în termen de 60 de zile de la data primirii cererii menționate la alin. (10).

(12) Implementarea grupului independent va intra în vigoare în prima zi din cea de-a doua lună următoare datei deciziei menționate la alin. (11).

(13) Membrul desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului va notifica Agenției Naționale de Administrare Fiscală oricare dintre următoarele evenimente:

a) încetarea opțiunii prevăzute la alin. (1) de a forma un grup independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului;

b) neîndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (2), care conduce la anularea tratamentului persoanelor impozabile ca grup independent, în termen de 15 zile de la producerea evenimentului care a generat această situație;

c) numirea unui alt membru desemnat să asigure conducerea administrativă a grupului independent, cu cel puțin 30 de zile înainte de producerea evenimentului.

(14) În situațiile prevăzute la alin. (13) lit. a) și b), Agenția Națională de Administrare Fiscală va anula tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent astfel:

a) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. a), de la data de 1 a lunii următoare celei în care a încetat opțiunea;

b) în cazul prevăzut la alin. (13) lit. b), de la data de 1 a lunii următoare celei în care s-a produs evenimentul care a generat această situație.

(15) Agenția Națională de Administrare Fiscală va putea, în urma verificărilor efectuate de organele fiscale competente:

a) să anuleze tratamentul unei persoane ca membru al unui grup independent în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente;

b) să anuleze tratamentul persoanelor impozabile ca grup independent în cazul în care grupul nu îndeplinește și/sau nu respectă condițiile prevăzute la alin. (1)–(9) pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente.”

26. Punctul 35¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„35¹. (1) În sfera operațiunilor scutite conform art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal nu se cuprind operațiuni precum serviciile de marketing și serviciile administrative, cum ar fi acceptarea cererilor de asigurare, gestionarea modificării contractelor și a primelor de asigurare, încheierea, administrarea și rezilierea polițelor, organizarea și managementul sistemului informatic, furnizarea de informații și întocmirea rapoartelor pentru părțile asigurate, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-472/03 Arthur Andersen.

(2) O caracteristică esențială a unui serviciu de asigurare o reprezintă existența unei relații contractuale între prestator și beneficiarul serviciilor. Scutirea de taxă pentru serviciile de asigurare și/sau de reasigurare se aplică de către societatea care suportă riscul și care încheie contractul cu clienții, inclusiv în cazul externalizării tranzacțiilor în domeniul asigurărilor/reasigurărilor. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-240/99 Skandia.

(3) Nu sunt scutite de taxă conform art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal serviciile de evaluare a riscurilor și/sau a daunelor, furnizate de alte persoane impozabile către persoanele impozabile care realizează operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal. În acest sens

a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-8/01 Taksatorringen.”

27. Punctul 37 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Scutiri pentru operațiuni din interiorul țării

Art. 141

[...]

(2) Următoarele operațiuni sunt, de asemenea, scutite de taxă: [...]

f) livrarea de construcții/părți de construcții și a terenurilor pe care sunt construite, precum și a oricăror altor terenuri. Prin excepție, scutirea nu se aplică pentru livrarea de construcții noi, de părți de construcții noi sau de terenuri construibile. În sensul prezentului articol, se definesc următoarele:

1. teren construibil reprezintă orice teren amenajat sau neamenajat, pe care se pot executa construcții, conform legislației în vigoare;

2. construcție înseamnă orice structură fixată în sau pe pământ;

3. livrarea unei construcții noi sau a unei părți din aceasta înseamnă livrarea efectuată cel târziu până la data de 31 decembrie a anului următor anului primei ocupări ori utilizări a construcției sau a unei părți a acesteia, după caz, în urma transformării;

4. o construcție nouă cuprinde și orice construcție transformată astfel încât structura, natura ori destinația sa au fost modificate sau, în absența acestor modificări, dacă costul transformărilor, exclusiv taxa, se ridică la minimum 50% din valoarea de piață a construcției, exclusiv valoarea terenului, ulterior transformării;

Norme metodologice:

37. (1) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, atunci când construcția și terenul pe care este edificată formează un singur corp funciar, identificat printr-un singur număr cadastral:

a) terenul pe care s-a edificat construcția urmează regimul construcției, dacă valoarea acestuia este mai mică decât valoarea construcției așa cum rezultă din raportul de expertiză;

b) construcția va urma regimul terenului pe care este edificată, dacă valoarea acesteia este mai mică decât valoarea terenului așa cum rezultă din raportul de expertiză;

c) dacă terenul și construcția au valori egale, așa cum rezultă din raportul de expertiză, regimul corpului funciar va fi stabilit în funcție de bunul imobil cu suprafața cea mai mare. Se va avea în vedere suprafața construită desfășurată a construcției.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care se livrează un teren pe care se află o construcție a cărei demolare a început înainte de livrare și a fost asumată de vânzător. Asemenea operațiuni de livrare și de demolare formează o operațiune unică în ceea ce privește TVA, având în ansamblu ca obiect livrarea unui teren, iar nu livrarea construcției existente și a terenului pe care se află aceasta, indiferent de stadiul lucrărilor de demolare a construcției în momentul livrării efective a terenului. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-461/08 Don Bosco Onroerend Goed BV.

(3) Se consideră a fi data primei ocupări, în cazul unei construcții sau a unei părți din construcție care nu a suferit transformări de natura celor menționate la pct. 4 al art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a construcției sau a unei părți din construcție. În cazul unei construcții realizate în regie proprie, data primei ocupări este data documentului pe baza căruia construcția sau partea din construcție este înregistrată în evidențele contabile drept activ corporal fix.

(4) Data primei utilizări a unei construcții se referă la construcții care au suferit transformări de natura celor menționate la pct. 4 al art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal. Prin data primei utilizări se înțelege data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză sau a unei părți a construcției. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții sau a unei părți din construcție, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia este majorată valoarea construcției sau a unei părți din construcție cu valoarea transformării respective.

(5) O construcție care nu a fost ocupată în sensul prevăzut la alin. (2) va fi considerată o construcție nouă până la data primei ocupări, chiar dacă livrarea intervine înainte de această dată.

(6) În aplicarea art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, calificarea unui teren drept teren construibil sau teren cu altă destinație, la momentul vânzării sale de către proprietar, rezultă din certificatul de urbanism.”

28. Punctele 38—40 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„38. (1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal și fără să contravină prevederilor art. 161 din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea oricăreia dintre operațiunile scutite de taxă prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) În aplicarea alin. (1), un bun imobil reprezintă o construcție care are înțelesul prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. f) pct. 2 din Codul fiscal și orice teren.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se va notifica organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice și se va exercita de la data înscrisă în notificare. O copie de pe notificare va fi transmisă clientului. Depunerea cu întârziere a notificării nu va anula dreptul persoanei impozabile de a aplica regimul de taxare și nici dreptul de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 145—147¹ din Codul fiscal. Dreptul de deducere la beneficiar ia naștere și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător. În situația în care opțiunea se exercită numai pentru o parte din bunul imobil, această parte din bunul imobil care se intenționează a fi utilizată pentru operațiuni taxabile se va comunica în notificarea transmisă organului fiscal.

(4) Persoana impozabilă stabilită în România, neînregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, va solicita înregistrarea, dacă optează pentru taxare, și va depune și notificarea prevăzută în anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice. Opțiunea de înregistrare în scopuri de taxă nu ține loc de opțiune de taxare a operațiunilor prevăzute la alin. (1).

(5) Persoana impozabilă care a optat pentru regimul de taxare în condițiile alin. (1) poate aplica regimul de scutire de taxă prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal de la data înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (7).

(6) Persoanele impozabile care au depus notificări pentru taxarea operațiunilor de închiriere, concesiune sau arendare de bunuri imobile, înainte de data aderării, nu mai au obligația să aplice acest regim de taxare pe o perioadă de 5 ani de la data înscrisă în notificare, dacă depun notificarea pentru renunțarea la regimul de taxare prevăzut la alin. (7), și nu este necesară modificarea notificării în sensul menționării suprafeței bunului imobil, în loc de procent din bunul imobil, conform mențiunilor din anexa nr. 1 la prezentele norme metodologice.

(7) Persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente cu privire la anularea opțiunii, prin formularul prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme metodologice.

Aplicarea scutirii de taxă este permisă de la data înscrisă în notificare.

(8) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente imobilului sau părții din imobil care face obiectul opțiunii, persoana impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în condițiile prevăzute la art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(9) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal și care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil sau părții din bunul imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(10) Prin excepție de la prevederile alin. (8) și (9), pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal cu bunuri imobile sau părți ale acestora, construite, achiziționate, transformate sau modernizate, înainte de data aderării se aplică prevederile tranzitorii ale art. 161 din Codul fiscal referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(11) În cazul notificărilor prevăzute la alin. (3) și (7) depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți sau au început în anii precedenți și sunt încă în derulare după data de 1 ianuarie 2010, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(12) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni. Aceleași prevederi se aplică corespunzător și pentru notificarea prevăzută la alin. (7).

39. (1) În sensul art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă stabilită în România poate opta pentru taxarea operațiunilor scutite prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal în ceea ce privește un bun imobil sau o parte a acestuia.

(2) Opțiunea de taxare prevăzută la alin. (1) nu se va aplica la transferul titlului de proprietate asupra bunurilor imobile de către persoanele care au aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal pentru leasingul cu bunuri imobile.

(3) Opțiunea prevăzută la alin. (1) se notifică organelor fiscale competente pe formularul prezentat în anexa nr. 3 la prezentele norme metodologice și se exercită pentru bunurile imobile menționate în notificare. Opțiunea se poate exercita și numai pentru o parte a acestor bunuri. Depunerea cu întârziere a notificării nu va conduce la anularea opțiunii de taxare exercitate de vânzător și nici la anularea dreptului de deducere exercitat de beneficiar în condițiile art. 145—147¹ din Codul fiscal. Notificarea trebuie transmisă în copie și cumpărătorului. Dreptul de deducere la beneficiar ia naștere și poate fi exercitat la data la care intervine exigibilitatea taxei, și nu la data primirii copiei de pe notificarea transmisă de vânzător.

(4) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se referă numai la o parte a bunurilor imobile, această parte care va fi vândută în regim de taxare, identificată cu exactitate, va fi înscrisă în notificarea prevăzută la alin. (3). Dacă, după depunerea notificării, persoana impozabilă dorește să renunțe la opțiunea de taxare, în cazul în care livrarea bunului nu a avut loc, va transmite o înștiințare scrisă în acest sens organelor fiscale competente.

(5) În cazul în care opțiunea prevăzută la alin. (1) se exercită de către o persoană impozabilă care nu a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului ce face obiectul opțiunii, această persoană impozabilă va efectua o ajustare în favoarea sa în conformitate cu prevederile art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(6) Orice persoană impozabilă care aplică regimul de scutire prevăzut de art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal și care a avut dreptul la deducerea integrală sau parțială a taxei aferente bunului imobil va efectua ajustarea taxei deduse conform art. 149 din Codul fiscal, dacă bunul se află în cadrul perioadei de ajustare.

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (5) și (6), pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal cu bunuri imobile, construite, achiziționate, transformate sau modernizate înainte de data aderării, se aplică prevederile tranzitorii ale art. 161 din Codul fiscal, referitoare la ajustarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

(8) În cazul notificării depuse după data de 1 ianuarie 2010 inclusiv, pentru operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, care au fost efectuate în anii precedenți, se aplică prevederile legale în vigoare la momentul depunerii notificării.

(9) Organele de inspecție fiscală vor permite, în timpul desfășurării controlului, depunerea de notificări pentru taxarea operațiunilor prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, dacă persoana impozabilă a aplicat regimul de taxare, dar nu a depus notificare, indiferent dacă inspecția fiscală are loc la persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal sau la beneficiarul acestor operațiuni.

40. (1) Cu excepția situațiilor prevăzute la art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele impozabile nu pot aplica taxarea pentru operațiunile scutite prevăzute de art. 141 din Codul fiscal. Dacă o persoană impozabilă a facturat în mod eronat cu taxă livrări de bunuri și sau prestări de servicii scutite conform art. 141 din Codul fiscal, este obligată să storneze facturile emise în conformitate cu prevederile art. 159 din Codul fiscal. Beneficiarii unor astfel de operațiuni nu au dreptul de deducere sau de rambursare a taxei aplicate în mod eronat pentru o astfel de operațiune scutită. Aceștia trebuie să solicite furnizorului/prestatorului stornarea facturii cu taxă și emiterea unei noi facturi fără taxă.

(2) În cazul operațiunilor scutite de taxă pentru care prin opțiune se aplică regimul de taxare conform prevederilor art. 141 alin. (3) din Codul fiscal, nu se aplică prevederile alin. (1), fiind aplicabile prevederile pct. 38 și 39. Prin excepție, prevederile alin. (1) se aplică atunci când persoana impozabilă care a realizat operațiunile prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e) și f) din Codul fiscal nu a depus notificările prevăzute la pct. 38 și 39, dar a taxat operațiunile și nu depune notificarea în timpul inspecției fiscale.”

29. Punctele 43 și 44 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„43. (1) În sensul art. 142 alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, scutirea parțială de la plata taxei, respectiv pentru valoarea bunurilor în momentul exportului, se acordă pentru:

a) reimportul bunurilor care au fost reparate în afara Comunității;

b) reimportul bunurilor care au fost prelucrate sau evaluate în afara Comunității, inclusiv asamblate sau montate;

c) reimportul de părți de bunuri sau piese de schimb care au fost exportate în afara Comunității pentru a fi încorporate în aceste bunuri;

d) reimportul bunurilor rezultate din transformarea bunurilor exportate în afara Comunității în vederea acestei transformări.

(2) Scutirea parțială menționată la alin. (1) se acordă în următoarele condiții:

a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România în afara Comunității, după plasarea acestora în regim de perfecționare pasivă;

b) bunurile trebuie să fi fost supuse regimului normal de taxă în România;

c) exportul și reimportul bunurilor trebuie efectuate de aceeași persoană.

(3) Pentru evitarea dublei impozitări, atunci când beneficiarul serviciilor este o persoană impozabilă stabilită în România, inclusiv o persoană juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal, pentru serviciile prestate în afara Comunității se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal. Contravaloarea acestor servicii nu va fi inclusă în baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1). Ambalajele sau alte bunuri utilizate, în legătură directă cu bunurile asupra cărora au fost realizate lucrările menționate la alin. (1), sau bunurile încorporate în acestea sunt accesorii serviciilor realizate și nu vor fi tratate ca livrări de bunuri separate, ci ca fiind parte a serviciului prestat. Baza de impozitare a TVA pentru aceste servicii va cuprinde și eventualele taxe, impozite, prelevări care sunt percepute pentru importul bunurilor accesorii serviciilor.

(4) Atunci când beneficiarul serviciilor prestate în afara Comunității este o persoană neimpozabilă, inclusiv persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹ din Codul fiscal, baza de impozitare a reimportului menționat la alin. (1) este constituită din valoarea serviciilor prestate în afara Comunității, la care se adaugă elementele care nu sunt deja cuprinse în această valoare, conform art. 139 alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Scutirea totală se acordă pentru reimportul de bunuri care deja au fost supuse în afara Comunității uneia sau mai multor operațiuni, în condițiile în care aceleași operațiuni efectuate în România nu ar fi fost taxate.

44. Scutirea menționată la art. 142 alin. (1) lit. l) din Codul fiscal se acordă în cazurile în care importul este urmat de livrarea bunurilor scutite în temeiul art. 143 alin. (2) din Codul fiscal, numai dacă, la data importului, importatorul a pus la dispoziția organelor vamale cel puțin informațiile următoare:

a) codul său de înregistrare în scopuri de TVA atribuit conform art. 153 din Codul fiscal;

b) codul de înregistrare în scopuri de TVA al clientului căruia îi sunt livrate produsele în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, atribuit în alt stat membru, sau codul său de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit în statul membru în care se încheie expedierea sau transportul produselor, atunci când acestea sunt transferate în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d) din Codul fiscal;

c) dovada faptului că produsele importate urmează să fie transportate sau expediate din statul membru în care se face importul spre un alt stat membru în aceeași stare în care se aflau în momentul importului.”

30. Punctul 44¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Scutiri speciale legate de traficul internațional de bunuri
Art. 144. — (1) Sunt scutite de taxă următoarele:

a) livrarea de bunuri care urmează:

1. să fie plasate în regim vamal de admitere temporară, cu exonerare totală de la plata drepturilor de import;

2. să fie prezentate autorităților vamale în vederea vămuirii și, după caz, plasate în depozit necesar cu caracter temporar;

3. să fie introduse într-o zonă liberă sau într-un antrepozit liber;

4. să fie plasate în regim de antrepozit vamal;

5. să fie plasate în regim de perfecționare activă, cu suspendare de la plata drepturilor de import;

6. să fie plasate în regim de tranzit vamal extern;

7. să fie admise în apele teritoriale:

— pentru a fi încorporate pe platforme de forare sau de producție, în scopul construirii, reparării, întreținerii, modificării sau reutilizării acestor platforme ori pentru conectarea acestor platforme de forare sau de producție la continent;

— pentru alimentarea cu carburanți și aprovizionarea platformelor de forare sau de producție;

8. să fie plasate în regim de antrepozit de TVA, definit după cum urmează:

— pentru produse accizabile, orice locație situată în România, care este definită ca antrepozit fiscal, în sensul art. 4 lit. (b) din Directiva 92/12/CEE, cu modificările și completările ulterioare;

— pentru bunuri, altele decât produsele accizabile, o locație situată în România și definită prin norme;

b) livrarea de bunuri efectuată în locațiile prevăzute la lit. a), precum și livrarea de bunuri care se află în unul dintre regimurile sau situațiile precizate la lit. a);

c) prestările de servicii aferente livrărilor prevăzute la lit. a) sau efectuate în locațiile prevăzute la lit. a), pentru bunurile aflate în regimurile sau situațiile prevăzute la lit. a);

d) livrările de bunuri care încă se află în regim vamal de tranzit intern, precum și prestările de servicii aferente acestor livrări, altele decât cele prevăzute la art. 144¹;

e) importul de bunuri care urmează să fie plasate în regim de antrepozit de TVA.

(2) Prin ordin al ministrului finanțelor publice se stabilesc documentele necesare pentru a justifica scutirea de taxă pentru operațiunile prevăzute la alin. (1) și, după caz, procedura și condițiile care trebuie respectate pentru aplicarea scutirii de taxă.

Norme metodologice:

44¹. Scutirile de taxă pe valoarea adăugată prevăzute la art. 144 din Codul fiscal nu se aplică în cazul regimurilor vamale suspensive care nu se regăsesc la alin. (1) lit. a) al acestui articol, cum sunt cele de admitere temporară cu exonerare parțială de drepturi de import, transformare sub control vamal, perfecționare activă în sistemul de rambursare.”

31. Punctul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

Art. 145. — (1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;

b) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

c) operațiuni scutite de taxă, conform art. 143, 144 și 144¹;

d) operațiuni scutite de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. a) pct. 1—5 și lit. b), în cazul în care cumpărătorul ori clientul este stabilit în afara Comunității sau în cazul în care aceste operațiuni sunt în legătură directă cu bunuri care vor fi exportate într-un stat din afara Comunității, precum și în cazul operațiunilor efectuate de intermediari care acționează în numele și în contul altei persoane, atunci când aceștia intervin în derularea unor astfel de operațiuni;

e) operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (7) și la art. 129 alin. (7), dacă taxa s-ar fi aplicat transferului respectiv.

(3) Dacă nu contravine prevederilor alin. (2), persoana impozabilă are dreptul de deducere a taxei și pentru cazurile prevăzute la art. 128 alin. (8) și la art. 129 alin. (5).

(4) În condițiile stabilite prin norme se acordă dreptul de deducere a taxei pentru achizițiile efectuate de o persoană impozabilă înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA, conform art. 153.

(5) Nu sunt deductibile:

a) taxa aferentă sumelor achitate în numele și în contul altei persoane și care apoi se decontează acesteia, precum și taxa aferentă sumelor încasate în numele și în contul altei persoane, care nu sunt incluse în baza de impozitare a livrărilor/prestărilor efectuate conform art. 137 alin. (3) lit. e);

b) taxa datorată sau achitată pentru achizițiile de băuturi alcoolice și produse din tutun, cu excepția cazurilor în care aceste bunuri sunt destinate revânzării sau pentru a fi utilizate pentru prestări de servicii.

Norme metodologice:

45. (1) În sensul art. 145 alin. (4) din Codul fiscal, orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pentru achizițiile efectuate de aceasta înainte de înregistrarea acesteia în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, din momentul în care această persoană intenționează să desfășoare o activitate economică, cu condiția să nu se depășească perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal. Intenția persoanei trebuie evaluată în baza elementelor obiective, cum ar fi faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii acestei activități economice. Deducerea se exercită prin înscrierea taxei deductibile în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal, după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Prin excepție, în cazul persoanelor impozabile nestabilite pe teritoriul României, se aplică prevederile art. 147² din Codul fiscal în perioada în care nu au fost înregistrate în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

(2) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) trebuie îndeplinite condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145—147¹ din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA pentru operațiunile efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 152 din Codul fiscal, și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, taxa pentru achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (6)—(8) și pct. 62 alin. (4)—(6).”

32. Punctul 46 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Condiții de exercitare a dreptului de deducere

Art. 146. — (1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său de către o persoană impozabilă, să dețină o factură emisă în conformitate cu prevederile art. 155;

b) pentru taxa aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, dar pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei, conform art. 150 alin. (2)—(6), să dețină o factură emisă în

conformitate cu prevederile art. 155 sau documentele prevăzute la art. 155¹ alin. (1);

c) pentru taxa achitată pentru importul de bunuri, altele decât cele prevăzute la lit. d), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor din punctul de vedere al taxei, precum și documente care să ateste plata taxei de către importator sau de către altă persoană în contul său. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA, pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import, trebuie să dețină o declarație de import pentru TVA și accize;

d) pentru taxa datorată pentru importul de bunuri efectuat conform art. 157 alin. (4) și (5), să dețină declarația vamală de import sau actul constatator emis de organele vamale, care să menționeze persoana impozabilă ca importator al bunurilor în scopuri de taxă, precum și suma taxei datorate. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să înscrie taxa pe valoarea adăugată ca taxă colectată în decontul aferent perioadei fiscale în care ia naștere exigibilitatea;

e) pentru taxa aferentă unei achiziții intracomunitare de bunuri, să dețină o factură sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1);

f) pentru taxa aferentă unei operațiuni asimilate cu o achiziție intracomunitară de bunuri, prevăzută la art. 130¹ alin. (2) lit. a), să dețină documentul prevăzut la art. 155 alin. (4), emis în statul membru din care bunurile au fost transportate ori expediate sau documentul prevăzut la art. 155¹ alin. (1).

(2) Prin norme se vor preciza cazurile în care documentele sau obligațiile, altele decât cele prevăzute la alin. (1), se vor prezenta sau îndeplini pentru a justifica dreptul de deducere a taxei.

Norme metodologice:

46. (1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal, inclusiv facturi transmise pe cale electronică în condițiile stabilite la pct. 73, care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. Facturile transmise prin poșta electronică sunt considerate facturi în original. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita emitentului un duplicat al facturii, pe care se va menționa că înlocuiește documentul inițial. Duplicatul poate fi o factură nouă emisă de furnizor/prestator, care să cuprindă aceleași date ca și factura inițială, și pe care să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială sau o fotocopy a facturii inițiale, pe care să se aplice ștampila furnizorului/prestatorului și să se menționeze că este duplicat și că înlocuiește factura inițială. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al declarației vamale pentru import sau al documentului pentru regularizarea situației, persoana impozabilă va solicita un duplicat certificat de organele vamale.

(2) Pentru carburanții auto achiziționați, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă sunt ștampilate și au înscrise denumirea cumpărătorului și numărul de înmatriculare a autovehiculului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45¹.

(3) Facturile emise pe numele salariaților unei persoane impozabile aflați în deplasare în interesul serviciului, pentru transport sau cazarea în hoteluri sau alte unități similare, permit deducerea taxei pe valoarea adăugată de către persoana impozabilă dacă sunt însoțite de decontul de deplasare. Aceleași prevederi se aplică și în cazul personalului pus la dispoziție de o altă persoană impozabilă sau pentru administratorii unei societăți comerciale.

(4) Pentru achizițiile de bunuri și/sau servicii pentru care persoana impozabilă, care este înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată la plata taxei prin mecanismul taxării inverse conform art. 151, art. 150 alin. (2)—(6) și art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, nu poate fi anulat dreptul de deducere a taxei în situația în care obligațiile prevăzute la art. 157 alin. (2) sau, după caz, la art. 157 alin. (5) din Codul fiscal nu au fost îndeplinite, dar achizițiile sunt destinate operațiunilor cu drept de deducere conform art. 145—147 din Codul fiscal și persoana respectivă deține un document care corespunde cerințelor prevăzute la art. 146 din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cauzele conexe C-95/07 și C-96/07.

(5) În situația în care organele fiscale competente, cu ocazia verificărilor efectuate, constată că nu s-au îndeplinit obligațiile prevăzute la art. 157 alin. (2) sau, după caz, la art. 157 alin. (5) din Codul fiscal vor proceda astfel:

a) dacă achizițiile de bunuri și servicii menționate la alin. (4) sunt destinate exclusiv realizării de operațiuni care dau drept de deducere, dispun aplicarea prevederilor art. 157 alin. (2) sau, după caz, ale art. 157 alin. (5) din Codul fiscal în perioada fiscală în care s-a finalizat inspecția fiscală;

b) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (4) sunt destinate realizării de operațiuni care sunt supuse pro-rata, vor calcula diferența dintre taxa colectată și taxa dedusă potrivit pro rata aplicabilă la data efectuării operațiunii. În cazul în care inspecția fiscală are loc în cursul anului fiscal în care operațiunea a avut loc, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro rata provizorie aplicată. Dacă inspecția fiscală are loc într-un alt an fiscal decât cel în care a avut loc operațiunea, pentru determinarea diferenței menționate se va avea în vedere pro rata definitivă calculată pentru anul în care a avut loc operațiunea. Diferențele astfel stabilite vor fi achitate sau, după caz, compensate, în conformitate cu normele procedurale în vigoare;

c) dacă achizițiile de bunuri și servicii prevăzute la alin. (4) sunt destinate realizării de operațiuni care nu dau drept de deducere, vor stabili taxa datorată bugetului de stat, care va fi achitată sau, după caz, compensată, în conformitate cu normele procedurale în vigoare.

(6) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2)—(4) și (6) și art. 151 din Codul fiscal, trebuie să dețină o factură care cuprinde cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 din Codul fiscal sau o autofaktură emisă în conformitate cu prevederile art. 155¹ alin. (1) sau (2) din Codul fiscal.

(7) În sensul art. 146 alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, prin actul constatator emis de organele vamale se înțelege documentul pentru regularizarea situației, emis inclusiv ca urmare a unui control vamal.”

33. La punctul 47, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) În cazul în care ulterior depunerii decontului de taxă se constată erori în calculul pro rata definitivă pentru perioade anterioare:

a) dacă pro rata corect determinată este mai mică decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are obligația să procedeze

la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal;

b) dacă pro rata corect determinată este mai mare decât pro rata utilizată, persoana impozabilă are dreptul să procedeze la regularizarea diferențelor în cadrul perioadei prevăzute la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal.

Regularizarea se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care sunt constatate aceste erori.”

34. Punctul 48 se modifică și va avea următorul cuprins:

„48. (1) Prevederile art. 147¹ alin. (2) și (3) din Codul fiscal se aplică de persoanele impozabile și ulterior unui control fiscal, chiar dacă taxa înscrisă în facturile pentru achiziții era exigibilă în perioada supusă inspecției fiscale.

(2) În aplicarea art. 147¹ alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă va notifica organele fiscale competente printr-o scrisoare recomandată, însoțită de copii de pe facturi sau alte documente justificative ale dreptului de deducere, faptul că va exercita dreptul de deducere după mai mult de 3 ani consecutivi după anul în care acest drept a luat naștere.”

35. Punctul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

Rambursarea taxei către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România și rambursarea TVA de către alte state membre către persoane impozabile stabilite în România

Art. 147². — (1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilă în România care este stabilă în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;

b) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilă în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilă, o persoană impozabilă stabilă în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă;

c) persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, dar care efectuează în România o livrare intracomunitară de mijloace de transport noi scutită, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru achiziția efectuată de aceasta în România a respectivului mijloc de transport nou. Rambursarea nu poate să depășească taxa care s-ar aplica dacă livrarea de către această persoană a mijloacelor de transport noi respective ar fi livrare taxabilă. Dreptul de deducere ia naștere și poate fi exercitat doar în momentul livrării intracomunitare a mijlocului de transport nou;

d) persoana impozabilă stabilă în România, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate solicita rambursarea taxei achitate aferente operațiunilor prevăzute la art. 145 alin. (2) lit. d) sau în alte situații prevăzute prin norme.

(2) Persoana impozabilă stabilă în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, în condițiile prevăzute în norme.

(3) În cazul în care rambursarea prevăzută la alin. (1) lit. a) a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organele fiscale competente vor recupera sumele plătite în mod eronat și orice penalități și dobânzi

afere, fără să contravină dispozițiilor privind asistența reciprocă pentru recuperarea TVA.

(4) În cazul în care o dobândă sau o penalitate administrativă a fost impusă, dar nu a fost plătită, organele fiscale competente vor suspenda orice altă rambursare suplimentară către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite.

Normele metodologice:

49. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilă în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)—f), h)—m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)—(6) din Codul fiscal.

(2) Nu se rambursează:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, 144 și 144¹ din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată facturată agențiilor de turism, inclusiv a tur-operatorilor, care aplică regimul special de taxă, conform echivalentului din alt stat membru al art. 152¹ din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 147¹ din Codul fiscal.

(3) Se rambursează oricărei persoane impozabile nestabilite în România taxa pe valoarea adăugată achitată pentru achiziții de bunuri/servicii, inclusiv pentru importuri, efectuate în România, în măsura în care bunurile și serviciile respective sunt utilizate pentru următoarele operațiuni:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)—(6) din Codul fiscal.

(4) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat în temeiul prevederilor art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal.

(5) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în România, o persoană impozabilă nestabilă în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în statul membru în care este stabilă. În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în România efectuează, în statul membru

în care este stabilă, atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere în respectivul stat membru, România va rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă conform alin. (3) care corespunde operațiunilor cu drept de deducere. Dreptul de rambursare a taxei se determină conform alin. (4), respectiv în aceleași condiții ca și cele aplicabile pentru operațiuni care sunt realizate în România.

(6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilă în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică și o înaintează statului membru în care este stabilă, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

(7) Cererea de rambursare conține următoarele informații:

a) numele și adresa completă ale solicitantului;

b) o adresă de contact pe cale electronică;

c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția operațiunilor prevăzute la alin. (1) lit. c) pct. 1 și 2;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.

(8) În afară de informațiile menționate la alin. (7), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA al furnizorului sau prestatorului;

c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 — alfa 2, respectiv codul RO;

d) data și numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă și quantumul TVA, exprimate în lei;

f) quantumul TVA deductibil, calculat în conformitate cu alin. (3), (4) și (5), exprimat în lei;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (5) și exprimată ca procent;

h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate, descrisă conform codurilor de la alin. (9).

(9) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform următoarelor coduri:

1. combustibil;

2. închiriere de mijloace de transport;

3. cheltuieli legate de mijloace de transport (altele decât bunurile și serviciile prevăzute la codurile 1 și 2);

4. taxe rutiere de acces și taxa de utilizare a drumurilor;

5. cheltuieli de deplasare, de exemplu, cu taxiul sau cu mijloacele de transport public;

6. cazare;

7. servicii de catering și restaurant;

8. acces la târguri și expoziții;

9. cheltuieli pentru produse de lux, activități de divertisment și spectacole;

10. altele. În cazul în care se utilizează codul 10, se specifică natura bunurilor livrate și a serviciilor prestate.

(10) Solicitantul trebuie să furnizeze pe cale electronică informații suplimentare codificate cu privire la codurile 1 și 3 prevăzute la alin. (9), aceste informații fiind necesare pentru a determina existența unor restricții asupra dreptului de deducere.

(11) În cazul în care baza de impozitare de pe o factură sau de pe un document de import este de cel puțin echivalentul în lei a 1000 euro ori în cazul facturilor pentru combustibil de cel

puțin 250 euro, în vederea obținerii rambursării taxei pe valoarea adăugată, solicitantul trebuie să trimită pe cale electronică copii de pe respectivele facturi sau, după caz, documente de import, împreună cu cererea de rambursare. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010. Pentru facturile sau documentele de import a căror valoare nu depășește sumele prevăzute în teza anterioară, nu este obligatorie transmiterea lor în vederea obținerii rambursării, cu excepția situației prevăzute la alin. (22).

(12) Solicitantul trebuie să furnizeze o descriere a activităților sale economice prin utilizarea sistemului armonizat de coduri detaliat la nivelul 4, stabilit în conformitate cu art. 34a alin. (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 1.798/2003 al Consiliului din 7 octombrie 2003 privind cooperarea administrativă în domeniul taxei pe valoarea adăugată și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 218/92, cu modificările ulterioare.

(13) Solicitantul trebuie să furnizeze informațiile din cererea de rambursare și eventualele informații suplimentare solicitate de organul fiscal competent din România în limba română.

(14) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată, ca urmare a calculului pro rata definitivă, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o altă cerere de rambursare depusă pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de statul membru în care este stabilit solicitantul.

(15) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate în perioada de rambursare, achitate până la data solicitării rambursării;

b) importuri de bunuri efectuate în perioada de rambursare.

(16) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (15), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(17) Cererea de rambursare este trimisă statului membru în care este stabilit solicitantul cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Se consideră că cererea a fost depusă numai în cazul în care solicitantul a furnizat toate informațiile/documentele cerute conform alin. (7)—(12). Statul membru în care este stabilit solicitantul îi trimite acestuia, de îndată, o confirmare electronică de primire a cererii, și transmite pe cale electronică organului fiscal competent din România cererea de rambursare completată conform alin. (7)—(9) și informațiile/documentele prevăzute la alin. (10)—(12).

(18) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(19) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic decât echivalentul în lei a 400 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(20) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai

mic decât echivalentul în lei a 50 euro. Echivalentul în lei se determină pe baza cursului valutar de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(21) După primirea cererii transmise pe cale electronică de autoritatea competentă din alt stat membru, organul fiscal competent din România îi comunică de îndată solicitantului, pe cale electronică, data la care a primit cererea. Decizia de aprobare sau respingere a cererii de rambursare se comunică solicitantului în termen de 4 luni de la data primirii cererii, dacă nu se solicită informații suplimentare conform alin. (22).

(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.

(23) Informațiile solicitate în temeiul alin. (22) trebuie furnizate în termen de o lună de la data la care solicitarea de informații suplimentare este primită de cel căruia îi este adresată.

(24) În cazul în care organul fiscal competent din România cere informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa de aprobare sau respingere a cererii de rambursare în termen de două luni de la data primirii informațiilor cerute sau, în cazul în care nu a primit răspuns la cererea sa de informații, în termen de două luni de la data expirării termenului prevăzut la alin. (23). Cu toate acestea, perioada pentru luarea deciziei cu privire la cererea de rambursare, în totalitatea ei sau la o parte a acesteia, trebuie să fie întotdeauna de maximum 6 luni de la data primirii cererii de către statul membru de rambursare. În cazul în care organul fiscal competent din România cere alte informații suplimentare, acesta comunică solicitantului decizia sa privind cererea de rambursare, în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, în termen de 8 luni de la data primirii cererii.

(25) În cazul în care cererea de rambursare se aprobă, rambursarea sumei aprobate este efectuată cel târziu în termen de 10 zile lucrătoare de la data expirării termenului prevăzut la alin. (21) sau, în cazul în care au fost solicitate informații suplimentare sau alte informații ulterioare, a termenelor menționate la alin. (24).

(26) Rambursarea se efectuează în lei într-un cont bancar din România sau, la cererea solicitantului, în oricare alt stat membru. În acest al doilea caz, eventualele comisioane bancare de transfer sunt reținute din suma care urmează a fi plătită solicitantului.

(27) În cazul în care cererea de rambursare este respinsă, integral sau parțial, organul fiscal competent din România comunică solicitantului motivele respingerii, împreună cu decizia. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare în România.

(28) Absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenul prevăzut la alin. (25), nu este considerată ca fiind echivalentă aprobării sau respingerii cererii, dar poate fi contestată conform normelor procedurale în vigoare.

(29) În cazul în care o rambursare a fost obținută prin fraudă sau printr-o altă metodă incorectă, organul fiscal competent din

România va solicita persoanei impozabile care a beneficiat de rambursare restituirea sumelor rambursate în mod eronat și a majorărilor aferente. În caz de nerestituire a sumelor, organul fiscal competent din România va suspenda orice rambursare ulterioară, către persoana impozabilă în cauză până la concurența sumei neplătite sau, dacă nu există o rambursare ulterioară, va proceda la recuperarea sumelor rambursate eronat și a majorărilor aferente potrivit prevederilor referitoare la asistența reciprocă în materie de colectare.

(30) Orice rectificare făcută în urma unei cereri de rambursare anterioare, în conformitate cu alin. (14) sau, în cazul în care o declarație separată este depusă, sub forma unei recuperări sau plăți separate, reprezintă o majorare sau o reducere a sumei de rambursat.

(31) În cazul nerespectării termenului de rambursare prevăzut la alin. (25) se plătește o dobândă solicitantului pentru suma ce va fi rambursată după expirarea acestui termen. Dobânda se calculează începând din ziua următoare ultimei zile prevăzute pentru plată în temeiul alin. (25) până în ziua în care suma este efectiv plătită. Ratele dobânzilor sunt egale cu rata dobânzii aplicabile rambursărilor de TVA către persoanele impozabile stabilite România.

(32) În cazul în care solicitantul nu transmite organului fiscal competent din România, în termenul prevăzut, informațiile suplimentare sau alte informații solicitate, prevederile alin. (31) nu se aplică. De asemenea, prevederile alin. (31) nu se aplică până în momentul primirii de către statul membru de rambursare a documentelor care trebuie trimise pe cale electronică în temeiul alin. (11).

(33) Prevederile alin. (1)—(32) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009. Cererile de rambursare depuse înainte de 1 ianuarie 2010 se soluționează potrivit prevederilor legale în vigoare la data depunerii lor.

(34) Prevederile alin. (1)—(33) transpun prevederile Directivei 2008/9/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de stabilire a normelor detaliate privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată, prevăzută în Directiva 2006/112/CE, către persoane impozabile stabilite în alt stat membru decât statul membru de rambursare, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L44 din 20 februarie 2008.”

36. După punctul 49 se introduce un nou punct, punctul 49¹, cu următorul cuprins:

„49¹. (1) Conform art. 147² alin. (2) din Codul fiscal, persoana impozabilă stabilită în România poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în alt stat membru, denumit în continuare stat membru de rambursare, în condițiile și conform procedurilor stabilite de legislația statului respectiv, care transpune prevederile Directivei 2008/9/CE.

(2) Dreptul la rambursarea taxei aferente achizițiilor este determinat conform legislației din statul membru de rambursare.

(3) Pentru a fi eligibilă pentru rambursare în statul membru de rambursare, o persoană impozabilă stabilită în România trebuie să efectueze operațiuni care dau dreptul de deducere în România. În cazul în care o persoană impozabilă efectuează în România atât operațiuni care dau drept de deducere, cât și operațiuni care nu dau drept de deducere, statul membru de rambursare poate rambursa numai acea parte din TVA rambursabilă care corespunde operațiunilor cu drept de deducere.

(4) Pentru a obține o rambursare a TVA în statul membru de rambursare, persoana impozabilă stabilită în România adresează o cerere de rambursare pe cale electronică statului membru respectiv pe care o înaintează organului fiscal competent din România, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta. Organul fiscal competent din România va transmite electronic autorității competente din statul

membru de rambursare cererea de rambursare completată corespunzător.

(5) Cererea de rambursare trebuie să cuprindă:

a) numele și adresa completă ale solicitantului;
b) o adresă de contact pe cale electronică;
c) descrierea activității economice a solicitantului pentru care sunt achiziționate bunurile și serviciile;

d) perioada de rambursare acoperită de cerere;

e) o declarație din partea solicitantului că nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul statului membru de rambursare pe parcursul perioadei de rambursare, cu excepția serviciilor de transport și serviciilor auxiliare transportului, scutite în temeiul art. 144, 146, 148, 149, 151, 153, 159 sau 160 din Directiva 2006/112/CE și a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 194—197 și 199 din Directiva 2006/112/CE, astfel cum au fost transpuse în legislația statului membru de rambursare;

f) codul de înregistrare în scopuri de TVA al solicitantului;

g) datele contului bancar, inclusiv codurile IBAN și BIC.

(6) În afară de informațiile menționate la alin. (5), cererea de rambursare mai conține, pentru fiecare stat membru de rambursare și pentru fiecare factură sau document de import, următoarele informații:

a) numele și adresa completă ale furnizorului sau prestatorului;

b) cu excepția importurilor, codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de înregistrare fiscală al furnizorului sau prestatorului, astfel cum au fost alocate de statul membru de rambursare;

c) cu excepția importurilor, prefixul statului membru de rambursare în conformitate cu codul ISO 3166 — alfa 2, cu excepția Greciei care utilizează prefixul „EL”;

d) data și numărul facturii sau documentului de import;

e) baza impozabilă și cuantumul TVA exprimate în moneda statului membru de rambursare;

f) cuantumul TVA deductibil, exprimat în moneda statului membru de rambursare;

g) după caz, partea de TVA deductibilă calculată în conformitate cu alin. (3) și exprimată ca procent;

h) natura bunurilor și a serviciilor achiziționate.

(7) În cererea de rambursare natura bunurilor și a serviciilor achiziționate se descrie conform codurilor prevăzute la pct. 49 alin. (9).

(8) În cazul în care, ulterior depunerii cererii de rambursare, pro rata de deducere este modificată conform art. 147 alin. (8) din Codul fiscal, solicitantul procedează la rectificarea sumei solicitate sau deja rambursate. Rectificarea se efectuează printr-o cerere de rambursare pe parcursul anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare în cauză sau, în cazul în care solicitantul nu înaintează nicio cerere de rambursare pe parcursul respectivului an calendaristic, printr-o declarație separată trimisă prin intermediul portalului electronic creat de România.

(9) Cererea de rambursare se referă la următoarele:

a) achiziții de bunuri sau servicii care au fost facturate pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca TVA să fi devenit exigibilă înaintea sau la momentul facturării, sau pentru care TVA a devenit exigibilă pe parcursul perioadei de rambursare, cu condiția ca achizițiile să fi fost facturate înainte ca TVA să devină exigibilă;

b) importul de bunuri efectuat pe parcursul perioadei de rambursare.

(10) Pe lângă operațiunile menționate la alin. (9), cererea de rambursare poate să se refere, de asemenea, la facturi sau documente de import care nu au fost acoperite de cererile de

rambursare precedente și care privesc operațiuni finalizate pe parcursul anului calendaristic în cauză.

(11) Cererea de rambursare este transmisă electronic organului fiscal competent din România prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de acesta, cel târziu până la data de 30 septembrie a anului calendaristic care urmează perioadei de rambursare. Organul fiscal competent din România va trimite solicitantului de îndată o confirmare electronică de primire a cererii.

(12) Perioada de rambursare este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(13) În cazul în care cererea de rambursare vizează o perioadă de rambursare mai mică de un an calendaristic, dar mai mare de 3 luni, cuantumul TVA pentru care se solicită o rambursare nu poate fi mai mic de 400 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(14) În cazul în care cererea de rambursare se referă la o perioadă de rambursare de un an calendaristic sau la perioada rămasă dintr-un an calendaristic, cuantumul TVA nu poate fi mai mic de 50 euro sau echivalentul acestei sume în moneda națională a statului de rambursare.

(15) Organul fiscal competent din România nu înaintează cererea statului membru de rambursare în cazul în care, pe parcursul perioadei de rambursare, solicitantul se încadrează în oricare dintre situațiile următoare:

a) nu este persoană impozabilă în sensul TVA;

b) efectuează numai livrări de bunuri sau prestări de servicii care sunt scutite de TVA fără drept de deducere în temeiul art. 141 din Codul fiscal;

c) beneficiază de scutirea pentru întreprinderi mici prevăzută la art. 152 din Codul fiscal.

(16) Organul fiscal competent din România îi comunică solicitantului, pe cale electronică, decizia pe care a luat-o în temeiul alin. (15).

(17) Contestățiile împotriva deciziilor de respingere a unor cereri de rambursare pot fi depuse de solicitant în conformitate cu legislația statului membru de rambursare. În cazul în care absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE nu este considerată conform legislației statului membru de rambursare ca fiind echivalentă unei aprobări sau unui refuz, solicitantul poate recurge la orice proceduri administrative sau judiciare prevăzute de legislația statului membru de rambursare. În cazul în care nu sunt prevăzute astfel de proceduri, absența unei decizii privind o cerere de rambursare în termenele stabilite de Directiva 2008/9/CE este considerată ca fiind echivalentă respingerii cererii.

(18) Prevederile alin. (1)—(17) se aplică cererilor de rambursare depuse după 31 decembrie 2009.”

37. **Punctul 50 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„50. (1) În baza art. 147² alin. (1) lit. b) din Codul fiscal persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, nestabilă în Comunitate, poate solicita rambursarea taxei achitate pentru importuri și achiziții de bunuri mobile corporale și de servicii, efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește următoarele condiții:

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)—f), h)—m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)—(6) din Codul fiscal.

(2) Nu se va acorda rambursarea pentru:

a) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată incorect;

b) taxa pe valoarea adăugată facturată pentru livrări de bunuri care sunt sau pot fi scutite în temeiul art. 143, 144 și 144¹ din Codul fiscal;

c) taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de bunuri/servicii pentru a căror livrare/prestare nu se acordă în România deducerea taxei în condițiile art. 145, 145¹ și 146 din Codul fiscal;

d) taxa pe valoarea adăugată care, conform Codului fiscal, a fost facturată ulterior înregistrării în România în scopuri de TVA a respectivei persoane impozabile, pentru care se aplică prevederile art. 147¹ din Codul fiscal.

(3) Rambursarea prevăzută la alin. (1) se acordă pentru:

a) operațiuni rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în afara României, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România;

b) operațiuni efectuate către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2)—(6) din Codul fiscal.

(4) Perioada pentru care se rambursează taxa pe valoarea adăugată este de maximum un an calendaristic și de minimum 3 luni calendaristice. Cererile de rambursare pot însă viza o perioadă mai mică de 3 luni, în cazul în care aceasta reprezintă perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic.

(5) Pentru a îndeplini condițiile pentru rambursare, orice persoană impozabilă prevăzută la alin. (3) trebuie să desemneze un reprezentant în România în scopul rambursării.

(6) Reprezentantul prevăzut la alin. (5) acționează în numele și în contul persoanei impozabile pe care o reprezintă și va fi ținut răspunzător individual și în solidar alături de persoana impozabilă prevăzută la alin. (3) pentru obligațiile și drepturile persoanei impozabile cu privire la cererea de rambursare.

(7) Reprezentantul trebuie să îndeplinească următoarele obligații, în numele și în contul solicitantului:

a) să depună la organele fiscale competente o cerere pe modelul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, anexând toate facturile și/sau documentele de import în original, care să evidențieze taxa a cărei rambursare se solicită;

b) să prezinte documente din care să rezulte că solicitantul este angajat într-o activitate economică ce i-ar conferi acestuia calitatea de persoană impozabilă în condițiile art. 127 din Codul fiscal, dacă ar fi stabilită în România. Prin excepție, în cazul în care organele fiscale competente dețin deja o astfel de dovadă, nu este obligatoriu ca persoana impozabilă să aducă noi dovezi pe o perioadă de un an de la data prezentării respectivelor dovezi;

c) să prezinte o declarație scrisă a solicitantului ca în perioada la care se referă cererea de rambursare persoana respectivă nu a efectuat livrări de bunuri sau prestări de servicii ce au avut loc sau au fost considerate ca având loc în România, cu excepția, după caz, a serviciilor prevăzute la alin. (2).

(8) Pentru a se asigura că o cerere de rambursare este justificată și pentru a preveni fraudele, organele fiscale competente îi vor impune împuternicitului ce solicită o

rambursare conform art. 147² alin. (1) lit. b) din Codul fiscal orice alte obligații în plus față de cele prevăzute la alin. (7).

(9) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) va fi aferentă facturilor pentru achiziționarea de bunuri sau servicii sau documentelor pentru importuri efectuate în perioada prevăzută la alin. (1), dar poate fi aferentă și facturilor sau documentelor de import necuprinse încă în cererile anterioare, în măsura în care aceste facturi sau documente de import sunt aferente operațiunilor încheiate în anul calendaristic la care se referă cererea.

(10) Cererea de rambursare prevăzută la alin. (7) lit. a) trebuie depusă la autoritatea fiscală competentă în termen de maximum 9 luni de la sfârșitul anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

(11) Dacă o cerere se referă la o perioadă:

a) mai scurtă decât un an calendaristic, dar nu mai mică de 3 luni, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 400 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010;

b) de un an calendaristic sau perioada rămasă dintr-un an calendaristic, suma pentru care se solicită rambursarea nu poate fi mai mică decât echivalentul în lei a 50 euro, determinat pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil la data de 1 ianuarie 2010.

(12) Decizia privind cererea de rambursare va fi emisă în termen de 6 luni de la data la care cererea, însoțită de documentele necesare pentru analizarea cererii, se primește de organele fiscale competente. În cazul în care rambursarea este respinsă parțial sau în totalitate, organele fiscale competente vor prezenta motivele respingerii cererii. Decizia poate fi contestată potrivit prevederilor legale în vigoare din România.

(13) Rambursările se efectuează în lei într-un cont deschis în România și indicat de reprezentant. Orice comisioane bancare se vor suporta de către solicitant.

(14) Organele fiscale competente vor marca documentația anexată la o cerere de rambursare pentru a împiedica utilizarea acestora pentru o altă cerere. Organele fiscale competente vor returna această documentație reprezentantului în termen de o lună de la data deciziei prevăzute la alin. (12).

(15) Atunci când s-a obținut o rambursare în mod fraudulos sau printr-o eroare oarecare, organele fiscale competente vor proceda direct la recuperarea sumelor plătite în mod eronat și a oricăror accesorii aferente de la împuternicit.

(16) În cazul cererilor frauduloase, organele fiscale competente vor respinge persoanei impozabile respective orice altă rambursare pe o perioadă de maximum 10 ani de la data depunerii cererii frauduloase.

(17) La cererea unei persoane impozabile stabilite în România, care dorește să solicite rambursarea taxei într-un stat terț, organele fiscale competente vor emite un certificat din care să rezulte că persoana respectivă este persoana impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

(18) Persoana impozabilă neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA și nu este stabilită în Comunitate poate solicita rambursarea taxei achitate dacă, în conformitate cu legile țării unde este stabilită, o persoană impozabilă stabilită în România ar avea același drept de rambursare în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată sau alte impozite/taxe similare aplicate în țara respectivă, fapt dovedit prin existența unor acorduri/declarații de reciprocitate semnate de reprezentanții autorităților competente din România și din țara solicitantului. În vederea semnării unor astfel de acorduri/declarații, autoritățile competente ale țărilor interesate trebuie să se adreseze Ministerului Finanțelor Publice. Țările cu care România a semnat acorduri/declarații de reciprocitate în

ceea ce privește rambursarea taxei pe valoarea adăugată vor fi publicate pe pagina de internet a Ministerului Finanțelor Publice.

(19) Prevederile alin. (1)—(18) transpun Directiva 86/560/CEE, a treisprezecea directivă a Consiliului din 17 noiembrie 1986 privind armonizarea legislațiilor statelor membre referitoare la impozitele pe cifra de afaceri — Sisteme de restituire a taxei pe valoarea adăugată persoanelor impozabile care nu sunt stabilite pe teritoriul Comunității, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene L 326 din 21 noiembrie 1986."

38. Punctul 53 se modifică și va avea următorul cuprins:

„53. (1) Potrivit prevederilor art. 148 din Codul fiscal, se ajustează taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal. Ajustarea taxei deductibile se efectuează numai în situația în care nu are loc o livrare/prestare către sine efectuată de persoana impozabilă, prevăzută la art. 128 alin. (4) sau art. 129 alin. (4) din Codul fiscal.

(2) În baza prevederilor art. 148 lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, constatate pe bază de inventariere:

a) în orice situații, cum ar fi cele în care apar modificări legislative, se modifică obiectul de activitate, anumite operațiuni fără drept de deducere desfășurate de persoana impozabilă devin operațiuni care dau drept de deducere;

b) în situația în care persoana impozabilă a alocat direct un anumit bun/serviciu pentru operațiuni care nu dau drept de deducere și ulterior bunul/serviciul respectiv este utilizat pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere.

Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere.

(3) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 61 și 62.

(4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (2) trebuie îndeplinite cerințele prevăzute la art. 145—147¹ din Codul fiscal.

(5) Conform art. 148 lit. b) din Codul fiscal, se ajustează taxa deductibilă, în situații precum:

a) cazurile prevăzute la art. 138 lit. a)—c) și e) din Codul fiscal;

b) când pro rata definitivă, calculată la sfârșitul anului, diferă de pro rata provizorie utilizată în cursul anului;

c) cazul în care persoana impozabilă în mod eronat a dedus o sumă de taxă mai mare decât avea dreptul sau mai mică.

(6) În baza art. 148 lit. c) din Codul fiscal, în orice situații în care persoana impozabilă care desfășoară operațiuni care dau drept de deducere va desfășura operațiuni care nu dau drept de deducere, precum și în situația în care persoana impozabilă a alocat direct un anumit serviciu pentru operațiuni care dau drept de deducere și ulterior serviciul respectiv este utilizat pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere, persoana impozabilă trebuie să ajusteze taxa deductibilă aferentă serviciilor neutilizate la data modificării intervenite. Ajustarea dreptului de deducere se efectuează și pentru bunurile mobile aflate în stoc, în situația în care persoana impozabilă își pierde dreptul de deducere și nu se aplică prevederile referitoare la livrările către sine. Ajustarea reprezintă în această situație anularea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată deduse inițial.

(7) În cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor inactivi conform art. 11 din Codul fiscal, precum și al persoanelor în inactivitate temporară, înscrisă în Registrul Comerțului, a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de către organele fiscale competente, conform art. 153 alin. (9) din Codul fiscal, se consideră că activele corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, care nu sunt amortizate integral, sunt alocate pe perioada de inactivitate unei activități fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 148 lit. c) din Codul fiscal pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. Dacă persoanele impozabile solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, atunci când încetează situația care a condus la scoaterea din evidență, pot ajusta conform alin. (2) lit. b) taxa aferentă activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital potrivit art. 149 din Codul fiscal pentru valoarea rămasă neamortizată. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.”

39. Punctul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Ajustarea taxei deductibile în cazul bunurilor de capital
Art. 149. — (1) În sensul prezentului articol:

a) bunurile de capital reprezintă toate activele corporale fixe, definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, a căror durată normală de funcționare este egală sau mai mare de 5 ani, precum și operațiunile de construcție, transformare sau modernizare a bunurilor imobile, exclusiv reparațiile sau lucrările de întreținere a acestor active, chiar în condițiile în care astfel de operațiuni sunt realizate de beneficiarul unui contract de închiriere, leasing sau orice alt contract prin care activele fixe corporale se pun la dispoziția unei alte persoane;

b) bunurile care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane sunt considerate bunuri de capital aparținând persoanei care le închiriază, le dă în leasing sau le pune la dispoziția altei persoane;

c) ambalajele care se pot utiliza de mai multe ori nu sunt considerate bunuri de capital;

d) taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital reprezintă taxa achitată sau datorată, aferentă oricărei operațiuni legate de achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea acestor bunuri, exclusiv taxa achitată sau datorată, aferentă reparării ori întreținerii acestor bunuri sau cea aferentă achiziției pieselor de schimb destinate reparării ori întreținerii bunurilor de capital.

(2) Taxa deductibilă aferentă bunurilor de capital, în condițiile în care nu se aplică regulile privind livrarea către sine sau prestarea către sine, se ajustează, în situațiile prevăzute la alin. (4) lit. a)—d):

a) pe o perioadă de 5 ani, pentru bunurile de capital achiziționate sau fabricate, altele decât cele prevăzute la lit. b);

b) pe o perioadă de 20 de ani, pentru construcția sau achiziția unui bun imobil, precum și pentru transformarea sau modernizarea unui bun imobil, dacă valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil astfel transformat sau modernizat.

(3) Perioada de ajustare începe:

a) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate sau fabricate, pentru bunurile de capital

menționate la alin. (2) lit. a), dacă acestea au fost achiziționate sau fabricate după data aderării;

b) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt recepționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt construite, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări este anul aderării sau un alt an ulterior anului aderării;

c) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile au fost achiziționate, pentru bunurile de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), care sunt achiziționate, și se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunului de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data aderării, dacă formalitățile legale pentru transferul titlului de proprietate de la vânzător la cumpărător s-au îndeplinit în anul aderării sau într-un an ulterior anului aderării;

d) de la data de 1 ianuarie a anului în care bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la alin. (2) lit. b), a căror valoare este de cel puțin 20% din valoarea totală a bunului imobil transformat sau modernizat, și se efectuează pentru suma taxei deductibile aferente transformării sau modernizării, inclusiv pentru suma taxei deductibile aferente respectivei transformări sau modernizări, plătită ori datorată înainte de data aderării, dacă anul primei utilizări după transformare sau modernizare este anul aderării sau un an ulterior aderării.

(4) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la alin. (1) lit. d) se efectuează:

a) în situația în care bunul de capital este folosit de persoana impozabilă:

1. integral sau parțial, pentru alte scopuri decât activitățile economice;

2. pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei;

3. pentru realizarea de operațiuni care dau drept de deducere a taxei într-o măsură diferită față de deducerea inițială;

b) în cazurile în care apar modificări ale elementelor folosite la calculul taxei deduse;

c) în situația în care un bun de capital al cărui drept de deducere a fost integral sau parțial limitat face obiectul oricărei operațiuni pentru care taxa este deductibilă. În cazul unei livrări de bunuri, valoarea suplimentară a taxei de dedus se limitează la valoarea taxei colectate pentru livrarea bunului respectiv;

d) în situația în care bunul de capital își încetează existența, cu excepția cazurilor în care se dovedește că respectivul bun de capital a făcut obiectul unei livrări sau unei livrări către sine pentru care taxa este deductibilă;

e) în cazurile prevăzute la art. 138.

(5) Ajustarea taxei deductibile se efectuează astfel:

a) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. a), ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2). Ajustarea deducerii se face în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare. Prin norme se stabilesc reguli tranzitorii pentru situația în care pentru anul 2007 s-a efectuat ajustarea prevăzută la alin. (4) lit. a) pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial;

b) pentru cazul prevăzut la alin. (4) lit. b), ajustarea se efectuează de persoanele impozabile care au aplicat pro rata de deducere pentru bunul de capital. Ajustarea reprezintă o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial și se efectuează în ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la alin. (2);

c) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. c) și d), ajustarea se efectuează în perioada fiscală în care intervine evenimentul care generează ajustarea și se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării;

d) pentru cazurile prevăzute la alin. (4) lit. e), ajustarea se efectuează atunci când apar situațiile enumerate la art. 138, conform procedurii prevăzute în norme.

(51) Dacă pe parcursul perioadei de ajustare intervin evenimente care vor genera ajustarea în favoarea persoanei impozabile sau în favoarea statului, ajustările prevăzute la alin. (5) lit. a) și c) se vor efectua pentru același bun de capital succesiv în cadrul perioadei de ajustare ori de câte ori apar respectivele evenimente.

(6) Persoana impozabilă trebuie să păstreze o situație a bunurilor de capital care fac obiectul ajustării taxei deductibile, care să permită controlul taxei deductibile și al ajustărilor efectuate. Această situație trebuie păstrată pe o perioadă care începe în momentul la care taxa aferentă achiziției bunului de capital devine exigibilă și se încheie la 5 ani după expirarea perioadei în care se poate solicita ajustarea deducerii. Orice alte înregistrări, documente și jurnale privind bunurile de capital trebuie păstrate pentru aceeași perioadă.

(7) Prevederile prezentului articol nu se aplică în cazul în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustărilor este neglijabilă, conform prevederilor din norme.

Norme metodologice:

54. (1) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor care fac obiectul închirierii, leasingului, concesiunii sau oricărei alte metode de punere a acestora la dispoziția unei persoane se efectuează de către persoana care închiriază, dă în leasing sau pune la dispoziția altei persoane bunurile respective, cu excepția situației prevăzute la alin. (2). Data la care bunul se consideră achiziționat din punctul de vedere al taxei pe valoarea adăugată de locatar/utilizator este data la care se face transferul dreptului de proprietate de către locatar/finanțator. Pentru taxa aferentă achiziției bunurilor de capital care au fost cumpărate de locatar/utilizator printr-un contract de leasing, perioada de ajustare începe la 1 ianuarie a anului în care a avut loc transferul dreptului de proprietate asupra bunurilor, dar ajustarea se efectuează pentru suma integrală a taxei deductibile aferente bunurilor de capital, inclusiv pentru taxa plătită sau datorată înainte de data transferului dreptului de proprietate. În sensul art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, prin durată normală de funcționare a activelor corporale fixe se înțelege durata normală de utilizare stabilită pentru amortizarea fiscală.

(2) Taxa pe valoarea adăugată deductibilă aferentă transformării sau modernizării unui bun imobil sau a unei părți a acestuia se ajustează de către persoana la dispoziția căreia este pus bunul imobil sau o parte a acestuia în situația în care lucrările de transformare ori modernizare sunt efectuate de către această persoană, iar valoarea fiecărei transformări sau modernizări este de cel puțin 20% din valoarea totală după transformare ori modernizare a bunului imobil sau a părții de bun imobil. În sensul prezentelor norme sunt luate în considerare operațiunile de transformare sau modernizare care conduc la majorarea valorii bunului imobil. În scopul calculării acestei depășiri se vor avea în vedere valorile reevaluate ale bunurilor

respective, așa cum sunt înregistrate în contabilitate. Se consideră că bunurile sunt folosite pentru prima dată după transformare sau modernizare, pentru transformările sau modernizările bunurilor de capital prevăzute la art. 149 alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, la data semnării de către beneficiar a procesului-verbal de recepție definitivă a lucrărilor de transformare a construcției în cauză. În cazul lucrărilor de transformare în regie proprie a unei construcții, data primei utilizări a bunului după transformare este data documentului pe baza căruia cu valoarea transformării respective este majorată valoarea activului corporal fix.

(3) În situația în care în cursul perioadei de ajustare expiră contractul de închiriere, leasing, concesiune sau orice alt tip de contract prin care bunul imobil ori o parte a acestuia a fost pus/pusă la dispoziția altei persoane și bunul de capital este restituit proprietarului, se consideră că bunul de capital constând în modernizările/transformările efectuate conform alin. (2) își încetează existența în cadrul activității economice a persoanei impozabile care a utilizat bunul respectiv, conform art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal. Ajustarea deducerii aferente operațiunilor de transformare sau modernizare se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care bunul este restituit proprietarului, în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

(4) În cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor inactivi conform art. 11 din Codul fiscal, precum și al persoanelor în inactivitate temporară, înscrisă în registrul comerțului, a căror înregistrare în scopuri de TVA a fost anulată de către organele fiscale competente, conform art. 153 alin. (9) din Codul fiscal, se consideră că bunurile de capital sunt alocate pe perioada de inactivitate unei activități fără drept de deducere, fiind obligatorie ajustarea taxei conform art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal. Ajustarea va fi reflectată în ultimul decont de taxă depus înainte de anularea înregistrării în scopuri de TVA a persoanei impozabile. Dacă persoanele impozabile solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, atunci când încetează situația care a condus la scoaterea din evidență, pot ajusta taxa aferentă bunurilor de capital proporțional cu perioada rămasă din perioada de ajustare, conform art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea va fi reflectată în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(5) Începând cu anul 2008, conform art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, dacă bunul de capital este utilizat total sau parțial în alte scopuri decât activitățile economice ori pentru realizarea de operațiuni care nu dau drept de deducere a taxei, ajustarea deducerii se realizează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare modificarea destinației de utilizare și proporțional cu partea din bunul de capital utilizată în aceste scopuri. În cazul în care dreptul de deducere aferent bunului de capital achiziționat se exercită pe bază de pro rata se aplică prevederile alin. (6). Dispoziții tranzitorii pentru bunurile de capital pentru care în anul 2007 nu s-a exercitat dreptul de deducere pe bază de prorata, ci s-a aplicat ajustarea pentru o cincime sau, după caz, o douăzecime din taxa dedusă inițial, pentru fiecare an în care apare o modificare a destinației de utilizare, datorită faptului că nu erau utilizate integral pentru operațiuni care dau drept de deducere: la finele anului 2008, taxa aferentă părții din bunul de capital utilizate pentru operațiuni care nu dau drept de deducere, respectiv diferența rămasă de 4/5 sau 19/20, va fi ajustată o singură dată și înscrisă în decontul lunii decembrie 2008 la rândul corespunzător din decontul de taxă. Dispoziția tranzitorie nu se aplică în cazul în care în cursul anului 2008 trebuie

efectuată ajustarea o singură dată pentru întreaga perioadă de ajustare rămasă, conform art. 149 alin. (5) lit. c) din Codul fiscal.

Exemplul nr. 1, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 1 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă cumpără o clădire pentru activitatea sa economică la data de 23 iulie 2007. La 1 august 2009, această persoană se decide să utilizeze clădirea integral în scop de locuință sau pentru operațiuni scutite fără drept de deducere. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009—2026) și persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial. Dacă ulterior clădirea va fi din nou utilizată pentru operațiuni cu drept de deducere, se va realiza ajustarea pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, în favoarea persoanei impozabile, conform art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Numărul ajustărilor poate fi nelimitat, acesta depinzând de modificarea destinației bunului respectiv în perioada de ajustare, respectiv pentru operațiuni care dau sau nu drept de deducere.

Exemplul nr. 2, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 2 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal achiziționează un imobil în anul 2007 în vederea desfășurării de operațiuni cu drept de deducere și deduce integral taxa pe valoarea adăugată la data achiziționării. În anul 2009 închiriază în întregime imobilul în regim de scutire de taxa pe valoarea adăugată. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până în anul 2026 inclusiv. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare (2009—2026) și persoana respectivă trebuie să restituie 18 douăzecimi din TVA dedusă inițial.

Exemplul nr. 3, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal deține un hotel care a fost cumpărat în anul 2007 și s-a dedus TVA de 6 milioane lei pentru cumpărarea acestui imobil. În anul 2010, la parterul hotelului se amenajează un cazinou care ocupă 30% din suprafața clădirii. Activitatea de jocuri de noroc fiind scutită de TVA fără drept de deducere, persoana respectivă trebuie să ajusteze taxa dedusă inițial, proporțional cu suprafața ocupată de cazinou. Perioada de ajustare este de 20 de ani, cu începere de la 1 ianuarie 2007 și până la finele anului 2026. Ajustarea trebuie să se efectueze pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, la schimbarea destinației unei părți din clădire, astfel:

— pentru 2007, 2008, 2009, persoana impozabilă nu ajustează taxa dedusă inițial, aferentă acestor ani, care reprezintă $300.000 \text{ lei} \times 3 \text{ ani} = 900.000 \text{ lei}$;

— pentru perioada rămasă 2010—2026 = 17 ani, taxa se ajustează astfel:

— $5.100.000 \text{ lei} \times 30\% = 1.530.000 \text{ lei}$ - taxa nedeductibilă, care se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată din perioada fiscală în care apare modificarea de destinație. În situația în care partea alocată cazinoului de 30% din clădire se mărește sau se micșorează, se fac ajustări suplimentare în plus sau în minus conform aceleiași proceduri.

Exemplul nr. 4, pentru situația prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) pct. 3 din Codul fiscal, dispoziții tranzitorii:

O persoană impozabilă înregistrată în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal închiriază în cursul anului 2007 o clădire care a fost cumpărată în cursul aceluiași an și s-a dedus TVA de 9 milioane lei aferentă bunului cumpărat. În cursul anului 2007, o parte din bunul imobil este închiriat în regim de scutire conform art. 141 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, respectiv

50% din suprafața bunului imobil. Persoana impozabilă a efectuat următoarea ajustare în anul 2007:

$9.000.000 : 20 = 450.000$; $450.000 \times 50\% = 225.000 \text{ lei}$, taxă de ajustat aferentă anului 2007, care s-a înscris în decontul din decembrie 2007 la rubrica corespunzătoare cu semnul minus.

În anul 2008, persoana impozabilă trebuie să efectueze următoarea ajustare: $225.000 \times 19 = 4.275.000 \text{ lei}$, care se va înscrie în decontul lunii decembrie cu semnul minus. Dacă, începând cu data de 1 ianuarie 2008 și până în anul 2026 inclusiv, se va modifica suprafața închiriată în regim de scutire în plus sau în minus, de fiecare dată se vor efectua ajustări ale taxei pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în decontul lunii în care a apărut fiecare modificare.

Dacă taxa aferentă aceluiași bun imobil s-ar fi dedus pe bază de pro rata în anul 2007, nu se mai aplică ajustările din exemplul nr. 4, ci se aplică ajustarea prevăzută la alin. (6).

(6) Pentru cazul prevăzut la art. 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă inițial pentru fiecare an în care apar modificări ale elementelor taxei deduse, în funcție de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise în exemplu. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziția cărora se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal. Față de ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a), care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazul prevăzut la prezentul alineat ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atâta timp cât bunul de capital este alocat unei activități pentru care nu se poate determina proporția în care este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apar unul din următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operațiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau își încetează existența, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (5), (8) sau (9).

Exemplu: O persoană impozabilă cu regim mixt cumpără un utilaj la data de 1 noiembrie 2008, în valoare de 20.000 lei, plus 19% TVA, adică 3.800 lei. Pro rata provizorie pentru anul 2008 este 40%, iar taxa dedusă este de 1.520 lei ($3.800 \times 40\%$). Pro rata definitivă calculată la sfârșitul anului 2008 este de 30%.

La sfârșitul anului 2008 se realizează ajustarea taxei pe baza pro rata definitivă, respectiv $3.800 \times 30\% = 1.140 \text{ lei}$ taxă de dedus, care se compară cu taxa dedusă pe baza pro rata provizorie (1.520 lei), iar diferența de 380 se înscrie în decontul din luna decembrie ca taxă nedeductibilă. Această ajustare a deducerii se referă la întreaga sumă dedusă inițial provizoriu și prin urmare acoperă și ajustarea aferentă primei cincimi pentru bunurile de capital.

Ajustările pentru anii 2009, 2010, 2011 și 2012 se realizează astfel:

TVA deductibilă se împarte la 5: $3.800 : 5 = 760$

TVA efectiv dedusă în baza pro rata definitivă pentru prima perioadă se împarte la rândul său la 5: $1.140 : 5 = 228$

Rezultatul lui 760 înmulțit cu pro rata definitivă pentru fiecare dintre perioadele următoare se va compara apoi cu 228.

Diferența rezultată va constitui ajustarea deducerii fie în favoarea statului, fie a persoanei impozabile.

Ajustarea pentru anul 2009:

pro rata definitivă pentru anul 2009 este de 50%

deducere autorizată: $760 \times 50\% = 380$

deja dedus: 228

deducerea suplimentară permisă: $380 - 228 = 152$.

Ajustarea pentru anul 2010:

Pro rata definitivă pentru anul 2010 este de 20%

deducere autorizată: $760 \times 20\% = 152$

deja dedus: 228

ajustare în favoarea statului: $228 - 152 = 76$

Ajustarea pentru anul 2011:

Pro rata definitivă pentru anul 2011 este de 25%

deducere autorizată: $760 \times 25\% = 190$

deja dedus: 228

ajustare în favoarea statului: $228 - 190 = 38$

Ajustarea pentru anul 2012:

Pro rata definitivă pentru anul 2012 este de 70%

deducere autorizată: $760 \times 70\% = 532$

deja dedus: 228

deducere suplimentară permisă: $532 - 228 = 304$.

Orice modificare a pro rata în anii următori, respectiv după scurgerea ultimului an de ajustare (2012) nu va mai influența deducerile efectuate pentru acest utilaj. Dar pentru livrări către sine nu există limită de timp.

Dacă presupunem că utilajul ar fi vândut în cursul anului 2011 la valoarea de 15.000 lei plus TVA 19% - 2850 lei, persoana impozabilă ar avea dreptul să efectueze o ajustare în favoarea sa, astfel:

Taxa nededusă: 2660

Taxa colectată: 2850

Ajustare permisă: $2660 \times \frac{2}{5} = 1064$ (deoarece este mai mică decât taxa colectată)

Dacă presupunem că același utilaj ar fi alocat în cursul anului 2010 unui sector de activitate care nu dă drept de deducere sau își încetează existența ori este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, persoana impozabilă ar avea obligația să efectueze următoarele ajustări:

Perioada rămasă din perioada de ajustare: 2 ani

Taxa dedusă inițial: 1140

Ajustare în favoarea bugetului de stat: $228 \times \frac{2}{5} = 91,2$

(7) Ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) și (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. a), b) și d) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum și în situația în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal.

(8) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, fiind de până la o cincime ori, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei nededuse până la momentul ajustării și se înscrie în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care apare livrarea sau orice altă operațiune pentru care taxa aferentă bunului de capital este deductibilă. Prevederile prezentului alineat se completează cu cele de la pct. 38 și 39.

(9) Ajustarea taxei deductibile prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare, incluzând anul în care apare obligația ajustării, și este de până la o cincime sau, după caz, o douăzecime pe an din valoarea taxei deduse inițial, fiind operată în decontul TVA aferent perioadei fiscale în care bunurile de capital își încetează existența, cu excepția situațiilor prevăzute la alin. (7). Casarea unui bun de capital înainte de expirarea duratei normale de funcționare a acestuia nu este considerată livrare către sine, dar se aplică prevederile referitoare la ajustare, dacă bunul își încetează existența în cadrul perioadei de ajustare.

Exemplu 1: O persoană impozabilă cumpără un mijloc fix a cărui durată normală de funcționare este de 7 ani, la data de

30 noiembrie 2007, în valoare de 10.000 lei + TVA (19% = 1.900 lei), și deduce 1.900 lei.

La data de 2 decembrie 2009, mijlocul fix este casat. În acest caz există o ajustare în favoarea statului, în valoare de trei cincimi din 1.900 lei, respectiv 1.140 lei.

(10) Ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, conform art. 149 alin. (4) lit. e) din Codul fiscal, se efectuează în cazul în care furnizorul ajustează baza de impozitare conform art. 138 lit. a)–c) din Codul fiscal. Ajustarea se efectuează pentru toată taxa aferentă perioadei rămase din perioada de ajustare în perioada fiscală în care apar situațiile prevăzute la art. 138 lit. a)–c) din Codul fiscal, pe baza facturii emise de furnizor. Ajustările ulterioare prevăzute la art. 149 alin. (4) lit. a)–d) din Codul fiscal se vor efectua ținându-se cont de taxa dedusă după efectuarea ajustării prevăzute de prezentul alineat.

(11) În vederea ajustării taxei deductibile aferente bunurilor de capital, persoanele impozabile sunt obligate să țină un registru al bunurilor de capital, în care să evidențieze pentru fiecare bun de capital, astfel cum este definit la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, următoarele informații:

a) data achiziției, fabricării, finalizării construirii sau transformării/modernizării;

b) valoarea (baza de impozitare) a bunului de capital;

c) taxa deductibilă aferentă bunului de capital;

d) taxa dedusă;

e) ajustările efectuate conform art. 149 alin. (4) din Codul fiscal.

(12) Prevederile art. 149 din Codul fiscal și ale prezentului punct se aplică și de către persoanele impozabile care efectuează operațiuni imobiliare constând în operațiuni de livrare, închiriere, leasing, arendare, concesiune și alte operațiuni similare, efectuate în legătură cu bunurile imobile.

(13) În sensul art. 149 alin. (7) din Codul fiscal nu se efectuează ajustarea taxei deductibile aferente bunurilor de capital, în situația în care suma care ar rezulta ca urmare a ajustării fiecărui bun de capital este mai mică de 1.000 lei."

40. Punctul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Persoana obligată la plata taxei pentru operațiunile taxabile din România

Art. 150. — (1) Persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată, dacă aceasta este datorată în conformitate cu prevederile prezentului titlu, este persoana impozabilă care efectuează livrări de bunuri sau prestări de servicii, cu excepția cazurilor pentru care beneficiarul este obligat la plata taxei conform alin. (2) – (6) și art. 160.

(2) Taxa este datorată de orice persoană impozabilă, inclusiv de către persoana juridică neimpozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiar al serviciilor care au locul în România conform art. 133 alin. (2) și care sunt furnizate de către o persoană impozabilă care nu este stabilită pe teritoriul României sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(3) Taxa este datorată de orice persoană înregistrată conform art. 153 sau 153¹, careia i se livrează gaze naturale sau energie electrică în condițiile prevăzute la art. 132 alin. (1) lit. e) sau f), dacă aceste livrări sunt realizate de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2), chiar dacă este înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 alin. (4) sau (5).

(4) Taxa este datorată de persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, înregistrată în scopuri de

TVA conform art. 153 sau 153¹, care este beneficiarul unei livrări ulterioare efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare, în următoarele condiții:

1. cumpărătorul revânzător al bunurilor să nu fie stabilit în România, să fie înregistrat în scopuri de TVA în alt stat membru și să fi efectuat o achiziție intracomunitară a acestor bunuri în România care nu este impozabilă conform art. 126 alin. (8) lit. b); și

2. bunurile aferente achiziției intracomunitare, prevăzute la pct. 1, să fi fost transportate de furnizor sau de cumpărătorul revânzător ori de altă persoană, în contul furnizorului sau al cumpărătorului revânzător, dintr-un stat membru, altul decât statul în care cumpărătorul revânzător este înregistrat în scopuri de TVA, direct către beneficiarul livrării; și

3. cumpărătorul revânzător să îl desemneze pe beneficiarul livrării ulterioare ca persoană obligată la plata taxei pentru livrarea respectivă.

(5) Taxa este datorată de persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) și d).

(6) În alte situații decât cele prevăzute la alin. (2) – (5), în cazul în care livrarea de bunuri/prestarea de servicii este realizată de o persoană impozabilă care nu este stabilită în România sau nu este considerată a fi stabilită pentru respectivele livrări de bunuri/prestări de servicii pe teritoriul României conform prevederilor art. 125¹ alin. (2) și care nu este înregistrată în România conform art. 153, persoana obligată la plata taxei este persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă, stabilită în România sau nestabilită în România, dar înregistrată prin reprezentant fiscal, care este beneficiar al unor livrări de bunuri/prestări de servicii care au loc în România, conform art. 132 sau 133.

Norme metodologice:

55. (1) O persoană impozabilă care are sediul activității economice în România și livrează bunuri sau prestează servicii de la un sediu fix situat în afara României către beneficiari persoane impozabile stabilite în România, iar locul acestor operațiuni este considerat a fi în România conform art. 132 sau 133 din Codul fiscal, nu poate fi considerată ca nefiind stabilită în România, chiar dacă sediul activității economice nu participă la livrarea bunurilor și/sau la prestarea serviciilor, fiind persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 150 alin. (5) din Codul fiscal, persoana obligată la plata taxei pe valoarea adăugată este persoana din cauza căreia bunurile ies din regimurile sau situațiile prevăzute la art. 144 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, cu excepția cazului în care bunurile ies din regimurile sau situațiile respective printr-un import, caz în care se aplică prevederile art. 151¹ din Codul fiscal și pct. 59.

(3) Prevederile art. 150 alin. (6) din Codul fiscal nu se aplică în cazul vânzărilor la distanță realizate dintr-un stat membru în România de o persoană nestabilită în România, pentru care locul livrării este în România conform art. 132 alin. (2) și (3) din Codul fiscal, persoana nestabilită în România fiind obligată să se înregistreze în România în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal.

(4) În cazul serviciilor taxabile achiziționate intracomunitar taxa este datorată conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în situația în care beneficiarul persoană impozabilă stabilită în România nu și-a îndeplinit obligația de a se înregistra în scopuri de TVA conform art 153 sau 153¹ din Codul fiscal.”

41. Punctul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

(7) Prin excepție de la prevederile alin. (1):

a) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă stabilită în Comunitate,

dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) atunci când persoana obligată la plata taxei, conform alin. (1), este o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Norme metodologice:

56. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66¹.”

42. Punctul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare

Art. 151. — (1) Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.

(2) Atunci când persoana obligată la plata taxei pentru achiziția intracomunitară, conform alin. (1), este:

a) o persoană impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, respectiva persoană poate, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei;

b) o persoană impozabilă care nu este stabilită în Comunitate, respectiva persoană este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să desemneze un reprezentant fiscal ca persoană obligată la plata taxei.

Norme metodologice:

57. Desemnarea reprezentantului fiscal se realizează conform prevederilor pct. 66¹.”

43. Punctul 58 se abrogă.

44. Punctul 59 se modifică și va avea următorul cuprins:

„59. (1) În aplicarea art. 151¹ din Codul fiscal, importatorul care are obligația plății taxei pentru un import de bunuri taxabil este:

a) cumpărătorul către care se expediază bunurile la data la care taxa devine exigibilă la import sau, în absența acestui cumpărător, proprietarul bunurilor la această dată. Prin excepție, furnizorul bunului sau un furnizor anterior poate opta pentru calitatea de importator. Orice livrări anterioare importului nu sunt impozabile în România;

b) furnizorul bunurilor, pentru livrările de bunuri care sunt instalate sau asamblate în interiorul României de către furnizor ori în numele acestuia și dacă livrarea acestor bunuri are loc în România în condițiile art. 132 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, sau cumpărătorul către care se expediază bunurile, dacă acesta a optat pentru calitatea de importator;

c) proprietarul bunurilor, pentru bunurile importate în vederea efectuării de operațiuni de închiriere sau leasing în România;

d) persoana care reimportă în România bunurile exportate în afara Comunității, pentru aplicarea scutiilor prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. h) și i) din Codul fiscal;

e) proprietarul bunurilor sau persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, care importă bunuri în România:

1. în regim de consignație sau stocuri la dispoziția clientului, pentru verificarea conformității ori pentru testare. Beneficiarul înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal poate fi importatorul bunurilor care are obligația plății taxei pentru respectivul import, cu condiția ca bunurile respective să fie cumpărate de acesta sau dacă nu le achiziționează să le reexporte în afara Comunității;

2. în vederea reparării, transformării, modificării sau prelucrării acestor bunuri, cu condiția ca bunurile rezultate ca urmare a acestor operațiuni să fie reexportate în afara Comunității sau să fie achiziționate de către persoana

impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal care a efectuat importul.

(2) Orice persoană care nu este obligată la plata taxei pentru un import conform alin. (1), dar pe numele căreia au fost declarate bunurile în momentul în care taxa devine exigibilă conform art. 136 din Codul fiscal, nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferente importului respectiv decât în situația în care va aplica structura de comisionar, respectiv va refactura valoarea bunurilor importate și taxa pe valoarea adăugată aferentă către persoana care ar fi avut calitatea de importator conform alin. (1).

(3) Persoanele impozabile care au obligația plății taxei în calitate de importatori conform alin. (1) au dreptul să deducă taxa în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—147² din Codul fiscal.”

45. Punctul 60 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Răspunderea individuală și în solidar pentru plata taxei

Art. 151². — (1) Beneficiarul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este furnizorul sau prestatorul, conform art. 150 alin. (1) lit. a), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate ori serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare;

c) nu menționează valoarea taxei sau o menționează incorect.

(2) Prin derogare de la prevederile alin. (1), dacă beneficiarul dovedește achitarea taxei către persoana obligată la plata taxei, nu mai este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei.

(3) Furnizorul sau prestatorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2)—(4) și (6), dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: numele/denumirea, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate/serviciilor prestate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(4) Furnizorul este ținut răspunzător individual și în solidar pentru plata taxei, în situația în care persoana obligată la plata taxei pentru o achiziție intracomunitară de bunuri este beneficiarul, conform art. 151, dacă factura prevăzută la art. 155 alin. (5) sau autofactura prevăzută la art. 155¹ alin. (1):

a) nu este emisă;

b) cuprinde date incorecte/incomplete în ceea ce privește una dintre următoarele informații: denumirea/numele, adresa, codul de înregistrare în scopuri de TVA al părților contractante, denumirea sau cantitatea bunurilor livrate, elementele necesare calculării bazei de impozitare.

(5) Persoana care îl reprezintă pe importator, persoana care depune declarația vamală de import sau declarația de import pentru TVA și accize și proprietarul bunurilor sunt ținuți răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu importatorul prevăzut la art. 151¹.

(6) Pentru aplicarea regimului de antrepozit de taxă pe valoarea adăugată, prevăzut la art. 144 alin. (1) lit. a) pct. 8,

antrepozitarul și transportatorul bunurilor din antrepozit sau persoana responsabilă pentru transport sunt ținuți răspunzători individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu persoana obligată la plata acesteia, conform art. 150 alin. (1), (5) și (6) și art. 151¹.

(7) Persoana care desemnează o altă persoană ca reprezentant fiscal, conform art. 150 alin. (7) și/sau art. 151 alin. (2), este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal.

Norme metodologice:

60. Obligațiile beneficiarului prevăzute la art. 151² alin. (1) din Codul fiscal nu afectează exercitarea dreptului de deducere în condițiile prevăzute la art. 145 din Codul fiscal.”

46. Punctele 61 și 62 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Regimul special de scutire pentru întreprinderile mici

Art. 152. — (1) Persoana impozabilă stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a), a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie, poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, operațiunile rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, dacă taxa ar fi deductibilă, în cazul în care aceste operațiuni ar fi fost realizate în România conform art. 145 alin. (2) lit. b), operațiunile scutite cu drept de deducere și cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(3) Persoana impozabilă care îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (1) pentru aplicarea regimului special de scutire poate opta oricând pentru aplicarea regimului normal de taxă.

(4) O persoană impozabilă nou-înființată poate beneficia de aplicarea regimului special de scutire, dacă la momentul începerii activității economice declară o cifră de afaceri anuală estimată, conform alin. (2), sub plafonul de scutire și nu optează pentru aplicarea regimului normal de taxare, conform alin. (3).

(5) În sensul alin. (4), pentru persoana impozabilă care începe o activitate economică în decursul unui an calendaristic, plafonul de scutire prevăzut la alin. (1) se determină proporțional cu perioada rămasă de la înființare și până la sfârșitul anului, fracțiunea de lună considerându-se o lună calendaristică întreagă.

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau

depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesoriile aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.

(7) După atingerea sau depășirea plafonului de scutire sau după exercitarea opțiunii prevăzute la alin. (3), persoana impozabilă nu mai poate aplica din nou regimul special de scutire, chiar dacă ulterior realizează o cifră de afaceri anuală inferioară plafonului de scutire.

(8) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire:

a) nu are dreptul la deducerea taxei aferente achizițiilor, în condițiile art. 145 și 146;

b) nu are voie să menționeze taxa pe factură sau alt document;

c) Abrogat.

(9) Prin norme se stabilesc regulile de înregistrare și ajustările de efectuat în cazul modificării regimului de taxă.

Norme metodologice:

61. (1) În sensul art. 152 alin. (2) din Codul fiscal, o operațiune este accesorie activității principale dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile prevăzute la pct. 47 alin. (3).

(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.

(3) Persoanele impozabile care, dacă ar fi înregistrate normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, ar aplica un regim special de taxă conform prevederilor art. 152¹ și 152² din Codul fiscal vor lua în calculul determinării cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal numai baza impozabilă pentru respectivele operațiuni determinată în conformitate cu prevederile art. 152¹ și 152² din Codul fiscal.

(4) Activele fixe corporale prevăzute la art. 152 alin. (2) lit. a) din Codul fiscal sunt cele definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal, iar activele necorporale sunt cele definite de legislația contabilă și care din punct de vedere al taxei sunt considerate servicii.

(5) În sensul art. 152 alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă care optează pentru aplicarea regimului normal de taxă trebuie să solicite înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal și să aplice regimul normal de taxă începând cu data înregistrării.

(6) În sensul art. 152 alin. (9) din Codul fiscal, persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă prin opțiune conform prevederilor art. 152 alin. (3), coroborate cu prevederile art. 153 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, și persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de taxă în cazul depășirii plafonului de scutire în termenul stabilit la art. 152 alin. (6) din Codul fiscal au dreptul la ajustarea taxei deductibile aferente:

a) bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate, în momentul trecerii la regimul normal de taxare;

b) activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea lor în momentul trecerii la regimul normal de taxă, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat.

(7) Ajustările efectuate conform alin. (6) se înscriu în primul decont de taxă depus după înregistrarea în scopuri de taxă

conform art. 153 din Codul fiscal a persoanei impozabile sau, după caz, într-un decont ulterior.

(8) Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (6), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145—149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

62. (1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru vânzări, precum și evidența bunurilor și a serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform prevederilor art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele de inspecție fiscală înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată, organele fiscale competente vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă. Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se va stabili data de la care persoanele respective vor fi înregistrate în scopuri de taxă;

b) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată după înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, organele de control vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi trebuit să o colecteze dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege și data la care a fost înregistrată.

(3) După determinarea taxei de plată conform alin. (2), organele fiscale competente vor stabili obligațiile fiscale accesorii aferente conform prevederilor legale în vigoare.

(4) Persoanele impozabile care nu au solicitat înregistrarea în scopuri de TVA în termenul prevăzut de lege, indiferent dacă au făcut sau nu obiectul controlului organelor fiscale competente, au dreptul să ajusteze în primul decont depus după înregistrare sau, după caz, într-un decont ulterior, în condițiile prevăzute la art. 145—149 din Codul fiscal:

a) taxa deductibilă aferentă bunurilor aflate în stoc și serviciilor neutilizate la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege;

b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, inclusiv celor aflate în curs de execuție, aflate în proprietatea sa la data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat înregistrarea în termenul prevăzut de lege, cu condiția, în cazul bunurilor de capital, ca perioada de ajustare a deducerii, prevăzută la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, să nu fi expirat;

c) taxa deductibilă aferentă achizițiilor de bunuri și servicii efectuate în perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi

solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data la care a fost înregistrată.

(5) Pentru ajustarea taxei prevăzută la alin. (4), persoana impozabilă trebuie să îndeplinească condițiile și formalitățile prevăzute la art. 145—149 din Codul fiscal. Prin excepție de la prevederile art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, factura pentru achiziții de bunuri/servicii efectuate înainte de înregistrarea în scopuri de TVA a persoanei impozabile nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile conform art. 153 din Codul fiscal.

(6) Persoanele impozabile care au aplicat regimul special pentru mici întreprinderi prevăzut la art. 152 din Codul fiscal și care au fost înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal, dacă ulterior înregistrării realizează numai operațiuni fără drept de deducere, vor solicita scoaterea din evidență conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal. Dacă, ulterior scoaterii din evidență, aceste persoane impozabile vor realiza operațiuni care dau drept de deducere a taxei, vor aplica prevederile art. 152 din Codul fiscal.”

47. **Punctul 63 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„**Codul fiscal:**

Regimul special pentru agențiile de turism

Art. 152¹. — (1) În sensul aplicării prezentului articol, prin **agenție de turism se înțelege orice persoană care în nume propriu sau în calitate de agent, intermediază, oferă informații sau se angajează să furnizeze persoanelor care călătoresc individual sau în grup, servicii de călătorie, care includ cazarea la hotel, case de oaspeți, cămine, locuințe de vacanță și alte spații folosite pentru cazare, transportul aerian, terestru sau maritim, excursii organizate și alte servicii turistice. Agențiile de turism includ și touoperatorii.**

(2) În cazul în care o agenție de turism acționează în nume propriu în beneficiul direct al călătorului și utilizează livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate de alte persoane, toate operațiunile realizate de agenția de turism în legătură cu călătoria sunt considerate un serviciu unic prestat de agenție în beneficiul călătorului.

(3) Serviciul unic prevăzut la alin. (2) are locul prestării în România, dacă agenția de turism este stabilită sau are un sediu fix în România și serviciul este prestat prin sediul din România.

(4) Baza de impozitare a serviciului unic prevăzut la alin. (2) este constituită din marja de profit, exclusiv taxa, care se determină ca diferență între suma totală care va fi plătită de călător, fără taxă, și costurile agenției de turism, inclusiv taxa, aferente livrărilor de bunuri și prestărilor de servicii în beneficiul direct al călătorului, în cazul în care aceste livrări și prestări sunt realizate de alte persoane impozabile.

(5) În cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate în afara Comunității, serviciul unic al agenției de turism este considerat serviciu prestat de un intermediar și este scutit de taxă. În cazul în care livrările de bunuri și prestările de servicii efectuate în beneficiul direct al clientului sunt realizate atât în interiorul, cât și în afara Comunității, se consideră ca fiind scutită de taxă numai partea serviciului unic prestat de agenția de turism aferentă operațiunilor realizate în afara Comunității.

(6) Fără să contravină prevederilor art. 145 alin. (2), agenția de turism nu are dreptul la deducerea sau rambursarea taxei facturate de persoanele impozabile pentru livrările de bunuri și prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului și utilizate de agenția de turism pentru furnizarea serviciului unic prevăzut la alin. (2).

(7) Agenția de turism poate opta și pentru aplicarea regimului normal de taxă pentru operațiunile prevăzute la

alin. (2), cu următoarele excepții, pentru care este obligatorie taxarea în regim special:

a) când călătorul este o persoană fizică;

b) în situația în care serviciile de călătorie cuprind și componente pentru care locul operațiunii se consideră ca fiind în afara României.

(8) Agenția de turism trebuie să țină, în plus față de evidențele care trebuie ținute conform prezentului titlu, orice alte evidențe necesare pentru stabilirea taxei datorate conform prezentului articol.

(9) Agențiile de turism nu au dreptul să înscrie taxa în mod distinct în facturi sau în alte documente legale care se transmit călătorului, pentru serviciile unice cărora li se aplică regimul special.

(10) Atunci când agenția de turism efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxare, cât și operațiuni supuse regimului special, aceasta trebuie să păstreze evidențe contabile separate pentru fiecare tip de operațiune în parte.

(11) Regimul special prevăzut de prezentul articol nu se aplică pentru agențiile de turism care acționează în calitate de intermediar și pentru care sunt aplicabile prevederile art. 137 alin. (3) lit. e) în ceea ce privește baza de impozitare.

Norme metodologice:

63. (1) În sensul art. 152¹ din Codul fiscal, călătorul poate fi o persoană impozabilă, o persoană juridică neimpozabilă și orice altă persoană neimpozabilă.

(2) Regimul special nu se aplică pentru serviciile prestate de agenția de turism exclusiv cu mijloace proprii.

(3) În sensul art. 152¹ alin. (4) din Codul fiscal, următorii termeni se definesc astfel:

a) suma totală ce va fi plătită de călător reprezintă tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care va fi obținută de agenția de turism din partea călătorului sau de la un terț pentru serviciul unic, inclusiv subvențiile direct legate de acest serviciu, impozitele, taxele, cheltuielile accesorii cum ar fi comisioanele și cheltuielile de asigurare, dar fără a cuprinde sumele prevăzute la art. 137 alin. (3) din Codul fiscal. Dacă elementele folosite pentru stabilirea sumei ce va fi plătită de călător sunt exprimate în valută, cursul de schimb care se aplică este ultimul curs de schimb comunicat de Banca Națională a României sau cursul de schimb utilizat de banca prin care se efectuează decontările, din data întocmirii facturii pentru vânzarea serviciilor, inclusiv pentru facturile parțiale sau de avans;

b) costurile agenției de turism pentru livrările de bunuri și prestările de servicii în beneficiul direct al călătorului reprezintă prețul, inclusiv taxa pe valoarea adăugată, facturat de furnizorii operațiunilor specifice, precum servicii de transport, hoteliere, catering și alte cheltuieli precum cele cu asigurarea mijloacelor de transport utilizate, taxe pentru viză, diurnă și cazarea pentru șofer, taxele de drum, taxele de parcare, combustibilul, cu excepția cheltuielilor generale ale agenției de turism care sunt incluse în costul serviciului unic. Dacă elementele folosite pentru stabilirea costurilor sunt exprimate în valută, cursul de schimb se determină potrivit art. 139¹ din Codul fiscal.

(4) Pentru a stabili valoarea taxei colectate pentru serviciile unice efectuate într-o perioadă fiscală, agențiile de turism vor ține jurnale de vânzări sau, după caz, borderouri de încasări, în care se înregistrează numai totalul de pe documentul de vânzare care include taxa. Aceste jurnale, respectiv borderouri se vor ține separat de operațiunile pentru care se aplică regimul normal de taxare. De asemenea, agențiile de turism vor ține jurnale de cumpărări separate în care se vor evidenția achizițiile de bunuri și/sau servicii cuprinse în costurile serviciului unic. Baza de impozitare și valoarea taxei colectate pentru serviciile unice prestate într-o perioadă fiscală vor fi stabilite în baza calculelor efectuate pentru toate operațiunile supuse regimului

special de taxare în perioada fiscală respectivă și evidențiate corespunzător în decontul de taxă. La determinarea bazei impozabile nu vor fi luate în considerare sumele încasate în avans pentru care nu pot fi determinate cheltuielile aferente și, de asemenea, nu pot fi scăzute cheltuielile aferente unor livrări de bunuri sau prestări de servicii care nu au fost vândute către client.

(5) În sensul art. 152¹ alin. (7) coroborat cu art. 129 alin. (2) din Codul fiscal, atunci când agenția de turism aplică regimul normal de taxare, va refactura fiecare componentă a serviciului unic la cota taxei corespunzătoare fiecărei componente în parte. În plus, baza de impozitare a fiecărei componente facturate în regim normal de taxă va cuprinde și marja de profit a agenției de turism.

(6) Agențiile de turism acționează în calitate de intermediari, conform art. 152¹ alin. (11) din Codul fiscal, pentru serviciile prevăzute la art. 152¹ alin. (5) din Codul fiscal, precum și în situația în care acționează în numele și în contul altei persoane, potrivit art. 129 alin. (3) lit. e) din Codul fiscal și pct. 7 alin. (4). De exemplu, agenția de turism acționează în calitate de intermediar atunci când intermediază operațiuni de asigurare medicală în folosul călătorilor și acestea nu sunt vândute împreună cu alte servicii turistice.

(7) Începând cu data de 1 ianuarie 2010, agențiile de turism vor aplica regimul special prevăzut la art. 152¹ din Codul fiscal și în cazul când serviciul unic cuprinde și o singură prestare de servicii, cu excepțiile prevăzute la alin. (2) și cu excepția situației în care optează pentru regimul normal de taxă în limitele art. 152¹ alin. (7) din Codul fiscal. În acest sens a fost pronunțată hotărârea Curții Europene de Justiție în cazul C-163/91 Van Ginkel. Totuși pentru transportul de călători agenția de turism poate aplica regimul normal de taxă, cu excepția situației în care transportul este vândut împreună cu alte servicii turistice.”

48. Punctul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:
„**Codul fiscal:**

Regimuri speciale pentru bunurile second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități

Art. 152². — (1) În sensul prezentului articol:

a) operele de artă reprezintă:

1. tablouri, colaje și plachete decorative similare, picturi și desene, executate integral de mână, altele decât planurile și desenele de arhitectură, de inginerie și alte planuri și desene industriale, comerciale, topografice sau similare, originale, executate manual, texte manuscrise, reproduceri fotografice pe hârtie sensibilizată și copii carbon obținute după planurile, desenele sau textele enumerate mai sus și articolele industriale decorate manual (NC cod tarifar 9701);

2. gravuri, stampe și litografii, originale vechi sau moderne, care au fost trase direct în alb-negru sau color, ale uneia sau mai multor plăci/planșe executate în întregime manual de către artist, indiferent de proces sau de materialul folosit de acesta, fără a include procese mecanice sau fotomecanice (NC cod tarifar 9702 00 00);

3. producții originale de artă statuară sau de sculptură, în orice material, numai dacă sunt executate în întregime de către artist; copiile executate de către un alt artist decât autorul originalului (NC cod tarifar 9703 00 00);

4. tapiserii (NC cod tarifar 5805 00 00) și carpete de perete (NC cod tarifar 6304 00 00), executate manual după modele originale asigurate de artist, cu condiția să existe cel mult 8 copii din fiecare;

5. piese individuale de ceramică executate integral de către artist și semnate de acesta;

6. emailuri pe cupru, executate integral manual, în cel mult 8 copii numerotate care poartă semnătura artistului sau denumirea/numele atelierului, cu excepția bijuteriilor din aur sau argint;

7. fotografiile executate de către artist, scoase pe suport hârtie doar de el sau sub supravegherea sa, semnate, numerotate și limitate la 30 de copii, incluzându-se toate dimensiunile și monturile;

b) obiectele de colecție reprezintă:

1. timbre poștale, timbre fiscale, mărci poștale, plicuri „prima zi”, serii poștale complete și similare, obliterate sau neobliterate, dar care nu au curs, nici destinate să aibă curs (NC cod tarifar 9704 00 00);

2. colecții și piese de colecție de zoologie, botanică, mineralogie, anatomie sau care prezintă un interes istoric, arheologic, paleontologic, etnografic sau numismatic (NC cod tarifar 9705 00 00);

c) antichitățile sunt obiectele, altele decât operele de artă și obiectele de colecție, cu o vechime mai mare de 100 de ani (NC cod tarifar 9706 00 00);

d) bunurile second-hand sunt bunurile mobile corporale care pot fi refolosite în starea în care se află sau după efectuarea unor reparații, altele decât operele de artă, obiectele de colecție sau antichitățile, pietrele prețioase și alte bunuri prevăzute în norme;

e) persoana impozabilă revânzătoare este persoana impozabilă care, în cursul desfășurării activității economice, achiziționează sau importă bunuri second-hand și/sau opere de artă, obiecte de colecție sau antichități în scopul revânzării, indiferent dacă respectiva persoană impozabilă acționează în nume propriu sau în numele altei persoane în cadrul unui contract de comision la cumpărare sau vânzare;

f) organizatorul unei vânzări prin licitație publică este persoana impozabilă care, în desfășurarea activității sale economice, oferă bunuri spre vânzare prin licitație publică, în scopul adjudecării acestora de către ofertantul cu prețul cel mai mare;

g) marja profitului este diferența dintre prețul de vânzare aplicat de persoana impozabilă revânzătoare și prețul de cumpărare, în care:

1. **prețul de vânzare** constituie suma obținută de persoana impozabilă revânzătoare de la cumpărător sau de la un terț, inclusiv subvențiile direct legate de această tranzacție, impozitele, obligațiile de plată, taxele și alte cheltuieli, cum ar fi cele de comision, ambalare, transport și asigurare, percepute de persoana impozabilă revânzătoare cumpărătorului, cu excepția reducerilor de preț;

2. **prețul de cumpărare** reprezintă tot ce constituie suma obținută, conform definiției prețului de vânzare, de furnizor, de la persoana impozabilă revânzătoare;

h) regimul special reprezintă reglementările speciale prevăzute de prezentul articol pentru taxarea livrărilor de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități la cota de marjă a profitului.

(2) Persoana impozabilă revânzătoare va aplica regimul special pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, altele decât operele de artă livrate de autorii sau succesorii de drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei, bunuri pe care le-a achiziționat din interiorul Comunității, de la unul dintre următorii furnizori:

a) o persoană neimpozabilă;

b) o persoană impozabilă, în măsura în care livrarea efectuată de respectiva persoană impozabilă este scutită de taxă, conform art. 141 alin. (2) lit. g);

c) o întreprindere mică, în măsura în care achiziția respectivă se referă la bunuri de capital;

d) o persoană impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea de către aceasta a fost supusă taxei în regim special.

(3) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare poate opta pentru aplicarea regimului special pentru livrarea următoarelor bunuri:

a) opere de artă, obiecte de colecție sau antichități pe care le-a importat;

b) opere de artă achiziționate de persoana impozabilă revânzătoare de la autorii acestora sau de la succesorii în drept ai acestora, pentru care există obligația colectării taxei.

(4) În cazul livrărilor prevăzute la alin. (2) și (3), pentru care se exercită opțiunea prevăzută la alin. (3), baza de impozitare este marja profitului, determinată conform alin. (1) lit. g), exclusiv valoarea taxei aferente. Prin excepție, pentru livrările de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități importate direct de persoana impozabilă revânzătoare, conform alin. (3), prețul de cumpărare pentru calculul marjei de profit este constituit din baza de impozitare la import, stabilită conform art. 139, plus taxa datorată sau achitată la import.

(5) Orice livrare de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuată în regim special, este scutită de taxă, în condițiile art. 143 alin. (1) lit. a), b), h)—m) și o).

(6) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunurile prevăzute la alin. (2) și (3), în măsura în care livrarea acestor bunuri se taxează în regim special.

(7) Persoana impozabilă revânzătoare poate aplica regimul normal de taxare pentru orice livrare eligibilă pentru aplicarea regimului special, inclusiv pentru livrările de bunuri pentru care se poate exercita opțiunea de aplicare a regimului special prevăzut la alin. (3).

(8) În cazul în care persoana impozabilă revânzătoare aplică regimul normal de taxare pentru bunurile pentru care putea opta să aplice regimul special prevăzut la alin. (3), persoana respectivă va avea dreptul de deducere a taxei datorate sau achitate pentru:

a) importul de opere de artă, obiecte de colecție sau antichități;

b) pentru opere de artă achiziționate de la autorii acestora sau succesorii în drept ai acestora.

(9) Dreptul de deducere prevăzut la alin. (8) ia naștere la data la care este exigibilă taxa colectată aferentă livrării pentru care persoana impozabilă revânzătoare optează pentru regimul normal de taxă.

(10) Persoanele impozabile nu au dreptul la deducerea taxei datorate sau achitate pentru bunuri care au fost sau urmează să fie achiziționate de la persoana impozabilă revânzătoare, în măsura în care livrarea acestor bunuri de către persoana impozabilă revânzătoare este supusă regimului special.

(11) Regimul special nu se aplică pentru:

a) livrările efectuate de o persoană impozabilă revânzătoare pentru bunurile achiziționate în interiorul Comunității de la persoane care au beneficiat de scutire de taxă, conform art. 142 alin. (1) lit. a) și e)—g) și art. 143 alin. (1) lit. h)—m), la cumpărare, la achiziția intracomunitară sau la importul de astfel de bunuri ori care au beneficiat de rambursarea taxei;

b) livrarea intracomunitară de către o persoană impozabilă revânzătoare de mijloace de transport noi scutite de taxă, conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(12) Persoana impozabilă revânzătoare nu are dreptul să înscrie taxa aferentă livrărilor de bunuri supuse regimului special, în mod distinct, în facturile emise clienților.

(13) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care aplică regimul special trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156²;

b) să țină evidența operațiunilor pentru care se aplică regimul special.

(14) În condițiile stabilite prin norme, persoana impozabilă revânzătoare care efectuează atât operațiuni supuse regimului normal de taxă, cât și regimului special, trebuie să îndeplinească următoarele obligații:

a) să țină evidențe separate pentru operațiunile supuse fiecărui regim;

b) să stabilească taxa colectată în cadrul regimului special pentru fiecare perioadă fiscală în care trebuie să depună decontul de taxă, conform art. 156¹ și 156².

(15) Dispozițiile alin. (1)—(14) se aplică și vânzărilor prin licitație publică efectuate de persoanele impozabile revânzătoare care acționează ca organizatori de vânzări prin licitație publică în condițiile stabilite prin norme.

Norme metodologice:

64. (1) În sensul art. 152² alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, bunurile second-hand includ orice obiecte vechi care mai pot fi utilizate «ca atare» sau în urma unor reparații. Bunurile second-hand includ de asemenea și obiectele vechi care sunt executate din metale prețioase și pietre prețioase sau semiprețioase, cum ar fi bijuteriile (clasice și fantezie, obiectele de aurărie și argintărie și toate celelalte obiecte vechi, inclusiv uneltele, integral sau parțial formate din aur, argint, platină, pietre prețioase și/sau perle, indiferent de gradul de puritate a metalelor și pietrelor prețioase).

(2) Nu sunt considerate bunuri second-hand în sensul art. 152² alin. (1) lit. d) din Codul fiscal:

a) aurul, argintul și platina ce pot fi folosite ca materie primă pentru producerea altor bunuri, fie pure, fie în aliaj cu alte metale și prezentate sub formă de bare, plachete, lingouri, pulbere, foițe, folie, tuburi, sârmă sau în orice alt mod;

b) aurul de investiții conform definiției prevăzute la art. 152³ alin. (1) din Codul fiscal;

c) monedele din argint sau platină care nu constituie obiecte de colecție în sensul art. 152² alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) reziduuri de obiecte vechi formate din metale prețioase recuperate în scopul topirii și refolosirii ca materii prime;

e) pietrele prețioase și semiprețioase și perlele, indiferent dacă sunt sau nu tăiate, sparte în lungul fibrei, gradate sau șlefuite însă nu pe fir, montate sau fixate, ce pot fi utilizate pentru producerea de bijuterii clasice și fantezie, obiecte de aurărie și argintărie și similare;

f) bunurile vechi reparate sau restaurate astfel încât nu se pot deosebi de bunuri noi similare;

g) bunurile vechi care au suferit înainte de revânzare o astfel de transformare încât la revânzare nu mai este posibilă nicio identificare cu bunul în starea inițială de la data achiziției;

h) bunurile care se consumă la prima utilizare;

i) bunurile ce nu mai pot fi refolosite în niciun fel.

(3) Opțiunea prevăzută la art. 152² alin. (3) din Codul fiscal:

a) se exercită pentru toate categoriile de bunuri prevăzute la respectivul alineat;

b) se notifică organului fiscal competent și rămâne în vigoare până la data de 31 decembrie a celui de-al doilea an calendaristic următor exercitării opțiunii.

(4) În scopul aplicării art. 152² alin. (13) și (14) din Codul fiscal:

a) baza de impozitare pentru livrările de bunuri cărora li se aplică aceeași cotă de taxă este diferența dintre totalul marjei de

profit realizate de persoana impozabilă revânzătoare și valoarea taxei aferente marjei respective;

b) totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, va fi egal cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă; și

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la art. 152² alin. (2) și (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă;

c) totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic va fi egal cu diferența dintre:

1. suma totală, egală cu prețurile de vânzare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 1 din Codul fiscal, a livrărilor de bunuri supuse regimului special efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în acea perioadă; și

2. suma totală, egală cu prețurile de cumpărare totale stabilite conform art. 152² alin. (1) lit. g) pct. 2 din Codul fiscal, a achizițiilor de bunuri prevăzute la art. 152² alin. (2) și (3) din Codul fiscal, efectuate de persoana impozabilă revânzătoare în regim special în anul respectiv, plus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la începutul anului calendaristic, minus valoarea totală a bunurilor aflate în stoc la sfârșitul anului calendaristic, plus valoarea marjelor de profit, pozitive sau negative, deja declarate pentru perioadele fiscale anterioare ale anului respectiv.

(5) În cazul în care totalul marjei profitului pentru o perioadă fiscală, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, este negativă, marja se reportează pe perioada fiscală următoare prin înregistrarea acestei marje negative ca atare în jurnalul special prevăzut la alin. (7).

(6) În cazul în care totalul marjei profitului pentru ultima perioadă fiscală a anului calendaristic este negativă, marja nu poate fi reportată pentru anul calendaristic următor.

(7) În scopul aplicării art. 152² alin. (13) și (14) din Codul fiscal, persoana impozabilă revânzătoare va îndeplini următoarele obligații:

a) va ține un jurnal special de cumpărări în care se înscriu toate bunurile supuse regimului special;

b) va ține un jurnal special de vânzări în care se înscriu toate bunurile livrate în regim special;

c) va ține un registru comparativ care permite să se stabilească, la finele fiecărei perioade fiscale, alta decât ultima perioadă fiscală a anului calendaristic, totalul bazei de impozitare pentru livrările efectuate în respectiva perioadă fiscală și, după caz, taxa colectată;

d) va ține evidența separată pentru stocurile de bunuri supuse regimului special;

e) va emite o factură prin autofacturare către fiecare furnizor de la care achiziționează bunuri supuse regimului special și care nu este obligat să emită o factură. La factură se anexează declarația furnizorului care confirmă că acesta nu a beneficiat de nicio scutire sau rambursare a taxei pentru cumpărarea, importul sau achiziția intracomunitară de bunuri livrate de persoana impozabilă revânzătoare. Factura emisă prin autofacturare trebuie să cuprindă următoarele informații:

1. numărul de ordine și data emiterii facturii;

2. data achiziției și numărul cu care a fost înregistrată în jurnalul special de cumpărări prevăzut la lit. a) sau data primirii bunurilor;

3. numele și adresa părților;

4. codul de înregistrare în scopuri de TVA al persoanei impozabile revânzătoare;

5. descrierea și cantitatea de bunuri cumpărate sau primite;

6. prețul de cumpărare, care se înscrie în factură la momentul cumpărării pentru bunurile în regim de consignație.

(8) O întreprindere mică care livrează bunuri unei persoane impozabile revânzătoare, conform art. 152² alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, va menționa în factura emisă că livrarea în cauză se referă la bunurile prevăzute la art. 152² alin. (1) lit. a)—d) din Codul fiscal și că aceste bunuri au fost utilizate de întreprinderea mică ca active corporale fixe, așa cum sunt acestea definite la art. 125¹ alin. (1) pct. 3 din Codul fiscal.

(9) În scopul aplicării art. 152² alin. (15) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru livrările de bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție sau antichități, efectuate de un organizator de vânzări prin licitație publică, acționând în nume propriu în cadrul unui contract de comision la vânzare în contul persoanei prevăzute la art. 152² alin. (2) lit. a)—d) din Codul fiscal, este constituită din suma totală facturată conform alin. (11) cumpărătorului de către organizatorul vânzării prin licitație publică, din care se scad următoarele:

1. suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său, stabilită conform alin. (10); și

2. suma taxei colectate de organizatorul vânzării prin licitație publică pentru livrarea sa.

(10) Suma netă de plată sau plătită de organizatorul vânzării prin licitație publică comitentului său va fi egală cu diferența dintre:

a) prețul bunurilor la licitația publică; și

b) valoarea comisionului, inclusiv taxa aferentă, obținut sau care va fi obținut de organizatorul vânzării prin licitație publică de la comitentul său, în cadrul contractului de comision la vânzare.

(11) Organizatorul vânzării prin licitație publică trebuie să emită cumpărătorului o factură sau, după caz, bonurile fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care nu trebuie să menționeze separat valoarea taxei, dar care trebuie să menționeze următoarele informații:

a) prețul bunurilor vândute la licitație;

b) impozitele, taxele și alte sume de plată;

c) cheltuielile accesorii cum ar fi comisionul, cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, percepute de organizator de la cumpărătorul de bunuri.

(12) Organizatorul vânzării prin licitație publică căruia i-au fost transmise bunuri în cadrul unui contract de comision la vânzare trebuie să emită un document către comitentul său, care trebuie să indice valoarea tranzacției, adică prețul bunurilor la licitație, fără a cuprinde valoarea comisionului obținut sau ce va fi obținut de la comitent și pe baza căreia comitentul, atunci când este persoană impozabilă, trebuie să emită factura organizatorului vânzării prin licitație publică conform art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, sau care va servi drept factură pentru orice alte persoane decât cele impozabile înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal.

(13) Organizatorii de vânzări prin licitație publică care livrează bunuri în condițiile prevăzute la alin. (9) trebuie să evidențieze în conturile de terți (Debitori/Creditori diverși) sumele obținute sau ce vor fi obținute de la cumpărătorul de bunuri și suma plătită sau de plată vânzătorului de bunuri. Aceste sume trebuie justificate corespunzător cu documente.

(14) Livrarea de bunuri către o persoană impozabilă care este organizator de vânzări prin licitație publică va fi considerată ca fiind efectuată când vânzarea respectivelor bunuri prin licitație publică este efectuată. Prin excepție, în situația în care o licitație publică are loc pe parcursul mai multor zile, livrarea

tuturor bunurilor vândute pe parcursul acelei licitații publice se consideră a fi efectuată în ultima zi a licitației în cauză.”

49. **Punctul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„**Codul fiscal:**

Înregistrarea persoanelor impozabile în scopuri de TVA

Art. 153. — (1) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și realizează sau intenționează să realizeze o activitate economică ce implică operațiuni taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA la organul fiscal competent, denumită în continuare *înregistrare normală în scopuri de taxă*, după cum urmează:

a) înainte de realizarea unor astfel de operațiuni, în următoarele cazuri:

1. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri care atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), cu privire la regimul special de scutire pentru întreprinderile mici;

2. dacă declară că urmează să realizeze o cifră de afaceri inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

b) dacă în cursul unui an calendaristic atinge sau depășește plafonul de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), în termen de 10 zile de la sfârșitul lunii în care a atins sau a depășit acest plafon;

c) dacă cifra de afaceri realizată în cursul unui an calendaristic este inferioară plafonului de scutire prevăzut la art. 152 alin. (1), dar optează pentru aplicarea regimului normal de taxă;

d) dacă efectuează operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3).

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României, dar este stabilită în România printr-un sediu fix conform art. 125¹ alin. (2) lit. b), este obligată să solicite înregistrarea în scopuri de TVA în România, astfel:

a) înaintea primirii serviciilor, în situația în care urmează să primească pentru sediu fix din România servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), dacă serviciile sunt prestate de o persoană impozabilă care este stabilită în sensul art. 125¹ alin. (2) în alt stat membru;

b) înainte de prestarea serviciilor, în situația în care urmează să presteze serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2) de la sediu fix din România pentru un beneficiar persoană impozabilă stabilită în sensul art. 125¹ alin. (2) în alt stat membru care are obligația de a plăti TVA în alt stat membru, conform echivalentului din legislația statului membru respectiv al art. 150 alin. (2);

c) înainte de realizarea unor activități economice de la respectivul sediu fix în condițiile stabilite la art. 125¹ alin. (2) lit. b) și c) care implică:

1. livrări de bunuri taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, inclusiv livrări intracomunitare scutite de TVA conform art. 143 alin. (2);

2. prestări de servicii taxabile și/sau scutite de taxa pe valoarea adăugată cu drept de deducere, altele decât cele prevăzute la lit. a) și b);

3. operațiuni scutite de taxă și optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);

4. achiziții intracomunitare de bunuri taxabile.

(3) Prevederile alin. (1) nu sunt aplicabile persoanei tratate ca persoană impozabilă numai pentru că efectuează ocazional livrări intracomunitare de mijloace de transport noi.

(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2), și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153, va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2)—(6). Nu sunt obligate să se înregistreze în România conform acestui articol persoanele stabilite în afara Comunității care efectuează servicii electronice către persoane neimpozabile din România și care sunt înregistrate într-un alt stat membru, conform regimului special pentru servicii electronice, pentru toate serviciile electronice prestate în Comunitate.

(5) Va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform acestui articol, înainte de realizarea operațiunilor, persoana impozabilă nestabilită în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România, care intenționează:

a) să efectueze o achiziție intracomunitară de bunuri pentru care este obligată la plata taxei conform art. 151; sau

b) să efectueze o livrare intracomunitară de bunuri scutită de taxă.

(6) Persoana impozabilă stabilită în Comunitate, dar nu în România, care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate, în condițiile stabilite prin norme, să își îndeplinească această obligație prin desemnarea unui reprezentant fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în Comunitate care are obligația să se înregistreze în scopuri de TVA în România este obligată, în condițiile stabilite prin norme, să se înregistreze prin desemnarea unui reprezentant fiscal.

(7) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, toate persoanele care, în conformitate cu prevederile prezentului titlu, sunt obligate să solicite înregistrarea, conform alin. (1), (2), (4) sau (5).

(8) În cazul în care o persoană este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile alin. (1), (2), (4) sau (5), și nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(9) Organele fiscale competente pot anula înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, dacă, potrivit prevederilor prezentului titlu, persoana nu era obligată să solicite înregistrarea sau nu avea dreptul să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol. De asemenea, organele fiscale competente pot anula din oficiu înregistrarea unei persoane în scopuri de TVA, conform prezentului articol, în cazul persoanelor impozabile care figurează în lista contribuabililor declarați inactivi potrivit art. 11, precum și a persoanelor impozabile în inactivitate temporară, înscrisă în Registrul Comerțului, potrivit legii. Procedura de scoatere din evidență este stabilită prin normele procedurale în vigoare. După anularea înregistrării în scopuri de TVA persoanele impozabile pot solicita înregistrarea în scopuri de TVA numai dacă încetează situația care a condus la scoaterea din evidență.

(10) Persoana înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente cu privire la modificările informațiilor declarate în cererea de înregistrare sau furnizate prin altă metodă organului fiscal competent, în legătură cu înregistrarea sa, sau care apar în certificatul de înregistrare în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente.

(11) În cazul încetării desfășurării de operațiuni care dau drept de deducere a taxei sau în cazul încetării activității sale economice, orice persoană înregistrată conform prezentului articol va anunța în scris organele fiscale competente în termen de 15 zile de la producerea oricăruia dintre aceste evenimente în scopul scoaterii din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA. Prin norme procedurale se stabilesc data de la care are loc scoaterea din evidență și procedura aplicabilă.

Norme metodologice:

66. (1) În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera valabilă începând cu:

a) data comunicării certificatului de înregistrare, în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. a), alin. (2), (4) și (5) din Codul fiscal;

b) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă optează pentru aplicarea regimului normal de taxă în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal;

c) prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă solicită înregistrarea în cazurile prevăzute la art. 153 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal;

d) prima zi a lunii următoare celei în care s-a comunicat persoanei impozabile actul administrativ de înregistrare, în cazul prevăzut la art. 153 alin. (8) din Codul fiscal.

(2) În aplicarea art. 153 alin. (1) din Codul fiscal, activitatea economică se consideră ca fiind începută din momentul în care o persoană intenționează să efectueze o astfel de activitate. Intenția persoanei trebuie apreciată în baza elementelor obiective, de exemplu, faptul că aceasta începe să angajeze costuri și/sau să facă investiții pregătitoare necesare inițierii unei activități economice.

(3) Instituțiilor publice care solicită înregistrarea în scopuri de TVA sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un cod de înregistrare în scopuri de TVA numai pentru partea din structura/activitatea pentru care au calitatea de persoană impozabilă, în conformitate cu prevederile art. 127 din Codul fiscal, în timp ce pentru activitățile pentru care nu au calitatea de persoană impozabilă, respectiv pentru partea din structură prin care desfășoară numai activități în calitate de autoritate publică, li se va atribui un cod de înregistrare fiscală distinct. Instituțiilor publice care desfășoară numai activități pentru care au calitatea de persoană impozabilă, respectiv operațiuni taxabile, scutite fără drept de deducere conform art. 143, 144, 144¹ din Codul fiscal, și solicită înregistrarea în scopuri de TVA, sau sunt înregistrate din oficiu, conform art. 153 alin. (8) din Codul fiscal, li se va atribui un singur cod de înregistrare în scopuri de TVA. După atribuirea codului de înregistrare în scopuri de TVA, acesta va fi valabil pentru orice alte operațiuni taxabile, scutite cu sau fără drept de deducere, pe care le va realiza ulterior. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, va fi considerată persoană impozabilă conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal.

(4) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și care are pe teritoriul României sucursale și alte sedii secundare, fără personalitate juridică, va fi identificată printr-un singur cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal.

(5) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și este stabilită în România printr-unul sau mai multe sedii fixe fără personalitate juridică, conform art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, va fi identificată printr-un singur

cod de înregistrare în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal. În acest scop persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României va desemna unul din sediile fixe aflate pe teritoriul României care să depună decontul de taxă și să fie responsabil pentru toate obligațiile în scopuri de TVA, conform acestui titlu, ale tuturor sediilor fixe stabilite în România ale persoanei impozabile. Sediul fix este întotdeauna o structură fără personalitate juridică și poate fi, de exemplu, o sucursală, un birou de vânzări, un depozit, care trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal.

(6) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în afara României și nu este stabilită prin sediul/sedii fixe în România este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România pentru operațiunile prevăzute la art. 153 alin. (4) și (5) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor prevăzute la art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, organul fiscal competent nu va înregistra în scopuri de TVA persoana impozabilă nestabilită în România dacă urmează să realizeze în România numai operațiuni pentru care potrivit prevederilor art. 150 alin. (2)—(6) din Codul fiscal beneficiarul este persoana obligată la plata TVA. În scopul înregistrării persoana impozabilă nestabilită în România trebuie să furnizeze o declarație pe propria răspundere organului fiscal competent în care să menționeze că va realiza în România operațiuni taxabile pentru care este persoana obligată la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal și/sau că urmează să desfășoare operațiuni scutite cu drept de deducere, cu excepția serviciilor de transport și a serviciilor auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c)—f), h)—m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal pentru care înregistrarea este opțională. Pe lângă declarația pe propria răspundere vor fi prezentate contractele sau comenzile din care rezultă aceste informații. În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România solicită înregistrarea conform art. 153 alin. (5) din Codul fiscal, va trebui să prezinte contractele/comenzile în baza cărora urmează să efectueze livrări și/sau achiziții intracomunitare care au locul în România.

(7) Persoana impozabilă nestabilită în România se va înregistra la autoritatea fiscală competentă, după cum urmează:

a) fie direct, fie prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana este stabilită în spațiul comunitar. În cazul înregistrării directe, această persoană va declara adresa din România la care pot fi examinate toate evidențele și documentele ce trebuie păstrate în conformitate cu prevederile acestui titlu;

b) prin desemnarea unui reprezentant fiscal, dacă persoana nu este stabilită în spațiul comunitar.

(8) Dacă ulterior înregistrării directe în scopuri de taxă conform alin. (7) lit. a), persoana impozabilă nestabilită în România va fi stabilită în România printr-un sediu fix, inclusiv o sucursală, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(9) În cazul persoanelor impozabile care au sediul activității economice în afara României și care se înregistrează în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (2) prin sedii fixe, altele decât sucursalele, și ulterior vor înființa sucursale în România, organele fiscale competente nu vor atribui un alt cod de înregistrare în scopuri de taxă, fiind păstrat codul de înregistrare în scopuri de taxă acordat inițial.

(10) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care ulterior înregistrării respective desfășoară exclusiv operațiuni ce nu dau dreptul la deducere va solicita anularea înregistrării în termen de 15 zile de la încheierea lunii în care se desfășoară exclusiv operațiuni fără drept de deducere. Dovada faptului că persoana nu mai realizează operațiuni cu drept de deducere trebuie să rezulte din obiectul de activitate și, după

caz, din declarația pe propria răspundere dată de împuternicitul legal al persoanei impozabile în cazul operațiunilor scutite pentru care persoana impozabilă poate opta pentru taxare conform art. 141 alin. (3) din Codul fiscal.

(11) Anularea înregistrării în scopuri de TVA se va efectua în prima zi a lunii următoare celei în care persoana impozabilă a solicitat anularea înregistrării conform art. 153 alin. (11) din Codul fiscal sau înregistrarea este anulată în condițiile art. 153 alin. (9) din Codul fiscal.

(12) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA și care își încetează activitatea economică va solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidențiază acest fapt. Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin. (5) din Codul fiscal pot solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează achiziții sau livrări intracomunitare în România pentru care sunt obligate la plata taxei în România conform art. 151 din Codul fiscal. Persoanele impozabile care s-au înregistrat în România conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal pot solicita anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează livrări de bunuri/prestări de servicii în România pentru care sunt obligate la plata taxei în România conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal. Anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declarația de încetare a activității.

(13) În situația în care art. 153 prevede că persoana impozabilă trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA anticipat, respectiv înainte de realizarea unei operațiuni, dar această obligație este îndeplinită ulterior, organele fiscale vor înregistra persoana respectivă atunci când aceasta solicită înregistrarea, dacă între timp nu a fost înregistrată din oficiu. Pentru neînregistrarea anticipată prevăzută de lege, organele fiscale vor stabili consecințele acesteia în conformitate cu prevederile prezentului titlu, precum și ale Codului de procedură fiscală.

(14) Organele fiscale competente vor înregistra din oficiu persoanele impozabile obligate să se înregistreze în scopuri de TVA, în conformitate cu prevederile art. 153 alin. (1), (2), (4) sau (5), și care nu solicită înregistrarea, indiferent dacă sunt persoane care au sediul activității economice în România, un sediu fix în România sau sunt nestabilite în România.”

50. După punctul 66 se introduce un nou punct, punctul 66¹, cu următorul cuprins:

„66¹. (1) Desemnarea reprezentantului fiscal se face pe bază de cerere depusă de persoana impozabilă nestabilă în România la organul fiscal competent la care reprezentantul propus este înregistrat în scopuri de TVA. Cererea trebuie însoțită de:

a) declarația de începere a activității, care va cuprinde: data, volumul și natura activității pe care o va desfășura în România. Ulterior începerii activității, volumul și natura activității pot fi modificate potrivit prevederilor contractuale, aceste modificări urmând a fi comunicate și organului fiscal competent la care reprezentantul fiscal este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, conform art. 153 din Codul fiscal;

b) copie de pe actul de constituire în străinătate al persoanei impozabile nestabilite în România;

c) acceptul scris al persoanei propuse ca reprezentant fiscal, prin care aceasta se angajează să îndeplinească obligațiile ce îi revin conform legii și în care aceasta trebuie să precizeze natura operațiunilor și valoarea estimată a acestora.

(2) Nu se admite decât un singur reprezentant fiscal pentru ansamblul operațiunilor desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilă în România. Nu se admite coexistența mai multor reprezentanți fiscali cu angajamente limitate. Pot fi desemnate ca reprezentanți fiscali orice persoane impozabile

stabilite în România conform art. 125¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

(3) Organul fiscal competent verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute la alin. (1) și (2) și, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, comunică decizia luată atât persoanei impozabile nestabilite în România, cât și persoanei propuse ca reprezentant fiscal de aceasta. În cazul acceptării cererii, concomitent cu transmiterea deciziei de aprobare se indică și codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal ca mandatar al persoanei impozabile, care trebuie să fie diferit de codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit pentru activitatea proprie a acestuia. În cazul respingerii cererii, decizia se comunică ambelor părți, cu motivarea refuzului.

(4) Reprezentantul fiscal, după ce a fost acceptat de organul fiscal competent, este angajat, din punctul de vedere al drepturilor și obligațiilor privind taxa pe valoarea adăugată, pentru toate operațiunile efectuate în România de persoana impozabilă nestabilă în România atât timp cât durează mandatul său. În situația în care mandatul reprezentantului fiscal încetează înainte de sfârșitul perioadei în care, potrivit legii, persoana impozabilă nestabilă în România ar avea obligația plății taxei pe valoarea adăugată în România, aceasta este obligată fie să prelungească mandatul reprezentantului fiscal, fie să mandateze alt reprezentant fiscal pe perioada rămasă sau să se înregistreze conform art. 153 alin. (4) sau art. 153 alin. (5) din Codul fiscal, dacă este o persoană impozabilă stabilă în Comunitate. Operațiunile efectuate de reprezentantul fiscal în numele persoanei impozabile nestabilite în România nu se evidențiază în contabilitatea proprie a persoanei desemnate ca reprezentant fiscal. Prevederile art. 152 din Codul fiscal, cu privire la întreprinderile mici, nu sunt aplicabile persoanelor impozabile nestabilite în România.

(5) Reprezentantul fiscal poate să renunțe la angajamentul asumat printr-o cerere adresată organului fiscal competent. În cerere trebuie să precizeze ultimul decont de taxă pe valoarea adăugată pe care îl va depune în această calitate și să propună o dată ulterioară depunerii cererii când va lua sfârșit mandatul său. De asemenea, este obligat să precizeze dacă renunțarea la mandat se datorează încetării activității în România a persoanei impozabile nestabilite în România sau se datorează înregistrării directe în România, fără reprezentant fiscal, a persoanei impozabile stabilite în Comunitate pe care o reprezintă.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nestabilă în România își continuă activitatea economică în România, cererea poate fi acceptată numai dacă persoana impozabilă nestabilă în România a întocmit toate formalitățile necesare desemnării unui alt reprezentant fiscal, iar acest nou reprezentant fiscal a fost acceptat ca atare de către organul fiscal competent sau, după caz, în situația în care persoana impozabilă, dacă este stabilă în Comunitate, optează să se înregistreze în România fără să desemneze un reprezentant fiscal.

(7) Persoana impozabilă nestabilă în România poate mandata reprezentantul fiscal să emită factura destinată beneficiarului său. Persoana impozabilă nestabilă în România sau, după caz, reprezentantul fiscal emite factura pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii efectuate de persoana impozabilă nestabilă în România, aplicând regimul de taxă corespunzător operațiunilor respective, pe care o transmite beneficiarului. Prezențele norme metodologice nu instituie obligații privind moneda în care se fac decontările sau privind modalitatea în care se realizează decontările, respectiv prin reprezentantul fiscal sau direct între persoana impozabilă nestabilă în România și clienții/furnizorii acesteia.

(8) Factura emisă de persoana impozabilă nestabilă în România trebuie să conțină informațiile prevăzute la art. 155

alin. (5) din Codul fiscal, inclusiv denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 ale reprezentantului fiscal.

(9) Reprezentantul fiscal depune decontul de taxă prevăzut la art. 156² pentru operațiunile desfășurate în România de persoana impozabilă nestabilă în România pe care o reprezintă, în care include și facturile emise de persoana impozabilă nestabilă în România sub codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal conform art. 153 din Codul fiscal. În situația în care reprezentantul fiscal este mandatat de mai multe persoane impozabile stabilite în străinătate, trebuie să depună câte un decont de taxă pentru fiecare persoană impozabilă nestabilă în România pe care o reprezintă. Nu este permis reprezentantului fiscal să evidențieze în decontul de taxă depus pentru activitatea proprie, pentru care este înregistrat în scopuri de TVA, operațiunile desfășurate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, pentru care depune un decont de taxă separat.

(10) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei aferente achizițiilor efectuate în numele persoanei impozabile nestabilite în România, reprezentantul fiscal trebuie să dețină documentele prevăzute de lege.

(11) Orice persoană stabilă printr-un sediu fix în România, conform prevederilor art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, nu mai poate să își desemneze un reprezentant fiscal în România. Această persoană se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal la organul fiscal competent.

(12) Dacă ulterior desemnării unui reprezentant fiscal persoana impozabilă nestabilă în România va avea unul sau mai multe sedii fixe pe teritoriul României în conformitate cu prevederile art. 125¹ alin. (2) lit. b) din Codul fiscal, codul de înregistrare în scopuri de TVA atribuit reprezentantului fiscal este preluat de persoana impozabilă care devine înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, ca persoană stabilă în România. Suma negativă de taxă sau taxa de plată din ultimul decont de taxă depus de reprezentantul fiscal este preluată de persoana impozabilă care a devenit stabilă în România. Din punct de vedere al taxei operațiunile realizate prin reprezentant fiscal sunt operațiuni aparținând persoanei impozabile care inițial nu a fost stabilă în România, iar ulterior a devenit stabilă în România prin sediu fix.”

51. Punctul 67 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Înregistrarea în scopuri de TVA a altor persoane care efectuează achiziții intracomunitare sau pentru servicii

Art. 153¹. — (1) Are obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform prezentului articol:

a) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România și persoana juridică neimpozabilă stabilă în România, neînregistrate și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu sunt deja înregistrate conform lit. b) sau c) sau alin. (2), care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, înainte de efectuarea achiziției intracomunitare, dacă valoarea achiziției intracomunitare respective depășește plafonul pentru achiziții intracomunitare în anul calendaristic în care are loc achiziția intracomunitară;

b) persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, neînregistrată și care nu are obligația să se înregistreze conform art. 153, și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau c) sau a alin. (2), dacă prestează servicii care au locul în alt stat membru, pentru care beneficiarul serviciului este persoana obligată la plata taxei conform echivalentului din legislația altui stat membru al art. 150 alin. (2), înainte de prestarea serviciului;

c) persoana impozabilă care își are stabilit sediul activității economice în România, care nu este înregistrată

și nu are obligația să se înregistreze conform art. 153 și care nu este deja înregistrată conform lit. a) sau b) sau a alin. (2), dacă primește de la un prestator, persoană impozabilă stabilă în alt stat membru, servicii pentru care este obligată la plata taxei în România conform art. 150 alin. (2), înaintea primirii serviciilor respective.

(2) Persoana impozabilă care are sediul activității economice în România, dacă nu este înregistrată și nu este obligată să se înregistreze conform art. 153, și persoana juridică neimpozabilă stabilă în România pot solicita să se înregistreze, conform prezentului articol, în cazul în care realizează achiziții intracomunitare, conform art. 126 alin. (6).

(3) Organele fiscale competente vor înregistra în scopuri de TVA, conform prezentului articol, orice persoană care solicită înregistrarea, conform alin. (1) sau (2).

(4) Dacă persoana obligată să se înregistreze în scopuri de TVA, în condițiile alin. (1), nu solicită înregistrarea, organele fiscale competente vor înregistra persoana respectivă din oficiu.

(5) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (1) lit. a) poate solicita anularea înregistrării sale oricând, după expirarea anului calendaristic următor celui în care a fost înregistrată, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care face solicitarea sau în anul calendaristic anterior și dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(6) Persoana înregistrată în scopuri de TVA conform alin. (2) poate solicita anularea înregistrării oricând după expirarea a 2 ani calendaristici care urmează anului în care a optat pentru înregistrare, dacă valoarea achizițiilor sale intracomunitare nu a depășit plafonul de achiziții în anul în care depune această solicitare sau în anul calendaristic anterior, dacă nu și-a exercitat opțiunea conform alin. (7).

(7) Dacă după expirarea anului calendaristic prevăzut la alin. (5) sau a celor 2 ani calendaristici prevăzuți la alin. (6), care urmează celui în care s-a efectuat înregistrarea, persoana impozabilă efectuează o achiziție intracomunitară în baza codului de înregistrare în scopuri de TVA, obținut conform prezentului articol, se consideră că persoana a optat conform art. 126 alin. (6), cu excepția cazului în care a depășit plafonul de achiziții intracomunitare.

(8) Persoana înregistrată conform alin. (1) lit. b) și c) poate solicita anularea înregistrării sale oricând după expirarea anului calendaristic în care a fost înregistrată, cu excepția situației în care trebuie să rămână înregistrată conform alin. (5)—(7).

(9) Organele fiscale competente vor anula înregistrarea unei persoane, conform prezentului articol, dacă:

a) persoana respectivă este înregistrată în scopuri de TVA, conform art. 153; sau

b) persoana respectivă are dreptul la anularea înregistrării în scopuri de TVA, conform prezentului articol, și solicită anularea conform alin. (5), (6) și (8).

(10) Înregistrarea în scopuri de TVA conform prezentului articol nu conferă persoanei impozabile calitatea de persoană înregistrată normal în scopuri de TVA, acest cod fiind utilizat numai pentru achiziții intracomunitare sau pentru serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), primite de la persoane impozabile stabilite în alt stat membru sau prestate către persoane impozabile stabilite în alt stat membru.

(11) Prevederile art. 153 alin. (9) se aplică corespunzător și pentru persoanele înregistrate în scopuri de TVA conform prezentului articol.

Norme metodologice:

67. (1) Au obligația să solicite înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal numai persoanele impozabile care au sediul activității economice în România.

(2) Persoanele impozabile prevăzute la art. 126 alin. (4) din Codul fiscal sunt obligate să solicite înregistrarea în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare de bunuri conform art. 153¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, dacă depășesc plafonul pentru achiziții intracomunitare de 10.000 Euro stabilit conform pct. 2 alin. (5)—(7). În cazul în care o persoană este obligată să solicite înregistrarea în condițiile art. 153¹ alin. (1) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(3) În situația în care obligația înregistrării în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) lit. b) sau c) din Codul fiscal revine unei persoane impozabile care realizează achiziții intracomunitare de bunuri care nu sunt impozabile în România conform art. 126 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, respectiva persoană poate aplica regulile referitoare la plafonul pentru achiziții intracomunitare și după înregistrare, până la depășirea respectivului plafon. În acest scop nu va comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA furnizorilor săi din alte state membre.

(4) Înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ alin. (1) lit. b) și c) din Codul fiscal se solicită numai de persoanele care nu sunt deja înregistrate conform art. 153 din Codul fiscal sau pentru achizițiile intracomunitare de bunuri conform art. 153¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal și numai în cazul serviciilor intracomunitare pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, sau echivalentul acestui articol din legislația altui stat membru, altele decât cele scutite de taxă. Înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării. Nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal dacă serviciile se încadrează pe oricare din prevederile art. 133 alin. (3)—(7) din Codul fiscal. De asemenea nu se va solicita înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal în cazul serviciilor pentru care se aplică prevederile art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, dar nu sunt servicii intracomunitare, respectiv sunt prestate de o persoană impozabilă din România către o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității, sau sunt prestate de o persoană impozabilă stabilită în afara Comunității în beneficiul unei persoane impozabile stabilite în România.

(5) În cazul în care o persoană solicită înregistrarea în scopuri de TVA în condițiile art. 153¹ alin. (2) din Codul fiscal, respectiv prin opțiunea de a aplica regimul general prevăzut la art. 126 alin. (3) lit. a) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane conform acestui articol va fi considerată valabilă de la data solicitării înregistrării.

(6) În cazul în care o persoană solicită anularea înregistrării în condițiile art. 153¹ alin. (5), (6) sau (8) din Codul fiscal, înregistrarea respectivei persoane se va considera anulată din prima zi a anului calendaristic în care se face cererea de anulare.

(7) Persoanele înregistrate conform art. 153¹ din Codul fiscal nu pot comunica acest cod pentru livrările de bunuri sau prestările de servicii efectuate către alte persoane, acesta fiind comunicat altor persoane numai pentru achiziții intracomunitare de bunuri, pentru prestări de servicii intracomunitare și pentru achiziții de servicii intracomunitare.

(8) Persoana impozabilă sau persoana juridică neimpozabilă care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, și care efectuează achiziții intracomunitare de bunuri accizabile, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153¹ din Codul fiscal, pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(9) Orice persoană care efectuează achiziții intracomunitare de mijloace noi de transport, care nu este înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal, nu are obligația să se înregistreze conform art. 153¹ din Codul fiscal, pentru plata taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(10) Prevederile prezentelor norme se completează cu prevederile pct. 2.

(11) Instituțiile publice care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, pentru întreaga activitate sau numai pentru parte din structură, nu vor solicita înregistrarea conform art. 153¹ din Codul fiscal. Pentru toate achizițiile intracomunitare de bunuri, pentru prestările de servicii intracomunitare și pentru achizițiile de servicii intracomunitare, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat conform art. 153, indiferent dacă achizițiile sunt destinate utilizării pentru activitatea desfășurată în calitate de autoritate publică, pentru care instituția publică nu are calitatea de persoană impozabilă, sau pentru activități pentru care instituția publică are calitatea de persoană impozabilă. Orice instituție publică căreia i s-a atribuit un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153¹ din Codul fiscal, va fi considerată persoană impozabilă conform art. 133 alin. (1) din Codul fiscal, dar numai în ceea ce privește stabilirea locului prestării serviciilor conform art. 133 din Codul fiscal.”

52. Punctul 68 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Prevederi generale referitoare la înregistrare

Art. 154. — (1) Codul de înregistrare în scopuri de TVA, atribuit conform art. 153 și 153¹, are prefixul «RO», conform Standardului internațional ISO 3166 — alpha 2.

(2) Anularea înregistrării în scopuri de TVA a unei persoane nu o exonerează de răspunderea care îi revine, conform prezentului titlu, pentru orice acțiune anterioară datei anulării și de obligația de a solicita înregistrarea în condițiile prezentului titlu.

(3) Prin norme se stabilesc cazurile în care persoanele nestabilite în România care sunt obligate la plata TVA în România, conform art. 150 alin. (1), pot fi scutite de înregistrarea în scopuri de TVA în România.

(4) Persoanele înregistrate:

a) conform art. 153, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA tuturor furnizorilor/prestatorilor sau clienților;

b) conform art. 153¹, vor comunica codul de înregistrare în scopuri de TVA:

1) furnizorului/prestatorului, atunci când au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2)—(6) și art. 151;

2) beneficiarului, persoană impozabilă din alt stat membru, către care prestează servicii pentru care acesta este obligat la plata taxei conform echivalentului din alt stat membru al art. 150 alin. (2).

Norme metodologice:

68. (1) În sensul art. 154. alin. (3) din Codul fiscal, persoana impozabilă nestabilă în România care este obligată la plata TVA în România conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal poate fi scutită de obligația înregistrării în scopuri de TVA în următoarele situații:

a) când efectuează în România servicii prestate ocazional, dacă aceste operațiuni nu sunt precedate de achiziții intracomunitare de bunuri efectuate în România;

b) când efectuează în România livrări ocazionale de bunuri, cu excepția:

1. vânzărilor la distanță;

2. livrărilor de bunuri precedate de achiziții intracomunitare de bunuri în România;

(2) În sensul alin. (1) lit. a) și b), livrările de bunuri și prestările de servicii sunt considerate ocazionale dacă sunt realizate o singură dată în cursul unui an.

(3) Persoanele nestabilite în România sunt obligate să facă plata taxei datorate în România în condițiile prevăzute la art. 157 alin. (6) din Codul fiscal.”

53. Punctul 69 se modifică și va avea următorul cuprins:

„69. (1) Prevederile art. 155 alin. (1) din Codul fiscal se aplică și pentru situațiile prevăzute la art. 132 alin. (3) din Codul fiscal.

(2) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii scutită fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, nu are obligația întocmirii unei facturi, dar operațiunile vor fi consemnate în documente potrivit legislației contabile. Emiterea facturii nu este interzisă fiind opțiunea persoanei impozabile de a factura operațiunile respective. În situația în care factura este emisă, aceasta trebuie să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Regularizarea facturilor emise de către furnizori/prestatori pentru avansuri, sau în cazul emiterii de facturi parțiale pentru livrări de bunuri sau prestări de servicii, se realizează prin stornarea facturii de avans la data emiterii facturii pentru contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Stornarea se poate face separat sau pe aceeași factură pe care se evidențiază contravaloarea integrală a livrării de bunuri și/sau prestării de servicii. Pe factura emisă se va face o referire la facturile de avans sau facturile parțiale emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi pentru aceeași operațiune, în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (5) lit. n) din Codul fiscal. În cazul operațiunilor pentru care baza impozabilă este stabilită în valută, la regularizare se vor avea în vedere prevederile art. 139¹ din Codul fiscal și pct. 22. Nu se impune regularizarea de către beneficiarul care are obligația plății taxei, conform art. 150 alin. (2)—(6), art. 151 sau art. 151¹ din Codul fiscal, în cazul facturilor de avans sau a facturilor parțiale emise de furnizorii de bunuri sau de prestatorii de servicii.

(4) În cazul reducerilor de preț acordate de producătorii/distribuitorii de bunuri potrivit prevederilor pct. 19 alin. (2), pe bază de cupoane valorice, facturile de reducere se întocmesc direct pe numele comercianților care au acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali, chiar dacă inițial facturile de livrare a bunurilor pentru care se acordă aceste reduceri de preț au fost emise de producători/distribuitori către diverși intermediari cumpărători-revânzători. La rubrica «Cumpărător» se înscriu datele de identificare ale cumpărătorului care a acceptat cupoanele valorice de la consumatorii finali.”

54. Punctul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

(3) Persoana impozabilă va emite o factură, în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare vânzare la distanță pe care a efectuat-o, în condițiile art. 132 alin. (2).

(4) Persoana impozabilă va emite o autofaktură în termenul stabilit la alin. (1), pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru, în condițiile art. 128 alin. (10) și pentru fiecare achiziție intracomunitară efectuată în România în condițiile stabilite la art. 130¹ alin. (2) lit. a).

Norme metodologice:

71. (1) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal, pentru fiecare transfer pe care l-a efectuat în alt stat membru. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica furnizor, numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se va înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează transferul, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica cumpărător;

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile, precum și adresa exactă a locului în care au fost transferate bunurile;

f) denumirea și cantitatea bunurilor transferate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile;

h) valoarea bunurilor transferate;

(2) Persoana înregistrată sau care ar fi fost obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, conform art. 153 din Codul fiscal, este obligată să emită facturi prin autofacturare, potrivit prevederilor art. 155 alin. (4) din Codul fiscal, pentru fiecare achiziție intracomunitară de bunuri efectuată în România în condițiile stabilite la art. 130¹ alin. (2) lit. a) din Codul fiscal, respectiv care urmează unui transfer pe care l-a efectuat din alt stat membru. Autofactura nu se va emite în situația în care a fost emis un document pentru transferul realizat în alt stat membru și care cuprinde cel puțin elementele menționate la alin. (1), pe baza căruia se va înregistra achiziția intracomunitară de bunuri în România. Factura se emite numai în scopul taxei, fiind obligatorie menționarea următoarelor informații:

a) numărul facturii va fi un număr secvențial acordat în baza uneia sau mai multor serii, care identifică în mod unic o factură;

b) data emiterii;

c) la rubrica cumpărător, numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile, iar în cazul persoanei impozabile nestabilite în România, care și-a desemnat un reprezentant fiscal în România, se va înscrie denumirea/numele persoanei care efectuează achiziția intracomunitară de bunuri, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA, conform art. 153 din Codul fiscal, ale reprezentantului fiscal;

d) numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA acordat de autoritățile fiscale din alt stat membru persoanei impozabile care realizează transferul, la rubrica furnizor;

e) adresa exactă a locului din care au fost transferate bunurile din alt stat membru, precum și adresa exactă din România în care au fost achiziționate bunurile;

f) denumirea și cantitatea bunurilor achiziționate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) din Codul fiscal, în definirea bunurilor în cazul transferului de mijloace de transport noi;

g) data la care au fost transferate bunurile din alt stat membru;

h) valoarea bunurilor transferate;

(3) Informațiile din facturile emise prin autofacturare conform alin. (1) se înscriu în jurnalele pentru vânzări, iar cele emise conform alin. (2) se înscriu în jurnalul pentru cumpărări și sunt preluate corespunzător în decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal.”

55. Punctele 72 și 73 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„*Codul fiscal*:

(5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) data la care au fost livrate bunurile/prestate serviciile sau data încasării unui avans, în măsura în care această dată diferă de data emiterii facturii;

d) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau, după caz, codul de identificare fiscală ale persoanei impozabile care emite factura;

e) denumirea/numele furnizorului/prestatorului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 ale reprezentantului fiscal;

f) denumirea/numele și adresa beneficiarului bunurilor sau serviciilor, precum și codul de înregistrare în scopuri de TVA sau codul de identificare fiscală ale beneficiarului, dacă acesta este o persoană impozabilă sau o persoană juridică neimpozabilă;

g) denumirea/numele beneficiarului care nu este stabilit în România și care și-a desemnat un reprezentant fiscal, precum și denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153 ale reprezentantului fiscal;

h) denumirea și cantitatea bunurilor livrate, denumirea serviciilor prestate, precum și particularitățile prevăzute la art. 125¹ alin. (3) în definirea bunurilor, în cazul livrării intracomunitare de mijloace de transport noi;

i) baza de impozitare a bunurilor și serviciilor sau, după caz, avansurile facturate, pentru fiecare cotă, scutire sau operațiune netaxabilă, prețul unitar, exclusiv taxa, precum și rabaturile, remizele, risturnele și alte reduceri de preț;

j) indicarea cotei de taxă aplicate și a sumei taxei colectate, exprimate în lei, în funcție de cotele taxei;

k) în cazul în care nu se datorează taxa, trimiterea la dispozițiile aplicabile din prezentul titlu sau din Directiva 112 sau orice altă mențiune din care să rezulte că livrarea de bunuri sau prestarea de servicii face obiectul unei scutiri sau a procedurii de taxare inversă;

l) în cazul în care se aplică regimul special pentru agențiile de turism, trimiterea la art. 152¹, la art. 306 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat regimul special;

m) dacă se aplică unul dintre regimurile speciale pentru bunuri second-hand, opere de artă, obiecte de colecție și antichități, trimiterea la art. 152², la art. 313, 326 ori 333 din Directiva 112 sau orice altă referință care să indice faptul că a fost aplicat unul dintre regimurile respective;

n) o referire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit mai multe facturi sau documente pentru aceeași operațiune.

(6) Semnarea și ștampilarea facturilor nu sunt obligatorii.

(7) Prin derogare de la alin. (1) și fără să contravină prevederilor alin. (3), persoana impozabilă este scutită de obligația emiterii facturii, pentru următoarele operațiuni, cu excepția cazului în care beneficiarul solicită factura:

a) transportul persoanelor cu taximetre, precum și transportul persoanelor pe baza biletelor de călătorie sau a abonamentelor;

b) livrările de bunuri prin magazinele de comerț cu amănuntul și prestările de servicii către populație, consemnate în documente, fără nominalizarea cumpărătorului;

c) Abrogat.

(8) Prin norme se stabilesc condițiile în care:

a) se poate întocmi o factură centralizatoare pentru mai multe livrări separate de bunuri sau prestări separate de servicii;

b) se pot emite facturi de către cumpărător sau client în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

c) se pot transmite facturi prin mijloace electronice;

d) se pot emite facturi de către un terț în numele și în contul furnizorului/prestatorului;

e) se pot păstra facturile într-un anumit loc.

Norme metodologice:

72. (1) Factura prevăzută la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal va fi întocmită în orice limbă oficială a statelor membre ale Uniunii Europene, dar la solicitarea organelor de inspecție fiscală trebuie asigurată traducerea în limba română. Baza de impozitare poate fi înscrisă în valută, dar, dacă operațiunea nu este scutită de taxă, suma taxei trebuie înscrisă și în lei. Pentru înregistrarea în jurnalele de vânzări, baza impozabilă va fi convertită în lei, utilizând cursul de schimb prevăzut la art. 139¹ din Codul fiscal.

(2) În situația în care denumirea bunurilor livrate/serviciilor prestate nu poate fi înscrisă pe o singură pagină, elementele prevăzute la art. 155 alin. (5), cu excepția informațiilor prevăzute la art. 155 alin. (5) lit. h)—m) din Codul fiscal, se înscriu numai pe prima pagină a facturii. În această situație este obligatorie înscrierea pe prima pagină a facturii a numărului de pagini pe care le conține factura și a numărului total de poziții cuprinse în factura respectivă. Pe facturile emise și achitate prin numerar pe bază de bonuri fiscale emise conform Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările ulterioare, nu este necesară menționarea bunurilor livrate sau a serviciilor prestate, fiind suficientă mențiunea «conform bon fiscal nr./data».

(3) Potrivit prevederilor art. 155 alin. (5) lit. b) și c) din Codul fiscal:

a) dacă factura este emisă înainte de data livrării/prestării sau înainte de data încasării unui avans, pe factură se va menționa numai data emiterii facturii;

b) în cazul în care factura este emisă în data în care a avut loc livrarea/prestarea sau încasarea unui avans, pe factură se va menționa numai data emiterii facturii, care este aceeași cu data livrării/prestării sau încasării unui avans;

c) în cazul în care factura este emisă ulterior datei livrării/prestării sau a încasării unui avans, pe factură se va menționa atât data emiterii facturii, cât și data livrării/prestării sau a încasării unui avans;

(4) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. f) din Codul fiscal referitoare la adresa furnizorului/prestatorului vor cuprinde cel puțin următoarele informații: localitatea, strada și numărul. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului activității economice a persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar prin care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile. În cazul furnizorilor/prestatorilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise se va înscrie adresa sediului fix din România care a realizat livrarea de bunuri și/sau prestarea de servicii. Persoanele impozabile care au sediul activității economice în România și au sedii fixe în alte state de la care livrează bunuri sau prestează servicii vor înscrie pe facturi adresa sediului fix prin care au fost realizate aceste operațiuni.

(5) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. d) din Codul fiscal referitoare la adresa beneficiarului vor cuprinde cel puțin

următoarele informații: localitatea, strada și numărul. În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în România, care au sedii secundare fără personalitate juridică pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa persoanei juridice și, opțional, se poate înscrie și adresa sediului secundar către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile. În cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe pe teritoriul României, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa sediului fix din România către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile. De asemenea, în cazul beneficiarilor cu sediul activității economice în afara României, care au sedii fixe în alt stat decât cel în care își au stabilit sediul activității economice, pe facturile emise de furnizori/prestatori stabiliți în România se va înscrie adresa sediului fix din România către care au fost livrate bunurile și/sau au fost prestate serviciile.

(6) Prevederile art. 155 alin. (5) lit. n) din Codul fiscal cu privire la alte facturi sau documente emise anterior, atunci când se emit facturi de avans sau facturi parțiale pentru aceeași operațiune, se aplică atunci când se efectuează regularizările prevăzute la pct. 69 alin. (3).

(7) În sensul art. 155 alin. (8) lit. a) din Codul fiscal, factura centralizatoare se poate întocmi dacă se îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) să se refere la livrări de bunuri, inclusiv livrări intracomunitare, și/sau prestări de servicii către același client, pentru care faptul generator al taxei ia naștere într-o perioadă ce nu depășește o lună calendaristică;

b) toate documentele emise la data livrării de bunuri sau prestării de servicii să fie obligatoriu anexate la factura centralizatoare.

(8) În sensul art. 155 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, factura se poate întocmi de către cumpărătorul unui bun sau serviciu în următoarele condiții:

a) părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

b) să existe o procedură scrisă de acceptare a facturii;

c) cumpărătorul să fie stabilit în Comunitate și înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal;

d) atât furnizorul/prestatorul, în cazul în care este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal, cât și cumpărătorul să notifice prin scrisoare recomandată organului fiscal competent aplicarea acestei proceduri de facturare, cu cel puțin o lună calendaristică înainte de a o iniția, și să anexeze la notificare acordul și procedura de acceptare prevăzute la lit. a) și, respectiv, b);

e) factura să fie emisă în numele și în contul furnizorului/prestatorului de către cumpărător și trimisă furnizorului/prestatorului;

f) factura să cuprindă elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal;

g) factura să fie înregistrată într-un jurnal special de vânzări de către furnizor/prestator, dacă este înregistrat în România conform art. 153 din Codul fiscal.

73. (1) În sensul art. 155 alin. (8) lit. c) din Codul fiscal, se pot transmite facturi prin mijloace electronice în următoarele condiții:

a) pentru operațiuni efectuate în România, inclusiv pentru livrări intracomunitare:

1. părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

2. să se garanteze autenticitatea sursei și integritatea conținutului facturii prin:

(i) semnătură electronică, conform prevederilor Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică;

(ii) schimbul electronic de date EDI definit la art. 2 din Recomandările Comisiei 1994/820/EC din

19 octombrie 1994 referitor la aspectele legale ale schimbului electronic de date;

(iii) alte modalități de garantare a autenticității sursei și integrității conținutului facturii decât cele prevăzute la lit. (i) și (ii), situație în care persoana care transmite facturi prin mijloace electronice va trebui să solicite confirmarea Direcției generale a tehnologiei informației din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală că sunt îndeplinite condițiile și modalitățile de garantare a autenticității sursei și integrității conținutului facturii;

3. să existe un document centralizator pe suport hârtie, cu evidența tuturor facturilor transmise prin schimbul electronic de date EDI într-o lună calendaristică de o persoană impozabilă înregistrată conform art. 153 din Codul fiscal sau a tuturor facturilor astfel primite într-o lună calendaristică de orice persoană obligată la plata taxei, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu este înregistrat conform art. 153 din Codul fiscal;

b) pentru achizițiile intracomunitare efectuate în România:

1. părțile să încheie un acord prin care să se prevadă această procedură de facturare;

2. să existe un document pe suport hârtie cu evidența tuturor facturilor primite prin schimbul electronic de date EDI într-o lună calendaristică de orice persoană impozabilă sau persoană juridică neimpozabilă înregistrată conform art. 153¹ din Codul fiscal;

(2) În sensul alin. (1) lit. b) condițiile pentru facturarea prin mijloace electronice sunt stabilite de țara în care au loc livrările intracomunitare.”

56. La punctul 75, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Factura de executare silită emisă de organul de executare silită va conține, pe lângă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, numele și datele de identificare ale organului de executare silită prin care se realizează livrarea bunurilor.”

57. La punctul 78, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În vederea emiterii de facturi simplificate, persoanele impozabile interesate trebuie să depună o solicitare la Direcția de legislație în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care trebuie să conțină modelul facturii simplificate propuse, motivația solicitării unui model simplificat de factură și, după caz, instrucțiuni de completare. Din motivația prezentată trebuie să rezulte cu certitudine motivele obiective pentru care nu este posibilă emiteria facturilor care conțin toate elementele prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal. Direcția de legislație în domeniul TVA va analiza dacă modelul propus respectă condițiile minimale prevăzute lege și dacă există motive obiective pentru care se solicită un model simplificat de factură. Dacă nu sunt îndeplinite condițiile minimale prevăzute de lege și/sau se constată că nu există motive obiective pentru solicitare, aceste informații se comunică solicitantului. Solicitățile avizate favorabil de Direcția de legislație în domeniul TVA se transmit în vederea consultării Comitetului TVA, conform prevederilor Directivei 112. Facturile simplificate se pot emite numai după consultarea Comitetului TVA și după transmiterea unui răspuns pozitiv către solicitanți.”

58. Punctul 79 se modifică și va avea următorul cuprins:

„79. (1) În sensul art. 156 alin. (4) din Codul fiscal, fiecare persoană impozabilă va ține următoarele evidențe și documente:

a) evidențe contabile ale activității sale economice;

b) al doilea exemplar al facturilor sau altor documente emise de aceasta și legate de activitatea sa economică, conform prevederilor pct. 76;

c) facturile sau alte documente primite și legate de activitatea sa economică;

d) documentele vamale și, după caz, cele privind accizele legate de importul, exportul, livrarea intracomunitară și achiziția intracomunitară de bunuri realizate de respectiva persoană;

e) facturile și alte documente emise sau primite de respectiva persoană pentru majorarea sau reducerea contravalorii livrărilor de bunuri, prestărilor de servicii, achizițiilor intracomunitare sau importurilor;

f) un registru al nontransferurilor de bunuri transportate de persoana impozabilă sau de altă persoană în contul acesteia în afara României, dar în interiorul Comunității pentru operațiunile prevăzute la art. 128 alin. (12) lit. f)—h) din Codul fiscal, precum și pentru alte situații în care se aplică măsuri de simplificare aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice. Registrul nontransferurilor va cuprinde: denumirea și adresa primitorului, un număr de ordine, data transportului bunurilor, descrierea bunurilor transportate, cantitatea bunurilor transportate, valoarea bunurilor transportate, data transportului bunurilor care se întorc după prelucrare sau expertiză, descrierea bunurilor returnate, cantitatea bunurilor returnate, descrierea bunurilor care nu sunt returnate, cantitatea acestora și o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu aceste operațiuni, după caz, precum și data emiterii acestor documente. Nu trebuie completat acest registru pentru următoarele bunuri:

1. mijloacele de transport înmatriculate în România;
2. paleți, containere și alte ambalaje care circulă fără facturare;
3. bunurile necesare desfășurării activității de presă, radiodifuziune și televiziune;
4. bunurile necesare exercitării unei profesii sau meserii dacă:

— prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depășește nivelul de 1.250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru și cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 7 zile în afara României; sau

— prețul sau valoarea normală pe fiecare bun nu depășește nivelul de 250 de euro la cursul de schimb din data la care bunul este transportat ori expediat în alt stat membru și cu condiția ca bunul să nu fie utilizat mai mult de 24 de luni în afara României;

5. computerele portabile și alt material profesional similar care este transportat în afara României în cadrul unei deplasări de afaceri de către personalul unei entități economice sau de către o persoană fizică autorizată;

g) un registru pentru bunurile mobile corporale primite care au fost transportate din alt stat membru al Comunității în România sau care au fost importate în România ori achiziționate din România de o persoană impozabilă nestabilă în România și care sunt date unei persoane impozabile în România în scopul expertizării sau pentru lucrări efectuate asupra acestor bunuri în România, cu excepția situațiilor în care prin ordin al ministrului finanțelor publice nu se impune o asemenea obligație. Registrul bunurilor primite nu trebuie ținut în cazul bunurilor care sunt plasate în regimul vamal de perfecționare activă. Acest registru va cuprinde:

1. denumirea și adresa expeditorului;
2. un număr de ordine;
3. data primirii bunurilor;
4. descrierea bunurilor primite;
5. cantitatea bunurilor primite;
6. data transportului bunurilor transmise clientului după expertizare sau prelucrare;
7. cantitatea și descrierea bunurilor care sunt returnate clientului după expertizare sau prelucrare;

8. cantitatea și descrierea bunurilor care nu sunt returnate clientului;

9. o mențiune referitoare la documentele emise în legătură cu serviciile prestate, precum și data emiterii acestor documente.

(2) Jurnalele pentru vânzări și pentru cumpărări, registrele, evidențele și alte documente similare ale activității economice a fiecărei persoane impozabile se vor întocmi astfel încât să permită stabilirea următoarelor elemente:

a) valoarea totală, fără taxă, a tuturor livrărilor de bunuri și/sau prestărilor de servicii efectuate de această persoană în fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. livrările intracomunitare de bunuri scutite;
2. livrări/prestări scutite de taxă sau pentru care locul livrării/prestării este în afara României;
3. livrările de bunuri și/sau prestările de servicii taxabile și cărora li se aplică cote diferite de taxă;
4. prestările de servicii efectuate conform art. 133 alin. (2) din Codul fiscal către beneficiari persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite prestări de servicii intracomunitare, pentru care locul este în afara României.

b) valoarea totală, fără taxă, a tuturor achizițiilor pentru fiecare perioadă fiscală, evidențiată distinct pentru:

1. achiziții intracomunitare de bunuri;
2. achiziții de bunuri/servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (3)—(6) din Codul fiscal;
3. achiziții de bunuri, inclusiv provenite din import, și de servicii, taxabile, cărora li se aplică cote diferite de taxă;
4. achiziții de servicii pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei în condițiile art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, care sunt prestate de către persoane impozabile stabilite în Comunitate, denumite achiziții intracomunitare de servicii.

c) taxa colectată de respectiva persoană pentru fiecare perioadă fiscală;

d) taxa totală deductibilă și taxa dedusă pentru fiecare perioadă fiscală;

e) calculul taxei deduse provizoriu pentru fiecare perioadă fiscală, al taxei deduse efectiv pentru fiecare an calendaristic și al ajustărilor efectuate, atunci când dreptul de deducere se exercită pe bază de pro rata, evidențiat distinct:

1. taxa dedusă conform art. 147 alin. (3) din Codul fiscal;
2. taxa nededusă conform art. 147 alin. (4) din Codul fiscal;
3. taxa dedusă pe bază de pro rata conform art. 147 alin. (5) din Codul fiscal.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) nu sunt formulare tipizate stabilite de Ministerul Finanțelor Publice. Fiecare persoană impozabilă poate să își stabilească modelul documentelor pe baza cărora determină taxa colectată și taxa deductibilă conform specificului propriu de activitate, dar acestea trebuie să conțină informațiile minimale stabilite la alin. (2) și să asigure întocmirea decontului de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal.”

59. După punctul 79 se introduce un nou punct, punctul 79¹, cu următorul cuprins:

„79¹. (1) În cazul asocierilor în participațiune sau al altor asocieri tratate drept asocieri în participațiune conform art. 127 alin. (10) din Codul fiscal, denumite în continuare asocieri, drepturile și obligațiile legale privind taxa pe valoarea adăugată prevăzute de titlul VI al Codului fiscal revin asociatului desemnat în acest scop potrivit contractului încheiat între părți, care contabilizează veniturile și cheltuielile, denumit în continuare asociatul administrator. Prin drepturi și obligații legale se înțelege, printre altele, dreptul de a exercita deducerea taxei pentru achiziții conform prevederilor art. 145—147¹ din Codul fiscal, obligația de a emite facturi către beneficiar și de a colecta

taxa în cazul operațiunilor taxabile, dreptul/obligația de ajustare a taxei conform art. 148, 149 sau 161 din Codul fiscal.

(2) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi fără plată, ca aport la asociere în limita cotei de participare stabilite prin contract, nu constituie prestare de servicii/livrare de bunuri cu plată în sensul art. 129, respectiv 128 din Codul fiscal. Asociații care au pus la dispoziția asocierii bunurile și serviciile menționate în teza anterioară, ca aport la asociere, își păstrează dreptul de deducere și nu vor efectua ajustări pe perioada funcționării asocierii, cu condiția ca asociatul administrator să ajusteze taxa aferentă în conformitate cu prevederile alin. (5). În cazul bunurilor de capital se va face o mențiune referitoare la perioada în care bunurile au fost puse la dispoziția asocierii, perioadă în care membrii asociați nu fac ajustări.

(3) Bunurile/serviciile care sunt puse la dispoziția asocierii de către membrii săi, altele decât cele prevăzute la alin. (2), reprezintă livrare de bunuri sau prestare de servicii cu plată în sensul art. 128, respectiv 129 din Codul fiscal.

(4) Asociatul administrator efectuează achizițiile asocierii pe numele său și emite facturi în nume propriu către terți pentru livrările de bunuri și prestările de servicii realizate de asociere, urmând ca veniturile și cheltuielile să fie atribuite fiecărui asociat corespunzător cotei de participare în asociere.

(5) Asociatul administrator are dreptul/obligația de ajustare a taxei pentru bunuri/servicii conform art. 148, 149 sau 161 din Codul fiscal, pe perioada de existență a asocierii, astfel:

a) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator, după constituirea asocierii, care sunt destinate utilizării în scopul pentru care a fost constituită asocierea;

b) pentru bunurile/serviciile achiziționate de asociatul administrator înainte de constituirea asocierii și care ulterior sunt alocate pentru realizarea scopului pentru care a fost constituită asocierea;

c) pentru bunurile/serviciile pe care membrii asociați le aduc ca aport la asociere, conform prevederilor alin. (2).

(6) În situațiile prevăzute la alin. (5) lit. a) și b), asociatul administrator va aplica regulile privind ajustarea taxei din perspectiva persoanei care deține aceste bunuri/servicii. În situația prevăzută la alin. (5) lit. c), momentul de referință pentru determinarea datei de la care începe ajustarea taxei, în cazul bunurilor de capital, este data obținerii bunului de către asociatul care le-a pus la dispoziția asocierii. Membrii asocierii, cărora le aparțin bunurile, trebuie să transmită asociatului administrator o copie de pe registrul bunurilor de capital, dacă acestea sunt obținute după data aderării. Asociatul administrator va păstra copia de pe registrul bunurilor de capital pe perioada prevăzută la art. 149 alin. (6) din Codul fiscal și va menționa ajustările pe care le-a efectuat în perioada de existență a asocierii. Atunci când asocierea își încetează existența sau unul ori mai mulți asociați se retrag din asociere, asociatul administrator are dreptul/obligația să ajusteze taxa aferentă bunurilor/serviciilor prevăzute la alin. (5) lit. c) pentru perioada rămasă din perioada de ajustare, pentru bunurile/serviciile care sunt restituite membrului asocierii căruia i-au aparținut. Se consideră, din perspectiva asociatului administrator, că bunurile/serviciile restituite membrului asociat căruia îi aparțin sunt alocate unei activități cu drept de deducere, pentru a permite continuarea ajustării de către acesta din urmă în funcție de activitățile pe care le va realiza după încetarea existenței asocierii.

(7) Alocarea cheltuielilor și veniturilor asocierii de către asociatul administrator către membrii asociați nu constituie operațiune impozabilă în sensul art. 126 alin. (1) din Codul fiscal, dacă alocarea se face proporțional cu cota de participare a fiecărui membru al asocierii, astfel cum este stabilită în contractul de asociere.

(8) În cazul în care scopul asocierii este acela de a atinge obiective comune, dar membrii asociați acționează în nume propriu față de terți, fiecare persoană va fi tratată drept o persoană impozabilă separată în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (9) din Codul fiscal și tranzacțiile respective se impozitează distinct în conformitate cu regulile stabilite la titlul VI din Codul fiscal. În această situație nu se aplică prevederile alin. (1)—(7).”

60. Punctul 80 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Perioada fiscală

Art. 156¹. — (1) Perioada fiscală este luna calendaristică.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), perioada fiscală este trimestrul calendaristic pentru persoana impozabilă care în cursul anului calendaristic precedent a realizat o cifră de afaceri din operațiuni taxabile și/sau scutite cu drept de deducere și/sau neimpozabile în România conform art. 132 și 133, dar care dau drept de deducere conform art. 145 alin. (2) lit. b), care nu a depășit plafonul de 100.000 euro al cărui echivalent în lei se calculează conform normelor, cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(3) Persoana impozabilă care se înregistrează în cursul anului trebuie să declare, cu ocazia înregistrării conform art. 153, cifra de afaceri pe care preconizează să o realizeze în perioada rămasă până la sfârșitul anului calendaristic. Dacă cifra de afaceri estimată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), recalculat corespunzător numărului de luni rămase până la sfârșitul anului calendaristic, persoana impozabilă va depune deconturi trimestriale în anul înregistrării.

(4) Întreprinderile mici care se înregistrează în scopuri de TVA, conform art. 153, în cursul anului, trebuie să declare cu ocazia înregistrării cifra de afaceri obținută, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg. Dacă această cifră de afaceri recalculată depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul respectiv perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri recalculată nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală, cu excepția situației în care a efectuat în cursul anului calendaristic respectiv una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri înainte de înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Dacă cifra de afaceri efectiv obținută în anul înregistrării, recalculată în baza activității corespunzătoare unui an calendaristic întreg, depășește plafonul prevăzut la alin. (2), în anul următor perioada fiscală va fi luna calendaristică, conform alin. (1). Dacă această cifră de afaceri efectivă nu depășește plafonul prevăzut la alin. (2), persoana impozabilă va utiliza trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală cu excepția situației în care persoana impozabilă a efectuat în cursul anului calendaristic precedent una sau mai multe achiziții intracomunitare de bunuri.

(6) Persoana impozabilă care, potrivit alin. (2) și (5), are obligația depunerii deconturilor trimestriale trebuie să depună la organele fiscale competente, până la data de 25 ianuarie inclusiv, o declarație de mențiuni în care să înscrie cifra de afaceri din anul precedent, obținută sau, după caz, recalculată și o mențiune referitoare la faptul că nu a efectuat achiziții intracomunitare de bunuri în anul precedent.

(6¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2)—(6), pentru persoana impozabilă care utilizează trimestrul calendaristic ca perioadă fiscală și care efectuează o achiziție intracomunitară taxabilă în România, perioada fiscală devine luna calendaristică începând cu:

a) prima lună a unui trimestru calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare intervine în această primă lună a respectivului trimestru;

b) a treia lună a trimestrului calendaristic, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare intervine în a doua lună a respectivului trimestru. Primele două luni ale trimestrului respectiv vor constitui o perioadă fiscală distinctă, pentru care persoana impozabilă va avea obligația depunerii unui decont de taxă conform art. 156² alin. (1);

c) prima lună a trimestrului calendaristic următor, dacă exigibilitatea taxei aferente achiziției intracomunitare intervine în a treia lună a unui trimestru calendaristic.

(6²) Persoana impozabilă care potrivit alin. (6¹) este obligată să își schimbe perioada fiscală trebuie să depună o declarație de mențiuni la organul fiscal competent, în termen de maximum 5 zile lucrătoare de la finele lunii în care intervine exigibilitatea achiziției intracomunitare care generează această obligație, și va utiliza ca perioadă fiscală luna calendaristică pentru anul curent și pentru anul următor. Dacă în cursul anului următor nu efectuează nicio achiziție intracomunitară de bunuri, persoana respectivă va reveni conform alin. (1) la trimestrul calendaristic drept perioadă fiscală. În acest sens va trebui să depună declarația de mențiuni prevăzută la alin. (6).

(7) Prin norme se stabilesc situațiile și condițiile în care se poate folosi o altă perioadă fiscală decât luna sau trimestrul calendaristic, cu condiția ca această perioadă să nu depășească un an calendaristic.

Norme metodologice:

80. (1) În sensul art. 156¹ alin. (1) din Codul fiscal, în orice situație, echivalentul în lei al plafonului de 100.000 de euro se determină pe baza cursului de schimb comunicat de Banca Națională a României valabil pentru data de 31 decembrie a anului precedent, inclusiv pentru persoanele impozabile care solicită înregistrarea în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal în cursul anului. La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 156¹ alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal.

(2) În sensul art. 156¹ alin. (7) din Codul fiscal, organele fiscale competente pot aproba, la solicitarea justificată a persoanei impozabile, o altă perioadă fiscală, respectiv:

a) semestrul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 3 luni calendaristice dintr-un semestru;

b) anul calendaristic, dacă persoana impozabilă efectuează operațiuni impozabile numai pe maximum 6 luni calendaristice dintr-o perioadă de un an calendaristic.

(3) Solicitarea prevăzută la alin. (2) se va transmite autorităților fiscale competente până la data de 25 februarie a anului în care se exercită opțiunea și va fi valabilă pe durata păstrării condițiilor prevăzute la alin. (2).

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2), pentru Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pentru unitățile cu personalitate juridică din subordinea acesteia, perioada fiscală este anul calendaristic."

61. După punctul 80 se introduc două noi puncte, punctele 80¹ și 80², cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Decontul special de taxă și alte declarații

Art. 156³. — (1) Decontul special de taxă se depune la organele fiscale competente de către persoanele care nu

sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, astfel:

a) pentru achiziții intracomunitare de bunuri taxabile, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), de către persoanele impozabile înregistrate conform art. 153¹;

b) pentru achiziții intracomunitare de mijloace de transport noi, de către orice persoană, indiferent dacă este sau nu înregistrată conform art. 153¹;

c) pentru achiziții intracomunitare de produse accizabile, de către persoanele impozabile și persoanele juridice neimpozabile, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹;

d) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei, conform art. 150 alin. (2)—(4) și (6);

e) pentru operațiunile și de către persoanele obligate la plata taxei conform art. 150 alin. (5), cu excepția situației în care are loc un import de bunuri sau o achiziție intracomunitară de bunuri.

(2) Decontul special de taxă trebuie întocmit potrivit modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și se depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea operațiunilor menționate la alin. (1). Decontul special de taxă trebuie depus numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei. Prin excepție, persoanele care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu înregistrate conform art. 153¹, sunt obligate să depună decontul special de taxă pentru achizițiile intracomunitare de mijloace de transport noi, înainte de înmatricularea acestora în România, dar nu mai târziu de data de 25 a lunii următoare celei în care ia naștere exigibilitatea taxei aferente respectivei achiziții intracomunitare.

(3) În aplicarea alin. (2), organele fiscale competente în administrarea persoanelor prevăzute la alin. (1) lit. b), respectiv a persoanelor care nu sunt înregistrate și care nu trebuie să se înregistreze conform art. 153, indiferent dacă sunt sau nu sunt înregistrate conform art. 153¹, vor elibera, în scopul înmatriculării mijlocului de transport nou, un certificat care să ateste plata taxei, al cărui model și conținut va fi stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală. În cazul achizițiilor intracomunitare de mijloace de transport care nu sunt noi în sensul art. 125¹ alin. (3), efectuate de persoanele prevăzute la alin. (1) lit. b), în vederea înmatriculării, organele fiscale competente vor elibera un certificat din care să rezulte că nu se datorează taxa în România.

(4) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152 alin. (2), realizată la finele unui an calendaristic, este inferioară sumei de 10.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale de care aparțin, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, precum și suma taxei aferente;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, precum și suma taxei aferente.

(5) Persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, a căror cifră de afaceri, astfel cum este prevăzută la art. 152, dar excluzând veniturile obținute din vânzarea de bilete de transport internațional rutier de persoane, realizată la finele unui an calendaristic, este între

10.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului, și 35.000 euro, calculată la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României la data aderării, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, următoarele informații:

a) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;

b) suma totală a livrărilor de bunuri și a prestațiilor de servicii către persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;

c) suma totală și taxa aferentă achizițiilor de la persoane înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153;

d) suma totală a achizițiilor de la persoane care nu sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

(6) Persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care prestează servicii de transport internațional, trebuie să comunice printr-o notificare scrisă organelor fiscale competente, până la data de 25 februarie inclusiv a anului următor, suma totală a veniturilor obținute din vânzarea de bilete pentru transportul rutier internațional de persoane cu locul de plecare din România.

(7) Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate eliberată de alt stat membru sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să depună la organele vamale o declarație de import pentru TVA și accize la data la care intervine exigibilitatea taxei conform prevederilor art. 136.

Norme metodologice:

80¹. În sensul art. 156³ alin. (4) și (5), prin cursul de schimb valutar din ultima zi lucrătoare a anului se înțelege cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României în ziua anterioară și care este valabil pentru ultima zi lucrătoare a anului.

Codul fiscal:

Declarația recapitulativă

Art. 156⁴. — (1) Orice persoană impozabilă înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 sau art. 153¹ trebuie să întocmească și să depună la organele fiscale competente, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare unei luni calendaristice, o declarație recapitulativă în care menționează:

a) livrările intracomunitare scutite de taxă în condițiile prevăzute la art. 143 alin. (2) lit. a) și d), pentru care exigibilitatea taxei a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

b) livrările de bunuri efectuate în cadrul unei operațiuni triunghiulare prevăzute la art. 132¹ alin. (5) efectuate în statul membru de sosire a bunurilor și care se declară drept livrări intracomunitare cu cod T, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

c) prestațiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

d) achizițiile intracomunitare de bunuri taxabile, pentru care exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă;

e) achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), efectuate de persoane impozabile din România care au obligația plății taxei conform art. 150 alin. (2), pentru care

exigibilitatea de taxă a luat naștere în luna calendaristică respectivă, de la persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate.

(2) Declarația recapitulativă se întocmește conform modelului stabilit prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru fiecare lună calendaristică în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru astfel de operațiuni.

(3) Declarația recapitulativă cuprinde următoarele informații:

a) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din România, pe baza căruia respectiva persoană a efectuat livrări intracomunitare de bunuri în condițiile menționate la art. 143 alin. (2) lit. a), a prestat servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, a efectuat achiziții intracomunitare taxabile de bunuri din alt stat membru sau a achiziționat serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

b) codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei care achiziționează bunurile sau primește serviciile în alt stat membru decât România, pe baza căruia furnizorul sau prestatorul din România i-a efectuat o livrare intracomunitară scutită de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) sau prestațiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

c) codul de identificare în scopuri de TVA din alt stat membru atribuit furnizorului/prestatorului care efectuează o livrare intracomunitară/o prestare de servicii în condițiile stabilite la art. 133 alin. (2) sau, după caz, doar codul statului membru din care are loc livrarea intracomunitară sau prestarea de servicii, în cazul în care furnizorul/prestatorul nu și-a îndeplinit obligația de înregistrare în scopuri de TVA în statul respectiv, pentru persoanele din România care realizează achiziții intracomunitare taxabile sau achiziționează serviciile prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA;

d) codul de identificare în scopuri de TVA din România al persoanei impozabile care efectuează un transfer în alt stat membru și pe baza căruia a efectuat acest transfer, în conformitate cu art. 143 alin. (2) lit. d), precum și codul de identificare în scopuri de TVA al persoanei impozabile din statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

e) codul de identificare în scopuri de TVA din statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor al persoanei impozabile care efectuează în România o achiziție intracomunitară taxabilă conform art. 130¹ alin. (2) lit. a) sau, după caz, doar codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru, precum și codul de identificare în scopuri de TVA din România al acestei persoane;

f) pentru livrările intracomunitare de bunuri scutite de TVA conform art. 143 alin. (2) lit. a) și pentru prestațiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA în statul membru în care acestea sunt impozabile, valoarea totală a livrărilor/prestațiilor pe fiecare client în parte;

g) pentru livrările intracomunitare de bunuri ce constau în transferuri scutite conform art. 143 alin. (2) lit. d), valoarea totală a livrărilor, determinată în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile

de statul membru în care s-a încheiat expedierea sau transportul bunurilor;

h) pentru achizițiile intracomunitare taxabile, valoarea totală pe fiecare furnizor în parte;

i) pentru achizițiile intracomunitare asimilate care urmează unui transfer din alt stat membru, valoarea totală a acestora stabilită în conformitate cu prevederile art. 137 alin. (1) lit. c), pe fiecare cod de identificare în scopuri de TVA atribuit persoanei impozabile de statul membru în care a început expedierea sau transportul bunurilor sau, după caz, pe codul statului membru respectiv, în cazul în care persoana impozabilă nu este identificată în scopuri de TVA în acel stat membru;

j) pentru achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2), altele decât cele scutite de TVA, valoarea totală a acestora pe fiecare prestator în parte;

k) valoarea ajustărilor de TVA efectuate în conformitate cu prevederile art. 138 și art. 138¹. Acestea se declară pentru luna calendaristică în cursul căreia regularizarea a fost comunicată clientului.

(4) Declarațiile recapitulative se depun numai pentru perioadele în care ia naștere exigibilitatea taxei pentru operațiunile menționate la alin. (1).

Norme metodologice:

80². (1) În sensul art. 156⁴ alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, în cazul prestărilor de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal efectuate în beneficiul unor persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, prestatorul va raporta în declarația recapitulativă numai serviciile care nu beneficiază de scutire de taxă în statul membru în care acestea sunt impozabile. În acest scop, se va considera că operațiunea este scutită de taxă în statul membru în care este impozabilă dacă respectiva operațiune ar fi scutită de taxă în România. În situația în care în România nu este aplicabilă o scutire de taxă, prestatorul este exonerat de obligația de a declara în declarația recapitulativă respectivul serviciu, dacă primește o confirmare oficială din partea autorității fiscale din statul membru în care operațiunea este impozabilă, din care să rezulte că în statul membru respectiv se aplică o scutire de taxă.

(2) În sensul art. 156⁴ alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, beneficiarii persoane impozabile din România au obligația de a declara în declarația recapitulativă achizițiile de servicii prevăzute la art. 133 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de persoane impozabile nestabilite în România, dar stabilite în Comunitate, atunci când au obligația plății taxei pentru respectivele servicii conform art. 150 alin. (2) din Codul fiscal, respectiv atunci când nu se aplică nicio scutire de taxă pentru serviciul respectiv."

62. Punctul 81 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Plata taxei la buget

Art. 157. — (1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 156² și 156³.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 153 va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—147¹, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile art. 150 alin. (2)—(6).

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație

unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), până la data de 31 decembrie 2012 inclusiv, nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. De la data de 1 ianuarie 2013, prin excepție de la prevederile alin. (3), nu se face plata efectivă la organele vamale de către persoanele impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153.

(5) Persoanele impozabile prevăzute la alin. (4) evidențiază taxa aferentă bunurilor importate în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—147¹.

(6) În cazul în care persoana impozabilă nu este stabilită în România și este scutită, în condițiile art. 154 alin. (4), de la înregistrare, conform art. 153, organele fiscale competente trebuie să emită o decizie în care să precizeze modalitatea de plată a taxei pentru livrările de bunuri și/sau prestările de servicii realizate ocazional, pentru care persoana impozabilă este obligată la plata taxei.

(7) Pentru importul de bunuri scutit de taxă în condițiile prevăzute la art. 142 alin. (1) lit. l), organele vamale pot solicita constituirea de garanții privind taxa pe valoarea adăugată. Garanția privind taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri se constituie și se eliberează în conformitate cu condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice:

81. (1) În scopul aplicării prevederilor art. 157 alin. (4) din Codul fiscal, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor impozabile înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Începând cu data de 1 ianuarie 2013, organele vamale nu vor solicita plata taxei pe valoarea adăugată pentru importuri de bunuri persoanelor care fac dovada că sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal. Nu se aplică aceste prevederi în cazul persoanelor care sunt înregistrate în scopuri de TVA pentru achiziții intracomunitare conform art. 153¹ din Codul fiscal, care fac plata taxei în conformitate cu prevederile art. 157 alin. (3) din Codul fiscal.

(3) În cursul perioadei fiscale, importatorii înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, care au obținut certificat de amânare de la plată, în condițiile stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice, reflectă taxa pe valoarea adăugată aferentă acestor importuri în jurnalele pentru cumpărări pe baza declarației vamale de import sau, după caz, a documentului pentru regularizarea situației emis de autoritatea vamală. Contabil, taxa aferentă importului se înregistrează concomitent atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. În decontul de taxă pe valoarea adăugată, taxa se evidențiază atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile prevăzute la art. 145, 146, 147 și 147¹ din Codul fiscal."

63. Punctul 81¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Corectarea documentelor

Art. 159. — (1) Corectarea informațiilor înscrise în facturi sau în alte documente care țin loc de factură se efectuează astfel:

a) în cazul în care documentul nu a fost transmis către beneficiar, acesta se anulează și se emite un nou document;

b) în cazul în care documentul a fost transmis beneficiarului, fie se emite un nou document care trebuie să cuprindă, pe de o parte, informațiile din documentul inițial, numărul și data documentului corectat, valorile cu semnul minus, iar pe de altă parte, informațiile și valorile corecte, fie se emite un nou document conținând informațiile și valorile corecte și concomitent se emite un document cu valorile cu semnul minus în care se înscriu numărul și data documentului corectat.

(2) În situațiile prevăzute la art. 138 furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită facturi sau alte documente, cu valorile înscrise cu semnul minus, când baza de impozitare se reduce sau, după caz, fără semnul minus, dacă baza de impozitare se majorează, care vor fi transmise și beneficiarului, cu excepția situației prevăzute la art. 138 lit. d).

(3) Persoanele impozabile care au fost supuse unui control fiscal și au fost constatate și stabilite erori în ce privește stabilirea corectă a taxei colectate, fiind obligate la plata acestor sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, pot emite facturi de corecție conform alin. (1) lit. b) către beneficiari. Pe facturile emise se va face mențiunea că sunt emise după control și vor fi înscrise într-o rubrică separată în decontul de taxă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—147¹.

Norme metodologice:

81¹. (1) În sensul prevederilor art. 159 alin. (1) din Codul fiscal, documentul care ține loc de factură este documentul emis pentru o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, în conformitate cu obligațiile impuse de un acord sau tratat la care România este parte, care conține cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal.

(2) În situația în care o persoană impozabilă a emis facturi aplicând regimul de taxare și ulterior intră în posesia documentelor justificative care îi dau dreptul la aplicarea unei scutiri de taxa pe valoarea adăugată prevăzute la art. 143, 144 sau 144¹ din Codul fiscal, aceasta poate corecta facturile emise, conform art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal, aplicând regimul de scutire corespunzător operațiunilor realizate.

(3) Organele de inspecție fiscală vor permite deducerea taxei pe valoarea adăugată în cazul în care documentele controlate aferente achizițiilor nu conțin toate informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal sau/și acestea sunt incorecte, dacă pe perioada desfășurării inspecției fiscale la beneficiar documentele respective vor fi corectate de furnizor/prestator în conformitate cu art. 159 din Codul fiscal. Furnizorul/prestatorul are dreptul să aplice prevederile art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal pentru a corecta anumite informații din factură care sunt obligatorii conform art. 155 alin. (5) din Codul fiscal, care au fost omise sau înscrise eronat, dar care nu sunt de natură să modifice baza de impozitare și/sau taxa aferentă operațiunilor, sau nu modifică regimul fiscal al operațiunii facturate inițial, chiar dacă au fost supuși unei inspecții fiscale — această factură va fi atașată facturii inițiale, fără să genereze înregistrări în decontul de taxă al perioadei fiscale în care se operează corecția, nici la furnizor/prestator, nici la beneficiar.

(4) Furnizorii/prestatorii care emit facturi de corecție după inspecția fiscală, în conformitate cu prevederile art. 159 alin. (3) din Codul fiscal, vor înscrie aceste facturi în jurnalul pentru vânzări într-o rubrică separată care vor fi preluate de asemenea într-o rubrică separată din decontul de taxă, fără a avea obligația să colecteze taxa pe valoarea adăugată înscrise în respectivele facturi. Pentru a evita situațiile de abuz și pentru a permite identificarea situațiilor în care se emit facturi după inspecția fiscală, în cuprinsul acestor facturi furnizorii/prestatorii vor menționa că sunt emise după inspecția fiscală. Beneficiarii vor avea dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată înscrise în aceste facturi în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—147¹ din Codul fiscal, taxa fiind înscrise în rubricile din decontul de taxă aferente achizițiilor de bunuri și servicii. Emiterea facturilor de corecție nu poate depăși perioada prevăzută la art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal.

(5) Prevederile alin. (4) și ale art. 159 alin. (3) din Codul fiscal se aplică și pentru situațiile în care facturile de corecție se referă la perioade fiscale anterioare datei de 1 ianuarie 2010.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) se aplică inclusiv în cazul micilor întreprinderi care nu s-au înregistrat în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal la depășirea plafonului prevăzut de art. 152 din Codul fiscal și organele de inspecție fiscală au stabilit diferențe de taxă colectată de plată conform pct. 62 alin. (2).

(7) Prevederile art. 159 se aplică numai de către persoanele înregistrate în scopuri de TVA în România. În cazul persoanelor care nu sunt înregistrate și nu au obligația înregistrării în scopuri de TVA în România, se aplică prevederile art. 155 alin. (11) din Codul fiscal.”

64. Punctul 82 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Măsuri de simplificare

Art. 160. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 150 alin. (1), în cazul operațiunilor taxabile persoana obligată la plata taxei este beneficiarul pentru operațiunile prevăzute la alin. (2). Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.

(2) Operațiunile pentru care se aplică taxarea inversă sunt:

a) livrarea de deșeuri și materii prime secundare rezultate din valorificarea acestora, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2001 privind gestionarea deșeurilor industriale reciclabile, republicată, cu modificările ulterioare;

b) livrarea de masă lemnoasă și materiale lemnoase, astfel cum sunt definite prin Legea nr. 46/2008 Codul silvic, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Pe facturile emise pentru livrările de bunuri/prestările de servicii prevăzute la alin. (2) furnizorii/prestatorii nu vor înscrie taxa colectată aferentă. Beneficiarii vor determina taxa aferentă, care se va evidenția în decontul prevăzut la art. 156², atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă. Beneficiarii au drept de deducere a taxei în limitele și în condițiile stabilite la art. 145—147¹.

(4) De aplicarea prevederilor prezentului articol sunt responsabili atât furnizorii, cât și beneficiarii. Prin norme se stabilesc responsabilitățile părților implicate în situația în care nu s-a aplicat taxare inversă.

(5) Prevederile prezentului articol se aplică numai pentru livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării.

Norme metodologice:

82. (1) În sensul art. 160 alin. (5) din Codul fiscal, prin livrări de bunuri/prestări de servicii în interiorul țării se înțelege operațiunile realizate numai între persoane care sunt înregistrate în scopuri de TVA conform art. 153, care au locul livrării sau locul prestării în România conform art. 132, respectiv

art. 133, din Codul fiscal, și sunt operațiuni taxabile conform titlului VI din Codul fiscal.

(2) În cazul livrărilor de bunuri prevăzute la art. 160 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv pentru avansurile încasate, furnizorii emit facturi fără taxă și înscriu în aceste facturi o mențiune referitoare la faptul că au aplicat taxarea inversă. Taxa se calculează de către beneficiar și se înscrie în facturi și în jurnalul pentru cumpărări, fiind preluată atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă. Din punct de vedere contabil, beneficiarul va înregistra în cursul perioadei fiscale 4426 = 4427 cu suma taxei aferente.

(3) Înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator. Prevederile acestui alineat sunt valabile pentru orice alte situații în care se aplică taxare inversă.

(4) Persoanele impozabile cu regim mixt care sunt beneficiari ai unor achiziții supuse taxării inverse, conform art. 160 din Codul fiscal, vor deduce taxa în decontul de taxă în limitele și în condițiile stabilite la art. 145, 145¹, 146, 147 și 147¹ din Codul fiscal.

(5) Furnizorii/prestatorii care sunt persoane impozabile cu regim mixt vor lua în calculul pro rata, ca operațiuni taxabile, valoarea livrărilor/prestărilor pentru care au aplicat taxare inversă.

(6) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor din prezentele norme. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere.

(7) Pentru soluționarea situațiilor tranzitorii care pot apărea ca urmare a eliminării sau a includerii unor operațiuni în categoria celor pentru care se aplică taxare inversă în cadrul art. 160 din Codul fiscal, se aplică prevederile art. 134 alin. (6) din Codul fiscal, respectiv se va aplica regimul în vigoare la data exigibilității de taxă. În acest sens se va proceda conform următorului exemplu:

Exemplu: o persoană impozabilă aflată în stare de insolvență a emis facturi parțiale și/sau de avansuri în cursul anului 2009. Faptul generator de taxă are loc după data de 1 ianuarie 2010. La regularizarea facturilor parțiale și/sau de avansuri emise în anul 2009 se va menține regimul aplicat la data exigibilității de taxă, respectiv taxarea inversă, furnizorul/prestatorul fiind obligat la plata taxei conform art. 150 alin. (1) din Codul fiscal numai pentru diferența între valoarea livrării/prestării și sumele facturate în anul 2009."

F. Titlul VII „Accize și alte taxe speciale”

1. Punctul 5² se modifică și va avea următorul cuprins:

„5². (1) În vederea determinării accizei aferentă țigaretelor din categoria de preț cea mai vândută, antrepozitarii autorizați, operatorii înregistrați/destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de astfel de produse sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, situația livrărilor de țigaretare efectuate în luna de raportare. Această situație va cuprinde informații referitoare la cantitățile livrate în luna de raportare, exprimate în 1000 de bucăți țigaretare, aferente fiecărei categorii de preț practicate și valoarea accizei corespunzătoare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Situația prevăzută la alin. (1) se întocmește în 3 exemplare, cu următoarele destinații: primul exemplar rămâne operatorului economic, exemplarul al doilea se transmite

autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre, iar exemplarul al treilea se transmite autorității fiscale centrale — direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.”

2. Punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. (1) Prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pentru țigaretare se stabilesc de antrepozitarul autorizat pentru producție, de antrepozitarul autorizat pentru depozitare pentru țigaretarele achiziționate, cu excepția celor pentru care prețurile se declară de producătorul intern, de operatorul înregistrat/destinatarul înregistrat sau de importatorul de astfel de produse și se notifică la autoritatea fiscală centrală — direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor.

(2) Înregistrarea de către autoritatea fiscală centrală a prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul se face pe baza declarației scrise a antrepozitarului autorizat, a operatorului înregistrat/destinatarului înregistrat sau a importatorului, modelul-tip al acesteia fiind prevăzut în anexa nr. 4.

(3) Declarația se va întocmi în 3 exemplare, care se vor înregistra la autoritatea fiscală centrală — direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor. După înregistrare, un exemplar rămâne la autoritatea fiscală centrală, exemplarul al doilea rămâne la persoana care a întocmit-o, iar exemplarul al treilea se va transmite autorității vamale teritoriale competente cu aprobarea notelor de comandă pentru timbre.

(4) Declarația, care va cuprinde în mod expres data de la care se vor practica prețurile maxime, va fi depusă la autoritatea fiscală centrală cu minimum două zile înainte de data practicării acestor prețuri.

(5) Cu minimum 24 de ore înainte de data efectivă a intrării în vigoare, lista cuprinzând prețurile maxime de vânzare cu amănuntul, cu numărul de înregistrare atribuit de autoritatea fiscală centrală, va fi publicată, prin grija antrepozitarului autorizat, a operatorului înregistrat/destinatarului înregistrat sau a importatorului, în două cotidiane de mare tiraj. Câte un exemplar din cele două cotidiane va fi depus la autoritatea fiscală centrală în ziua publicării.

(6) Ori de câte ori se intenționează modificări ale prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul, antrepozitarul autorizat, operatorul înregistrat/destinatarul înregistrat sau importatorul are obligația să redeclare prețurile pentru toate sortimentele de țigaretare, indiferent dacă modificarea intervine la unul sau la mai multe sortimente. Redecararea se face pe baza aceluiași model de declarație prevăzut la alin. (2) și cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (4) și (5).

(7) După primirea declarațiilor privind prețurile maxime de vânzare cu amănuntul și după publicarea acestora în două cotidiane de mare tiraj, autoritatea fiscală centrală va publica aceste liste pe site-ul propriu.

(8) Antrepozitarul autorizat, operatorul înregistrat/destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat de astfel de produse, care renunță la comercializarea pe piața internă a unui anumit sortiment de țigaretare, are obligația de a comunica acest fapt autorității fiscale centrale și de a înscrie în continuare prețurile aferente acestor sortimente în declarația prețurilor maxime de vânzare cu amănuntul, pe perioada de până la epuizare, dar nu mai puțin de 3 luni.

(9) În situația destinatarului înregistrat care achiziționează doar ocazional țigaretare dintr-un alt stat membru, acesta va urma procedura prevăzută la alin. (1)—(6).

(10) În situațiile în care nu se pot identifica prețurile de vânzare cu amănuntul maxim declarate pentru țigaretarele provenite din confiscări sau pentru cele care nu au fost identificate ca fiind comercializate în regim duty-free, calculul accizelor se face pe baza accizei totale prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal.

(11) Prețul de vânzare al țigaretelor practicat de orice persoană nu poate depăși prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat în vigoare la momentul vânzării.”

3. La punctul 20, după alineatul (14) se introduce un nou alineat, alineatul (14¹), cu următorul cuprins:

„(14¹) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de bioetanol, destinat utilizării în producția de produse energetice, nivelul garanției ce trebuie constituită corespunde unei cote de 0,6% din suma accizelor aferente ieșirilor de astfel de produs din antrepozitul fiscal, estimate la nivelul unui an.”

4. La punctul 24 alineatul (1), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentrație alcoolică de până la 10% în volum inclusiv;”

5. La punctul 26, alineatele (4) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare și a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcă și codul de marcă atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate — după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiuri din fructe, produse intermediare;

c) seria și numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;

e) concentrația alcoolică.

[....]

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor, cutiilor de tetra pak/tetra brik sau a oricărui alt tip de ambalaj individual, astfel încât prin deschiderea acestora să se asigure distrugerea banderolelor. Sunt supuse marcării prin banderole inclusiv ambalajele individuale ce depășesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.”

6. La punctul 26, alineatul (6¹) se abrogă.

7. La punctul 28, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul antrepozitarului autorizat, operatorului înregistrat și al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă — total sau parțial — de autoritatea vamală prevăzută la alin. (1), în funcție de:

a) datele din situația lunară privind evidența achiziționării, utilizării și returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea vamală competentă cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, potrivit alin. (9);

b) livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 6 luni față de data solicitării unei noi note de comandă.

(4) În situația în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesitățile suplimentare.”

8. Punctul 30² se modifică și va avea următorul cuprins:

„30². (1) Operatorul economic — persoană fizică sau juridică autorizată —, în exercitarea activității acestuia, poate achiziționa din alte state membre ale Uniunii Europene produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 207 din Codul fiscal, cu condiția deținerii unei autorizații pentru achiziții intracomunitare de astfel de produse emise de autoritatea vamală teritorială.

(2) Pentru obținerea autorizației prevăzute la alin. (1) operatorul economic trebuie să depună o cerere care să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în anexa nr. 29.

(3) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite operatorului economic solicitant al autorizației orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea operatorului economic;

b) amplasarea locurilor unde se recepționează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;

d) capacitatea operatorului economic de a asigura garanția financiară.

(4) Nu va fi autorizată pentru achiziții intracomunitare persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația fiscală.

(5) Autorizația de operator economic pentru achiziții intracomunitare are valabilitate 3 ani, cu începere de la data de 1 a lunii următoare celei în care operatorul economic face dovada constituirii garanției în cuantum și în forma aprobate de autoritatea vamală teritorială. Orice astfel de operator are obligația de a depune o garanție corespunzătoare unei cote de 3% din suma totală a accizelor aferente produselor achiziționate în anul anterior. În cazul unui nou operator, garanția va reprezenta 3% din accizele estimate, aferente produselor ce urmează a se achiziționa pe parcursul unui an. Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, modul de constituire fiind cel prevăzut la pct. 20.

(6) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, operatorul economic are obligația de a solicita autorității vamale teritoriale emitente a autorizației modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse supuse accizelor, cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale operatorului economic, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării;

c) dacă modificările intervenite se referă la tipul produselor supuse accizelor, cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(7) Operatorul economic nu poate realiza recepția de produse supuse accizelor într-o locație dacă nu face dovada înregistrării acesteia la autoritatea vamală teritorială.

(8) Produsele supuse accizelor primite de către operatorul economic sunt însoțite de documentul comercial care atestă achiziția intracomunitară.

(9) Autorizația poate fi revocată de autoritatea emitentă a acesteia în situația în care operatorul economic săvârșește o infracțiune la reglementările fiscale.

(10) Decizia de revocare se comunică operatorului economic și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința operatorului economic.

(11) În cazuri excepționale când interesele legitime ale operatorului economic impun aceasta, autoritatea vamală emitentă a autorizației poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(12) Operatorul economic nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(13) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de operator economic pentru achiziții intracomunitare suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(14) În cazul în care operatorul economic dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității vamale emitente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.”

9. Punctul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„31. (1) Operatorii economici care exportă sau care livrează într-un alt stat membre sortimente de cafea obținute din operațiuni proprii de prelucrare a cafelei achiziționate direct de către aceștia din alte state membre sau din import pot solicita la cerere restituirea accizelor. Intră sub incidența acestor prevederi și sortimentele de cafea rezultate exclusiv din operațiuni de ambalare.

(2) De asemenea, beneficiază la cerere de regimul de restituire și operatorii economici, pentru cantitățile de cafea achiziționate direct de către aceștia dintr-un stat membru sau din import, care ulterior sunt exportate ori sunt livrate în alt stat membru, fără a suporta vreo modificare.

(3) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, în intervalul de până la 3 luni de la data efectuării livrării către un alt stat membru sau a operațiunii de export către o țară terță.

(4) Cererea prevăzută la alin. (3) va conține obligatoriu informații privind cantitatea produselor expediate, statul membru de destinație sau țara terță, valoarea totală a facturii și fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(5) Odată cu cererea de restituire, solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul exportului:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declarației vamale care reprezintă dovada faptului că produsele au fost exportate;

b) în cazul livrării către un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia facturii către cumpărătorul din statul membru de destinație.

(6) În situația în care intervine reducerea nivelului accizei, pentru cererile de restituire care sunt prezentate în intervalul de 3 luni de la reducere, restituirea este acordată la nivelul accizei în vigoare la momentul depunerii cererii, dacă nu se face dovada că pentru produsele expediate s-au plătit accizele la nivelul aplicabil anterior reducerii.

(7) Operatorii economici pot beneficia la cerere de restituirea accizelor și în cazul cantităților de produse prevăzute la alin. (1) și (2) achiziționate direct din alte state membre sau din import și returnate furnizorilor fără a suporta vreo modificare.

(8) Pentru cazul prevăzut la alin. (7) cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală la care solicitantul este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, în intervalul de până la 30 de zile de la data achiziționării produselor.

(9) Cererea prevăzută la alin. (8) va conține obligatoriu informații privind cantitatea de produse accizate achiziționate, statul membru de achiziție sau țara terță, valoarea totală a facturii de achiziție, motivația returului de produse accizate și fundamentarea sumelor reprezentând accizele de restituit.

(10) Odată cu cererea de restituire prevăzută la alin. (8), solicitantul trebuie să depună următoarele documente justificative:

a) în cazul returnării la export:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia declarației vamale care reprezintă dovada că produsele au fost returnate la export;

b) în cazul returnării produselor accizate către furnizorul dintr-un stat membru:

1. copia documentului vamal de import al produselor sau a documentului care atestă achiziția acestora dintr-un stat membru;

2. copia documentului care atestă plata accizelor la importul produselor sau la achiziția acestora dintr-un stat membru, confirmat de banca la care plătitorul are contul deschis;

3. copia documentului comercial care atestă că produsele au fost returnate furnizorului dintr-un alt stat membru.

(11) În toate situațiile, după verificarea de către autoritatea fiscală a corectitudinii informațiilor prezentate de solicitant, se va proceda la restituirea accizelor în termen de până la 45 de zile de la depunerea cererii.

(12) Restituirea accizelor se efectuează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.”

10. După punctul 70 se introduc cincizeci de noi puncte, punctele 71—120, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

CAPITOLUL I¹

Regimul accizelor armonizate

SECȚIUNEA 1

Dispoziții generale

Sfera de aplicare

Art. 206². — Accizele armonizate, denumite în continuare accize, sunt taxe speciale percepute direct sau indirect asupra consumului următoarelor produse:

a) alcool și băuturi alcoolice;

b) tutun prelucrat;

c) produse energetice și electricitate.

Norme metodologice:

71. (1) Accizele armonizate sunt aferente produselor supuse obligatoriu accizelor la nivel comunitar, regimul general al accizelor reglementat prin Directiva 2008/118/CE aplicabilă teritoriului Comunității, fiind transpus în legislația națională la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, denumit în continuare *Cod fiscal*.

(2) Sumele datorate reprezentând accize se calculează în lei, pe baza cursului de schimb stabilit în conformitate cu prevederile art. 218 din Codul fiscal, după cum urmează:

a) pentru bere:

$$A = C \times K \times R \times Q,$$

unde:

A = quantumul accizei

C = numărul de grade Plato

K = acciza unitară, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. crt. 1 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

Gradul Plato reprezintă greutatea de zahăr exprimată în grame, conținută în 100 g de soluție măsurată la origine, la temperatura de 20 grade/4 grade C.

Concentrația zaharometrică exprimată în grade Plato, în funcție de care se calculează și se virează la bugetul de stat accizele, este cea înscrisă în specificația tehnică elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment, care trebuie să fie aceeași cu cea înscrisă pe etichetele de comercializare a sortimentelor de bere. Abaterea admisă este de 0,5 grade Plato;

b) pentru vinuri spumoase, băuturi fermentate spumoase și produse intermediare:

$$A = K \times R \times Q,$$

unde:

A = cuantumul accizei

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 2.2, 3.2 și 4 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

c) pentru alcool etilic:

$$A = \frac{C \times K \times R \times Q}{100},$$

unde:

A = cuantumul accizei

C = concentrația alcoolică exprimată în procente de volum

K = acciza specifică, în funcție de capacitatea de producție anuală, prevăzută la nr. crt. 5 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Q = cantitatea în hectolitri

d) pentru țigărete:

$$\text{Total acciza} = A1 + A2,$$

în care:

A1 = acciza specifică

A2 = acciza ad valorem

$$A1 = K1 \times R \times Q1$$

$$A2 = K2 \times PA \times Q2,$$

unde:

K1 = acciza specifică prevăzută la nr. crt. 6 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

K2 = acciza ad valorem prevăzută la nr. crt. 6 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

PA = prețul maxim de vânzare cu amănuntul

Q1 = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigărete

Q2 = numărul de pachete de țigărete aferente lui Q1

e) pentru țigări, și țigări de foi:

$$A = Q \times K \times R,$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în unități de 1.000 buc. țigări

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 7 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

f) pentru tutun de fumat fin tăiat, destinat rulării în țigărete și pentru alte tutunuri de fumat:

$$A = Q \times K \times R,$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea în kg

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 8 și 9 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

g) pentru produse energetice:

$$A = Q \times K \times R,$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea exprimată în tone, 1.000 litri sau gigajouli

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 10—17 din anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

Pentru gazul natural, determinarea conținutului de energie furnizată se face în conformitate cu Regulamentul de măsurare a cantităților de gaze naturale tranzacționate angro, aprobat prin decizia președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale.

h) pentru electricitate:

$$A = Q \times K \times R,$$

unde:

A = cuantumul accizei

Q = cantitatea de energie electrică activă exprimată în MWh

K = acciza unitară prevăzută la nr. crt. 18 din anexa nr. 1 la titlul VII Codul fiscal

R = cursul de schimb leu/euro

(3) Pentru băuturile alcoolice — altele decât bere; vinuri; băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri și produse intermediare —, precum și pentru produsele din grupa tutunului prelucrat, se calculează contribuția pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzută la art. 363 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru băuturile alcoolice, țigăretele, țigările și țigările de foi, se calculează cota de 1% datorată Agenției Naționale pentru Sport, prevăzută în Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, cotă care se aplică asupra valorii accizelor determinate potrivit prevederilor alin. (2), diminuată cu valoarea contribuției pentru finanțarea unor cheltuieli de sănătate prevăzute la alin. (3).

(5) Valoarea accizelor datorate bugetului de stat reprezintă diferența dintre valoarea accizelor determinată potrivit prevederilor alin. (2) din care se deduc: contribuția prevăzută la alin. (3), cota de 1% prevăzută la alin. (4) și, după caz, contravaloarea marcajelor utilizate pentru marcarea produselor supuse acestui regim, conform procedurii prevăzute la pct. 117.3.

Codul fiscal:

Definiții

Art. 206³. — În înțelesul prezentului capitol, se vor folosi următoarele definiții: [...]

2. producția de produse accizabile reprezintă orice operațiune prin care aceste produse sunt fabricate, procesate sau transformate sub orice formă;

3. antrepozitarul autorizat este persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea competentă, în cadrul activității sale să producă, să transforme, să dețină, să primească sau să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize într-un antrepozit fiscal; [...]

15. codul NC reprezintă poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar, așa cum este prevăzută/prevăzută în Regulamentul CE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tarifal Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992, iar în cazul produselor energetice, în vigoare de la 1 ianuarie 2002. Ori de câte ori intervin modificări în nomenclatura combinată a Tarifului vamal comun, corespondența dintre codurile NC prevăzute în prezentul capitol și noile coduri NC se va realiza potrivit prevederilor din normele metodologice; [...]

Norme metodologice:

72. (1) Prin noțiunea activitate de producție se înțelege orice operațiune prin care produsele accizabile sunt fabricate, procesate sau modificate sub orice formă, inclusiv operațiunile de îmbuteliere și ambalare a produselor accizabile în vederea eliberării pentru consum a acestora.

(2) În activitatea de producție este inclusă și operațiunea de extracție a produselor energetice, așa cum sunt definite la art. 206¹⁶ alin. (1) din Codul fiscal.

(3) Prin derogare de la prevederile alin. (1), operațiunea exclusivă de aditivare a produselor energetice în regim suspensiv de accize poate fi realizată în antrepozite fiscale de depozitare.

(4) În înțelesul prezentelor norme metodologice, autoritatea competentă poate fi:

a) Comisia pentru autorizarea operatorilor de produse supuse accizelor armonizate, instituită prin ordin al ministrului finanțelor publice, denumită în continuare *Comisie*;

b) Ministerul Finanțelor Publice — direcția cu atribuții în elaborarea legislației privind regimul accizelor, denumită în continuare *autoritate fiscală centrală*;

c) direcțiile de specialitate din cadrul Autorității Naționale a Vămilor denumite în continuare *autoritate vamală centrală*;

d) direcțiile generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București și Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, denumite în continuare *autoritate fiscală teritorială*;

e) direcțiile județene pentru accize și operațiuni vamale sau a municipiului București și Direcția de autorizări din cadrul Autorității Naționale a Vămilor în cazul operatorilor economici mari contribuabili, denumite în continuare *autoritate vamală teritorială*.

(5) Pentru produsele supuse accizelor armonizate, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987 privind Nomenclatura tarifară și statistică și Tariful Vamal Comun, în vigoare de la 19 octombrie 1992.

(6) Pentru produsele energetice, poziția tarifară, subpoziția tarifară sau codul tarifar care stau la baza definirii acestor produse sunt cele prevăzute în Regulamentul CEE nr. 2.658/87 al Consiliului din 23 iulie 1987, amendat prin Regulamentul CE nr. 2.031/2001 în vigoare de la 1 ianuarie 2002.

(7) Actualizarea codurilor nomenclurii combinate pentru produsele energetice se va face printr-o decizie de actualizare în conformitate cu prevederile art. 2 paragraful 5 și art. 27 din Directiva 2003/96/CE, decizie adoptată de Comitetul privind accizele, stabilit prin art. 43 alin. (1) al Directivei 2008/118/CE.

Codul fiscal:

Eliberarea pentru consum

Art. 206⁷. — [...]

(4) Nu se consideră eliberare pentru consum mișcarea produselor accizabile din antrepozitul fiscal, în condițiile prevăzute în secțiunea a 9-a din prezentul capitol și conform prevederilor din normele metodologice, către:

a) un alt antrepozit fiscal în România sau în alt stat membru;

b) un destinatar înregistrat din alt stat membru;

c) un teritoriu din afara teritoriului comunitar.

(5) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile aflate sub regim suspensiv de accize, dintr-o cauză ce ține de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritatea competentă, nu este considerată ca eliberare pentru consum.

(6) În sensul prezentului capitol, produsele sunt considerate distruse total sau pierdute iremediabil atunci când devin inutilizabile ca produse accizabile. Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile trebuie dovedită autorității competente, potrivit precizărilor din normele metodologice.

(7) În cazul unui produs accizabil, care are dreptul de a fi scutit de accize, utilizarea în orice scop care nu este în conformitate cu scutirea este considerată eliberare pentru consum.

(8) În cazul unui produs energetic, pentru care accizele nu au fost anterior exigibile, eliberare pentru consum se consideră atunci când produsul energetic este oferit spre vânzare ori este utilizat drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire.

(9) În cazul unui produs accizabil, pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă, se consideră eliberare pentru consum atunci când produsul accizabil este depozitat într-un antrepozit fiscal pentru care s-a revocat ori s-a anulat autorizația. Acciza devine exigibilă la data la care

decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efectele ori la data comunicării deciziei de anulare a autorizației de antrepozit fiscal, pentru produsele accizabile ce pot fi eliberate pentru consum.

Norme metodologice:

73. (1) Nu se consideră eliberare pentru consum deplasarea produselor energetice în vederea alimentării navelor sau aeronavelor care au ca destinație un teritoriu din afara teritoriului comunitar, fiind asimilată unei operațiuni de export.

(2) Nu se consideră eliberare pentru consum distrugerea totală sau pierderea iremediabilă de produse accizabile, dacă acestea intervin în timpul în care se află într-un regim suspensiv de accize și dacă:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al producerii, deținerii sau deplasării produsului;

c) este ca urmare a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru produsele accizabile aflate în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) nu se datorează accize, atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) se prezintă imediat autorității vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum și informații precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, în cazul prevăzut la alin. (2) lit. a);

b) pot fi dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile;

c) se încadrează, în cazul de la alin. (2) lit. b), în limitele prevăzute în normele tehnice ale utilajelor și instalațiilor sau în coeficienții maximi de pierderi specifice activităților de depozitare, manipulare, distribuție și transport prevăzuți în studiile realizate de persoane juridice abilitate la solicitarea antrepozitarului interesat; și

d) sunt evidențiate și înregistrate în contabilitate.

(4) În situația prevăzută la alin. (3) lit. c) responsabilitatea față de corectitudinea coeficienților maximi de pierderi revine persoanei juridice abilitate să efectueze studiile respective.

(5) Antrepozitarii autorizați au obligația ca o copie a studiilor prevăzute la alin. (3) lit. c) să fie depusă la autoritatea vamală teritorială în vederea înregistrării și păstrării de către această autoritate, iar în cazul produselor energetice studiile vor purta și viza Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri.

(6) Condițiile privind autorizarea distrugerii într-un antrepozit fiscal a produselor accizabile care nu au fost eliberate în consum, atunci când se datorează unor cauze fortuite sau de forță majoră ori atunci când produsele nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(7) În cazul pierderilor înregistrate într-un antrepozit fiscal autorizat pentru producția și/sau depozitarea de produse accizabile cu nivele diferite de accize, acciza aferentă pierderilor, atunci când acestea nu se încadrează în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) și când pierderile respective nu pot fi individualizate pe categorii de produse accizabile, se calculează cu cota cea mai mare practică în antrepozitul fiscal respectiv.

(8) În cazul unui produs energetic pentru care acciza nu a fost anterior exigibilă și care, prin schimbarea destinației inițiale, este oferit spre vânzare sau utilizat drept combustibil ori carburant, acciza devine exigibilă la data la care produsul energetic este oferit spre vânzare, obligația plății accizei revenind vânzătorului, sau la data la care este utilizat drept

combustibil sau carburant, obligația plății accizei revenind utilizatorului.

(9) În cazul pierderilor de produse intervenite pe parcursul transportului intracomunitar al produselor accizabile în regim suspensiv de accize, la sosirea produselor în România, pe baza documentelor justificative prezentate de primitor, autoritatea vamală teritorială va stabili natura pierderilor și regimul de admitere al acestora.

(10) Pentru pierderile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării de primitor produselor accizabile, obligația de plată a accizelor la bugetul statului revenind în sarcina acestuia.

(11) În toate situațiile în care distrugerea sau pierderea produselor accizabile nu se admite ca neimpozabilă, acciza devine exigibilă la data la care autoritatea vamală teritorială a stabilit regimul pierderilor și se plătește în termen de 5 zile de la această dată.

Codul fiscal:

Importul

Art. 206⁸. — (1) În înțelesul prezentului titlu, *import* reprezintă orice intrare de produse accizabile din afara teritoriului comunitar, cu excepția:

- a) plasării produselor accizabile importate sub regim vamal suspensiv în România;
- b) distrugerii sub supravegherea autorității vamale a produselor accizabile;
- c) plasării produselor accizabile în zone libere, antrepozite libere sau porturi libere, în condițiile prevăzute de legislația vamală în vigoare.

(2) Se consideră de asemenea import:

- a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;
- b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;
- c) apariția oricărui alt eveniment care generează obligația plății accizelor la intrarea produselor accizabile din afara teritoriului comunitar.

Norme metodologice:

74. (1) Acciza se consideră a fi suspendată atunci când produsele supuse accizelor sunt livrate între România și alte state membre via țări AELS — Asociația Europeană a Liberului Schimb —, sau între România și o țară AELS sub o procedură intracomunitară de tranzit sau via una sau mai multe țări terțe nemembre AELS, în baza unui carnet TIR sau ATA.

(2) Acciza se consideră suspendată atunci când produsele supuse accizelor provin din sau sunt destinate unor țări terțe ori unor teritorii terțe din cele menționate la art. 206⁴ din Codul fiscal.

Codul fiscal:

Plătitori de accize

Art. 206⁹. — (1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

a) în ceea ce privește ieșirea unor produse accizabile dintr-un regim suspensiv de accize, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. a):

1. antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau orice altă persoană care eliberează produsele accizabile din regimul suspensiv de accize ori în numele căreia se efectuează această eliberare și, în cazul ieșirii neregulamentare din antrepozitul fiscal, orice altă persoană care a participat la această ieșire;

2. în cazul unei nereguli în cursul unei deplasări a produselor accizabile în regim suspensiv de accize, astfel cum este definită la art. 206⁴¹ alin. (1), (2) și (4): antrepozitarul autorizat, expeditorul înregistrat sau orice altă persoană care a garantat plata accizelor în conformitate

cu art. 206⁵⁴ alin. (1) și (2), precum și orice persoană care a participat la ieșirea neregulamentară și care avea cunoștință sau care ar fi trebuit să aibă cunoștință în mod normal de caracterul neregulamentară al acestei ieșiri;

b) în ceea ce privește deținerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. b): persoana care deține produsele accizabile sau orice altă persoană implicată în deținerea acestora;

c) în ceea ce privește producerea unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. c): persoana care produce produsele accizabile sau, în cazul unei produceri neregulamentare, orice altă persoană implicată în producerea acestora;

d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentară, orice altă persoană implicată în importul acestora.

(2) Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească aceeași datorie privind accizele, acestea sunt obligate să plătească în solidar acea datorie.

Norme metodologice:

75. Atunci când mai multe persoane sunt obligate să plătească în solidar aceeași datorie privind accizele, fiecare dintre aceste persoane poate fi urmărită pentru întreaga datorie.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 2-a

Alcool și băuturi alcoolice

Bere

Art. 206¹⁰. — (1) În înțelesul prezentului capitol, *bere* reprezintă orice produs încadrat la codul NC 2203 00 sau orice produs care conține un amestec de bere și de băuturi nealcoolice, încadrat la codul NC 2206 00, având, și într-un caz, și în altul, o concentrație alcoolică mai mare de 0,5% în volum.

(2) Pentru berea produsă de micii producători independenți, care dețin instalații de fabricație cu o capacitate nominală care nu depășește 200.000 hl/an, se aplică accize specifice reduse. Același regim se aplică și pentru berea provenită de la micii producători independenți din alte state membre, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Prin *mici producători de bere independenți* se înțelege toți operatorii economici mici producători care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții: sunt operatori economici producători de bere care, din punct de vedere juridic și economic, sunt independenți față de orice alt operator economic producător de bere; utilizează instalații fizice distincte de cele ale altor fabrici de bere; folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de bere și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de bere.

(4) Fiecare antrepozitar autorizat mic producător de bere are obligația de a depune la autoritatea competentă, până la data de 15 ianuarie a fiecărui an, o declarație pe propria răspundere privind capacitățile de producție pe care le deține, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) Este exceptată de la plata accizelor berea fabricată de persoana fizică și consumată de către aceasta și membrii familiei sale, cu condiția să nu fie vândută.

Norme metodologice:

76. (1) Pentru a beneficia de acciză redusă în România, micul producător de bere independent înregistrat în alt stat membru trebuie să își dovedească acest statut printr-un

document certificat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) În situația în care antrepozitarul autorizat ca mic producător de bere își mărește capacitatea de producție prin achiziționarea de noi capacități sau extinderea celor existente, acesta va înștiința în scris autoritatea vamală teritorială despre modificările produse, va calcula și va vărsa la bugetul de stat accizele, în cuantumul corespunzător noii capacități totale de producție, începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc punerea în funcțiune a acesteia.

(3) Mărirea capacității de producție ca urmare a achiziționării de noi capacități sau a extinderii celor existente va fi notificată la autoritatea vamală teritorială în termen de 5 zile de la producerea acesteia.

(4) În situația în care antrepozitarul autorizat ca producător de bere își diminuează capacitatea de producție sub 200.000 hl/an prin dezafectarea sau vânzarea unei părți din capacitatea totală de producție, acesta va înștiința în scris autoritatea vamală teritorială despre modificările produse. Acest antrepozitar autorizat poate beneficia de nivelul redus de acciză numai dacă îndeplinește condițiile prevăzute pentru micul producător de bere.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4) nivelul redus de acciză se va aplica începând cu luna imediat următoare celei în care a avut loc constatarea faptică de către autoritatea vamală teritorială a veridicității informațiilor aferente modificărilor aduse.

(6) În cazul în care diminuarea capacității de producție se realizează prin dezafectarea instalațiilor de producție, acestea vor fi sigilate de către autoritatea vamală teritorială.

Codul fiscal:

Alcool etilic

Art. 206¹⁴. — [...]

(2) Țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al gospodăriilor individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs pentru fiecare gospodărie individuală/an, cu concentrația alcoolică de 100% în volum, se accizează prin aplicarea unei cote de 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, cu condiția să nu fie vândute, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(3) Pentru alcoolul etilic produs în micile distilerii, a căror producție nu depășește 10 hectolitri alcool pur/an, se aplică accize specifice reduse.

(4) Beneficiază de nivelul redus al accizelor micile distilerii care sunt independente din punct de vedere juridic și economic de orice altă distilerie, nu funcționează sub licența de produs a unei alte distilerii și care îndeplinesc condițiile prevăzute de normele metodologice.

Norme metodologice:

77. (1) Gospodăria individuală care deține în proprietate livezi de pomi fructiferi și suprafețe viticole poate să producă pentru consum propriu din propria recoltă țuică și rachiuri din fructe, rachiuri din vin sau rachiuri din subproduse de vinificație, denumite în continuare țuică și rachiuri, numai dacă deține în proprietate instalații corespunzătoare condițiilor tehnice minimale stabilite de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale și avizate de Ministerul Sănătății. Instalațiile trebuie să fie de tip alambic.

(2) Gospodăria individuală este gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție de țuică și rachiuri este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.

(3) Toate gospodăriile individuale care dețin în proprietate instalații de producție de țuică și rachiuri au obligația de a se înregistra la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul.

(4) Instalațiile de producție deținute de către gospodăriile individuale înregistrate potrivit alin. (3) vor purta obligatoriu sigiliile aplicate de către autoritatea vamală teritorială, pe toată perioada de nefuncționare.

(5) Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu țuică și rachiuri au obligația de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie a anului următor celui în care se produc, o declarație la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul. Declarația se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31.

(6) Autoritatea vamală teritorială va ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (3) și (5), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum și informații privind instalațiile de producție deținute, operațiunile de desigilare/resigilare și cantitățile de produse declarate.

(7) Atunci când gospodăria individuală intenționează să producă țuică și rachiuri din recolta proprie, aceasta va solicita în scris autorității vamale teritoriale în raza căreia își are domiciliul desigilarea instalației, menționând totodată cantitatea și tipul de materie primă ce urmează a se prelucra, perioada în care instalația va funcționa, precum și cantitatea de produs estimată a se obține. În acest caz producătorul trebuie să dețină și mijloacele legale necesare pentru măsurarea cantității și a concentrației alcoolice a produselor obținute.

(8) În prima zi lucrătoare după expirarea perioadei de funcționare a instalației de producție de țuică și rachiuri, autoritatea vamală teritorială care a desigilat instalația va proceda la resigilarea acesteia — dacă producătorul nu a solicitat modificarea perioadei de funcționare a instalației declarată inițial —, precum și la calculul accizei datorate. În acest caz acciza devine exigibilă la momentul resigilării instalațiilor de producție, iar termenul de plată este până la 25 a lunii imediat următoare celei în care acciza a devenit exigibilă.

(9) Pentru țuica și rachiurile de fructe destinate consumului propriu al unei gospodării individuale, în limita unei cantități echivalente de cel mult 50 de litri de produs/an cu concentrația alcoolică de 100% în volum, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur.

(10) Producția de țuică și rachiuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, gospodărie care nu deține în proprietate instalații de producție, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de țuică și rachiuri.

(11) În cazul prevăzut la alin. (10), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă următoarele informații: numele gospodăriei individuale, cantitatea de materii prime dată pentru prelucrare, cantitatea de produs finit rezultată, cantitatea de produs finit preluată, din care pentru consum propriu, data preluării, numele și semnătura persoanei care a preluat.

(12) Pentru țuica și rachiurile destinate consumului propriu al gospodăriei individuale realizate în sistem de prestări de servicii într-un antrepozit fiscal de producție, acciza datorată bugetului de stat va deveni exigibilă la momentul preluării produselor din antrepozitul fiscal de producție. Beneficiarul prestației va plăti prestatorului pe lângă tariful de prestare și acciza aferentă cantității de țuică și rachiuri preluată. Pentru cantitatea de 50 de litri de produs destinată consumului propriu al unei gospodării individuale, nivelul accizei datorate reprezintă 50% din cota standard a accizei aplicate alcoolului etilic, respectiv 375 euro/hl alcool pur. Pentru cantitatea de produs preluată de gospodăria individuală care depășește această limită, inclusiv pentru consumul propriu al acesteia, nivelul accizei datorate este nivelul standard al accizei pentru alcoolul etilic, respectiv 750 euro/hl alcool pur.

(13) Cantitățile de țuică și rachiuri din fructe preluate de gospodăriile individuale vor fi însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii, în care va fi înscrisă mențiunea „cu accize plătite”.

(14) Gospodăria individuală care intenționează să vândă din cantitățile de țuică și rachiuri preluate de la antrepozitul fiscal de producție unde au fost realizate în sistem de prestări de servicii, trebuie să respecte prevederile legale în vigoare privind comercializarea acestor produse.

(15) Gospodăria individuală care produce ea însăși țuică și rachiuri în vederea vânzării are obligația de a se autoriza în calitate de antrepozitar, fiind tratată ca o mică distilerie, atunci când producția anuală este mai mică de 10 hl alcool pur.

(16) Prin mică distilerie, în înțelesul prezentelor norme metodologice, se înțelege mică distilerie care aparține unei persoane fizice sau juridice care realizează o producție de alcool etilic și/sau distilate, inclusiv țuică și rachiuri, de până la 10 hl alcool pur pe an — exclusiv cantitățile realizate în sistem de prestări de servicii pentru gospodăriile individuale — și este autorizată ca antrepozit fiscal de producție în condițiile prevăzute la pct. 85.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 4-a

Produse energetice

Produse energetice

Art. 206¹⁶. — (1) În înțelesul prezentului capitol, **produsele energetice** sunt:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2701, 2702 și de la 2704 la 2715;

c) produsele cu codurile NC 2901 și 2902;

d) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

e) produsele cu codul NC 3403;

f) produsele cu codul NC 3811;

g) produsele cu codul NC 3817;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(2) Intră sub incidența prevederilor secțiunilor a 7-a și a 9-a doar următoarele produse energetice:

a) produsele cu codurile NC de la 1507 la 1518, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsele cu codurile NC 2707 10, 2707 20, 2707 30 și 2707 50;

c) produsele cu codurile NC de la 2710 11 la 2710 19 69. Pentru produsele cu codurile NC 2710 11 21, 2710 11 25 și 2710 19 29, prevederile secțiunii a 9-a se vor aplica numai circulației comerciale în vrac;

d) produsele cu codurile NC 2711, cu excepția 2711 11, 2711 21 și 2711 29;

e) produsele cu codul NC 2901 10;

f) produsele cu codurile NC 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 și 2902 44;

g) produsele cu codul NC 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

h) produsele cu codul NC 3824 90 99, dacă acestea sunt destinate utilizării drept combustibil pentru încălzire sau pentru motor.

(3) Produsele energetice pentru care se datorează accize sunt:

a) benzina cu plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 51 și 2710 11 59;

b) benzina fără plumb cu codurile NC 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 și 2710 11 49;

c) motorina cu codurile NC de la 2710 19 41 până la 2710 19 49;

d) kerosenul cu codurile NC 2710 19 21 și 2710 19 25;

e) gazul petrolier lichiefiat cu codurile NC de la 2711 12 11 până la 2711 19 00;

f) gazul natural cu codurile NC 2711 11 00 și 2711 21 00;

g) păcura cu codurile NC de la 2710 19 61 până la 2710 19 69;

h) cărbunile și cocsul cu codurile NC 2701, 2702 și 2704.

(4) Produsele energetice, altele decât cele de la alin. (3), sunt supuse unei accize dacă sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor. Nivelul accizei va fi fixat în funcție de destinație, la nivelul aplicabil combustibilului pentru încălzire sau combustibilului pentru motor echivalent.

(5) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice produs destinat a fi utilizat, pus în vânzare ori utilizat drept combustibil pentru motor sau ca aditiv ori pentru a crește volumul final al combustibilului pentru motor este accizat la nivelul combustibilului pentru motor echivalent.

(6) Pe lângă produsele energetice prevăzute la alin. (1), orice altă hidrocarbură, cu excepția turbei, destinată a fi utilizată, pusă în vânzare sau utilizată pentru încălzire este accizată cu acciza aplicabilă produsului energetic echivalent.

(7) Consumul de produse energetice în incinta unui loc de producție de produse energetice nu este considerat a fi un fapt generator de accize în cazul în care consumul constă în produse energetice produse în incinta aceluși loc de producție. Când acest consum se efectuează în alte scopuri decât cel de producție și, în special, pentru propulsia vehiculelor, se consideră fapt generator de accize.

Norme metodologice:

78. (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin circulație comercială în vrac se înțelege transportul produsului în stare vărsată fie prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport — camion-cisternă, vagon-cisternă, nave petroliere etc. —, fie prin tancuri ISO. De asemenea, circulația comercială în vrac include și transportul produselor în stare vărsată efectuat prin alte containere mai mari de 210 litri în volum.

(2) Orice produs, altul decât cele de la alin. (3) al art. 206¹⁶ din Codul fiscal, este supus unei accize, atunci când:

a) produsul este realizat în scopul de a fi utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

b) produsul este pus în vânzare drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor;

c) produsul este utilizat drept combustibil pentru încălzire sau combustibil pentru motor.

(3) Orice operator economic aflat în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2) este obligat ca înainte de producție, de vânzare sau de utilizarea produselor să adreseze o solicitare Comisiei, pentru încadrarea produselor respective din punctul de vedere al accizelor. Solicitarea va fi însoțită obligatoriu de buletinul de analiză al produsului respectiv, emis de un laborator agreat, de încadrarea tarifară a produsului efectuată de autoritatea vamală centrală și de avizul Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri referitor la asimilarea produsului respectiv cu un produs echivalent pentru care sunt stabilite accize.

(4) Pentru produsele aflate în una dintre situațiile prevăzute la alin. (4), (5) și (6) ale art. 206¹⁶ din Codul fiscal, pentru care

operatorul economic nu îndeplinește obligațiile prevăzute la alin. (3), în cazul combustibilului pentru motor și al aditivilor se datorează o acciză egală cu acciza prevăzută pentru benzina fără plumb, iar în cazul combustibilului pentru încălzire acciza datorată este cea prevăzută pentru motorină.

(5) Nu intră sub incidența accizelor decât aditivii care intră în amestec cu combustibilii pentru motor sau combustibilii pentru încălzire.

(6) Uleiurile lubrifiante destinate amestecului cu carburanți pentru motoare în doi timpi nu se accizează.

Codul fiscal:

Gaz natural

Art. 206¹⁷. — (1) Gazul natural va fi supus accizelor, iar accizele vor deveni exigibile la momentul furnizării de către distribuitorii sau redistribuitorii autorizați potrivit legii, direct către consumatorii finali.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul gazului natural au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Atunci când gazul natural este furnizat în România de un distribuitor sau un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme metodologice:

79. (1) Înregistrarea operatorilor economici autorizați în domeniul gazelor naturale se face la autoritatea vamală centrală. Această obligație revine operatorilor economici licențiați de autoritatea competentă în domeniu să distribuie sau să furnizeze gaz natural direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prezentate în anexa nr. 32.

(2) În cazul gazului natural provenit de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinat a fi eliberat în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea vamală centrală în calitate de reprezentant al furnizorului extern.

(3) Societatea la care se face referire la alin. (2) are obligația de a fi înregistrată ca plătitor de accize.

Codul fiscal:

Cărbune, cocs și lignit

Art. 206¹⁸. — Cărbunele, cocsul și lignitul vor fi supuse accizelor care vor deveni exigibile la momentul livrării de către operatorii economici producători sau de către operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare ori care importă astfel de produse. Acești operatori economici au obligația să se înregistreze la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice:

80. (1) Operatorii economici autorizați pentru extracția cărbunelui și lignitului, operatorii economici producători de cocs, precum și operatorii economici care efectuează achiziții intracomunitare sau importă astfel de produse se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea vamală centrală. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 32.

(2) Obligația înregistrării în calitate de operatori economici cu produse accizabile revine în cazul produselor care se regăsesc la alin. (3) de la art. 206¹⁶ din Codul fiscal.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 5-a

Energie electrică

Energie electrică

Art. 206¹⁹. — (1) În înțelesul prezentului capitol, *energia electrică* este produsul cu codul NC 2716.

(2) Energia electrică va fi supusă accizelor, iar acciza va deveni exigibilă la momentul furnizării energiei electrice către consumatorii finali.

(3) Prin derogare de la prevederile art. 206⁵, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică, în limitele stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(4) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice au obligația de a se înregistra la autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(5) Atunci când energia electrică este furnizată în România de un distribuitor sau un redistribuitor din alt stat membru, care nu este înregistrat în România, acciza devine exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată de acel distribuitor sau redistribuitor, care trebuie să fie înregistrată la autoritatea competentă din România.

Norme metodologice:

81. (1) Nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de energie electrică utilizat pentru menținerea capacității de a produce, de a transporta și de a distribui energie electrică, în cazul operatorilor economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei.

(2) Operatorii economici autorizați în domeniul energiei electrice de către Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei se vor înregistra în calitate de operatori economici cu produse accizabile la autoritatea vamală centrală. Această obligație revine operatorilor economici autorizați care furnizează energie electrică direct consumatorilor finali. Înregistrarea se face pe baza cererii prevăzute în anexa nr. 32.

(3) În cazul energiei electrice provenite de la un distribuitor sau redistribuitor dintr-un stat membru și destinate a fi eliberată în consum în România, acciza va deveni exigibilă la furnizarea către consumatorul final și va fi plătită de o societate desemnată în România de acel distribuitor sau redistribuitor, societate care are, de asemenea, obligația de a se înregistra la autoritatea vamală centrală în calitate de reprezentant al furnizorului extern.

(4) Societatea la care se face referire la alin. (3) are obligația de a se înregistra ca plătitor de accize.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 6-a

Excepții de la regimul de accizare pentru produse energetice și energie electrică

Excepții

Art. 206²⁰. — (1) Nu se datorează accize pentru:

1. căldura rezultată și produsele cu codurile NC 4401 și 4402;

2. următoarele utilizări de produse energetice și energie electrică:

a) produsele energetice utilizate în alte scopuri decât în calitate de combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire;

b) utilizarea duală a produselor energetice. Un produs energetic este utilizat dual atunci când este folosit atât în

calitate de combustibil pentru încălzire, cât și în alte scopuri decât pentru motor sau pentru încălzire. Utilizarea produselor energetice pentru reducerea chimică și în procesele electrolitic și metalurgic se consideră a fi utilizare duală;

c) energia electrică utilizată în principal în scopul reducerii chimice și în procesele electrolitice și metalurgice;

d) energia electrică, atunci când reprezintă mai mult de 50% din costul unui produs, potrivit prevederilor din normele metodologice;

e) procesele mineralogice, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Nu se consideră producție de produse energetice:

a) operațiunile pe durata cărora sunt obținute accidentale mici cantități de produse energetice;

b) operațiunile prin care utilizatorul unui produs energetic face posibilă refolosirea sa în cadrul întreprinderii sale, cu condiția ca acciza deja plătită pentru un asemenea produs să nu fie mai mică decât acciza care poate fi cuvenită, dacă produsul energetic refolosit ar fi posibil de impunere;

c) o operație constând din amestecul — în afara unui loc de producție sau a unui antrepozit fiscal — al produselor energetice cu alte produse energetice sau alte materiale, cu condiția ca:

1. accizele asupra componentelor să fi fost plătite anterior; și

2. suma plătită să nu fie mai mică decât suma accizei care ar putea să fie aplicată asupra amestecului.

(3) Condiția prevăzută la alin. (2) lit. c) pct. 1 nu se va aplica dacă acel amestec este scutit pentru o utilizare specifică.

(4) Modalitatea și condițiile de aplicare a alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice:

82. (1) Pentru produsele energetice de natura celor prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) din Codul fiscal nu se datorează accize atunci când sunt livrate operatorilor economici care dețin autorizații de utilizator final pentru utilizarea produselor respective în unul dintre scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. a), b) și e) din Codul fiscal.

(2) Intră sub incidența prevederilor alin. (1) și produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. h) din Codul fiscal, respectiv cărbunele și cocsul.

(3) Prevederile alin. (1) se aplică numai produselor energetice care circulă în vrac.

(4) Pentru produsele energetice prevăzute la alin. (1) și (2) livrate operatorilor economici care nu dețin autorizații de utilizatori finali se datorează accize calculate după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) din Codul fiscal pe baza cotelor de accize prevăzute de Codul fiscal;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) din Codul fiscal, altele decât cele prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) din Codul fiscal, pe baza cotei de acciză aferentă motorinei.

(5) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final beneficiază de regimul de exceptare de la plata accizelor atunci când produsele sunt achiziționate de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import ori sunt achiziționate de la un operator economic înregistrat potrivit prevederilor pct. 80.

(6) În cazul destinatarului înregistrat prevăzut la alin. (5), acesta trebuie ca înainte de efectuarea achiziției intracomunitare să dețină autorizație de utilizator final exclusiv pentru livrările

către operatorii economici care dețin autorizație de utilizator final potrivit alin. (1). În acest caz se pot aplica prevederile pct. 90 cu privire la locul de livrare directă.

(7) Atunci când produsele energetice utilizate de operatorul economic care deține autorizație de utilizator final provin din achiziții intracomunitare proprii, acesta trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat. Autorizarea ca destinatar înregistrat nu intervine în cazul produselor prevăzute la alin. (2).

(8) Autorizațiile de utilizator final se eliberează de autoritatea vamală teritorială, la cererea scrisă a operatorilor economici.

(9) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(10) În termen de 30 de zile de la înregistrarea cererii autoritatea vamală teritorială eliberează autorizația de utilizator final, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;

b) solicitantul nu are înscrise date în cazierul fiscal;

c) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

d) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;

e) solicitantul a utilizat produsele energetice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(11) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator, modelul autorizației fiind prevăzut în anexa nr. 34.

(12) Deplasarea produselor energetice de la antrepozitul fiscal la utilizatorul final va fi însoțită de un exemplar pe suport de hârtie al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(13) Atunci când produsele energetice sunt achiziționate de utilizatorul final prin operațiuni proprii de import, deplasarea acestor produse de la biroul vamal de intrare în teritoriul comunitar va fi însoțită de documentul administrativ unic.

(14) Deplasarea produselor energetice de la un destinatar înregistrat către utilizatorul final va fi însoțită de avizul de însoțire sau de factură.

(15) La primirea produselor energetice utilizatorul final autorizat trebuie să înștiințeze autoritatea vamală teritorială și să păstreze produsele în locul de recepție maximum 48 de ore pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități.

(16) Eliberarea autorizației de utilizator final este condiționată de prezentarea de către operatorul economic solicitant a dovezii privind constituirea unei garanții în favoarea autorității fiscale teritoriale, al cărei quantum se va stabili după cum urmează:

a) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) și, respectiv, în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea accizelor aferente cantității de produse aprobate;

b) pentru produsele energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2), altele decât cele de la alin. (3) al aceluiași articol, din Codul fiscal, garanția va reprezenta o sumă echivalentă cu 50% din valoarea calculată pe baza accizei aferente motorinei, aplicată asupra cantității de produse aprobate.

(17) Garanția stabilită în conformitate cu prevederile alin. (16) se reduce după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care operatorul economic își desfășoară activitatea cu produse energetice în ultimii 2 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 2 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

b) cu 75%, în cazul în care operatorul economic își desfășoară activitatea cu produse energetice în ultimii 3 ani

consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 3 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare;

c) cu 100%, în cazul în care operatorul economic își desfășoară activitatea cu produse energetice în ultimii 4 ani consecutivi, în calitate de utilizator final, fără încălcarea legislației fiscale aplicabile acestora, și a respectat, în ultimii 4 ani, destinația utilizării produselor energetice în scopurile înscrise în autorizațiile de utilizator final anterioare.

(18) Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, cu respectarea prevederilor pct. 108.

(19) Garanția poate fi deblocată, total sau parțial, la solicitarea operatorului economic, cu viza autorității fiscale teritoriale, pe măsură ce operatorul economic face dovada utilizării produselor în scopul pentru care acestea au fost achiziționate.

(20) Garanția poate fi executată atunci când se constată că produsele achiziționate în regim de exceptare de la plata accizelor au fost folosite în alt scop decât cel pentru care se acordă exceptarea și acciza aferentă acestor produse nu a fost plătită.

(21) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse energetice înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(22) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționate, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(23) Autoritatea vamală teritorială poate revoca autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului de procedură fiscală;

b) operatorul economic nu a justificat destinația cantității de produse energetice achiziționate, în cazul destinatarului înregistrat care efectuează livrări de produse energetice către utilizatori finali;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(24) Decizia de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(25) Autoritatea vamală teritorială poate anula autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații false în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(26) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(27) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(28) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(29) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(30) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) și (2) prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(31) Pentru situația prevăzută la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. d) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice, prin costul unui produs se înțelege suma tuturor achizițiilor de bunuri și servicii la care se adaugă cheltuielile de personal și consumul de capital fix la nivelul unei activități, așa cum este definită la pct. 5^{1.4} al cap. I. Acest cost este calculat ca un cost mediu pe unitate.

(32) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin costul energiei electrice se înțelege prețul efectiv de cumpărare al energiei electrice sau costul de producție al energiei electrice, dacă este realizată în activitate.

(33) În sensul art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 lit. b) din Codul fiscal, cu titlu de exemplu, se consideră utilizare duală a produselor energetice:

a) cărbunele, cocsul și gazul natural utilizate ca reductant chimic în procesul de producție a fierului, zincului și a altor metale neferoase;

b) cocsul utilizat în furnalele cu arc electric pentru a regla activitatea oxigenului în procesul de topire a oțelului;

c) cărbunele și cocsul utilizate în procesul de recarburare a fierului și oțelului;

d) gazul utilizat pentru a menține sau crește conținutul de carbon al metalelor în timpul tratamentelor termice;

e) gazul natural utilizat drept reductant în sistemele pentru controlul emisiilor;

f) cocsul utilizat ca o sursă de dioxid de carbon în procesul de producție a carbonatului de sodiu;

g) acetilena utilizată prin ardere pentru tăierea/lipirea metalelor.

(34) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin procese metalurgice se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN sub codul DJ 27 «Produse ale industriei metalurgice», în conformitate cu Regulamentul Consiliului nr. 3.037/90 din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

(35) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin procese mineralogice se înțelege procesele clasificate în nomenclatura CAEN sub codul DI 26 «Fabricarea altor produse din minerale nemetalice», în conformitate cu Regulamentul Consiliului nr. 3.037/90 din 9 octombrie 1990 privind clasificarea statistică a activităților economice în Comunitatea Europeană, cu modificările și completările ulterioare.

(36) Pentru gazul natural sau energia electrică utilizate în scopurile exceptate de la plata accizelor, operatorii economici utilizatori notifică acest fapt la autoritatea vamală teritorială. După notificare, operatorul economic utilizator va transmite furnizorului de energie electrică o copie a notificării cu numărul de înregistrare la autoritatea vamală teritorială.

(37) Notificarea prevăzută la alin. (36) va cuprinde informații detaliate privind activitatea desfășurată de operatorul economic utilizator și costul produsului final, după caz.

(38) Nerespectarea prevederilor alin. (36) atrage plata accizelor calculate pe baza cotei accizei pentru gazul natural sau energia electrică utilizate în scop comercial.

(39) Procedura prin care se execută garanția și cea de revocare sau de anulare a autorizației de utilizator final se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală la propunerea Autorității Naționale a Vămilor.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 7-a

Regimul de antrepozitare

Reguli generale

Art. 206²¹. — (1) **Producția și transformarea produselor accizabile trebuie realizate într-un antrepozit fiscal.**

(2) **Deținerea produselor accizabile, atunci când accizele nu au fost plătite, poate avea loc numai într-un antrepozit fiscal.**

(3) **Prevederile alin. (1) nu se aplică pentru:**

a) **berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu;**

b) **vinurile liniștite realizate de micii producători care obțin în medie mai puțin de 200 hl de vin pe an.**

c) **energia electrică, gazul natural, cărbunele și cocsul.**

(4) **În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (3) lit. b) realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, aceștia informează autoritățile competente și respectă cerințele stabilite prin Regulamentul (CE) nr. 884/2001 al Comisiei din 24 aprilie 2001 de stabilire a normelor de aplicare privind documentele de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențele obligatorii în sectorul vitivinicol, conform precizărilor din normele metodologice.**

(5) **Atunci când micii producători de vin dintr-un alt stat membru sunt scutiți de la obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, destinatarul din România informează autoritatea competentă teritorială cu privire la livrările de vin primite, prin intermediul documentului solicitat în temeiul Regulamentului (CE) nr. 884/2001 sau printr-o trimitere la acesta, conform precizărilor din normele metodologice.**

(6) **Antrepozitul fiscal nu poate fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile.**

(7) **Deținerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal, pentru care nu se poate face dovada percepției accizelor, atrage plata acestora.**

(8) **Fac excepție de la prevederile alin. (6) antrepozitele fiscale care livrează produse energetice către avioane și nave sau care desfășoară activitate în regim duty free, în condițiile prevăzute în normele metodologice.**

(9) **Este interzisă producerea de produse accizabile în afara antrepozitului fiscal.**

(10) **Este interzisă deținerea unui produs accizabil în afara antrepozitului fiscal, dacă acciza pentru acel produs nu a fost percepută.**

Norme metodologice:

83. (1) **Într-un antrepozit fiscal de producție pot fi produse sau transformate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile aparținând uneia din următoarele grupe de produse:**

a) **alcool și băuturi alcoolice;**

b) **tutun prelucrat;**

c) **produse energetice.**

(2) **În antrepozitul fiscal de producție este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile achiziționate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producție de produse accizabile pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.**

(3) **În antrepozitul fiscal de producție este permisă depozitarea în regim suspensiv de accize a produselor**

accizabile rezultate din activitatea de producție pentru care a fost autorizat antrepozitul fiscal.

(4) **Într-un antrepozit fiscal de depozitare pot fi depozitate în regim suspensiv de accize numai produsele accizabile finite, aparținând uneia din următoarele grupe de produse:**

a) **alcool și băuturi alcoolice;**

b) **tutun prelucrat;**

c) **produse energetice.**

(5) **Întră sub incidența regimului de antrepozitare producția și/sau depozitarea de arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice care au o concentrație alcoolică ce depășește 1,2% în volum.**

(6) **Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare berea, vinurile și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, produse în gospodăriile individuale pentru consumul propriu.**

(7) **Prin gospodărie individuală se înțelege gospodăria care aparține unei persoane fizice producătoare, a cărei producție este consumată de către aceasta și membrii familiei sale.**

(8) **Gospodăriile individuale care produc pentru consumul propriu bere, vinuri și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, au obligația de a depune în acest sens, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor celui în care se produc, o declarație la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au domiciliul. Declarația se întocmește potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 31.**

(9) **Autoritatea vamală teritorială va ține o evidență a gospodăriilor individuale menționate la alin. (8), în care vor fi înscrise datele de identificare ale acestora, precum și informații privind cantitățile de produse declarate.**

(10) **În situația în care gospodăria individuală intenționează să vândă bere, vinuri sau băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, aceasta are obligația de a se autoriza în calitate de antrepozitar.**

(11) **Producția de vinuri pentru consumul propriu al unei gospodării individuale din recolta proprie, poate fi realizată în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producția de vinuri.**

(12) **Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de vinuri vor primi pentru prelucrare, în sistem de prestări de servicii, strugurii aparținând unei gospodării individuale numai dacă aceasta prezintă carnetul de viticultor, eliberat conform normelor Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și valabil pentru anul de producție viticolă.**

(13) **Persoanele juridice care dețin în proprietate suprafețe viticole pot realiza vin în sistem de prestări de servicii numai în antrepozite fiscale autorizate pentru producție de vinuri.**

(14) **În cazurile prevăzute la alin. (11) și (13), antrepozitele fiscale sunt obligate să țină o evidență distinctă care să cuprindă informații cu privire la: numele gospodăriei individuale/persoanei juridice, cantitatea de struguri dată pentru prelucrare, cantitatea de vin rezultată, cantitatea de vin preluată, data preluării, numele și semnătura persoanei care a preluat vinul. Se vor păstra copii ale carnetelor de viticultor prezentate de gospodăriile individuale.**

(15) **Cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale sau persoanele juridice vor fi însoțite de avizul de însoțire a mărfii emis de antrepozitul fiscal care a efectuat prestarea de servicii.**

(16) **Pentru cantitățile de vin preluate de gospodăriile individuale antrepozitele fiscale care au efectuat prestarea de servicii au obligația ca lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, să comunice informațiile prevăzute la alin. (14) autorității vamale teritoriale în raza căreia își au domiciliul membrii gospodăriilor individuale.**

(17) **Nu intră sub incidența regimului de antrepozitare micii producători de vinuri liniștite care produc în medie mai puțin de 200 hl de vin pe an.**

(18) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin mici producători de vinuri liniștite se înțelege operatorii economici producători de vin liniștit, care din punct de vedere juridic și economic sunt independenți față de orice alt operator economic producător de vin, utilizează mijloace proprii pentru producerea vinului, folosesc spații de producție diferite de cele ale oricărui alt operator economic producător de vin și nu funcționează sub licența de produs a altui operator economic producător de vin.

(19) Micii producători de vinuri liniștite au obligația ca în fiecare an să depună semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, la autoritatea vamală teritorială, o declarație privind cantitatea de vinuri liniștite produsă, precum și cantitățile de vinuri comercializate în perioada de raportare, potrivit situației al cărei model este prevăzut în anexa nr. 36.

(20) În cazul în care în timpul anului micul producător de vinuri liniștite înregistrează o producție mai mare de 200 hl de vin și dorește să continue această activitate, este obligat ca în termen de 15 zile de la data înregistrării acestui fapt să depună cerere de autorizare ca antrepozitar autorizat, potrivit prevederilor de la pct. 84. Până la obținerea autorizației, producătorul poate desfășura numai activitate de producție, dar nu și de comercializare. După obținerea autorizației de antrepozit fiscal, indiferent de producția realizată în perioada următoare, producătorul nu mai poate reveni la statutul de mic producător de vinuri liniștite.

(21) În situația în care cererea de autorizare este respinsă, activitatea de producție încetează, iar valorificarea stocurilor se poate efectua numai cu aprobarea și sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(22) În situația în care producătorul de vinuri liniștite nu respectă prevederile alin. (19) și (20) se consideră că producția de vinuri se realizează în afara unui antrepozit fiscal, fapt ce atrage oprirea activității și aplicarea pedepselor prevăzute de lege.

(23) Micii producători de vinuri liniștite pot comercializa aceste produse în vrac numai către magazine specializate în vânzarea vinurilor, către unități de alimentație publică sau către antrepozite fiscale.

(24) În cazul în care micii producători prevăzuți la alin. (18) realizează ei înșiși tranzacții intracomunitare, aceștia au obligația de a informa autoritatea vamală teritorială înainte de efectuarea tranzacției și de a se conforma prevederilor Ordinului nr. 234/2004 al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale privind aprobarea documentelor de însoțire a transporturilor de produse vitivinicole și evidențelor obligatorii în sectorul vitivinicol.

(25) Atunci când un operator economic din România efectuează achiziții de vin de la un mic producător de vinuri dintr-un alt stat membru care este scutit de la obligațiile privind deplasarea și monitorizarea produselor accizabile, acest operator economic din România are obligația de a informa autoritatea vamală teritorială cu privire la livrările de vin prin intermediul documentului care a însoțit transportul, admis de statul membru de expediție.

(26) Micul producător de vinuri aflat în cazul prevăzut la alin. (24), precum și destinatarul din România prevăzut la alin. (25) au obligația ca semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare semestrului, să prezinte autorității vamale teritoriale o situație centralizatoare după modelul prezentat în anexa nr. 37.

(27) Nerespectarea prevederilor alin. (24)–(26) atrage aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor din Codul de procedură fiscală.

(28) În sensul alin. (6) al art. 206²¹ din Codul fiscal, nu se consideră vânzare cu amănuntul:

a) livrările de produse energetice către avioane și nave;

b) livrările de produse accizabile din magazinele duty-free;

c) acele livrări care indiferent de tipul destinatarului — consumator final sau nu — se efectuează prin cisterne, rezervoare sau alte containere similare, care fac parte integrantă din mijlocul de transport care efectuează livrarea;

d) livrările de produse energetice în scopurile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (1) pct. 2 din Codul fiscal;

e) vânzarea buteliilor de vin din cramele sau expozițiile din interiorul antrepozitului fiscal autorizat exclusiv pentru producția de vinuri liniștite și/sau spumoase.

(29) Magazinele autorizate potrivit legii să comercializeze produse în regim duty-free sunt asimilate antrepozitelor fiscale de depozitare în care pot fi deținute produse accizabile în regim suspensiv de accize. Aceste magazine primesc produse accizabile în regim suspensiv de accize în baza autorizațiilor de duty-free și pentru aceste produse nu se datorează accize atunci când sunt achiziționate de persoane care se deplasează în afara spațiului comunitar.

(30) Antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de produse energetice, inclusiv pentru producția de bio-ETBE (bio etil terț butil eter), bio-TAEE (bio terț amid etil eter) și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol, pot primi în regim suspensiv de accize bioetanol pentru prelucrare în vederea obținerii de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol ori în vederea amestecului cu benzină.

(31) Bioetanolul reprezintă alcoolul etilic realizat în antrepozitele fiscale de producție a alcoolului etilic, produs destinat utilizării în producția de produse energetice.

(32) Pentru aplicarea prevederilor alin. (30) și (31), la solicitarea antrepozitarului autorizat, autorizația de antrepozit fiscal se va completa în mod corespunzător, după cum urmează:

a) pentru producția de alcool etilic, cu producție de bioetanol;

b) pentru producția de produse energetice, cu:

b1) producție de bio-ETBE, bio-TAEE și/sau alte produse de aceeași natură realizate pe bază de bioetanol; și/sau

b2) depozitare de bioetanol denaturat sau nedenaturat în vederea prelucrării sau a amestecului cu benzină.

(33) În afara antrepozitului fiscal pot fi deținute numai produsele accizabile pentru care acciza a fost înregistrată ca obligație de plată, iar prin circuitul economic se poate stabili de către autoritățile competente cu atribuții de control că produsele provin de la un antrepozitar autorizat, de la un destinatar înregistrat sau de la un importator.

(34) Atunci când pentru produsele accizabile deținute în afara antrepozitului fiscal nu se poate stabili că acciza a fost înregistrată ca obligație de plată intervine exigibilitatea accizei, obligația de plată revenind persoanei care nu poate justifica proveniența legală a produselor.

Codul fiscal:

Cererea de autorizare ca antrepozit fiscal

Art. 206²². — (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa numai pe baza autorizației valabile emise de autoritatea competentă.

(2) În vederea obținerii autorizației, pentru ca un loc să funcționeze ca antrepozit fiscal, persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat pentru acel loc trebuie să depună o cerere la autoritatea competentă, în modul și sub forma prevăzute în normele metodologice.

(3) Cererea trebuie să conțină informații și să fie însoțită de documente cu privire la:

a) amplasarea și natura locului;

b) tipurile și cantitatea de produse accizabile estimate a fi produse și/sau depozitate în decursul unui an;

c) lista produselor accizabile care urmează a fi achiziționate în regim suspensiv de accize în vederea

utilizării ca materie primă în cadrul activității de producție de produse accizabile;

d) identitatea și alte informații cu privire la persoana care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat;

e) organizarea administrativă, fluxurile operaționale, randamentul utilajelor și instalațiilor și alte date relevante pentru colectarea și determinarea accizelor, prevăzute într-un manual de procedură;

f) capacitatea persoanei care urmează a fi antrepozitar autorizat de a satisface cerințele prevăzute la art. 206²⁶.

(4) Prevederile alin. (3) se vor adapta potrivit specificului activității ce urmează a se desfășura în antrepozitul fiscal, conform precizărilor din normele metodologice.

(5) Persoana care intenționează să fie antrepozitar autorizat va prezenta, de asemenea, o copie a contractului de administrare sau a actelor de proprietate ale sediului unde locul este amplasat.

(6) Persoana care își manifestă în mod expres intenția de a fi antrepozitar autorizat pentru mai multe antrepozite fiscale poate depune la autoritatea competentă o singură cerere. Cererea va fi însoțită de documentele prevăzute de prezentul capitol, aferente fiecărei locații.

Norme metodologice:

84. (1) Un antrepozit fiscal poate funcționa doar în baza unei autorizații valabile emise de Comisie.

(2) Pentru a obține o autorizație de antrepozit fiscal, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea privind acordarea autorizației de antrepozit fiscal trebuie să fie întocmită potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38 și să fie însoțită de documentele specificate în această anexă. În cazul activității de producție, cererea va fi însoțită și de manualul de procedură.

(4) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari pentru producție sau pentru depozitare de produse accizabile trebuie să dețină în proprietate sau să aibă drept de folosință a clădirilor și a terenurilor. Documentele care atestă deținerea în proprietate sau în folosință a clădirilor și a terenurilor sunt:

a) pentru clădiri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau, după caz, a procesului-verbal de recepție, atunci când acestea au fost construite în regie proprie sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală;

b) pentru terenuri, extrasul de carte funciară însoțit de copia titlului de proprietate sau copia actului care atestă dreptul de folosință sub orice formă legală.

(5) Persoanele care intenționează să fie autorizate ca antrepozitari de producție de produse accizabile, trebuie să dețină în proprietate sau să dețină contracte de leasing pentru instalațiile și echipamentele care contribuie direct la producția de produse accizabile pentru care urmează să fie autorizat.

(6) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (4) și (5) unitățile de cercetare-dezvoltare organizate potrivit reglementărilor Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură «Gheorghe Ionescu-Sisești», cu modificările și completările ulterioare.

(7) În cazul producției de alcool și băuturi alcoolice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită conform prevederilor prezentelor norme metodologice și lista tipurilor de produse ce urmează a se realiza în antrepozitul fiscal.

(8) Antrepozitarii autorizați propuși prevăzuți la alin. (7) pot desfășura activitate în regim de probe tehnologice, sub controlul

autorității vamale teritoriale, pe o perioadă de maximum 60 de zile de la întocmirea referatului favorabil de către această autoritate.

(9) În perioada de probe tehnologice, antrepozitarul autorizat propus are obligația să obțină încadrarea tarifară a produselor finite efectuată de autoritatea vamală centrală, pentru care va prezenta acestei autorități:

a) documentul prevăzut la alin. (8);

b) documentația tehnică din care să rezulte toate informațiile necesare stabilirii clasificării tarifare referitoare la caracteristicile produsului finit, natura, cantitatea și compoziția materiilor prime utilizate, procesul tehnologic de fabricație a produsului finit.

(10) După obținerea încadrării tarifare a produselor finite, aceasta va fi transmisă de antrepozitarul autorizat propus la autoritatea vamală teritorială la care s-a depus documentația în vederea autorizării.

(11) În perioada de probe tehnologice, produsele accizabile finite obținute nu pot părăsi locul propus a fi autorizat ca antrepozit fiscal.

(12) În cazul producției de produse energetice, antrepozitarul autorizat propus trebuie să depună pe lângă documentația întocmită conform prevederilor prezentelor norme metodologice și lista cu semifabricatele și produsele finite înscrise în nomenclatorul de fabricație, precum și domeniul de utilizare al acestora și acciza aferentă fiecărui produs, avizată de Ministerul Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri. Procedura prevăzută la alin. (8)—(11) se va aplica și antrepozitarilor autorizați propuși pentru producția de produse energetice.

(13) În cazul antrepozitarilor autorizați propuși prevăzuți la alin. (7) și (12), documentația va cuprinde și lista produselor accizabile ce vor fi achiziționate în vederea utilizării ca materie primă în procesul de producție, precum și încadrarea tarifară a acestora.

(14) Autoritatea vamală teritorială verifică realitatea și exactitatea informațiilor și a documentelor depuse de antrepozitarul autorizat propus. Se au în vedere în special îndeplinirea condițiilor prevăzute la art. 206²³ și art. 206²⁶ alin. (1) lit. b), c) și d) din Codul fiscal.

(15) Antrepozitarul autorizat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(16) În acțiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control și, după caz, al Ministerului Administrației și Internelor, pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare prevăzute la art. 206²³ din Codul fiscal.

(17) În termen de 30 de zile de la depunerea cererilor, autoritatea vamală teritorială va înainta documentațiile autorității vamale centrale, însoțite de un referat întocmit de autoritatea vamală teritorială care să cuprindă punctul de vedere asupra oportunității emiterii autorizației de antrepozitar autorizat și, după caz, aspectele sesizate privind neconcordanța cu datele și informațiile prezentate de antrepozitarul autorizat propus. Aceste referate vor purta semnătura și ștampila autorității vamale teritoriale.

(18) Autoritatea vamală centrală poate să solicite antrepozitarului autorizat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, cu privire la:

a) amplasarea și natura antrepozitului fiscal propus;

b) tipurile, caracteristicile fizico-chimice și cantitățile de produse accizabile ce urmează a fi produse și/sau depozitate în antrepozitul fiscal propus;

c) identitatea antrepozitarului autorizat propus;

d) capacitatea antrepozitarului autorizat propus de a asigura garanția.

(19) În cazul oricărui nou produs intrat în nomenclatorul de fabricație vor fi aplicate procedurile prevăzute la alin. (9) și alin. (12).

Codul fiscal:

Condiții de autorizare

Art. 206²³. — (1) **Autoritatea competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:**

a) locul urmează a fi folosit pentru producerea, transformarea, deținerea, primirea și/sau expedierea produselor accizabile în regim suspensiv de accize. În cazul unui loc ce va fi autorizat numai ca antrepozit fiscal de depozitare, volumul mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile înregistrate în ultimul an calendaristic trebuie să fie mai mare decât limitele prevăzute în normele metodologice, diferențiate în funcție de grupa de produse depozitate și de accizele potențiale aferente;

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să nu permită scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din normele metodologice;

c) locul nu va fi folosit pentru vânzarea cu amănuntul a produselor accizabile, cu excepțiile prevăzute la art. 206²¹ alin. (8);

d) în cazul unei persoane fizice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, aceasta să nu fi fost condamnată în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006 privind Codul vamal al României, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, de Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

e) în cazul unei persoane juridice care urmează să-și desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat, administratorii acestor persoane juridice să nu fi fost condamnați în mod definitiv pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, mărturie mincinoasă, dare ori luare de mită în România sau în oricare dintre statele străine în care aceasta a avut domiciliul/rezidența în ultimii 5 ani, să nu fi fost condamnată pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) persoana care urmează să își desfășoare activitatea ca antrepozitar autorizat trebuie să dovedească că poate îndeplini cerințele prevăzute la art. 206²⁶.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

(3) Locurile aferente rezervei de stat și rezervei de mobilizare se asimilează antrepozitelor fiscale de depozitare, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

85. (1) Un loc poate funcționa ca antrepozit fiscal de depozitare atunci când volumul mediu trimestrial al ieșirilor de

produse accizabile înregistrate în ultimul an calendaristic, depășește limitele prevăzute mai jos:

- a) bere — 150.000 litri;
- b) vinuri și băuturi fermentate — 150.000 litri;
- c) produse intermediare — 150.000 litri;
- d) băuturi spirtoase — 25.000 litri de alcool pur;
- e) alcool etilic — 400.000 litri de alcool pur;
- f) băuturi alcoolice în general — 30.000 litri de alcool pur;
- g) țigarete — o cantitate a cărei valoare la prețul maxim de vânzare cu amănuntul să nu fie mai mică de 2.500.000 euro;
- h) produse energetice — 2.500.000 kg. Această cantitate minimă nu este obligatorie în cazul antrepozitelor fiscale de depozitare destinate exclusiv aprovizionării aeronavelor și, respectiv, a navelor și a ambarcațiunilor;
- i) arome alimentare, extracte și concentrate alcoolice — 1.500 litri de alcool pur.

(2) În situația unui antrepozit fiscal nou autorizat pentru depozitare, cantitatea minimă prevăzută la alin. (1) va fi estimată.

(3) În cazul antrepozitarului propus care îndeplinește condițiile pentru autorizare ca antrepozit fiscal de depozitare și se încadrează în limitele prevăzute la alin. (1), acesta va prezenta și o declarație privind capacitatea de depozitare. În cazul alcoolului etilic și al produselor energetice capacitatea de depozitare va fi exprimată în litri și va fi determinată în funcție de capacitatea calibrată a recipientilor și/sau a rezervoarelor de depozitare.

(4) În situația unui antrepozitar autorizat de depozitare, care pe durata unei perioade continue de 6 luni nu respectă limitele prevăzute la alin. (1), autorizația poate fi revocată. Revocarea autorizației se decide de către Comisie pe baza unui referat care să cuprindă punctul de vedere al autorității vamale centrale ca urmare a notei de constatare întocmite de autoritatea vamală teritorială.

(5) Limitele prevăzute la alin. (1) nu sunt obligatorii pentru:

a) antrepozitele fiscale autorizate în exclusivitate pentru a efectua operațiuni de distribuție a băuturilor alcoolice și de tutunuri prelucrate destinate consumului sau vânzării la bordul navelor și aeronavelor;

b) antrepozitele fiscale de depozitare de produse accizabile situate în porturi și aeroporturi și care funcționează în exclusivitate în regim duty-free;

c) rezerva de stat și de mobilizare.

(6) Locul care urmează să fie autorizat ca antrepozit fiscal trebuie să fie strict delimitat — acces propriu, împrejmuire —, iar activitatea ce se desfășoară în acest loc să fie independentă de alte activități desfășurate de persoana care solicită autorizarea și care nu au legătură cu producția sau depozitarea de produse accizabile.

(7) Fac excepție de la prevederile alin. (6) tancurile plutitoare aflate în perimetrul zonelor portuare și barjele, destinate depozitării produselor energetice în vederea aprovizionării navelor.

(8) Locurile destinate producției de vinuri sau de băuturi fermentate, altele decât berea și vinurile, trebuie să fie dotate cu vase litrate.

(9) Locurile destinate producției de alcool etilic și de distilate ca materie primă și locurile destinate producției de băuturi alcoolice obținute exclusiv din prelucrarea alcoolului și a distilatelor, trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare legală pentru determinarea concentrației alcoolice, avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(10) În cazul antrepozitelor fiscale de producție de alcool și de distilate, coloanele de distilare, rafinare, trebuie să fie dotate cu contoare pentru determinarea cantității de produse obținute, avizate și sigilate conform reglementărilor specifice stabilite de Biroul Român de Metrologie Legală.

(11) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool etilic, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare pentru alcoolul brut, la ieșirea din coloanele de rafinare pentru alcoolul etilic rafinat și la ieșirea din coloanele aferente alcoolului tehnic, astfel încât să fie contorizate toate cantitățile de alcool rezultate.

(12) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, contoarele vor fi amplasate la ieșirea din coloanele de distilare sau, după caz, la ieșirea din instalațiile de distilare.

(13) Folosirea conductelor mobile, a furtunurilor elastice sau a altor conducte de acest fel, utilizarea rezervoarelor necalibrate, precum și amplasarea înaintea contoarelor a unor canele sau robinete, prin care se pot extrage cantități de alcool sau distilate necontorizate, sunt interzise.

(14) Antrepozitarii autorizați propuși pentru producția de alcool și de distilate sunt obligați să dețină certificate eliberate de un laborator de metrologie agreeat de Biroul Român de Metrologie Legală, pentru toate rezervoarele și recipientele calibrate în care se depozitează alcoolul, distilatele și materiile prime din care provin acestea, indiferent de natura lor.

(15) În cazul antrepozitelor fiscale — mici distilării — care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, acestea trebuie să fie dotate cu vase calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(16) În cazul antrepozitelor fiscale prevăzute la alin. (15), pe perioada de nefuncționare se va aplica procedura de sigilare și desigilare, prevăzută la pct. 77.

(17) Locurile destinate producției de alcool etilic și distilate, ca materie primă, trebuie să fie dotate cu un sistem de supraveghere prin camere video a punctelor unde sunt amplasate contoarele și rezervoarele de alcool și distilate, precum și a căilor de acces în antrepozitul fiscal. Stocarea imaginilor culese prin intermediul camerelor video se face pe casete video sau în memoria sistemului, durata de stocare a imaginilor înregistrate fiind de minimum 30 de zile. Sistemul de supraveghere trebuie să funcționeze permanent, inclusiv în perioadele de nefuncționare a antrepozitelui, chiar și în condițiile întreruperii alimentării cu energie electrică de la rețeaua de distribuție.

(18) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (17) micile distilării.

(19) Într-un antrepozit fiscal de depozitare se pot depozita produse din grupa băuturilor alcoolice, în stare îmbuteliată, în locuri compartimentate distinct, respectiv bere, vinuri, băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, produse intermediare, băuturi spirtoase.

(20) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de depozitare de alcool etilic și de distilate în stare vărsată numai dacă deține în proprietate rezervoare calibrate avizate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(21) Un loc poate fi autorizat ca antrepozit fiscal de producție sau de depozitare de produse energetice numai dacă este echipat cu rezervoare standardizate distincte pentru fiecare tip de produs în parte, calibrate de Biroul Român de Metrologie Legală.

(22) Obligativitatea calibrării rezervoarelor aferente tancurilor plutitoare pentru depozitarea produselor energetice intervine potrivit reglementărilor specifice ale Biroului Român de Metrologie Legală.

(23) Locurile destinate producției sau depozitării de produse energetice trebuie să fie dotate cu mijloace de măsurare a debitului volumic sau masic.

(24) Locurile destinate producerii de produse energetice pentru care accizele se calculează numai pe baza accizei exprimate în echivalent euro/tonă sau euro/1.000 kg, locurile destinate producerii combustibililor al căror cod tarifar se încadrează la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. g) din Codul fiscal, precum

și locurile destinate îmbutelierii gazului petrolier lichefiat vor fi dotate cu mijloace de măsurare a masei.

(25) Rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor fi autorizate ca un singur antrepozit fiscal de depozitare, indiferent de numărul locurilor de depozitare pe care le deține.

(26) Pentru obținerea autorizației, instituțiile care gestionează rezerva de stat și rezerva de mobilizare vor depune o cerere la autoritatea fiscală centrală, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 38.

Codul fiscal:

Autorizarea ca antrepozit fiscal

Art. 206²⁴. — (1) Autoritatea competentă va notifica în scris autorizarea ca antrepozit fiscal, în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete de autorizare.

(2) Autorizația va conține următoarele:

- a) codul de accize atribuit antrepozitelui fiscal;**
- b) elementele de identificare ale antrepozitarului autorizat, inclusiv codul de accize atribuit acestuia;**
- c) descrierea și amplasarea locului antrepozitelui fiscal;**
- d) tipul produselor accizabile primite/expediate din antrepozitul fiscal și natura activității;**
- e) capacitatea de depozitare a produselor accizabile în antrepozitul fiscal, în cazul antrepozitarului autorizat pentru depozitare;**
- f) nivelul garanției;**
- g) data de începere a valabilității autorizației;**
- h) orice alte informații relevante pentru autorizare.**

(3) Autorizațiile pot fi modificate de către autoritatea competentă.

(4) Înainte de a fi modificată autorizația, autoritatea competentă trebuie să-l informeze pe antrepozitarul autorizat asupra modificării propuse și asupra motivelor acesteia.

(5) Antrepozitarul autorizat poate solicita autorității competente modificarea autorizației, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(6) Procedura de autorizare a antrepozitelor fiscale nu intră sub incidența prevederilor legale privind procedura aprobării tacite.

Norme metodologice:

86. (1) Comisia emite decizii de aprobare sau de respingere a cererii antrepozitarului autorizat propus, după analizarea referatelor întocmite de autoritățile vamale teritoriale și a documentațiilor depuse de solicitant.

(2) La lucrările comisiei va fi invitat, după caz, câte un reprezentant din partea Ministerului Administrației și Internelor, a Ministerului Economiei, Comerțului și Mediului de Afaceri și a Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, precum și câte un reprezentant al patronatelor producătorilor de produse accizabile sau al depozitarilor de astfel de produse, legal înființate.

(3) Autorizația pentru un antrepozit fiscal are ca dată de emisie data de 1 a lunii următoare celei în care a fost aprobată cererea de autorizare de către Comisie.

(4) În cazul antrepozitelor fiscale de producție, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitelui fiscal vor fi înscrise atât materiile prime accizabile care pot fi achiziționate în regim suspensiv de accize, cât și produsele finite ce se realizează în antrepozitul fiscal.

(5) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice care efectuează operațiuni de aditivare a produselor energetice, de amestec între biocarburanți și carburanți tradiționali sau între biocombustibili și combustibili tradiționali, în baza documentației depuse de antrepozitarul autorizat, în autorizația aferentă antrepozitelui fiscal vor fi înscrise atât materiile prime accizabile care pot fi achiziționate în regim suspensiv de accize, cât și produsele finite ce se depozitează în antrepozitul fiscal.

(6) În cazul pierderii autorizației de antrepozit fiscal, titularul autorizației va anunța pierderea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(7) În baza documentului care atestă că anunțul referitor la pierdere a fost înaintat spre publicare în Monitorul Oficial, autoritatea emitentă a autorizației va elibera la cerere un duplicat al acesteia.

(8) Antrepozitarii autorizați pot solicita autorității vamale centrale modificarea autorizației atunci când constată erori în redactarea autorizației de antrepozit fiscal sau în alte situații în care se justifică acest fapt.

Codul fiscal:

Obligațiile antrepozitarului autorizat

Art. 206²⁶. — (1) Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe:

a) să constituie în favoarea autorității competente, dacă se consideră necesar, o garanție, în cazul producției, transformării și deținerii de produse accizabile în regim suspensiv de accize, precum și o garanție obligatorie pentru circulația acestor produse în regim suspensiv de accize, în conformitate cu prevederile art. 206⁵⁴ și în condițiile stabilite prin normele metodologice;

b) să instaleze și să mențină încuietori, sigilii, instrumente de măsură sau alte instrumente similare adecvate, necesare securității produselor accizabile amplasate în antrepozitul fiscal;

c) să asigure menținerea sigiliilor aplicate sub supravegherea autorității competente sub forma și procedura prevăzute în normele metodologice;

d) să țină evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale și expediate din antrepozitele fiscale, și să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților competente;

e) să țină un sistem corespunzător de evidență a stocurilor din antrepozitul fiscal, inclusiv un sistem de administrare, contabil și de securitate;

f) să asigure accesul autorității competente în orice zonă a antrepozitelor fiscale, în orice moment în care antrepozitul fiscal este în exploatare și în orice moment în care antrepozitul fiscal este deschis pentru primirea sau expedierea produselor;

g) să prezinte produsele accizabile pentru a fi inspectate de autoritatea competentă, la cererea acestora;

h) să asigure, în mod gratuit, un birou în incinta antrepozitelor fiscale, la cererea autorității competente;

i) să cerceteze și să raporteze către autoritatea competentă orice pierdere, lipsă sau neregularitate cu privire la produsele accizabile;

j) să înștiințeze autoritățile competente despre orice modificare ce intenționează să o aducă asupra datelor inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația de antrepozitar cu minim 5 zile înainte de producerea modificării;

k) să se conformeze cu alte cerințe impuse prin normele metodologice.

(2) Prevederile alin. (1) vor fi adaptate corespunzător pe grupe de produse accizabile și pe categorii de antrepozitari, conform precizărilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

87. (1) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia stabilește, dacă consideră necesar, o garanție care să acopere riscul neplății accizelor pentru produsele accizabile produse și/sau depozitate în fiecare antrepozit fiscal.

(2) Pentru orice antrepozitar autorizat Comisia stabilește obligatoriu o garanție care să acopere riscul neplății accizelor

pentru produsele accizabile deplasate în regim suspensiv de accize.

(3) Nu sunt supuse obligației de a constitui garanție produsele energetice supuse accizelor care sunt transportate în interiorul Comunității exclusiv pe cale maritimă sau prin conducte.

(4) Nivelul garanției ce urmează a se constitui se determină potrivit prevederilor pct. 108.

(5) În vederea înregistrării producției de bere obținute, fiecare antrepozitar autorizat pentru producție este obligat:

a) să înregistreze producția de bere rezultată la sfârșitul procesului tehnologic, prin aparatura adecvată de măsurare a butoaielor, sticlelor, navetelor, paletelor sau a berii filtrate la vasele de depozitare, și să înscrie aceste date în rapoartele de producție și gestionare, cu specificarea capacității ambalajelor și a cantității de bere exprimate în litri;

b) să determine concentrația zaharometrică a berii, conform standardelor în vigoare privind determinarea concentrației exprimate în grade Plato a berii, elaborate de Asociația de Standardizare din România, și să elibereze buletine de analize fizico-chimice. La verificarea realității concentrației zaharometrice a sortimentelor de bere se va avea în vedere concentrația înscrisă în specificația tehnică internă, elaborată pe baza standardului în vigoare pentru fiecare sortiment.

(6) Antrepozitarii autorizați pentru producție de alcool și distilate, după obținerea autorizației, își pot desfășura activitatea numai după aplicarea sigiliilor pe instalațiile și utilajele de producție alcool etilic de către reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(7) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de alcool, sigiliile se vor aplica pe întregul flux tehnologic de la ieșirea alcoolului brut, rafinat și tehnic din coloanele de distilare, respectiv de rafinare, și până la contoare, inclusiv la acestea.

(8) În cazul antrepozitarilor autorizați pentru producția de distilate, sigiliile se vor aplica la ieșirea distilatelor din coloanele de distilare sau din instalațiile de distilare.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (7) și (8), sigiliile vor fi aplicate și pe toate elementele de asamblare-racordare ale aparatelor de măsură și control, pe orice orificii și robinete existente pe întregul flux tehnologic continuu sau discontinuu.

(10) În cazul producției de alcool, aparatele și piesele de pe tot circuitul coloanelor de distilare, rafinare, precum și de pe tot circuitul instalațiilor de distilare trebuie îmbinate în așa fel încât să poată fi sigilate.

(11) Sigiliile aparțin autorității vamale teritoriale, vor fi înseriate și vor purta, în mod obligatoriu, însemnele acesteia. Operațiunile de sigilare și desigilare, atunci când se impun, se vor efectua de către reprezentantul desemnat de autoritatea vamală teritorială, astfel încât să nu se deterioreze aparatele și piesele componente.

(12) Stabilirea tipului de sigilii, prevăzut la alin. (11), și a caracteristicilor acestora, uniformizarea și/sau personalizarea, precum și coordonarea tuturor operațiunilor ce se impun revin Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin Autoritatea Națională a Vămilor.

(13) Ampretele sigiliilor aplicate de autoritatea vamală teritorială trebuie să fie menținute intacte.

(14) Sigiliile prevăzute la alin. (11) sunt complementare sigiliilor metrologice aplicate contoarelor.

(15) Se interzice antrepozitarilor autorizați deteriorarea sau înlăturarea sigiliilor aplicate de către reprezentantul autorității vamale teritoriale. În cazul în care sigiliul este deteriorat accidental sau în caz de avarie, antrepozitarul autorizat este obligat să solicite prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale pentru constatarea cauzelor deteriorării accidentale a sigiliului sau ale avariei.

(16) Atunci când intervine sigilarea și desigilarea aparatelor și pieselor de pe tot fluxul tehnologic se va proceda după cum urmează:

a) desigilarea se face numai în baza unei solicitări scrise, justificate, din partea antrepozitului fiscal de producție de alcool și de distilate sau în situații de avarie;

b) cererea de desigilare se transmite autorității vamale teritoriale cu cel puțin 3 zile înainte de termenul stabilit pentru efectuarea operațiunii propriu-zise, solicitând și desemnarea unui reprezentant al acestei autorități care va proceda la desigilare;

c) la desigilare, reprezentantul autorității vamale teritoriale întocmește un proces-verbal de desigilare, întocmit în două exemplare, în care va consemna data și ora desigilării, cantitatea de alcool și de distilate — în litri și în grade Dall — înregistrată de contoare la momentul desigilării, precum și stocul de alcool și de distilate, pe sortimente, aflat în rezervoare și în recipiente.

(17) Dacă antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool și distilate constată un incident sau o disfuncție în funcționarea unui contor, acesta va proceda după cum urmează:

a) trebuie imediat să facă o declarație către autoritatea vamală teritorială, care va fi consemnată într-un registru special al antrepozitului fiscal destinat acestui scop și va solicita prezența unui reprezentant al acestei autorități;

b) pentru remedierea defecțiunii și solicita prezența unui reprezentant autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare din categoria respectivă, în vederea desigilării mijloacelor de măsurare, a repunerii lor în stare de funcționare și a resigilării;

c) contoarele defecte pot fi reparate sau înlocuite, sub supravegherea reprezentantului autorității vamale teritoriale, cu alte contoare de rezervă, cu specificarea, într-un proces-verbal de înlocuire, întocmit de acest reprezentant, a indicilor de la care se reia activitatea;

d) dacă timpul de remediere a contoarelor depășește 24 de ore, se întrerupe activitatea de producție a alcoolului și a distilatelor, instalațiile respective fiind sigilate de reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(18) Atunci când în situațiile de la alin. (15) și (17) este necesară întreruperea activității, aceasta va fi consemnată într-un proces-verbal încheiat în două exemplare de către reprezentantul autorității vamale teritoriale, în prezența reprezentantului legal al antrepozitului fiscal. În procesul-verbal încheiat se vor menționa cauzele accidentului sau ale avariei care au generat întreruperea activității, data și ora întreruperii acesteia, stocul de alcool și de distilate existent la acea dată și indicii înregistrați de contoare în momentul întreruperii activității.

(19) Originalul procesului-verbal de desigilare prevăzut la alin. (16) sau de întrerupere a activității prevăzut la alin. (18), după caz, se depune la autoritatea vamală teritorială, în termen de 24 de ore de la încheierea acestuia. Al doilea exemplar al procesului-verbal rămâne la antrepozitul fiscal.

(20) Reluarea activității în antrepozitul fiscal se va face în baza unei declarații de remediere a defecțiunii, întocmită de antrepozitarul autorizat și vizată de reprezentantul autorității vamale teritoriale, însoțită, după caz, de un aviz eliberat de specialistul autorizat de către Biroul Român de Metrologie Legală pentru activități de reparații ale mijloacelor de măsurare care a efectuat remedierea. Reprezentantul autorității vamale teritoriale va proceda la sigilarea întregului flux tehnologic.

(21) Toți antrepozitarii autorizați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor aflate în antrepozite, a celor intrate sau ieșite, a celor pierdute prin deteriorare, spargere, furt, precum și a accizelor aferente acestor categorii de produse.

(22) În cazul antrepozitelor fiscale autorizate pentru producția de alcool etilic și distilate, sistemul computerizat trebuie să asigure și evidența materiilor prime introduse în fabricație, precum și a semifabricatelor aflate pe linia de fabricație. Cantitățile de alcool și de distilate obținute vor fi evidențiate atât în litri, cât și în grade Dall.

(23) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (22) antrepozitele fiscale — mici distilării —, care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic.

Codul fiscal:

Anularea, revocarea și suspendarea autorizației

Art. 206²⁸. — (1) Autoritatea competentă poate anula autorizația pentru un antrepozit fiscal atunci când i-au fost oferite informații inexacte sau incomplete în legătură cu autorizarea antrepozitului fiscal.

(2) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal în următoarele situații:

a) în cazul unui antrepozitar autorizat, persoană fizică, dacă:

1. persoana a decedat;

2. persoana a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

3. activitatea desfășurată este în situație de faliment sau de lichidare;

b) în cazul unui antrepozitar autorizat, care este persoană juridică, dacă:

1. în legătură cu persoana juridică a fost deschisă o procedură de faliment ori de lichidare; sau

2. oricare dintre administratorii persoanei juridice a fost condamnat printr-o hotărâre judecătorească definitivă, în România sau într-un stat străin, pentru infracțiunea de abuz de încredere, fals, uz de fals, înșelăciune, delapidare, măturie mincinoasă, dare sau luare de mită ori o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

c) antrepozitarul autorizat nu respectă oricare dintre cerințele prevăzute la art. 206²⁶ sau la art. 206⁵³—206⁵⁵;

d) când antrepozitarul încheie un act de vânzare a locului;

e) pentru situația prevăzută la alin. (9);

f) pe durata unei perioade continue de minimum 6 luni, volumul mediu trimestrial al ieșirilor de produse accizabile din antrepozitul fiscal de depozitare este mai mic decât limita prevăzută în normele metodologice, conform art. 206²³ alin. (1) lit. a);

(3) Autoritatea competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal și în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) La propunerea organelor de control, autoritatea competentă poate suspenda autorizația pentru un antrepozit fiscal, astfel:

a) pe o perioadă de 1—6 luni, în cazul în care s-a constatat săvârșirea uneia dintre faptele contravenționale ce atrag suspendarea autorizației;

b) până la soluționarea definitivă a cauzei penale, în cazul în care a fost pusă în mișcare acțiunea penală pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, cu completările ulterioare, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Decizia prin care autoritatea competentă a hotărât suspendarea, revocarea sau anularea autorizației de antrepozit fiscal va fi comunicată și antrepozitarului deținător al autorizației.

(6) Antrepozitarul autorizat poate contesta decizia de suspendare, revocare sau anulare a autorizației pentru un antrepozit fiscal, potrivit legislației în vigoare.

(7) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta, după caz. Decizia de anulare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(8) Contestarea deciziei de suspendare, revocare sau anulare a autorizației de antrepozit fiscal suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(9) În cazul în care antrepozitarul autorizat dorește să renunțe la autorizația pentru un antrepozit fiscal, acesta are obligația să notifice acest fapt autorității competente cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație își produce efecte.

(10) În cazul anulării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 5 ani de la data anulării.

(11) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data revocării.

(12) Antrepozitarii autorizați, cărora le-a fost suspendată, revocată sau anulată autorizația și care dețin stocuri de produse accizabile la data suspendării, revocării ori anulării, pot valorifica produsele înregistrate în stoc — materii prime, semifabricate, produse finite —, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

Norme metodologice:

88. (1) Măsura suspendării — cu excepția cazului de la alin. (4) —, a revocării sau a anulării autorizațiilor se va dispune de către Comisie, în baza actelor de control emise de organele de specialitate, prin care s-au consemnat încălcări ale prevederilor legale care atrag aplicarea acestor măsuri, precum și a referatului ce va cuprinde punctul de vedere al autorității vamale centrale.

(2) Actele de control prevăzute la alin. (1), temeinic justificate, în care faptele constatate generează consecințe fiscale, vor fi aduse la cunoștința autorității vamale centrale, în termen de două zile lucrătoare de la finalizare, care le va înainta Comisiei în vederea analizării și dispunerii măsurilor ce se impun.

(3) Decizia Comisiei va fi adusă la cunoștința antrepozitarului autorizat sancționat. Totodată, decizia Comisiei va fi adusă și la cunoștința autorității vamale teritoriale, care în maximum 48 de ore de la data la care decizia produce efecte va proceda la verificarea stocurilor de produse deținute de operatorul economic la acea dată.

(4) În situația neplății accizelor la termenele prevăzute de lege, măsura suspendării autorizațiilor se va dispune de către autoritățile vamale teritoriale în baza datelor furnizate de autoritățile fiscale teritoriale.

(5) Atunci când deficiențele care atrag măsura revocării sau a suspendării nu generează consecințe fiscale și sunt remediate în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării actului de control, după constatarea remedierii deficiențelor de către organul de control acesta nu va da curs propunerii de revocare sau de suspendare către Comisie.

(6) În cazul în care a intervenit suspendarea autorizației pentru un antrepozit fiscal — cu excepția cazului prevăzut la alin. (4) —, încetarea suspendării autorizației va fi dispusă de Comisie, în baza referatului emis în acest sens de autoritatea vamală teritorială cu privire la înlăturarea deficiențelor înscrise în decizia Comisiei.

(7) În toate situațiile în care a intervenit suspendarea, revocarea sau anularea autorizației, aceasta atrage întreruperea sau încetarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de autoritatea vamală teritorială.

(8) Antrepozitarii autorizați a căror autorizație a fost suspendată, revocată sau anulată pot să valorifice produsele accizabile înregistrate în stoc — materii prime, semifabricate, produse finite — numai după notificarea autorității vamale teritoriale cu privire la virarea accizelor datorate bugetului de stat.

(9) În cazul suspendării sau în cazul revocării autorizației de antrepozit fiscal — până la data când aceasta produce efecte —, deplasarea produselor accizabile înregistrate în stoc se efectuează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, astfel:

a) fie către alte antrepozite fiscale, în regim suspensiv de accize;

b) fie în afara regimului suspensiv de accize, cu accize plătite.

(10) În cazul anulării sau revocării autorizației, o nouă autorizație pentru aceeași activitate poate fi emisă de Comisie numai după o perioadă de 5 ani, respectiv 6 luni, de la data la care decizia de anulare sau revocare a autorizației devine definitivă în sistemul căilor administrative de atac sau de la data hotărârii judecătorești definitive și irevocabile.

(11) Cererea de renunțare la un antrepozit fiscal, în care se vor menționa și motivele acesteia, se depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate are obligația de a verifica dacă la data depunerii cererii antrepozitarul autorizat deține stocuri de produse accizabile și dacă au fost respectate prevederile legale în domeniul accizelor. După verificare, cererea de renunțare, însoțită de actul de verificare, va fi transmisă Comisiei care va proceda la revocarea autorizației.

(12) Prevederile alin. (10) nu se aplică în cazul unui operator economic aflat în situația de la alin. (11) care dorește o nouă autorizare cu condiția să fi respectat prevederile legale în domeniul accizelor.

(13) Cererea de renunțare la autorizația emisă pentru un antrepozit fiscal, după ce Comisia a decis revocarea sau anularea autorizației din alte motive, nu produce efecte juridice pe perioada în care decizia de revocare sau de anulare, după caz, se află în procedura prevăzută de Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare.

(14) Atunci când renunțarea la autorizația de antrepozit fiscal intervine ca urmare a unei operațiuni de fuziune a antrepozitarului autorizat cu un alt operator economic sau de divizare totală ori parțială a activității, antrepozitarul autorizat va notifica acest fapt autorității vamale teritoriale cu cel puțin

60 de zile înainte de data efectuării operațiunii și va solicita revocarea autorizației de antrepozitar deținută de acesta.

(15) În cazul prevăzut la alin. (14), în situația în care se intenționează continuarea aceleiași activități cu produse accizabile în regim suspensiv de accize și în aceleași condiții, antrepozitarul autorizat împreună cu antrepozitarul autorizat propus pot solicita ca revocarea autorizației de antrepozitar să producă efecte concomitent cu data la care produce efecte noua autorizație.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 8-a

Destinatarul înregistrat

Destinatarul înregistrat

Art. 206²⁹. — (1) **Destinatarul înregistrat poate să-și desfășoare activitatea în această calitate numai în baza autorizației valabile emisă de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice, în care va fi înscris și codul de accize atribuit de această autoritate.**

(2) **Destinatarul înregistrat nu are dreptul de a deține sau de a expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize.**

(3) **Un destinatar înregistrat trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:**

a) să garanteze plata accizelor în condițiile prevăzute în normele metodologice, înaintea expedierii de către antrepozitarul autorizat a produselor accizabile;

b) la încheierea deplasării, să înscrie în evidența contabilă produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize;

c) să accepte orice control al autorității competente, pentru a se asigura că produsele au fost primite.

(4) **Destinatarul înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile trebuie să îndeplinească cerințele de la alin. (3), iar autorizarea prevăzută la art. 206³ pct. 13 se face pentru o cantitate-limită de produse accizabile, pentru un singur expeditor și pentru o perioadă de timp limitată, potrivit prevederilor din normele metodologice.**

Norme metodologice:

89. (1) Destinatarul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emise de Comisie.

(2) În vederea obținerii autorizației, persoana care intenționează să fie destinatar înregistrat trebuie să depună o cerere la autoritatea vamală teritorială.

(3) Cererea trebuie să conțină informațiile și să fie însoțită de documentele prevăzute în anexa nr. 39.

(4) Pentru a fi autorizat, fiecare destinatar înregistrat propus trebuie să aibă declarată cel puțin o locație în care urmează să realizeze recepția de produse accizabile deplasate în regim suspensiv de accize din alte state membre.

(5) În situația în care recepția produselor accizabile se realizează în mai multe locații, cererea va fi însoțită de o declarație privind locațiile în care urmează a se realiza recepția acestor produse.

(6) Cererea care nu îndeplinește condițiile prevăzute la alin. (4) și (5) se consideră a fi nulă.

(7) Autoritatea vamală teritorială poate să solicite destinatarului înregistrat propus orice informație și documente pe care le consideră necesare, după caz, cu privire la:

a) identitatea destinatarului înregistrat propus;

b) amplasarea și capacitatea maximă de depozitare a locurilor unde se recepționează produsele accizabile;

c) tipurile de produse accizabile ce urmează a fi recepționate în fiecare locație;

d) capacitatea destinatarului înregistrat propus de a asigura garanția conform prevederilor pct. 108.

(8) În acțiunea de verificare, autoritatea vamală teritorială poate solicita sprijinul organelor cu atribuții de control pentru furnizarea unor elemente de preinvestigare în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor de autorizare a fiecărui solicitant.

(9) Atunci când în termen de 30 de zile de la depunerea documentației, autoritatea vamală teritorială, după verificarea realității datelor și informațiilor prezentate de destinatarul înregistrat propus, constată că acesta nu îndeplinește condițiile pentru a fi autorizat, va comunica în scris, destinatarului înregistrat propus decizia de respingere a cererii, cu motivația corespunzătoare.

(10) Nu va fi autorizată ca destinatar înregistrat, persoana care a fost condamnată printr-o hotărâre judecătorească definitivă în România sau într-un alt stat pentru o infracțiune dintre cele reglementate de legislația vamală sau fiscală.

(11) Destinatarul înregistrat propus este obligat ca pe durata acțiunii de verificare să asigure condițiile necesare bunei desfășurări a acesteia.

(12) Autoritatea vamală teritorială are obligația ca, în termen de 30 de zile de la depunerea cererii și a documentației complete, să transmită Comisiei dosarul însoțit de un referat privind oportunitatea emiterii autorizației de destinatar înregistrat.

(13) Comisia va comunica în scris solicitantului decizia de autorizare ca destinatar înregistrat sau, după caz, decizia de respingere a cererii. De asemenea, Comisia va înștiința autoritatea vamală teritorială despre modul de soluționare a cererii.

(14) În cazul autorizării ca destinatar înregistrat, Comisia va emite autorizația care va conține următoarele elemente: codul de accize, elementele de identificare ale destinatarului înregistrat, tipul produselor accizabile care urmează a fi recepționate, nivelul și forma garanției, precum și data de la care devine valabilă.

(15) Autorizația de destinatar înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care destinatarul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantumul și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(16) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale menționate în autorizație, destinatarul înregistrat are obligația de a solicita la secretariatul Comisiei modificarea acesteia, după cum urmează:

a) pentru fiecare nouă locație în care urmează a se realiza recepția de produse accizabile, destinatarul înregistrat va depune o cerere la autoritatea vamală teritorială, însoțită de declarația prevăzută la alin. (5), cu cel puțin 15 zile înainte de recepția produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale destinatarului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării.

(17) În situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, destinatarul înregistrat are obligația de a solicita Comisiei modificarea autorizației cu cel puțin 60 de zile înainte de recepția produselor.

(18) Destinatarul înregistrat nu poate realiza recepția de produse accizabile într-o nouă locație dacă această locație nu a fost declarată la autoritatea vamală teritorială.

(19) Autoritatea vamală teritorială, după verificarea informațiilor din declarație, va transmite în termen de 5 zile lucrătoare o copie a acesteia la secretariatul Comisiei în vederea actualizării datelor din autorizație.

(20) Produsele accizabile primite în regim suspensiv de accize de către destinatarul înregistrat sunt însoțite de documentul administrativ electronic pe suport hârtie, conform procedurii prevăzute la pct. 91.

(21) Autorizația de destinatar înregistrat poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu respectă una din cerințele prevăzute la art. 206²⁹ din Codul fiscal.

(22) Decizia de revocare se comunică destinatarului înregistrat și produce efecte de la data la care a fost adusă la cunoștința acestuia.

(23) În cazuri excepționale când interesele legitime ale destinatarului înregistrat impun aceasta, Comisia poate decala termenul de intrare în vigoare a deciziei de revocare, la o dată ulterioară.

(24) Destinatarul înregistrat nemulțumit poate contesta decizia de revocare a autorizației, potrivit legislației în vigoare.

(25) Contestarea deciziei de revocare a autorizației de destinatar înregistrat suspendă efectele juridice ale acestei decizii pe perioada soluționării contestației în procedură administrativă.

(26) În cazul în care destinatarul înregistrat dorește să renunțe la autorizație, acesta are obligația să notifice acest fapt Comisiei cu cel puțin 60 de zile înainte de data de la care renunțarea la autorizație produce efecte.

(27) În cazul destinatarului înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile în regim suspensiv de accize, autorizația are valabilitate de 12 luni consecutive de la data emiterii acesteia de către autoritatea vamală teritorială.

(28) În cazul prevăzut la alin. (27), autorizația se emite pentru fiecare expeditor din alt stat membru autorizat să expedieze produse accizabile în regim suspensiv de accize și pentru cantitatea-limită înscrisă în autorizație.

(29) Cantitatea înscrisă în autorizație se determină pe baza acordului în formă scrisă încheiat între destinatarul înregistrat propus și expeditorul produselor accizabile în regim suspensiv de accize, o copie a acordului fiind anexată cererii de autorizare.

(30) Destinatarul înregistrați trebuie să dețină un sistem computerizat de evidență a produselor accizabile achiziționate în regim suspensiv de accize, a produselor livrate și a stocurilor de astfel de produse.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 9-a

Deplasarea și primirea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize

Art. 206³⁰. — (1) Antrepozitarii autorizați de către autoritățile competente ale unui stat membru sunt recunoscuți ca fiind autorizați atât pentru circulația națională, cât și pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile.

(2) Produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize pe teritoriul Comunității, inclusiv dacă produsele sunt deplasate via o țară terță sau un teritoriu terț:

a) de la un antrepozit fiscal la:

1. un alt antrepozit fiscal;

2. un destinatar înregistrat;

3. un loc de unde produsele accizabile părăsesc teritoriul Comunității, în sensul art. 206³⁴ alin. (1);

4. un destinatar în sensul art. 206⁵⁶ alin. (1) în cazul în care produsele sunt expediate din alt stat membru;

b) de la locul de import către oricare dintre destinațiile prevăzute la lit. a), în cazul în care produsele în cauză sunt expediate de un expeditor înregistrat. În sensul prezentului articol, locul de import înseamnă locul unde se află produsele în momentul în care sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. a) pct. 1 și 2 și lit. b), și cu excepția situației prevăzute la art. 206²⁹ alin. (3), produsele accizabile pot fi deplasate în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă situat pe teritoriul României, în cazul în care locul respectiv a fost indicat de antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(4) Antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat prevăzuți la alin. (3) au obligația de a depune raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1).

(5) Prevederile alin. (2) și (3) se aplică și deplasărilor de produse accizabile cu nivel de accize zero care nu au fost eliberate pentru consum.

(6) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize începe, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a), în momentul în care produsele accizabile părăsesc antrepozitul fiscal de expediție și, în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. b), în momentul în care aceste produse sunt puse în liberă circulație, în conformitate cu art. 79 din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92.

(7) Deplasarea în regim suspensiv de accize a produselor accizabile se încheie:

1. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4 și lit. b), în momentul în care destinatarul a recepționat produsele accizabile;

2. în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. a) pct. 3, în momentul în care produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

Norme metodologice:

90.

90.1. (1) Expeditorul înregistrat poate funcționa numai în baza autorizației emise de Comisie.

(2) Persoana care intenționează să obțină autorizație de expeditor înregistrat depune la autoritatea vamală centrală o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 55 însoțită de următoarele documente:

a) certificatul constatator eliberat de Oficiul Registrului Comerțului din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, locul de import, precum și o copie după certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz,

b) cazierul judiciar ale administratorilor și directorilor executivi, eliberate de instituțiile abilitate din România;

c) contractele încheiate direct cu antrepozitarul autorizat beneficiar al produselor deplasate în regim suspensiv de accize;

d) scrisoare de bonitate bancară;

e) certificatul de atestare fiscală;

f) cazierul fiscal.

(3) Comisia aprobă eliberarea autorizației de expeditor înregistrat dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (1);

b) solicitantul nu are înscrise date în cazierul fiscal;

c) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar.

(4) În vederea eliberării autorizației de expeditor înregistrat, autoritatea vamală centrală solicită avizul autorității vamale teritoriale.

(5) Autorizația de expeditor înregistrat se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.

(6) Autorizația de expeditor înregistrat este valabilă începând cu data de 1 a lunii următoare celei în care expeditorul înregistrat face dovada constituirii garanției în cuantum și în forma aprobate de Comisie potrivit pct. 108.

(7) În situația în care intervin modificări față de datele inițiale în baza cărora a fost emisă autorizația, expeditorul înregistrat

are obligația de a le notifica la secretariatul Comisiei în vederea modificării autorizației, dacă este cazul, după cum urmează:

a) pentru un nou loc de import, cu cel puțin 15 zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor;

b) dacă se modifică datele de identificare ale expeditorului înregistrat, în termen de 30 de zile de la data înregistrării modificării.

(8) În situația în care modificările care intervin se referă la tipul produselor accizabile, expeditorul înregistrat are obligația de a solicita Comisiei modificarea autorizației cu cel puțin 60 de zile înainte de punerea în liberă circulație a produselor.

90.2. (1) În înțelesul prezentelor norme metodologice, locul de livrare directă reprezintă locul unde pot fi primite produse accizabile, cu excepția tutunului prelucrat, în regim suspensiv de accize de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat din alt stat membru și cu condiția ca acest loc să fie indicat de destinatar, respectiv antrepozitarul autorizat din România sau de destinatarul înregistrat prevăzut la pct. 89.

(2) Se consideră livrare directă de produse accizabile în regim suspensiv de accize dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:

a) locul de livrare directă să fie notificat la autoritatea vamală teritorială de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat înainte de expedierea produselor accizabile din statul membru de expediere;

b) antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat acceptă cantitatea de produse accizabile înscrisă în documentul administrativ electronic ca fiind cantitatea sosită la destinație. Această cantitate va fi imediat înregistrată de către aceștia în evidențele lor privind stocurile de astfel de produse ca intrare și, în același timp, ca eliberare pentru consum;

c) în cazul produselor energetice, autoritatea vamală teritorială, de regulă, va fi informată cu jumătate de zi înainte de sosirea produselor la locul de destinație de către antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat;

d) produsele accizabile trebuie păstrate la locul de livrare directă cel puțin 24 ore pentru o posibilă inspecție din partea autorității vamale teritoriale.

(3) Un antrepozitar autorizat sau un expeditor înregistrat în România poate expedia produse accizabile în regim suspensiv de accize către un loc de livrare directă dintr-un alt stat membru dacă această operațiune este permisă în acel stat membru.

(4) Pe durata deplasării în regim suspensiv de accize, ambalajul în care este deplasat produsul accizabil trebuie să aibă la exterior marcaje care identifică tipul și cantitatea de produs aflat în interior.

Codul fiscal:

Documentul administrativ electronic

Art. 206³¹. — (1) Deplasarea intracomunitară de produse accizabile este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize doar dacă este acoperită de un document administrativ electronic procesat în conformitate cu alin. (2) și (3).

(2) În sensul alin. (1), expeditorul din România înaintează un proiect de document administrativ electronic la autoritățile competente, prin intermediul sistemului informatizat prevăzut la art. 1 din Decizia nr. 1.152/2003/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 2003 privind informatizarea circulației și a controlului produselor supuse accizelor, denumit în continuare *sistemul informatizat*.

(3) Autoritățile competente prevăzute la alin. (2) efectuează o verificare electronică a datelor din proiectul de document administrativ electronic, iar în cazul în care:

a) datele nu sunt corecte, expeditorul este informat fără întârziere;

b) datele sunt corecte, autoritatea competentă atribuie documentului un cod de referință administrativ unic și îl comunică expeditorului.

(4) În cazurile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 206³⁰ alin. (2) lit. (b) și la art. 206³⁰ alin. (3), autoritatea competentă transmite fără întârziere documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru de destinație, care la rândul ei îl transmite destinatarului, în cazul în care acesta este un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat. Dacă produsele accizabile sunt destinate unui antrepozitar autorizat din România, autoritatea competentă înaintează documentul administrativ electronic direct acestui destinatar.

(5) În cazul prevăzut la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3 autoritatea competentă din România înaintează documentul administrativ electronic autorității competente din statul membru în care declarația de export este depusă în conformitate cu art. 161 alin. (5) din Regulamentul (CEE) nr. 2.913/92, denumit în continuare *statul membru de export*, dacă statul membru de export este altul decât România.

(6) Atunci când expeditorul este din România, acesta furnizează persoanei care însoțește produsele accizabile un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic.

(7) Atunci când produsele accizabile sunt deplasate în regim suspensiv de accize de la un expeditor din alt stat membru la un destinatar din România, deplasarea produselor este însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic sau de orice alt document comercial care menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar.

(8) Documentele prevăzute la alin. (6) și (7) trebuie să poată fi prezentate autorităților competente oricând sunt solicitate, pe întreaga durată a deplasării în regim suspensiv de accize.

(9) Expeditorul poate anula documentul administrativ electronic, atât timp cât deplasarea nu a început potrivit prevederilor art. 206³⁰ alin. (6).

(10) În cursul deplasării în regim suspensiv de accize, expeditorul poate modifica destinația, prin intermediul sistemului informatizat și poate indica o nouă destinație, care trebuie să fie una dintre destinațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 3 sau la art. 206³⁰ alin. (3), după caz.

(11) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, către un destinatar care nu este cunoscut cu siguranță în momentul în care expeditorul înaintează proiectul de document administrativ electronic prevăzut la alin. (2), autoritatea competentă poate autoriza ca expeditorul să nu includă în documentul în cauză datele privind destinatarul, în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(12) Imediat ce datele privind destinatarul sunt cunoscute și cel târziu la momentul încheierii deplasării, expeditorul transmite datele sale autorităților competente, utilizând procedura prevăzută la alin. (10).

Norme metodologice:

91. (1) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru sau către un loc de unde produsele părăsesc teritoriul Comunității, poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un antrepozit fiscal doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(2) Deplasarea produselor accizabile din România către un destinatar din alt stat membru poate fi realizată în regim suspensiv de accize de un expeditor înregistrat în România doar dacă este acoperită de documentul administrativ electronic.

(3) În sensul alin. (1) și (2), antrepozitul fiscal expeditor sau expeditorul înregistrat, în baza accesului autorizat de autoritatea vamală teritorială la sistemul informatizat, înaintează prin intermediul acestui sistem informatizat proiectul documentului administrativ electronic aferent deplasării ce urmează a avea loc.

(4) Proiectul documentului administrativ electronic trebuie înaintat cu cel mult 7 zile înainte de data înscrisă pe acest document ca dată de expediere a produselor accizabile în cauză.

(5) Datele din proiectul documentului administrativ electronic sunt supuse unei verificări electronice, iar dacă acestea sunt validate, sistemul informatizat atribuie codul de referință administrativ unic, care pentru expeditor reprezintă confirmarea asupra începerii operațiunii constând în deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize.

(6) După atribuirea codului de referință administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de destinație.

(7) Atunci când are loc o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize din România către un loc din alt stat membru de unde produsele părăsesc teritoriul Comunității, după atribuirea codului de referință administrativ unic, prin sistemul informatizat documentul administrativ electronic se transmite fără întârziere în sistemul informatizat din statul membru de export.

(8) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize trebuie să fie însoțită de un exemplar tipărit al documentului administrativ electronic, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 40.

(9) În cazul deplasării intracomunitare a produselor energetice în regim suspensiv de accize, pe cale maritimă sau pe căi navigabile interioare, antrepozitarul autorizat expeditor din România poate să nu includă în documentul administrativ electronic datele aferente destinatarului dacă acestea nu sunt cunoscute cu certitudine la momentul înaintării proiectului documentului respectiv, dar numai cu condiția ca acest fapt să fi fost notificat la autoritatea vamală teritorială și acceptat de această autoritate.

(10) În situația prevăzută la alin. (9) antrepozitul fiscal expeditor are obligația ca imediat ce cunoaște datele aferente destinatarului, dar nu mai târziu de momentul încheierii deplasării, să introducă datele respective în sistemul informatizat.

(11) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize dintr-un alt stat membru către un destinatar din România autorizat să primească produsele în regim suspensiv de accize, poate fi acceptat ca document de însoțire fie un exemplar al documentului administrativ electronic tipărit, fie orice alt document comercial în care se menționează codul de referință administrativ unic, identificabil în mod clar, acceptat de autoritatea competentă a aceluia stat membru de expediție.

Codul fiscal:

Divizarea deplasării produselor energetice în regim suspensiv de accize

Art. 206³². — **Autoritatea competentă poate permite expeditorului, în condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, ca expeditorul să divizeze o deplasare intracomunitară de produse energetice în regim suspensiv de accize în două sau mai multe deplasări, cu condiția ca:**

1. să nu se modifice cantitatea totală de produse accizabile;

2. divizarea să se desfășoare pe teritoriul unui stat membru care permite o astfel de procedură;

3. autoritatea competentă din statul membru unde se efectuează divizarea să fie informată cu privire la locul unde se efectuează divizarea.

Norme metodologice:

92. (1) Autoritatea vamală teritorială poate permite expeditorului din România, respectiv antrepozit fiscal sau expeditor înregistrat, să divizeze o deplasare de produse energetice în regim suspensiv de accize într-un alt stat membru, atunci când acel stat membru permite o astfel de procedură.

(2) Pentru realizarea operațiunii menționate la alin. (1) expeditorul trebuie să respecte condițiile stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Deplasarea de produse energetice în regim suspensiv de accize dintr-un stat membru este permisă a fi divizată pe teritoriul României, numai dacă acel stat membru permite o astfel de procedură, iar destinatarii din România, respectiv antrepozitarul autorizat sau destinatarul înregistrat respectă condițiile stabilite prin ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (2).

Codul fiscal:

Raportul de primire a produselor accizabile

Art. 206³³. — **(1) La primirea de produse accizabile în România, în oricare dintre destinațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 sau 4, sau la art. 206³⁰ alin. (3), destinatarul trebuie să înainteze fără întârziere și nu mai târziu de 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării, cu excepția cazurilor justificate corespunzător autorităților competente potrivit precizărilor din normele metodologice, un raport privind primirea acestora, denumit în continuare raport de primire, utilizând sistemul informatizat.**

(2) Modalitățile de trimitere a raportului de primire a produselor accizabile de către destinatarii menționați la art. 206³⁶ alin. (1) sunt prevăzute prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(3) Autoritatea competentă a destinatarului din România efectuează o verificare electronică a datelor din raportul de primire, după care:

1. în cazul în care datele nu sunt corecte, destinatarul este informat fără întârziere despre acest fapt;

2. în cazul în care datele sunt corecte, autoritatea competentă a destinatarului confirmă înregistrarea raportului de primire și îl transmite autorității competente din statul membru de expediție.

(4) Atunci când expeditorul este din România, raportul de primire se înaintează acestuia de către autoritatea competentă din România.

(5) În cazul în care locul de expediție și cel de destinație se află în România, primirea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se confirmă expeditorului potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice:

93. Destinatarului i se admite să întârzie înaintarea prin sistemul informatizat a raportului de primire peste termenul-limită prevăzut de lege numai în cazuri temeinic justificate prevăzute în ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală cu privire la modalitățile de trimitere a raportului de primire.

Codul fiscal:

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție

Art. 206³⁵. — **(1) Prin excepție de la prevederile art. 206³¹ alin. (1), în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul din România poate**

începe o deplasare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, în următoarele condiții:

a) produsele să fie însoțite de un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca proiectul de document administrativ electronic prevăzut la art. 206³¹ alin. (2);

b) să informeze autoritățile competente înainte de începerea deplasării, prin depunerea unei copii a documentului prevăzut la lit. a). Această copie trebuie să fie vizată de autoritatea competentă a locului de expediere. Dacă indisponibilitatea sistemului este imputabilă expeditorului, acesta va furniza informații corespunzătoare cu privire la motivele acestei indisponibilități.

(2) În cazul în care sistemul informatizat redevine disponibil, expeditorul prezintă un proiect de document administrativ electronic, în conformitate cu art. 206³¹ alin. (2).

(3) De îndată ce datele cuprinse în documentul administrativ electronic sunt validate, în conformitate cu art. 206³¹ alin. (3), acest document înlocuiește documentul pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a). Prevederile art. 206³¹ alin. (4) și (5), precum și cele ale art. 206³³ și art. 206³⁴ se aplică *mutatis mutandis*.

(4) Până la momentul validării datelor din documentul administrativ electronic, deplasarea este considerată ca având loc în regim suspensiv de accize, pe baza documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a).

(5) O copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) lit. a) se păstrează de expeditor în evidențele sale.

(6) În cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la expediție, expeditorul comunică informațiile prevăzute la art. 206³¹ alin. (10) sau la art. 206³² prin intermediul unor mijloace alternative de comunicare. În acest scop, expeditorul în cauză informează autoritățile competente înaintea modificării destinației sau a divizării deplasării. Prevederile alin. (2)—(5) se aplică *mutatis mutandis*.

Norme metodologice:

94. (1) În situația în care sistemul informatizat este indisponibil în România, expeditorul poate începe deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize numai după înștiințarea autorității vamale centrale (responsabilă pentru sistemul informatizat și corespondența cu autoritățile competente din statele membre) prin transmiterea copiei documentului care va însoți deplasarea produselor, pe care va fost înscris numărul de referință eliberat de autoritatea vamală teritorială, în vederea atribuirii codului de referință administrativ unic care reprezintă acordul pentru începerea efectivă a deplasării produselor.

(2) Modelul documentului pe suport hârtie este prevăzut în anexa nr. 40.

Codul fiscal:

Proceduri în cazul în care sistemul informatizat este indisponibil la destinație

Art. 206³⁶. — (1) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 206³⁰ alin. (2) lit. b) și la art. 206³⁰ alin. (3), raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) nu poate fi prezentat la încheierea deplasării produselor accizabile în termenul prevăzut la respectivul articol deoarece fie sistemul informatizat nu este disponibil în România, fie în situația prevăzută la art. 206³⁵ alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3), destinatarul prezintă autorităților competente din România, cu excepția cazurilor pe deplin justificate, un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca raportul de primire și care atestă încheierea deplasării, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(2) Cu excepția cazului în care destinatarul poate prezenta, în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat, raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) sau în cazuri pe deplin justificate, autoritatea competentă din România trimite o copie a documentului pe suport hârtie prevăzut la alin. (1) autorității competente din statul membru de expediție, care o transmite expeditorului sau o ține la dispoziția acestuia.

(3) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, destinatarul prezintă un raport de primire, în conformitate cu art. 206³³ alin. (1). Prevederile art. 206³³ alin. (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis*.

(4) În cazul în care, în situațiile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3, raportul de export prevăzut la art. 206³⁴ alin. (1) nu poate fi întocmit la încheierea deplasării produselor accizabile deoarece, fie sistemul informatizat nu este disponibil în statul membru de export, fie în situația prevăzută la art. 206³⁵ alin. (1) nu au fost încă îndeplinite procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3), autoritățile competente din statul membru de export trimit autorităților competente din România un document pe suport hârtie care conține aceleași date ca și raportul de export și care atestă încheierea deplasării, cu excepția cazului în care raportul de export prevăzut la art. 206³⁴ alin. (1) poate fi întocmit în scurt timp, prin intermediul sistemului informatizat sau în cazuri pe deplin justificate, potrivit prevederilor din normele metodologice.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4), autoritățile competente din România transmit sau pun la dispoziția expeditorului o copie a documentului pe suport hârtie.

(6) De îndată ce sistemul informatizat redevine disponibil în statul membru de export sau de îndată ce procedurile prevăzute la art. 206³⁵ alin. (2) și (3) sunt îndeplinite, autoritățile competente din statul membru de export trimit un raport de export, în conformitate cu art. 206³⁴ alin. (1). Prevederile art. 206³⁴ alin. (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.

Norme metodologice:

95. Modelul documentului pe suport hârtie al raportului de primire și al raportului de export este prevăzut în anexa nr. 41 și, respectiv în anexa nr. 42.

Codul fiscal:

Încheierea deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize

Art. 206³⁷. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 206³⁶, raportul de primire prevăzut la art. 206³³ alin. (1) sau raportul de export prevăzut la art. 206³⁴ alin. (1) constituie dovada faptului că deplasarea produselor accizabile s-a încheiat, în conformitate cu art. 206³⁰ alin. (7).

(2) Prin derogare de la alin. (1), în absența unui raport de primire sau a unui raport de export din alte motive decât cele prevăzute la art. 206³⁶, se poate de asemenea furniza, în cazurile prevăzute la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 1, 2 și 4, la art. 206³⁰ alin. (2) lit. b) și la art. 206³⁰ alin. (3), dovada încheierii deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru de destinație, pe baza unor dovezi corespunzătoare, care să indice că produsele accizabile expediate au ajuns la destinația declarată sau, în cazul prevăzut la art. 206³⁰ alin. (2) lit. a) pct. 3, printr-o adnotare făcută de autoritățile competente din statul membru pe teritoriul căruia este situat biroul vamal de ieșire, care să ateste faptul că produsele accizabile au părăsit teritoriul Comunității.

(3) În sensul alin. (2), un document înaintat de destinatar și care conține aceleași date ca raportul de primire sau de export constituie o dovadă corespunzătoare.

(4) În momentul în care autoritățile competente din statul membru de expediție au admis dovezile corespunzătoare, acestea închid deplasarea în sistemul informatizat.

Norme metodologice:

96. (1) Deplasarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize se consideră încheiată pentru expeditor în baza raportului de primire înaintat de destinatar sau, după caz, în baza raportului de export înaintat de autoritatea competentă a locului de export, prin intermediul sistemului informatizat.

(2) Atunci când destinatarul din România constată că nu este în măsură să întocmească raportul de primire în termenul prevăzut de lege, imediat la primirea produselor solicită prezența unui reprezentant al autorității vamale teritoriale în vederea verificării și confirmării datelor prezentate de destinatar pe baza documentului care a însoțit deplasarea produselor în regim suspensiv de accize și a dovezilor justificative.

(3) În urma mențiunilor reprezentantului autorității vamale teritoriale, destinatarul va înainta documentul autorității vamale centrale în vederea comunicării de către aceasta autorității competente a statului membru de expediție a regimului aferent deplasării produselor.

(4) Modelul documentului este prevăzut în anexa nr. 41.

(5) În cazul deplasării produselor accizabile în regim suspensiv de accize din România către un destinatar din alt stat membru sau la export printr-un birou vamal de ieșire din alt stat membru, în absența raportului de primire sau a unui raport de export, după caz, deplasarea poate fi considerată încheiată potrivit adnotărilor autorității competente din statul membru de destinație sau de export.

Codul fiscal:

Structura și conținutul mesajelor

Art. 206³⁸. — (1) Structura și conținutul mesajelor care trebuie schimbate potrivit art. 206³¹—206³⁴ de către persoanele și autoritățile competente implicate în cazul unei deplasări intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize, normele și procedurile privind schimbul acestor mesaje, precum și structura documentelor pe suport hârtie prevăzute la art. 206³⁵ și 206³⁶ sunt stabilite de către Comisia Europeană.

(2) Situațiile în care sistemul informatizat este considerat indisponibil în România, precum și normele și procedurile care trebuie urmate în aceste situații sunt stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice:

97. (1) Structura și conținutul mesajelor corespunzătoare documentului administrativ electronic, raportului de primire și raportului de export aferente deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize, atunci când informațiile se transmit prin sistemul informatizat, sunt stabilite la nivel național prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în conformitate cu prevederile Regulamentului CE nr. 684/2009.

(2) Situațiile în care sistemul informatizat este indisponibil în România la momentul expediției sau la momentul de recepție a produselor accizabile deplasate în regim suspensiv de accize, precum și procedurile care trebuie urmate sunt stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală prevăzut la alin. (1).

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 10-a

Restituiri de accize

Restituiri de accize

Art. 206⁴². — (1) Cu excepția cazurilor prevăzute la art. 206⁴⁴ alin. (7), la art. 206⁴⁷ alin. (5) și la art. 206⁴⁹ alin. (3) și (4), precum și a cazurilor prevăzute la art. 206⁵⁸—206⁶⁰, accizele privind produsele accizabile care au fost eliberate pentru consum pot fi, la solicitarea persoanei în cauză, restituite sau remise de către autoritățile competente din statele membre unde respectivele produse au fost eliberate pentru consum, în situațiile prevăzute de statele membre și în conformitate cu condițiile stabilite de statul membru în cauză, în scopul de a preveni orice formă posibilă de evaziune sau abuz. O astfel de restituire sau de remitere nu poate genera alte scutiri decât cele prevăzute la art. 206⁵⁶ și 206⁵⁸—206⁶⁰.

(2) Pentru produsele energetice contaminate sau combinate în mod accidental, returnate antrepozitului fiscal pentru reciclare, accizele plătite vor putea fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(3) Pentru băuturile alcoolice și produsele din tutun retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face improprie consumului, accizele plătite pot fi restituite în condițiile prevăzute în normele metodologice.

(4) Acciza restituită nu poate depăși suma efectiv plătită.

Norme metodologice:

98. (1) Pentru produsele returnate în antrepozitele fiscale din România în vederea reciclării, recondiționării sau distrugerii, după caz, accizele plătite ca urmare a eliberării pentru consum a acestor produse pot fi restituite la cererea antrepozitarului autorizat care a eliberat pentru consum produsele respective.

(2) Antrepozitarul autorizat va înștiința în scris autoritatea vamală teritorială cazul returului produselor cu cel puțin două zile înainte de efectuarea returului produselor, printr-o notificare în care se vor menționa cauzele, cantitățile de produse accizabile care fac obiectul returului în antrepozitul fiscal, data eliberării pentru consum, valoarea accizelor aferente, data și locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, precum și procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(3) Autoritatea vamală teritorială va desemna un reprezentant care să asiste la recepția produselor returnate în vederea certificării documentului de recepție.

(4) Autoritatea vamală va analiza datele din documentul de recepție certificat de reprezentantul acestei autorități, prezentat în copie, odată cu informațiile prezentate de antrepozitar și va comunica acestuia, în termen de 5 zile lucrătoare de la data documentului de recepție, punctul de vedere asupra unei eventuale cereri de restituire a accizelor plătite pentru produsele returnate în antrepozitul fiscal.

(5) Pentru a beneficia de restituirea accizelor antrepozitarul autorizat va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

a) copia documentului de recepție certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale;

b) adresa prin care se comunică punctul de vedere al autorității vamale teritoriale, în original și copie;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de antrepozitul fiscal care solicită restituirea accizelor.

(6) Autoritatea fiscală teritorială va analiza cererea și documentația depuse de antrepozitul fiscal și va decide asupra restituirii accizelor.

(7) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum în România de un destinatar înregistrat, accizele pot fi restituite la cererea acestuia, cerere care se va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție. Concomitent acest fapt va fi notificat și la autoritatea vamală teritorială pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități.

(8) În situația prevăzută la alin. (7), cererea de restituire va fi însoțită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

b) documentele care justifică faptul că produsele respective au fost achiziționate de la antrepozitul fiscal din statul membru de expediție;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite în România.

(9) În cazul produselor accizabile provenite din achiziții intracomunitare, retrase de pe piață, acestea pot fi returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție, în condițiile stabilite de acel stat membru, de antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România care a efectuat achiziția. Imediat ce produsele au fost returnate antrepozitului fiscal din statul membru de expediție, în completarea documentelor prevăzute la alin. (8) antrepozitul fiscal sau destinatarul înregistrat din România va transmite autorității fiscale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returnul și recepția produselor.

(10) Pentru produsele accizabile provenite din operațiuni de import, ce urmează a fi returnate furnizorului extern, operatorul economic importator poate beneficia de restituirea accizelor, cu îndeplinirea următoarelor cerințe:

a) să depună cererea de restituire la autoritatea vamală teritorială, cu 7 zile lucrătoare înainte ca produsele accizabile să fie returnate, pentru o posibilă verificare din partea acestei autorități;

b) cererea de restituire să fie însoțită de:

1. o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează să fie returnate;

2. documentul care atestă că accizele au fost plătite de importator.

(11) Imediat ce produsele au fost returnate furnizorului extern, importatorul din România va transmite autorității vamale teritoriale o copie a documentului sau a documentelor care atestă returnul și recepția produselor.

(12) În cazul produselor supuse marcării prin banderole sau timbre, operatorul economic care solicită restituirea accizelor este obligat să întocmească un registru care să conțină următoarele informații:

a) cantitatea produselor accizabile eliberate pentru consum sau importate care fac obiectul restituirii accizelor;

b) data la care produsele au fost eliberate pentru consum sau importate;

c) seria și numărul de identificare ale banderolelor sau timbrelor;

d) valoarea accizelor plătite pentru produsele eliberate pentru consum sau importate;

e) regimul care urmează a fi aplicat produselor care fac obiectul restituirii accizelor.

(13) Restituirea accizelor va fi efectuată potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(14) Produsele supuse accizelor, eliberate pentru consum sau importate în România, care fac obiectul returnului către furnizorul extern, atunci când urmează a fi distruse, pot fi supuse operațiunii de distrugere în România.

(15) Responsabilitatea distrugerii o are antrepozitul fiscal, destinatarul înregistrat sau operatorul economic importator care a eliberat produsele accizabile pentru consum în România.

(16) Distrugerea produselor accizabile poate fi efectuată la cererea operatorului economic, în baza aprobării date de autoritatea vamală teritorială.

(17) Cererea va fi însoțită de următoarele documente:

a) o notă justificativă privind cauzele, cantitățile de produse accizabile și locul/locurile unde se află produsele ce urmează a fi distruse;

b) documentele justificative care confirmă cauzele care determină distrugerea produselor;

c) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor și procedura care urmează a fi aplicată produselor care fac obiectul restituirii accizelor (reciclare, recondiționare, distrugere).

(18) Pentru produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole, returnate în antrepozitul fiscal din România, în vederea reciclării sau recondiționării, dezlipirea marcajelor se va efectua sub supravegherea autorității vamale teritoriale și vor fi consemnate într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala antrepozitului fiscal.

(19) În cazul produselor accizabile marcate cu timbre sau banderole, înainte de returnarea produselor în antrepozitul fiscal din alt stat membru ori producătorului dintr-o țară terță, se va efectua dezlipirea marcajelor sub supravegherea autorității vamale teritoriale și vor fi consemnate într-un proces-verbal. O copie a procesului-verbal va însoți marcajele care vor fi expediate pentru distrugere Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., operațiunea de distrugere efectuându-se pe cheltuiala operatorului economic care returnează marcajele.

(20) Nu intră sub incidența restituirii accizelor produsele care au fost eliberate pentru consum cu mai mult de 2 ani înainte de data depunerii cererii de restituire.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 11-a

Depasarea intracomunitară și impozitarea produselor accizabile după eliberarea pentru consum

Persoane fizice

Art. 206⁴³. — (1) **Accizele pentru produsele accizabile achiziționate de o persoană fizică pentru uz propriu și transportate personal de aceasta în România sunt exigibile numai în statul membru în care se achiziționează produsele accizabile.**

(2) **Pentru a stabili dacă produsele accizabile prevăzute la alin. (1) sunt destinate uzului propriu al unei persoane fizice, se vor avea în vedere cel puțin următoarele cerințe:**

a) **statutul comercial al celui care deține produsele accizabile și motivele pentru care le deține;**

b) **locul în care se află produsele accizabile sau, dacă este cazul, modul de transport utilizat;**

c) **orice document referitor la produsele accizabile;**

d) **natura produselor accizabile;**

e) **cantitatea de produse accizabile.**

(3) **Produsele achiziționate de persoanele fizice se consideră a fi destinate scopurilor comerciale, în condițiile și cantitățile prevăzute în normele metodologice.**

(4) **Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor prevăzute în normele metodologice și destinate consumului în România se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale și, în acest caz, se datorează acciza în România.**

(5) Acciza devine exigibilă în România și pentru cantitățile de uleiuri minerale eliberate deja pentru consum într-un alt stat membru, dacă aceste produse sunt transportate cu ajutorul unor mijloace de transport atipice de către o persoană fizică sau în numele acesteia. În sensul acestui alineat, *mijloace de transport atipice* înseamnă transportul de combustibil în alte recipiente decât rezervoarele vehiculelor sau în canistre adecvate pentru combustibili și transportul de produse lichide pentru încălzire în alte recipiente decât în camioane-cisternă folosite în numele unor operatori economici profesioniști.

Norme metodologice:

99. (1) Pentru stabilirea destinației comerciale a produselor accizabile achiziționate dintr-un alt stat membru de persoane fizice din România, se vor avea în vedere următoarele cerințe:

- a) statutul comercial al deținătorului și motivele deținerii produselor;
- b) locul în care se află produsele sau, dacă este cazul, mijlocul de transport utilizat;
- c) orice alt document cu privire la produsele respective;
- d) natura produselor;
- e) cantitatea de produse.

(2) Se consideră achiziții pentru uz propriu produsele cumpărate și transportate de persoane fizice până în următoarele limite cantitative:

A. tutunuri prelucrate:

1. țigarete — 800 bucăți;
2. țigări (cu o greutate maximă de 3 grame/bucată) — 400 bucăți;

3. țigări de foi — 200 bucăți;

4. tutun de fumat — 1 kg;

B. băuturi alcoolice:

1. băuturi spirtoase — 10 litri;

2. produse intermediare — 20 litri;

3. vinuri și băuturi fermentate — 90 litri;

4. bere — 110 litri.

(3) Produsele achiziționate și transportate în cantități superioare limitelor stabilite la alin. (2) se consideră a fi achiziționate în scopuri comerciale, iar pentru acestea se vor respecta prevederile art. 206⁴⁴ din Codul fiscal.

(4) Autoritatea vamală competentă poate stabili pe baza criteriilor prevăzute la alin. (1) dacă produsele deținute în cantități inferioare sau egale limitelor prevăzute la alin. (2) sunt destinate scopurilor comerciale.

Codul fiscal:

Produse cu accize plătite deținute în scopuri comerciale în România

Art. 206⁴⁴. — (1) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 206⁴⁷ alin. (1), în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru sunt deținute în scopuri comerciale în România pentru a fi livrate sau utilizate pe teritoriul acesteia, produsele în cauză sunt supuse accizelor, iar accizele devin exigibile în România.

(2) În sensul prezentului articol, *deținere în scopuri comerciale* înseamnă deținerea de produse accizabile de către o altă persoană decât o persoană fizică sau de către o persoană fizică în alte scopuri decât pentru uz propriu și transportarea de către aceasta, în conformitate cu art. 206⁴³.

(3) Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile în România.

(4) Persoana plătitoare de accize devenite exigibile este, în cazurile prevăzute la alin. (1), persoana care efectuează livrarea sau deține produsele destinate livrării sau căreia îi sunt livrate produsele în România.

(5) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 206⁴⁹, în cazul în care produsele accizabile care au fost deja eliberate pentru consum într-un stat membru se deplasează în cadrul Comunității în scopuri comerciale, produsele în cauză nu sunt considerate ca fiind deținute în aceste scopuri până în momentul în care ajung în România, cu condiția ca deplasarea să se realizeze pe baza formalităților prevăzute la art. 206⁴⁵ alin. (1) și (2).

(6) Produsele accizabile deținute la bordul unei nave sau al unei aeronave care efectuează traversări sau zboruri între un alt stat membru și România, dar care nu sunt disponibile pentru vânzare în momentul în care nava sau aeronava se află pe teritoriul unuia dintre cele două state membre, nu sunt considerate ca fiind deținute în statul membru respectiv în scopuri comerciale.

(7) În cazul produselor accizabile, care au fost deja eliberate pentru consum în România și care sunt livrate într-un alt stat membru, comerciantul care a efectuat livrarea poate beneficia, la cerere, de restituirea sau de remiterea accizelor dacă autoritatea competentă constată că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în acel stat membru, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

100. (1) Comerciantul expeditor care dorește să solicite restituirea accizelor pentru produsele ce urmează a fi expediate pentru consum într-un alt stat membru trebuie să depună la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, cu cel puțin 48 de ore înainte de expedierea produselor, o cerere de restituire, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 43, și să facă dovada că pentru acele produse accizele au fost plătite.

(2) După recepția produselor de către destinatar, comerciantul expeditor va depune la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, în vederea restituirii accizelor, documentul prevăzut la art. 206⁴⁶ alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, pe care este menționat tratamentul fiscal al produselor accizabile în statul membru de destinație. De asemenea, comerciantul expeditor va prezenta datele de identificare ale autorității competente din statul membru de destinație, în vederea unei posibile confirmări că accizele au devenit exigibile și au fost percepute în acel stat membru.

(3) Acciza de restituit va fi aferentă cantităților expediate și efectiv recepționate.

(4) Restituirea accizelor se face potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(5) Pentru produsele supuse accizelor, care sunt marcate și eliberate pentru consum în România și care sunt destinate consumului în alt stat membru, accizele se pot restitui de către autoritatea fiscală teritorială numai în limita unei valori corespunzătoare valorii accizelor aferente cantității de produse marcate și expediate. Dezlipirea marcajelor se face sub supravegherea autorității vamale teritoriale, la solicitarea comerciantului expeditor.

Codul fiscal:

Deplasarea intracomunitară a produselor cu accize plătite

Art. 206⁴⁵. — (1) În situația prevăzută la art. 206⁴⁴ alin. (1), produsele accizabile circulă între România și alt stat membru sau între alt stat membru și România, împreună cu un document de însoțire care conține datele principale din documentul prevăzut la art. 206³¹ alin. (1). Structura și conținutul documentului de însoțire sunt stabilite de Comisia Europeană.

(2) Persoanele prevăzute la art. 206⁴⁴ alin. (4) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte expedierii produselor, să depună o declarație la autoritatea competentă teritorială și să garanteze plata accizelor;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să accepte orice control care să permită autorității competente teritoriale să se asigure că produsele accizabile au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

Norme metodologice:

101. (1) În situația în care un comerciant din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt stat membru, exigibilitatea accizelor ia naștere la momentul recepției produselor.

(2) Comerciantul din România prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de furnizorul din alt stat membru, să depună o declarație cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială și să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să anunțe autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile și să păstreze produsele în locul de recepție cel puțin 48 de ore pentru a permite acestei autorități să se asigure că produsele au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

(3) Pentru aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice, accizele plătite de către comerciantul din România ca urmare a achiziției de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea comerciantului care s-a conformat cerințelor prevăzute la alin. (2) al art. 206⁴⁵ din Codul fiscal.

(4) Cererea de restituire va fi însoțită de:

a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; și

b) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un antrepozit fiscal de producție băuturi alcoolice la prețuri fără accize; sau

c) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă mențiunea «scutit de accize».

Codul fiscal:

Documentul de însoțire

Art. 206⁴⁶. — (1) Documentul de însoțire se întocmește de către furnizor în 3 exemplare și se utilizează după cum urmează:

a) primul exemplar rămâne la furnizor;

b) exemplarele 2 și 3 însoțesc produsele accizabile pe timpul transportului până la primitor;

c) exemplarul 2 rămâne la primitorul produselor;

d) exemplarul 3 trebuie să fie restituit furnizorului, cu certificarea recepției și cu menționarea tratamentului fiscal ulterior al produselor accizabile în statul membru de destinație, dacă furnizorul solicită în mod expres acest lucru în scop de restituire de accize.

(2) Modelul documentului de însoțire va fi prevăzut în normele metodologice.

Norme metodologice:

102. (1) Documentul de însoțire se utilizează în cazul deplasării produselor accizabile care au fost eliberate pentru consum în România către un destinatar dintr-un stat membru în scop comercial.

(2) Documentul de însoțire este utilizat și în cazul circulației intracomunitare a alcoolului complet denaturat.

(3) Modelul documentului de însoțire este în conformitate cu legislația comunitară și este prevăzut în anexa nr. 44.

(4) În cazurile menționate la alin. (1) și (2) pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru și care sunt destinate a fi utilizate în scop comercial în România, deplasarea produselor va fi însoțită de documentul de însoțire sau de un document comercial care să conțină aceleași informații, stabilit de statul membru de expediție.

Codul fiscal:

Vânzarea la distanță

Art. 206⁴⁷. — (1) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum într-un stat membru, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în România, care nu exercită o activitate economică independentă, și care sunt expediate ori transportate către România, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în România.

(2) În cazul prevăzut la alin. (1), accizele devin exigibile în România în momentul livrării produselor accizabile. Condițiile de exigibilitate și nivelul accizelor care urmează să fie aplicate sunt cele în vigoare la data la care accizele devin exigibile. Accizele se plătesc în conformitate cu procedura stabilită în normele metodologice.

(3) Persoana plătitoare de accize în România este fie vânzătorul, fie un reprezentant fiscal stabilit în România și autorizat de autoritățile competente din România. Atunci când vânzătorul nu respectă dispozițiile alin. (4) lit. a), persoana plătitoare de accize este destinatarul produselor accizabile.

(4) Vânzătorul sau reprezentantul fiscal trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile, trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor în condițiile stabilite și la autoritatea competentă, prevăzute în normele metodologice;

b) să plătească accizele la autoritatea competentă prevăzută la lit. a), după sosirea produselor accizabile;

c) să țină evidențe contabile ale livrărilor de produse accizabile.

(5) Produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România, care sunt achiziționate de o persoană, alta decât un antrepozitar autorizat sau un destinatar înregistrat, stabilită în alt stat membru, care nu exercită o activitate economică independentă, și care sunt expediate ori transportate către acel stat membru, direct sau indirect, de către vânzător ori în numele acestuia, sunt supuse accizelor în acel stat membru. Accizele percepute în România se restituie sau se remit, la solicitarea vânzătorului, dacă vânzătorul ori reprezentantul său fiscal a urmat procedurile stabilite la alin. (4), potrivit cerințelor stabilite de autoritatea competentă din statul membru de destinație.

Norme metodologice:

103. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru și destinate ulterior vânzării unei persoane din România care nu desfășoară o activitate economică independentă, vânzătorul din acel stat membru sau reprezentantul său fiscal stabilit în România trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își are domiciliul persoana care primește produsele accizabile.

(2) Reprezentantul fiscal trebuie să fie stabilit în România și să fie autorizat de către autoritatea vamală teritorială.

(3) În scopul obținerii autorizației, reprezentantul fiscal va depune la autoritatea vamală teritorială o cerere însoțită de următoarele documente:

a) actul constitutiv al reprezentantului fiscal, care îi permite desfășurarea acestei activități;

b) contractul de reprezentare încheiat cu vânzătorul.

(4) Modelul cererii privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal este prevăzut în anexa nr. 45.

(5) Autorizarea ca reprezentant fiscal nu poate fi acordată decât persoanelor care oferă garanțiile necesare pentru aplicarea corectă a dispozițiilor legale și pentru care măsurile de urmărire și control necesare pot fi asigurate fără a fi necesare cheltuieli administrative suplimentare.

(6) Cererea de autorizare nu poate fi aprobată în cazul persoanelor care au săvârșit o infracțiune sau încălcări repetate în legătură cu reglementările vamale sau fiscale.

(7) Decizia de neacordare a autorizației va fi comunicată în scris, odată cu motivele ce au condus la acest fapt.

(8) Autorizația este revocată sau modificată atunci când una sau mai multe condiții prevăzute pentru emiterea acesteia nu au fost sau nu mai sunt îndeplinite.

(9) Autorizația poate fi revocată atunci când titularul acesteia nu se conformează unei obligații care îi revine, după caz, din deținerea acestei autorizații.

(10) Autorizația se revocă în cazul în care după emiterea acesteia se săvârșește una din faptele menționate la alin. (6).

(11) Revocarea sau modificarea autorizației se aduce la cunoștința titularului acesteia.

(12) Revocarea sau modificarea autorizației produce efecte de la data la care ea a fost adusă la cunoștință. Totuși, în cazuri excepționale și în măsura în care interesele legitime ale titularului autorizației impun aceasta, autoritatea vamală teritorială poate stabili o dată ulterioară pentru producerea efectelor.

(13) Pentru situația prevăzută la alin. (1) plata accizelor se efectuează prin unitatea de Trezorerie a Statului care deservește autoritatea fiscală teritorială în raza căreia se află domiciliul persoanei care primește produsele accizabile.

(14) Termenul de plată a accizelor îl constituie ziua lucrătoare imediat următoare celei în care a avut loc recepția mărfurilor de către destinatar.

(15) În situația în care vânzătorul nu respectă prevederile alin. (1) obligația de plată a accizelor în România revine persoanei care primește produsele accizabile.

(16) Pentru produsele accizabile deja eliberate pentru consum în România destinate vânzării unei persoane din alt stat membru care nu este antrepozitar autorizat sau destinat înregistrat și nu desfășoară o activitate economică independentă, vânzătorul din România sau reprezentantul său fiscal stabilit în acel alt stat membru trebuie să se înregistreze și să garanteze plata accizelor la autoritatea competentă din acel stat membru.

(17) Persoanele menționate la alin. (16) trebuie să țină o evidență strictă a tuturor livrărilor de produse în cazul vânzării la distanță, în care trebuie să înregistreze pentru fiecare livrare:

a) numărul de ordine corespunzător livrării;

b) data livrării;

c) numărul facturii sau al altui document comercial care înlocuiește factura;

d) țara de destinație;

e) datele de identificare ale destinatarului: denumirea, adresa;

f) grupa de produse expediate, inclusiv codurile NC corespunzătoare;

g) cantitatea de produse expediată, exprimată în unități de măsură corespunzătoare regulilor de calcul al accizei;

h) nivelul garanției constituită în statul de destinație;

i) dovada primirii produselor de către destinatar;

j) dovada plății accizelor în statul membru de destinație;

k) cuantumul accizelor solicitate a fi restituite;

l) data solicitării restituirii accizelor.

(18) Vânzătorul va depune la autoritatea fiscală teritorială în raza căreia își are sediul o cerere de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 46, menționând livrările efectuate în cadrul vânzării la distanță, pentru care s-au plătit accizele pe teritoriul statelor membre de destinație, pe parcursul unui trimestru.

(19) Cererea se va depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare încheierii trimestrului în care au fost plătite accizele în statele membre de destinație și va cuprinde informații referitoare la cantitățile de produse accizabile și numerele de ordine corespunzătoare livrărilor pentru care se solicită restituirea, precum și suma totală de restituit.

(20) Operațiunea care generează dreptul de restituire o constituie momentul plății accizelor în statul membru de destinație.

(21) Vânzătorul are obligația să păstreze la dispoziția autorității fiscale teritoriale, pe o perioadă de 5 ani, facturile și toate documentele care atestă atât plata accizelor pe teritoriul național pentru produsele expediate, cât și plata accizelor în statele membre de destinație.

(22) Autoritatea fiscală teritorială analizează cererea și documentele prezentate de vânzător și, dacă acestea se justifică, va restitui accizele solicitate.

(23) Valoarea accizelor restituite nu poate depăși valoarea accizelor plătite prin prețul de achiziție al produselor accizabile.

Codul fiscal:

Distrugerii și pierderi

Art. 206⁴⁸. — (1) În situațiile prevăzute la art. 206⁴⁴ alin. (1) și la art. 206⁴⁷ alin. (1), în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a produselor accizabile, în cursul transportului acestora în alt stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, dintr-un motiv legat de natura produselor, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră sau ca o consecință a autorizării de către autoritățile competente din statul membru în cauză, accizele nu sunt exigibile în acel stat membru.

(2) Distrugerea totală sau pierderea iremediabilă a produselor accizabile în cauză va fi dovedită într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente din statul membru în care a avut loc distrugerea totală ori pierderea iremediabilă sau din statul membru în care aceasta a fost constatată, în cazul în care nu este posibil să se determine unde a avut loc. Garanția depusă în temeiul art. 206⁴⁵ alin. (2) lit. a) sau al art. 206⁴⁷ alin. (4) lit. a) se va elibera.

(3) Regulile și condițiile pe baza cărora se determină pierderile menționate la alin. (1) sunt prevăzute în normele metodologice.

Norme metodologice:

104. (1) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, în cazul distrugerii totale sau al pierderii iremediabile a acestora în cursul transportului pe teritoriul României, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor în România, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) să se prezinte imediat autorității vamale teritoriale dovezi suficiente despre evenimentul produs, precum și informații precise cu privire la cantitatea de produs care nu este disponibilă pentru a fi folosită în România, de către expeditor, transportator sau primitor;

b) să fie dovedite prin procese-verbale privind înregistrarea distrugerii totale sau a pierderii iremediabile.

(2) Prin distrugere totală sau pierdere iremediabilă a produselor accizabile se înțelege cazul în care:

a) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită vărsării, spargerii, incendierii, contaminării, inundațiilor sau altor cazuri de forță majoră;

b) produsul nu este disponibil pentru a fi folosit în România datorită evaporării sau altor cauze care reprezintă rezultatul natural al deplasării produsului;

c) este ca urmare a autorizării de către autoritatea vamală teritorială.

(3) Pentru distrugerile și pierderile de produse accizabile neadmise ca neimpozabile se datorează accizele aferente acestora în România, calculate pe baza cotelor de accize în vigoare la momentul constatării lor, și se plătește în termen de 5 zile de la această dată.

(4) Pentru produsele accizabile eliberate pentru consum într-un stat membru, destinate livrării în România, în cazul distrugerii totale sau pierderii iremediabile a acestora intervenite și constatate în cursul transportului pe teritoriul altui stat membru decât cel în care au fost eliberate pentru consum, ca urmare a unui caz fortuit ori de forță majoră, nu intervine exigibilitatea accizelor, dacă autoritatea competentă din statul membru în care acestea au avut loc ori s-au stabilit a acceptat ca fiind satisfăcătoare dovezile prezentate de expeditor sau transportator.

(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (4) garanția depusă în conformitate cu prevederile pct. 101 și 103 va fi eliberată.

Codul fiscal:

Declarații privind achiziții și livrări intracomunitare

Art. 206⁵⁰. – **Destinatarii înregistrați și reprezentanții fiscali au obligația de a transmite autorității competente o situație lunară privind achizițiile și livrările de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația, în condițiile stabilite prin normele metodologice.**

Norme metodologice:

105. (1) Destinatarii înregistrați și reprezentanții fiscali vor înregistra în evidențele proprii toate operațiunile efectuate privind achizițiile și livrările de produse accizabile.

(2) Destinatarii înregistrați și reprezentanții fiscali vor depune lunar la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au sediul social situația centralizatoare a achizițiilor și livrărilor de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația.

(3) Modelul situației centralizatoare prevăzute la alin. (2) este prevăzut în anexa nr. 47.

(4) Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 12-a

Obligațiile plătitorilor de accize

Plata accizelor la bugetul de stat

Art. 206⁵¹. — **(1) Accizele sunt venituri la bugetul de stat. Termenul de plată a accizelor este până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care accizele devin exigibile, cu excepția cazurilor pentru care prezentul capitol prevede în mod expres alt termen de plată.**

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cazul furnizorilor autorizați de energie electrică sau de gaz natural, termenul de plată a accizelor este data de 25 a lunii următoare celei în care a avut loc facturarea către consumatorul final.

(3) În cazul importului unui produs accizabil, care nu este plasat într-un regim suspensiv, prin derogare de la alin. (1), momentul plății accizelor este momentul înregistrării declarației vamale de import.

(4) Prin derogare de la dispozițiile alin. (1), livrarea produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. a)–e) din antrepozite fiscale se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul de plată care să ateste

virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată. Cu ocazia depunerii declarației lunare de accize se vor regulariza eventualele diferențe dintre valoarea accizelor virate la bugetul de stat de către beneficiarii produselor, în numele antrepozitului fiscal, și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de acesta, în decursul lunii precedente.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (1), orice persoană aflată în una dintre situațiile prevăzute la art. 206⁷ alin. (7), (8) și (9) are obligația de a plăti accizele în termen de 5 zile de la data la care au devenit exigibile.

Norme metodologice:

106. (1) Pentru produsele accizabile pentru care se datorează contribuția pentru sănătate în conformitate cu prevederile Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, sumele reprezentând contribuția se virează Ministerului Sănătății, în contul bugetelor asigurărilor sociale și fondurilor speciale, de către plătitorii de accize: antrepozitarii persoane juridice — autorizați pentru producție ori antrepozitarii autorizați pentru depozitare cărora le-au fost expediate produsele, precum și importatorii autorizați și destinatarii înregistrați.

(2) Livrarea produselor energetice prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (3) lit. a)–e) din Codul fiscal din antrepozitele fiscale se efectuează numai în momentul în care furnizorul deține documentul de plată care să ateste virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată cumpărătorului.

(3) Ordinele de plată pentru Trezoreria Statului care atestă virarea la bugetul de stat a valorii accizelor aferente cantității ce urmează a fi facturată, deținute de către furnizori, trebuie să fie confirmate prin ștampila și semnătura autorizată a unității bancare care a debitat contul plătitorului cu suma respectivă și copie de pe extrasul de cont.

(4) Accizele aferente produselor energetice livrate din antrepozitele fiscale se achită de către furnizori sau de către cumpărători în contul corespunzător de venituri al bugetului de stat, deschis la unitățile Trezoreriei Statului în raza cărora își au sediul furnizorii, în conformitate cu prevederile Ordinului ministrului finanțelor nr. 246/2005 pentru aprobarea Normelor metodologice privind utilizarea și completarea ordinului de plată pentru Trezoreria Statului (OPT), cu modificările și completările ulterioare.

(5) Livrarea de produse energetice se face numai pe bază de comandă depusă de cumpărător.

(6) Pe baza comenzii depuse de cumpărător, furnizorii emit cumpărătorilor o factură pro forma (cod 14-4-10/aA), în care vor fi menționate: denumirea produsului, cantitatea, valoarea accizei datorate, precum și informații cu privire la denumirea și codul de identificare fiscală al antrepozitarului autorizat, în numele căruia se efectuează plata accizelor, precum și cele privind unitatea Trezoreriei Statului în raza căreia acesta își are sediul.

(7) În cazul în care cantitățile livrate se determină prin cântărire, se solicită comenzi exprimate în tone. Pentru transformarea în litri la temperatura de +15 grade C se vor utiliza densitățile aferente temperaturii de +15 grade C.

(8) În cazul în care livrările se fac în vase calibrate și/sau cantitățile se determină prin metoda volum-densitate, se solicită comenzi exprimate în litri, care să corespundă cu capacitatea din documentul de calibrare.

(9) Cantitatea din comandă, exprimată în litri la temperatura efectivă, se va corecta cu densitatea la temperatura de +15 grade C, rezultând cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C.

(10) Valoarea accizei datorate de cumpărător conform facturii pro forma va fi cantitatea exprimată în litri la temperatura de +15 grade C, determinată potrivit prevederilor alin. (9), înmulțită cu acciza pe litru.

(11) La livrarea efectivă se recalculează acciza conform procedurii de mai sus, iar valoarea obținută va fi evidențiată distinct.

(12) Pentru celelalte tipuri de produse energetice calculul valorii accizei datorate se face pe baza densităților înscrise în registrul de densități în momentul întocmirii facturii pro forma, recalculat la temperatura de +15 grade C, după cum urmează:

— acciza (euro/tonă): $1.000 = \text{acciza (euro/kg)} \times \text{densitatea la +15 grade C (kg/litru)} = \text{acciza (euro/litru)}$;

— cantitatea în kg: $\text{densitatea la +15 grade C} = \frac{\text{cantitatea în litri la +15 grade C}}{\text{litri}}$;

— valoarea accizei = cantitatea în litri la +15 grade C x acciza (euro/litru).

(13) Eventualele diferențe între valoarea accizelor virate la bugetul de stat conform facturii pro forma și valoarea accizelor aferente cantităților de produse energetice efectiv livrate de furnizori, conform facturii fiscale, determinate de variația de densitate, se vor regulariza cu ocazia depunerii declarației lunare privind obligațiile de plată la bugetul de stat.

(14) Unitățile Trezoreriei Statului vor elibera zilnic, la solicitarea antrepozitarilor autorizați, copii ale extraselor contului de venituri al bugetului de stat în care au fost evidențiate accizele virate în numele acestora.

Codul fiscal:

Documente fiscale

Art. 206⁵³. — Pentru produsele accizabile care sunt transportate sau sunt deținute în afara antrepozitului fiscal, originea trebuie să fie dovedită folosindu-se un document care va fi stabilit prin normele metodologice.

Norme metodologice:

107. (1) Orice plătitor de acciză, care livrează produse accizabile către o altă persoană, are obligația de a emite către această persoană o factură. Această factură trebuie să respecte prevederile art. 155 din Codul fiscal.

(2) Pentru livrările de produse accizabile efectuate din antrepozitele fiscale, cu excepția livrărilor în regim suspensiv de accize, factura trebuie să cuprindă distinct valoarea accizei pentru fiecare produs sau, dacă nu se datorează accize în urma unei exceptări/scutiri, mențiunea „exceptat/scutit de accize”.

(3) Pentru livrările de țigarete, factura va cuprinde și o rubrică aferentă prețului maxim de vânzare cu amănuntul declarat.

(4) În cazul produselor accizabile marcate, cu excepția situației în care produsele circulă în regim suspensiv de accize, la transportul acestora de la antrepozitul fiscal către alte locuri proprii de depozitare ale antrepozitarului autorizat sau la transportul de la locul de recepție a produselor de către destinatarul înregistrat către alte locuri proprii ale acestora, se va utiliza avizul de însoțire, în care se va înscrie și valoarea accizei aferente cantităților de produse accizabile transferate.

(5) Avizul de însoțire în care acciza se evidențiază distinct se utilizează și în cazul produselor accizabile pentru care acciza devine exigibilă la momentul ieșirii din regimul suspensiv de accize, atunci când nu se emite factura la momentul expedierii.

(6) În situațiile prevăzute la alin. (4) și (5) nu este obligatorie înscrierea accizelor în facturile întocmite la livrarea ulterioară a produselor către alți clienți, dar se vor menționa cuvintele «accize percepute».

(7) Mișcarea produselor accizabile în regim suspensiv de accize este însoțită întotdeauna de documentul administrativ electronic tipărit.

(8) Pe parcursul circulației intracomunitare a produselor achiziționate în România, pentru care acciza a fost plătită în statul membru de expediție, documentele care vor însoți

transportul sunt factura și documentul de însoțire reglementat la pct. 102 sau un alt document comercial care să conțină aceleași informații din documentul de însoțire.

Codul fiscal:

Garanții

Art. 206⁵⁴. — (1) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat au obligația depunerii la autoritatea competentă a unei garanții, conform prevederilor din normele metodologice, care să asigure plata accizelor care pot deveni exigibile.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), garanția poate fi depusă de transportator, de proprietarul produselor accizabile, de destinatar sau, în comun, de două ori mai multe dintre aceste persoane sau dintre persoanele prevăzute la alin. (1), în cazurile și în condițiile stabilite prin normele metodologice.

(3) Garanția este valabilă pe întreg teritoriul Comunității.

(4) Tipul, modul de calcul, valoarea și durata garanției vor fi prevăzute în normele metodologice.

(5) Valoarea garanției va fi analizată periodic, pentru a reflecta orice schimbări în volumul afacerii sau în nivelul de accize datorat, și nu va fi mai mică decât nivelul minim prevăzut în normele metodologice.

Norme metodologice:

108. (1) Garanția se constituie în favoarea autorității fiscale teritoriale.

(2) Garanția poate fi sub formă de:

- a) depozit în numerar;
- b) garanții personale;
- c) ipotecă asupra unor bunuri imobile din țară.

(3) În cazul unui depozit în numerar constituit la nivelul garanției se aplică următoarele reguli:

- a) se consemnează mijloace bănești la unitatea Trezoreriei Statului la care este arondată autoritatea fiscală teritorială;
- b) orice dobândă plătită de trezorerie în legătură cu depozitul aparține deponentului.

(4) În cazul garanției personale se aplică următoarele reguli:

a) garantul trebuie să fie o societate bancară din teritoriul comunitar;

b) să existe o scrisoare de garanție bancară în favoarea autorității fiscale teritoriale la care operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe.

(5) În cazul ipotecii se aplică următoarele reguli:

- a) antrepozitarul autorizat trebuie să aibă calitatea de proprietar al bunului imobil în cauză;
- b) să existe polița de asigurare a bunului ipotecat în favoarea autorității fiscale teritoriale, valabilă pe toată durata ipotecii;
- c) proprietatea nu trebuie să facă obiectul unei alte ipotecii;
- d) valoarea bunului ipotecat trebuie să fie mai mare decât nivelul garanției necesare cu minimum 20%.

(6) În cazul antrepozitarului autorizat sau al expeditorului înregistrat, nivelul garanției ce trebuie constituită obligatoriu pentru circulația produselor accizabile în regim suspensiv de accize corespunde unei cote de 6% din suma accizelor aferente ieșirilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize, estimate la nivelul unui an, iar ponderea acestora depășește 50% din totalul ieșirilor estimate.

(7) Atunci când antrepozitarul autorizat sau expeditorul înregistrat nu îndeplinește cerința prevăzută la alin. (6) sau atunci când Comisia consideră necesară constituirea unei garanții pentru producție și/sau depozitare, nivelul garanției ce trebuie constituită corespunde unei cote de 6% din suma accizelor aferente tuturor ieșirilor de produse accizabile din antrepozitul fiscal, estimate la nivelul unui an.

(8) Prevederile alin. (6) nu se aplică în cazul în care garanția a fost stabilită potrivit alin. (7).

(9) În cazul destinatarului înregistrat, nivelul garanției ce trebuie constituită obligatoriu corespunde unei cote de 6% din suma accizelor aferente achizițiilor de produse accizabile, estimate la nivelul unui an.

(10) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de biodiesel, destinat utilizării în producția de produse energetice, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea garanției se determină prin aplicarea cotei de acciză aferentă motorinei.

(11) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de bioetanol, destinat utilizării în producția de produse energetice, nivelul garanției ce trebuie constituită corespunde unei cote de 0,6% din suma accizelor aferente ieșirilor de astfel de produs din antrepozitul fiscal, estimate la nivelul unui an.

(12) Nivelul garanției se analizează anual de către autoritatea vamală teritorială, în vederea actualizării în funcție de schimbările intervenite în volumul afacerii, în activitatea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat sau în nivelul accizei datorate.

(13) În cazul antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat care desfășoară o activitate mai mare de 3 ani, nivelul garanției se actualizează în funcție de media ieșirilor anuale de produse accizabile în ultimii 3 ani calendaristici.

(14) În vederea actualizării nivelului garanției, antrepozitarul autorizat/destinatarul înregistrat/expeditorul înregistrat trebuie să depună anual, până la data de 15 ianuarie inclusiv a anului următor, la autoritatea vamală teritorială, o declarație privind informațiile necesare analizei potrivit prevederilor alin. (12) și (13), în care vor fi menționate distinct totalul ieșirilor de produse accizabile, din care ieșirile de produse accizabile în regim suspensiv de accize acolo unde este cazul.

(15) Cuantumul garanției stabilite prin actualizare se va comunica antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/expeditorului înregistrat prin decizie emisă de autoritatea vamală teritorială, care va face parte integrantă din autorizația de antrepozit fiscal/destinatar înregistrat/expeditor înregistrat. O copie a deciziei se transmite și Comisiei. Termenul de constituire a garanției astfel stabilite va fi de cel mult 30 de zile de la data comunicării.

(16) În cazul antrepozitarului autorizat sau expeditorului înregistrat pentru care nivelul garanției a fost stabilit potrivit prevederilor alin. (7), nivelul garanției se reduce de Comisie, după cum urmează:

a) cu 50%, în cazul în care în ultimii 3 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele;

b) cu 75%, în cazul în care în ultimii 5 ani consecutivi de activitate pentru care a fost autorizat s-a conformat prevederilor legale privind accizele.

(17) Prin conformarea cu prevederile legale privind accizele se înțelege depunerea declarațiilor de accize și efectuarea plății la bugetul de stat a obligațiilor de accize, inclusiv efectuarea eventualelor regularizări, în termenele legale. În situația în care plata accizelor se efectuează în termenul admis de Codul fiscal pentru întârzierea la plată a accizelor sau contribuabilul, din proprie inițiativă, corectează declarațiile de accize și efectuează plata eventualelor diferențe, condițiile de acordare a reducerii garanției nu sunt afectate.

(18) Nivelul de reducere al garanției stabilit de Comisie potrivit prevederilor alin. (16), rămâne în vigoare până la o decizie ulterioară a Comisiei, chiar dacă în acest interval de timp a intervenit actualizarea garanției.

(19) În cazul unui antrepozitar autorizat beneficiar al garanției reduse, care solicită autorizarea unui nou loc ca antrepozit fiscal, Comisia poate decide ca la stabilirea garanției pentru acest nou antrepozit să aplice același nivel de reducere a garanției.

(20) Orice reprezentant fiscal are obligația de a constitui garanția echivalentă cu valoarea accizelor aferente fiecărei operațiuni cu produse accizabile. Garanția va fi constituită înainte de livrarea produselor de către vânzătorul din alt stat membru în România.

(21) Garanțiile constituite sunt valabile atât timp cât nu sunt executate de autoritatea fiscală teritorială la care sunt înregistrate ca plătitori de impozite și taxe antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat și expeditorul înregistrat.

(22) Garanția poate fi executată atunci când se constată că antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau expeditorul înregistrat nu și-a respectat obligațiile legale privind plata accizei. Executarea garanției atrage suspendarea autorizației până la momentul reîntregirii acesteia. Procedura prin care se execută garanția și cea de suspendare a autorizației pentru neplata accizei se stabilesc prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(23) În cazul garanțiilor executate, neconstituirea garanției în termen de 30 de zile la nivelul stabilit anterior executării acesteia atrage interzicerea derulării operațiunilor cu produse accizabile în regim suspensiv de accize.

(24) Garanțiile constituite de antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și expeditorii înregistrați sau eventualele diferențe rezultate din actualizarea garanției se depun la autoritatea fiscală teritorială în termen de 15 zile de la data când devine valabilă autorizația ori de la data actualizării garanției, după caz. Autoritatea fiscală teritorială, în termen de 5 zile lucrătoare, va transmite o copie a documentului care atestă constituirea garanției la autoritatea vamală teritorială, care va înștiința Comisia.

(25) În toate situațiile, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanției se determină prin aplicarea cotelor de acciză în vigoare la momentul constituirii garanției, prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII — Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal.

(26) Pentru actualizarea garanției prevăzute la alin. (12) se utilizează cursul de schimb leu/euro valabil pentru calculul accizelor la momentul efectuării actualizării.

(27) Orice antrepozitar autorizat sau destinatar înregistrat poate să asigure, la cerere, o singură garanție care să acopere riscul de neplată a accizelor pentru toate antrepozitele fiscale ale aceluși antrepozitar autorizat sau toate locurile desemnate de destinatarul înregistrat pentru recepția produselor accizabile. Valoarea garanției totale va fi egală cu suma garanțiilor aferente fiecărui antrepozit fiscal deținut de către antrepozitarul autorizat sau suma garanțiilor aferente fiecărui loc de recepție desemnat de destinatarul înregistrat.

(28) În cazul antrepozitarului autorizat pentru producție de alcool etilic și băuturi alcoolice în sistem integrat care deține mai multe antrepozite fiscale aferente strict produselor rezultate din producția proprie, garanția va fi stabilită în funcție de ieșirile de produse accizabile din acele antrepozite fiscale, altele decât ieșirile realizate între antrepozitele fiscale proprii.

(29) În cazul terminalului petrolier cu ieșire în port, autorizat ca antrepozit fiscal în care sunt depozitate și produse energetice care sunt în proprietatea altor operatori economici, fiecare proprietar de produse energetice are obligația constituirii garanției corespunzătoare unei cote de 6% din suma totală a accizelor aferente ieșirilor de produse în ultimii 3 ani calendaristici sau a ieșirilor de produse estimate la nivelul unui an pentru un nou proprietar. În cazul produselor energetice care sunt în proprietatea altui antrepozitar autorizat, garanția aferentă produselor respective se include în garanția stabilită pentru acel antrepozitar autorizat.

Codul fiscal:**Responsabilitățile plătitorilor de accize**

Art. 206⁵⁵. — (1) Orice plătitor de accize poartă răspunderea pentru calcularea corectă și plata la termenul legal a accizelor către bugetul de stat și pentru depunerea la termenul legal a declarațiilor de accize la autoritatea competentă, conform prevederilor prezentului capitol și celor ale legislației vamale în vigoare.

(2) Antrepozitarii autorizați pentru producție sunt obligați să depună la autoritatea competentă o situație, care să conțină informații cu privire la produsele accizabile: stocul de materii prime și produse finite la începutul perioadei de raportare, achizițiile de materii prime, cantitatea fabricată în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite și materii prime la sfârșitul perioadei de raportare și cantitatea de produse livrate, la termenul și conform modelului prezentat în normele metodologice.

(3) Antrepozitarii autorizați pentru depozitare sunt obligați să depună la autoritatea competentă o situație, care să conțină informații cu privire la stocul de produse finite la începutul perioadei de raportare, achizițiile și livrările de produse finite în cursul perioadei de raportare, stocul de produse finite la sfârșitul perioadei de raportare, la termenul și conform modelului prezentat în normele metodologice.

Norme metodologice:

109. (1) Lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, pentru luna precedentă, antrepozitarii autorizați pentru producție și pentru depozitare sunt obligați să transmită on-line la autoritatea vamală teritorială o situație, care să conțină informații cu privire la produsele accizabile, al căror model este prevăzut în anexele nr. 48 și 49.

(2) Intră sub incidența alin. (1) și terminalul petrolier cu ieșire în port autorizat ca antrepozit fiscal pentru operațiunile desfășurate în incinta acestuia.

Codul fiscal:**SECȚIUNEA a 13-a****Scutiri la plata accizelor****Scutiri generale**

Art. 206⁵⁶. — (1) Produsele accizabile sunt scutite de plata accizelor dacă sunt destinate utilizării:

a) în contextul relațiilor diplomatice sau consulare;

b) de către organizațiile internaționale recunoscute ca atare de autoritățile publice din România și de către membrii acestor organizații, în limitele și în condițiile stabilite prin convențiile internaționale privind instituirea acestor organizații sau prin acordurile de sediu;

c) de către forțele armate ale oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, altul decât România, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor sau a cantinelor acestora;

d) de către forțele armate ale Regatului Unit staționate în Cipru în temeiul Tratatului de instituire a Republicii Cipru din 16 august 1960, pentru uzul forțelor armate în cauză, pentru personalul civil însoțitor sau pentru aprovizionarea popotelor ori a cantinelor acestora;

e) pentru consum în cadrul unui acord încheiat cu țări terțe sau cu organizații internaționale, cu condiția ca acordul în cauză să fie permis ori autorizat în ceea ce privește scutirea de la plata taxei pe valoarea adăugată.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor art. 206³¹ alin. (1), produsele accizabile care se deplasează în regim suspensiv

de accize către un destinatar în sensul alin. (1) sunt însoțite de certificat de scutire.

(4) Modelul și conținutul certificatului de scutire sunt cele stabilite de Comisia Europeană.

(5) Procedura prevăzută la art. 206³¹—206³⁶ nu se aplică deplasărilor intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c), dacă acestea sunt reglementate de un regim care se întemeiază direct pe Tratatul Atlanticului de Nord.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), procedura prevăzută la art. 206³¹—206³⁶ se va aplica deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize destinate forțelor armate prevăzute la alin. (1) lit. c) care au loc exclusiv pe teritoriul național sau în baza unui acord încheiat cu un alt stat membru, atunci când deplasarea are loc între teritoriul național și teritoriul aceluia stat membru.

Norme metodologice:

110.

110.1. (1) Scutirile de la plata accizelor prevăzute la art. 206⁵⁶ din Codul fiscal se acordă direct atunci când beneficiarul achiziționează produsele accizabile de la un antrepozit fiscal sau de la un expeditor înregistrat, denumit în continuare *furnizor*, cu excepția situațiilor prevăzute la pct. 110.2, 110.3 și 110.4.

(2) Beneficiară de scutire și contractanții forțelor armate aparținând oricărui stat parte la Tratatul Atlanticului de Nord, așa cum sunt definiți în acordurile speciale (NATO/SOFA), precum și Ministerul Apărării Naționale când achiziționează produse accizabile pentru/sau în numele forțelor NATO.

(3) Pentru aplicarea scutirilor prevăzute la art. 206⁵⁶ alin. (1) lit. a), b) și e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii — persoană juridică se va adresa Ministerului Afacerilor Externe, în vederea stabilirii cantităților de produse accizabile care pot fi achiziționate în regim de scutire, pe grupe de produse, așa cum sunt prevăzute la art. 206² din Codul fiscal.

(4) În cazul scutirilor prevăzute la art. 206⁵⁶ alin. (1) lit. c), d) și, după caz, e) din Codul fiscal, beneficiarul scutirii — persoană juridică se va adresa Ministerului Apărării Naționale, în vederea determinării cantităților de produse, așa cum sunt prevăzute la art. 206² din Codul fiscal.

(5) Cantitățile solicitate potrivit prevederilor de la alin. (3) și (4) vor reprezenta necesarul estimat la nivelul unui an sau, după caz, necesarul aferent perioadei de staționare pe teritoriul României atunci când această perioadă este mai mică de un an.

(6) După stabilirea cantităților de produse accizabile, Ministerul Afacerilor Externe sau Ministerul Apărării Naționale, după caz, va transmite autorității vamale teritoriale care deservește beneficiarul — persoană juridică o situație centralizatoare cuprinzând cantitățile stabilite pentru fiecare beneficiar.

(7) Pentru fiecare operațiune de achiziție intracomunitară de produse accizabile în regim de scutire, beneficiarul va utiliza certificatul de scutire reglementat de Comisia Europeană, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 50. Același model de certificat de scutire se utilizează și în cazul achizițiilor de produse accizabile în regim de scutire de pe teritoriul României.

(8) În cazul situațiilor în care operațiunile sunt scutite de TVA și se utilizează certificatul de scutire de TVA, acesta asigură și aplicarea scutirii de la plata accizelor.

(9) În situațiile prevăzute la alin. (7) și (8), certificatul de scutire reprezintă actul doveditor privind scutirea de la plata accizelor pentru antrepozitarul autorizat sau expeditorul înregistrat.

(10) Certificatul de scutire se întocmește de către destinatar și se certifică de autoritatea competentă a statului membru gazdă al acestuia înainte de expedierea produselor accizabile. În cazul României, autoritatea competentă pentru ștampilarea

certificatelor de scutire este autoritatea vamală teritorială care deservește beneficiarul.

(11) În situația în care beneficiarul scutirii se află pe teritoriul României, certificatul de scutire se întocmește în două exemplare:

a) un exemplar se păstrează de către expeditor, ca parte a documentației sale;

b) exemplarul al doilea însoțește transportul de la furnizor la beneficiar și se păstrează de către beneficiarul scutirii.

(12) Antrepozitarul autorizat expeditor sau expeditorul înregistrat are obligația de a înregistra în evidențele sale certificatele de scutire, aferente fiecărei operațiuni în parte.

(13) Transportul produselor accizabile de la furnizor la beneficiar este însoțit pe lângă certificatul de scutire și de documentul administrativ electronic tipărit prevăzut la pct. 91.

(14) La sosirea produsului la beneficiar, acesta trebuie să întocmească raportul de primire potrivit prevederilor art. 206³³.

110.2. (1) În cazul carburanților auto achiziționați prin stațiile de distribuție, scutirea de la plata accizelor se va acorda prin restituire.

(2) Beneficiarii scutirilor de la plata accizelor prevăzuți la art. 206⁵⁶ alin. (1) din Codul fiscal se vor adresa Ministerului Afacerilor Externe sau, după caz, Ministerului Apărării Naționale, pentru determinarea cantităților anuale de carburanți, defalcate pe luni, ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de accize, pentru fiecare autoturism și persoană în parte.

(3) Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Apărării Naționale vor transmite autorității vamale teritoriale ce deservește beneficiarul lista cuprinzând cantitățile de carburanți determinate potrivit alin. (2).

(4) Cu ocazia fiecărei aprovizionări cu carburanți auto de la stațiile de distribuție, beneficiarul scutirii va solicita bonul fiscal emis prin aparatul de marcat electronic fiscal. Bonul fiscal va fi ștampilat de vânzător, care va înscrie pe verso numărul de înmatriculare al autoturismului și denumirea/numele cumpărătorului.

(5) În vederea restituirii sumelor reprezentând accize, beneficiarii scutirilor — instituții, organizații — vor depune inclusiv pentru personalul angajat, până la finele lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială ce deservește beneficiarul următoarele documente:

a) cererea de restituire, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 51;

b) un centralizator în care vor fi enumerate bonurile fiscale și cantitățile de carburanți achiziționate în luna pentru care se face solicitarea, la care se vor atașa bonurile fiscale certificate în mod corespunzător de vânzător, în copie și în original.

(6) Compartimentul de specialitate din cadrul autorității fiscale teritoriale care deservește beneficiarul va verifica informațiile înscrise în cererea de restituire, confruntându-le cu datele din bonurile fiscale, după care va determina suma accizelor de restituit pentru fiecare solicitant în parte.

(7) Restituirea accizelor se efectuează în termen de 45 de zile de la data depunerii documentației complete.

(8) După soluționarea cererii, documentele originale vor fi restituite beneficiarului.

110.3. (1) În cazul importului de produse accizabile dintr-o țară terță, regimul de scutire de accize se acordă direct în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 50.

(2) Certificatul de scutire se întocmește de beneficiar în două exemplare vizate de autoritatea vamală teritorială care deservește beneficiarul, pentru fiecare operațiune în parte.

(3) Un exemplar al certificatului de scutire împreună cu documentul vamal însoțesc transportul produselor accizabile de la biroul vamal de intrare în România până la beneficiar și se păstrează de către acesta.

(4) Al doilea exemplar se păstrează de biroul vamal.

(5) În cazul în care importul se realizează printr-un alt birou vamal de intrare în teritoriul comunitar decât cel prevăzut la alin. (3), transportul produselor accizabile va fi însoțit de documentul vamal și de exemplarul certificatului de scutire al beneficiarului.

(6) Scutirea de la plata accizelor se acordă direct beneficiarilor scutirilor în baza certificatului de scutire prevăzut în anexa nr. 50 și în cazul produselor accizabile achiziționate de la un importator pentru care accizele au fost plătite de acesta în vamă.

(7) Un exemplar al certificatului de scutire însoțește transportul produselor accizabile de la importator către beneficiar și se păstrează de către acesta, iar al doilea exemplar se păstrează de către importator.

(8) Importatorul livrează beneficiarului scutirii produsele accizabile la prețuri fără accize și va solicita compensarea/restituirea accizelor aferente cantităților astfel livrate, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(9) În vederea restituirii sumelor reprezentând accizele, importatorul va depune până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială la care este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, următoarele documente:

a) cererea de restituire de accize;

b) copia facturilor de livrare către beneficiarul scutirii, în care este înscrisă mențiunea «scutit de accize»;

c) dovada plății accizelor în vamă;

d) copia certificatului de scutire, aferent fiecărei operațiuni.

(10) Modelul cererii de restituire a accizei este cel din anexa nr. 51.

110.4. (1) În cazul energiei electrice și al gazului natural, regimul de scutire se acordă în baza certificatului de scutire al cărui model este prevăzut în anexa nr. 50, întocmit de beneficiar și vizat de autoritatea vamală teritorială care deservește beneficiarul.

(2) Certificatul de scutire va avea valabilitate un an calendaristic.

(3) Certificatul de scutire se întocmește în două exemplare. Un exemplar rămâne la beneficiar, iar al doilea se va prezenta operatorului economic de gaz natural și de energie electrică ce realizează furnizarea direct către beneficiar și va rămâne la acesta.

(4) În baza certificatului de scutire, furnizorul de gaz natural și furnizorul de energie electrică vor emite beneficiarului facturi la prețuri fără accize.

Codul fiscal:

Scutiri pentru alcool etilic și alte produse alcoolice

Art. 206⁵⁸. — (1) Sunt scutite de la plata accizelor alcoolul etilic și alte produse alcoolice prevăzute la art. 206² lit. a), atunci când sunt:

a) complet denaturate, conform prescripțiilor legale;

b) denaturate și utilizate pentru producerea de produse care nu sunt destinate consumului uman;

c) utilizate pentru producerea oțetului cu codul NC 2209;

d) utilizate pentru producerea de medicamente;

e) utilizate pentru producerea de arome alimentare destinate preparării de alimente sau băuturi nealcoolice ce au o concentrație ce nu depășește 1,2% în volum;

f) utilizate în scop medical în spitale și farmacii;

g) utilizate direct sau ca element al produselor semifabricate pentru producerea de alimente cu ori fără cremă, cu condiția ca în fiecare caz concentrația de alcool să nu depășească 8,5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția ciocolatei și 5 litri de alcool pur la 100 kg de produs ce intră în compoziția altor produse;

h) utilizate în procedee de fabricație, cu condiția ca produsul finit să nu conțină alcool;

i) utilizate ca eşantioane pentru analiză sau ca teste necesare pentru producție ori în scopuri științifice.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutirilor prevăzute la alin. (1), precum și produsele utilizate pentru denaturarea alcoolului vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice:

111. (1) Alcoolul etilic se consideră a fi complet denaturat atunci când denaturarea se face cu denaturanții notificați de către fiecare stat membru la Comisia Europeană și acceptați de către aceasta și celelalte state membre.

(2) În cazul României, produsele admise a fi utilizate pentru denaturarea completă a alcoolului, la un hectolitru de alcool pur, sunt:

- a) 1 gram de benzoat de denatoniu;
- b) 2 litri de metiletilcetonă (butanonă); și
- c) 0,2 grame de albastru de metilen.

(3) În cazul alcoolului etilic destinat a fi utilizat pe teritoriul României pentru fabricarea de produse ce nu sunt destinate consumului uman, substanțele admise pentru denaturarea acestuia sunt cel puțin una dintre următoarele:

- a) pentru industria cosmetică:
 - 1. dietilftalat 0,1% în vol.;
 - 2. ulei de mentă 0,15% în vol.;
 - 3. ulei de lavandă 0,15% în vol.;
 - 4. benzoat de benzil 5,00% în vol.;
 - 5. izopropanol 2,00% în vol.;
 - 6. 1,2 propandiol 2,00% în vol.;
- b) pentru alte industrii:
 - 1. alcoolii superiori 0,4 kg/1000 l;
 - 2. violet de metil 1,0 g/1000 l;
 - 3. benzină extracție 0,6 kg/1000 l;
 - 4. monoetilen glicol 3,5 kg/1000 l;
 - 5. salicilat de etil/metil 0,6 kg/1000 l;
 - 6. fenolftaleină 12 g/1000 l;
 - 7. albastru de metilen 3,5 g/1000 l.

(4) Operatorii economici utilizatori de alcool complet denaturat sau parțial denaturat, care, din motive sanitare, tehnice sau comerciale, nu pot folosi alcoolul denaturat cu substanțele prevăzute la alin. (2) și (3), pot solicita avizul laboratorului vamal pentru utilizarea de către antrepozitele fiscale din România a substanțelor pe care ei le propun. Solicitarea va trebui să cuprindă motivele pentru care este necesară aprobarea aceluși denaturant specific și descrierea componentelor de bază ale denaturantului propus, precum și declarația pe propria răspundere a faptului că celelalte componente ale produsului în care se va utiliza alcoolul denaturat nu intră în reacție cu substanțele propuse ca denaturanți, astfel încât să anuleze denaturarea. Acest aviz este eliberat numai pe baza analizelor de laborator efectuate mostrelor de alcool etilic denaturat cu substanțele respective prezentate de producătorii în cauză. Avizul va sta la baza documentației necesare eliberării autorizației de utilizator final.

(5) Operatorii economici utilizatori de alcool parțial denaturat, care au primit avizul laboratorului vamal pentru utilizarea unei substanțe de denaturare a alcoolului etilic, alta decât cele prevăzute la alin. (3), pot efectua achiziții de alcool etilic astfel denaturat și de la antrepozite fiscale din alte state membre.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *consum uman* se înțelege consum uman alimentar.

(7) Denaturarea alcoolului etilic se realizează numai în antrepozite fiscale de producție sau de depozitare alcool etilic — materie primă —, autorizate pentru această operațiune, sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(8) Operațiunea de denaturare a alcoolului se poate realiza astfel:

a) fie prin adăugarea succesivă a substanțelor denaturante admise în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată;

b) fie prin adăugarea în cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată a unui amestec realizat în prealabil din substanțele denaturante admise.

(9) Denaturarea alcoolului se realizează potrivit următoarei proceduri:

a) cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de a efectua operațiunea de denaturare, antrepozitul fiscal solicită, în scris, pentru aceasta, acordul autorității vamale teritoriale;

b) în cererea de solicitare a acordului, antrepozitarul autorizat trebuie să menționeze cantitatea de alcool ce urmează a fi denaturată, denaturantul ce urmează a fi utilizat, procedura de denaturare, data și ora operațiunii de denaturare, destinația alcoolului denaturat justificată prin comenzile primite din partea utilizatorilor;

c) în funcție de rezultatele verificării datelor cuprinse în documentația depusă, autoritatea vamală teritorială decide asupra acceptării operațiunii de denaturare și desemnează reprezentantul său care va supraveghea efectuarea acestei operațiuni. În situația în care datele cuprinse în documentația prezentată nu corespunde realității, autoritatea vamală teritorială respinge solicitarea de efectuare a operațiunii de denaturare;

d) operațiunea de denaturare se consemnează într-un registru special, care se păstrează în antrepozitul fiscal, în care se vor înscrie: data efectuării operațiunii, cantitatea denaturată, substanțele și cantitățile utilizate pentru denaturare, precum și numele și semnătura reprezentantului autorității vamale.

(10) Antrepozitarul autorizat pentru producție de alcool etilic — materie primă — poate livra alcool etilic denaturat către operatori economici, alții decât utilizatorii finali, numai dacă alcoolul este îmbuteliat în butelii destinate comercializării cu amănuntul.

(11) Deplasarea intracomunitară a alcoolului complet denaturat va fi însoțită de documentul de însoțire prevăzut la pct. 102.

(12) În cazul prevăzut la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. d) din Codul fiscal, este scutit de la plata accizelor numai alcoolul etilic utilizat pentru producția de medicamente, așa cum sunt definite în directivele 2001/82/CE și 2001/83/CE.

(13) În toate situațiile prevăzute la art. 206⁵⁸ alin. (1) din Codul fiscal, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal.

(14) Atunci când utilizatorul face achiziții intracomunitare de alcool etilic în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. b)—i) din Codul fiscal, trebuie să dețină și calitatea de destinatar înregistrat.

(15) În cazul alcoolului etilic importat dintr-o țară terță în vederea utilizării în scopurile prevăzute la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. b)—i) din Codul fiscal, importatorul trebuie să fie și utilizatorul materiei prime.

(16) Scutirea se acordă direct:

a) în situațiile prevăzute la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. d), f), g) și h) din Codul fiscal;

b) în situațiile prevăzute la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. a), b), c) și e) din Codul fiscal, pentru antrepozitarii autorizați care funcționează în sistem integrat. Prin sistem integrat se înțelege utilizarea alcoolului etilic și a altor produse alcoolice de către antrepozitar, pentru realizarea de produse finite destinate a fi consumate ca atare, fără a mai fi supuse vreunei modificări.

(17) În toate situațiile de scutire directă, scutirea se acordă pe baza autorizației de utilizator final. Această autorizație se eliberează tuturor utilizatorilor care achiziționează produse în regim de scutire de la plata accizelor.

(18) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(19) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(20) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;
- b) solicitantul nu are înscrise date în cazierul fiscal;
- c) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;
- d) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală;
- e) solicitantul a utilizat alcoolul etilic și produsele alcoolice achiziționate anterior în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(21) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(22) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(23) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către antrepozitul fiscal furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(24) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de un an de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(25) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea alcoolului etilic și a produselor alcoolice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(26) Autoritatea vamală teritorială poate revoca autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului de procedură fiscală;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de alcool etilic și/sau de produse alcoolice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat alcoolul etilic și/sau produsele alcoolice achiziționate altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(27) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(28) Autoritatea vamală teritorială poate anula autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații false în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(29) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(30) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare, de anulare sau de suspendare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(31) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(32) Stocurile de alcool etilic și/sau de produse alcoolice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

(33) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(34) În toate situațiile de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(35) La sosirea produsului la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit procedurii de la pct. 93, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(36) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (34) și (35), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(37) În situațiile prevăzute la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. a), b), c), e) și i) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect. Livrarea produselor se face la prețuri cu accize, urmând ca operatorii economici utilizatori să solicite compensarea/restituirea accizelor, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(38) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se solicită restituirea, la autoritatea fiscală teritorială, cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic și/sau a produsului alcoolic, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând într-o situație centralizatoare a cantităților efectiv utilizate și a documentelor aferente.

(39) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(40) Depozitele farmaceutice achiziționează alcoolul etilic la prețuri cu accize și îl livrează către spitale și farmacii la prețuri fără accize în baza autorizațiilor de utilizator final deținute de acestea din urmă. În aceste condiții, prețul de vânzare al alcoolului etilic va fi stabilit de către depozitul farmaceutic pe baza prețului de achiziție al acestui produs care nu are inclusă acciza, astfel încât spitalele și farmaciile să beneficieze de facilitatea prevăzută la art. 206⁵⁸ alin. (1) lit. f) din Codul fiscal.

(41) În situația prevăzută la alin. (40) depozitele farmaceutice vor păstra o copie a autorizației de utilizator final al beneficiarului scutirii.

(42) Pentru cantitățile de alcool etilic livrate la prețuri fără accize spitalelor și farmaciilor, depozitele farmaceutice pot solicita compensarea/restituirea accizelor. În acest sens, depozitele farmaceutice vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității de alcool etilic livrată spitalelor și farmaciilor la prețuri fără accize, constând într-o situație centralizatoare a documentelor aferente cantităților efectiv livrate.

Codul fiscal:

Scutiri pentru tutun prelucrat

Art. 206⁵⁹. — (1) Este scutit de la plata accizelor tutunul prelucrat, atunci când este destinat în exclusivitate testelor științifice și celor privind calitatea produselor.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutiilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

Norme metodologice:

112. (1) Tutunul prelucrat reprezentând țigarete este scutit de plata accizelor atunci când este destinat unor teste științifice sau unor teste de piață, cu condiția ca testarea să nu se realizeze prin comercializarea acestor produse, ci prin mijloace specifice cercetării științifice sau cercetării de piață.

(2) Scutirea pentru loturile destinate scopului prevăzut la alin. (1) se acordă în limita cantității de 200.000 de bucăți țigarete pe semestru.

(3) Documentul de însoțire a lotului de țigarete în timpul transferului de la producător la societatea specializată în efectuarea de studii de piață va fi avizul de însoțire a mărfii.

Codul fiscal:

Scutiri pentru produse energetice și energie electrică

Art. 206⁶⁰. — (1) Sunt scutite de la plata accizelor:

a) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru aviație, alta decât aviația turistică în scop privat. Prin *aviație turistică în scop privat* se înțelege utilizarea unei aeronave de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane ori de mărfuri sau prestări de servicii cu titlu oneros ori pentru nevoile autorităților publice;

b) produsele energetice livrate în vederea utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, altele decât pentru navigația ambarcațiunilor de agrement private. De asemenea, este scutită de la plata accizelor și electricitatea produsă la bordul navelor. Prin *ambarcațiune de agrement privată* se înțelege orice ambarcațiune utilizată de către proprietarul său ori de către persoana fizică sau juridică ce o deține cu titlu de închiriere sau cu un alt titlu, în alte scopuri decât cele comerciale și, în special, altele decât transportul de persoane sau de mărfuri ori prestări de servicii cu titlu oneros sau pentru nevoile autorităților publice;

c) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția de energie electrică, precum și energia electrică utilizată pentru menținerea capacității de a produce energie electrică;

d) produsele energetice și energia electrică utilizate pentru producția combinată de energie electrică și energie termică;

e) produsele energetice — gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi —, folosite de gospodării și/sau de organizații de caritate;

f) combustibilii pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor;

g) combustibilii pentru motor utilizați pentru operațiunile de dragare în cursurile de apă navigabile și în porturi;

h) produsele energetice injectate în furnale sau în alte agregate industriale în scop de reducere chimică, ca aditiv la cocsul utilizat drept combustibil principal;

i) produsele energetice care intră în România dintr-o țară terță, conținute în rezervorul standard al unui autovehicul cu motor destinat utilizării drept combustibil pentru acel autovehicul, precum și în containere speciale și destinate utilizării pentru operarea, în timpul transportului, a sistemelor ce echipează acele containere;

j) orice produs energetic care este scos de la rezerva de stat sau rezerva de mobilizare, fiind acordat gratuit în scop de ajutor umanitar;

k) orice produs energetic, utilizat drept combustibil pentru încălzire de către spitale, sanatorii, aziluri de bătrâni, orfelinate și de alte instituții de asistență socială, instituții de învățământ și lăcașuri de cult;

l) produsele energetice, dacă astfel de produse sunt obținute din unul sau mai multe din produsele următoare:

— produse cuprinse în codurile NC de la 1507 la 1518 inclusiv;

— produse cuprinse în codurile NC 3824 90 55 și de la 3824 90 80 la 3824 90 99 inclusiv, pentru componentele lor produse din biomase;

— produse cuprinse în codurile NC 2207 20 00 și 2905 11 00, care nu sunt de origine sintetică;

— produse obținute din biomase, inclusiv produse cuprinse în codurile NC 4401 și 4402;

m) energia electrică produsă din surse regenerabile de energie;

n) energia electrică obținută de acumulatori electrici, grupurile electrogene mobile, instalațiile electrice amplasate pe vehicule de orice fel, sursele staționare de energie electrică în curent continuu, instalațiile energetice amplasate în marea teritorială care nu sunt racordate la rețeaua electrică și sursele electrice cu o putere activă instalată sub 250 KW;

o) produsele cuprinse în codul NC 2705, utilizate pentru încălzire.

(2) Modalitatea și condițiile de acordare a scutiilor prevăzute la alin. (1) vor fi reglementate prin normele metodologice.

(3) Produsele energetice care conțin unul sau mai multe dintre produsele enumerate la alin. (1) lit. l) beneficiază de un nivel redus al accizelor, potrivit prevederilor din normele metodologice.

Norme metodologice:

113.

113.1. (1) În situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. a) și b) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct cu condiția ca aprovizionarea produselor energetice să se efectueze numai de la un antrepozit fiscal.

(2) Livrarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave se poate efectua la prețuri fără accize către:

a) operatorii economici care dețin certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile și/sau de contracte de prestări de servicii cu societăți deținătoare de certificate de autorizare ca distribuitor expres pentru produse aeronautice civile;

b) persoana care deține certificat de autorizare ca operator aerian.

(3) Certificatele prevăzute la alin. (2) se eliberează de Regia Autonomă «Autoritatea Aeronautică Civilă Română».

(4) Intră sub incidența prevederilor alin. (2) și livrările de produse energetice destinate a fi utilizate drept combustibil de către aeronavele înregistrate în alte state, care efectuează zboruri altele decât cele turistice în scop privat, fără a fi

necesară prezentarea certificatelor eliberate de autoritățile aeronautice civile din statele respective.

(5) Se pot aproviziona cu produse energetice destinate exclusiv utilizării drept combustibil pentru navigația în apele comunitare și pentru navigația pe căile navigabile interioare, inclusiv pentru pescuit, la prețuri de livrare fără accize:

a) operatorii economici care dețin autorizații ca distribuitori de combustibil pentru navigație;

b) persoana care deține certificat de autorizare pentru navigație. Prin certificat de autorizare pentru navigație se înțelege orice document care atestă că nava este luată în evidența Autorității Navale Române, în cazul navelor românești, ori a altei autorități competente din alte state, în cazul navelor înregistrate în acele state.

(6) Operatorii economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) și alin. (5) lit. a) care dispun de spații de depozitare corespunzătoare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor, precum și a navelor și ambarcațiunilor trebuie să se autorizeze ca antrepozite fiscale de depozitare.

(7) Scutirea de plata accizelor se aplică direct și în cazul operatorilor economici prevăzuți la alin. (2) lit. a) și alin. (5) lit. a) care nu dispun de spații de depozitare și efectuează operațiuni de alimentare cu combustibil a aeronavelor, a navelor și ambarcațiunilor, cu condiția ca deplasarea produselor energetice să se realizeze direct de la antrepozitul fiscal către beneficiarul scutirii.

(8) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aeronave, în cazul aeronavelor aflate pe alte aeroporturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea aeronavelor, trebuie să fie însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica «Destinatar» se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica «Locul livrării» se va înscrie adresa aeroportului în cauză. După sosirea produselor la destinație, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(9) Deplasarea produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru nave, în cazul navelor aflate în alte porturi decât cele situate în apropierea antrepozitului fiscal care asigură alimentarea navelor, trebuie să fie însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic. La rubrica «Destinatar» se vor înscrie tot datele expeditorului, iar în rubrica «Locul livrării» se va înscrie adresa portului în cauză. După sosirea produselor la destinație, expeditorul va întocmi raportul de primire în maximum 5 zile lucrătoare de la încheierea deplasării produselor, utilizând sistemul informatizat.

(10) Zilnic antrepozitele fiscale de producție sau de depozitare, altele decât cele prevăzute la alin. (6), vor înscrie toate cantitățile de combustibil livrate cu destinația utilizării exclusive pentru aeronave, respectiv nave, în jurnale speciale întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 52.

(11) Jurnalele menționate la alin. (10) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorității vamale teritoriale potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(12) Operatorii economici prevăzuți la alin. (6) vor înregistra zilnic toate cantitățile intrate și ieșite în jurnalele privind intrările și ieșirile de combustibil destinate utilizării exclusive pentru aeronave și nave, întocmite potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 53.

(13) Jurnalele menționate la alin. (12) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare autorității vamale teritoriale

potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(14) Întră sub incidența prevederilor alin. (1) și instituțiile de stat care implică apărarea, ordinea publică, sănătatea publică, siguranța și securitatea națională, care, datorită specificului activității lor, nu dețin certificate eliberate de Regia Autonomă «Autoritatea Aeronautică Civilă Română» și, respectiv, de Autoritatea Navală Română pentru aeronavele și navele din dotare.

(15) În cazul deplasării produselor energetice destinate utilizării drept combustibil pentru aviație sau navigație, realizată de antrepozitul fiscal care alimentează efectiv aeronavele/navele, deplasarea produselor respective va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava/nava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată ori de comandantul navei. Certificatul de livrare se întocmește de antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei/navei, iar în cazul în care factura privind alimentarea aeronavei/navei se întocmește în numele altui antrepozit fiscal, un exemplar al certificatului de livrare va fi transmis și celui antrepozit fiscal. Antrepozitul fiscal în numele căruia se emit facturile către aeronave/nave va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 52. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei/navei va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 53.

(16) În cazul în care combustibilul pentru aviație este facturat de un antrepozit fiscal de produse energetice către un intermediar care administrează contracte cu companii aeriene și care emite, la rândul lui, facturi către acestea, după alimentarea aeronavelor în aceleași condiții cu cele prevăzute la alin. (15), fără a avea loc un transfer fizic al produsului de la antrepozitul fiscal către intermediar, deplasarea combustibilului pentru aviație de la antrepozitul fiscal de depozitare către aeronave va fi însoțită de avizul de însoțire. Dovada care stă la baza acordării scutirii pentru cantitatea cu care a fost alimentată aeronava o reprezintă certificatul de livrare semnat de comandantul aeronavei sau de reprezentantul companiei aeriene a cărei aeronavă a fost alimentată. Certificatul de livrare se întocmește de către antrepozitul fiscal care a efectuat alimentarea aeronavei. Primul antrepozit fiscal va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 52. Antrepozitul fiscal care face alimentarea aeronavei va întocmi jurnalul prevăzut în anexa nr. 53.

(17) Potrivit prevederilor art. 23 lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 42/1997 privind transportul maritim și pe căile navigabile interioare, republicată, cu modificările și completările ulterioare, instalațiile plutitoare de tipul macaralelor, cu sau fără propulsie, sunt considerate nave.

113.2. (1) În situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. c), d) și h) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca energia electrică să provină de la operatori economici autorizați de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), iar produsele energetice să fie aprovizionate direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat, de la un importator, din operațiuni proprii de import, de la companii de extracție a cărbunelui sau alți operatori economici care comercializează acest produs ori de la un distribuitor autorizat, în cazul gazului natural.

(2) Pentru aplicarea scutirii, titularii centralelor de producție de energie electrică, ai centralelor combinate de energie electrică și termică, precum și operatorii economici utilizatori ai produselor energetice prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. h) din Codul fiscal vor solicita autorității vamale teritoriale în raza căreia își au sediul autorizații de utilizator final pentru produse energetice.

(3) Nu intră sub incidența prevederilor alin. (2) energia electrică și gazul natural.

(4) Prevederile alin. (2) se aplică și în cazul producției de energie electrică sau producției combinate de energie electrică și termică realizată din cărbune și lignit în sistem de prestări de servicii. În această situație, obligația deținerii autorizației de utilizator final revine și beneficiarului prestării de servicii.

(5) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(6) Cererea pentru obținerea autorizației de utilizator final se întocmește conform modelului prevăzut în anexa nr. 33. Cererea, însoțită de documentele prevăzute expres în aceasta, se depune la autoritatea vamală teritorială.

(7) Autoritatea vamală teritorială aprobă eliberarea autorizației de utilizator final dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) au fost prezentate documentele prevăzute în cerere;
b) solicitantul nu are înscrise date în cazierul fiscal;
c) administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar;

d) solicitantul deține utilajele, terenurile și clădirile sub orice formă legală. Face excepție de la această condiție operatorul economic beneficiar al prestării de servicii;

e) solicitantul a utilizat produsele energetice în scopul pentru care a obținut anterior autorizație de utilizator final.

(8) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(9) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(10) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(11) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(12) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea utilizată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(13) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza normelor de consum și a producției preconizate a se realiza pe o perioadă de 3 ani.

(14) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizator finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(15) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul

tipărit al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(16) La sosirea produsului, cu excepția energiei electrice și a gazului natural, la operatorul economic utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor art. 206³³ din Codul fiscal și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(17) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (15) și (16), operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(18) Destinatarii înregistrați, importatorii sau operatorii economici care achiziționează produse energetice în vederea livrării în regim de scutire directă către centralele de producție de energie electrică sau producție combinată de energie electrică și termică vor livra produsele către aceste centrale la prețuri fără accize și vor solicita autorității fiscale teritoriale restituirea accizelor aferente cantităților livrate cu această destinație, care au fost plătite la momentul recepției, importului sau al achiziției. Nu intră sub incidența acestor prevederi beneficiarii scutirilor care utilizează produse energetice provenite din operațiuni proprii de import, pentru care scutirea se acordă direct.

(19) În vederea restituirii accizelor în situația prevăzută la alin. (18), destinatarul înregistrat, importatorul sau operatorul economic va depune la autoritatea fiscală/vamală teritorială la care a efectuat plata o cerere de restituire de accize al cărei model va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice. Cererea va fi însoțită de copia autorizației de utilizator final a centralei beneficiare a scutirii și de documentul care atestă plata accizelor de către destinatarul înregistrat, importator sau operatorul economic.

(20) Atunci când, în situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. c) și d) din Codul fiscal, centralele de producție de energie electrică sau centralele de producție combinată de energie electrică și termică preiau produse energetice cu titlu de împrumut de la rezerva de stat în baza unor acte normative speciale, preluarea se face în baza autorizației de utilizator final. Atât achiziționarea de produse energetice de la un antrepozit fiscal autorizat, în vederea stingerii obligației, cât și restituirea efectivă a cantităților astfel preluate se efectuează în regim de scutire de la plata accizelor, în baza autorizației de utilizator final.

113.3. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. e) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, cu condiția ca produsele să fie achiziționate direct de la operatorii economici înregistrați la autoritatea vamală centrală în calitate de furnizori de produse energetice ori — în cazul gazului natural provenit dintr-un stat membru — direct de la un distribuitor/furnizor autorizat/licențiat de autoritatea competentă din acel stat membru.

(2) Produsele energetice — respectiv gazul natural, cărbunele și combustibilii solizi — sunt scutite de la plata accizelor atunci când sunt furnizate consumatorilor casnici, precum și organizațiilor de caritate.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, organizațiile de caritate sunt organizațiile care au înscrise în obiectul de activitate și care desfășoară efectiv activități caritabile cu titlu gratuit în domeniul sănătății, al protecției mamei și copilului, al protecției bătrânilor, persoanelor cu handicap, persoanelor care trăiesc în sărăcie sau în cazuri de calamități naturale.

(4) În cazul organizațiilor de caritate, scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(5) Autorizațiile de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a organizației de caritate, însoțită de:

a) actul de constituire — în copie și original — din care să rezulte că organizația desfășoară una dintre activitățile prevăzute la alin. (3);

b) fundamentarea cantităților ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor, la nivelul unui an calendaristic;

c) orice informație și documente pe care autoritatea vamală teritorială le consideră necesare pentru eliberarea autorizațiilor.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit de autoritatea vamală teritorială și au o valabilitate de un an de la data emiterii. Modelul autorizației este prevăzut în anexa nr. 34.

(7) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor accizabile în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(8) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina de web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(9) Anual, până la data de 31 ianuarie a fiecărui an, pentru anul precedent, fiecare organizație de caritate care deține autorizație de utilizator final este obligată să prezinte autorității vamale teritoriale emitente a autorizației o situație centralizatoare privind cantitățile de produse energetice achiziționate în decursul unui an calendaristic, cantitățile utilizate în scopul desfășurării activităților caritabile și stocul de produse energetice rămas neutilizat, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

113.4. (1) În situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. f) și g) din Codul fiscal, scutirea se acordă indirect, cu condiția ca aprovizionarea să se efectueze de la un antrepozit fiscal.

(2) Înainte de fiecare achiziție de combustibil pentru motor în regim de scutire, utilizatorul va notifica această operațiune la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își desfășoară activitatea, pentru un posibil control. Notificarea va cuprinde informații cu privire la furnizor, produse și cantități ce urmează a fi achiziționate.

(3) Trimestrial, până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului, operatorii economici pot solicita compensarea/restituirea accizelor potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(4) Pentru restituirea accizelor, utilizatorii vor depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

a) copia facturii de achiziție a combustibilului pentru motor, în care acciza să fie evidențiată distinct;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis;

c) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea, constând în copia documentului care atestă realizarea operațiunilor de dragare — certificată de autoritatea competentă în acest sens;

d) memoriul în care va fi descrisă operațiunea pentru care a fost necesar consumul de combustibil pentru motor și în care se vor menționa: perioada de desfășurare a operațiunii, numărul orelor de funcționare a motoarelor și a instalațiilor de dragare și consumul normat de combustibil pentru motor.

(5) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(6) În înțelesul prezentelor norme metodologice, combustibili pentru motor utilizați în domeniul producției, dezvoltării, testării și mentenanței aeronavelor și vapoarelor înseamnă inclusiv combustibili pentru motor utilizați în domeniul testării și mentenanței motoarelor ce echează aeronavele și vapoarele.

113.5. În cazul scutirii de la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. i) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice:

a) *rezervor standard* înseamnă:

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate autovehiculele de același tip ca și vehiculul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct, atât pentru propulsie, cât și pentru funcționarea în timpul transportului, dacă este cazul, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme. De asemenea, sunt considerate rezervoare standard rezervoarele de gaz montate pe autovehicule destinate utilizării directe a gazului drept carburant, precum și rezervoarele adaptate altor sisteme cu care poate fi echipat vehiculul;

— rezervoarele fixate definitiv de producător pe toate containerele de același tip ca și containerul în cauză și a căror montare definitivă permite carburantului să fie utilizat direct pentru funcționarea, în timpul transportului, a sistemelor frigorifice și a altor sisteme cu care pot fi echipate containerele speciale;

b) *containere speciale* înseamnă orice container echipat cu dispozitive special destinate sistemelor frigorifice, de oxigenare, de izolare termică sau altor sisteme.

113.6. În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. j) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct, în baza actelor normative emise pentru gratuități în scop de ajutor umanitar.

113.7. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, scutirea se acordă direct atunci când aprovizionarea se efectuează de la un antrepozit fiscal. Scutirea se acordă direct și în cazul furnizării gazului natural.

(2) Scutirea se acordă în baza autorizației de utilizator final emise de autoritatea vamală teritorială, mai puțin în cazul gazului natural, pentru care nu este obligatorie deținerea acestei autorizații.

(3) Autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului, însoțită de fundamentarea cantităților de produse energetice ce urmează a fi achiziționate în regim de scutire de la plata accizelor. Cererea se depune la autoritatea vamală teritorială.

(4) Autoritatea vamală teritorială atribuie și înscrie pe autorizația de utilizator final un cod de utilizator.

(5) Modelul autorizației de utilizator final este prezentat în anexa nr. 34.

(6) Autorizațiile de utilizator final se emit în două exemplare, cu următoarele destinații:

a) primul exemplar se păstrează de către utilizatorul final. Câte o copie a acestui exemplar va fi transmisă și păstrată de către operatorul economic furnizor al produselor energetice în regim de scutire;

b) al doilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială emitentă.

(7) Autorizația de utilizator final are o valabilitate de 3 ani de la data emiterii. Cantitatea de produse accizabile înscrisă într-o autorizație de utilizator final poate fi suplimentată în situații bine justificate, în cadrul aceleiași perioade de valabilitate a autorizației.

(8) Deținătorii de autorizații de utilizator final au obligația de a transmite autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționate, cantitatea

utilizată și stocul de produse energetice la sfârșitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(9) Cantitățile de produse scutite de plata accizelor înscrise într-o autorizație vor fi estimate pe baza datelor determinate în funcție de perioada de utilizare a combustibilului pentru încălzire și de parametrii tehnici ai instalațiilor pe o durată de 3 ani.

(10) Autoritățile vamale teritoriale vor ține o evidență a operatorilor economici care au obținut autorizații de utilizatori finali prin înscrierea acestora în registre speciale. De asemenea, vor asigura publicarea pe pagina web a autorității vamale a listei cuprinzând acești operatori economici, listă care va fi actualizată lunar până la data de 15 a fiecărei luni.

(11) În situația în care achiziționarea produselor energetice se efectuează de la un antrepozit fiscal în regim de scutire directă, livrarea produselor se face la prețuri fără accize, iar deplasarea acestora este obligatoriu însoțită de exemplarul tipărit al documentului administrativ electronic, prevăzut la pct. 91.

(12) La sosirea produsului energetic la utilizator, acesta trebuie să înainteze în sistemul informatizat raportul de primire, potrivit prevederilor art. 206³³ din Codul fiscal, și are obligația deținerii produselor maximum 48 de ore pentru un posibil control din partea autorității vamale teritoriale.

(13) În situația în care nu se respectă prevederile alin. (11) și (12) operațiunea respectivă se consideră eliberare pentru consum și după expirarea termenului de 5 zile acciza devine exigibilă.

(14) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *lăcașuri de cult* se înțelege lăcașurile așa cum sunt definite potrivit legislației în domeniul cultelor.

(15) În cazul produselor energetice achiziționate de la importatori sau de la alți operatori economici, scutirea de la plata accizelor se acordă indirect, prin restituire.

(16) Pentru restituirea accizelor, beneficiarul scutirii va depune la autoritatea fiscală teritorială cererea de restituire de accize, însoțită de:

- a) copia facturii de achiziție a produselor energetice;
- b) dovada cantității utilizate în scopul pentru care se acordă scutirea.

(17) Modelul cererii de restituire de accize va fi aprobat prin ordin al ministrului finanțelor publice.

113.8. (1) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. I) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocombustibili*, scutirea este totală.

(2) În situația prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. I) din Codul fiscal, atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru motor sunt produse în totalitate din biomase, denumite în continuare *biocarburanți*, scutirea este totală.

(3) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *biomasă* se înțelege fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor provenite din agricultură — inclusiv substanțe vegetale și animale —, silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și urbane.

(4) Atunci când produsele energetice utilizate drept combustibil pentru încălzire conțin minimum 4% în volum produse obținute din biomasă, se aplică o acciză redusă. Acciza redusă care se va aplica amestecului va reprezenta acciza aferentă combustibilului pentru încălzire echivalent al amestecului, diminuată cu 4%.

(5) Pentru produse energetice care conțin minimum 4% în volum produse obținute din biomasă, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 1.844/2005 privind promovarea utilizării biocarburanților și a altor carburanți regenerabili pentru transport, cu modificările și completările ulterioare, se aplică o acciză redusă. Acciza redusă care se va aplica amestecului va

reprezenta acciza aferentă combustibilului pentru motor echivalent al amestecului, diminuată cu 4%.

(6) Amestecul în vrac dintre biocarburanți și carburanții tradiționali, în conformitate cu legislația specifică, se poate realiza în regim suspensiv numai în antrepozite fiscale, sub supraveghere fiscală.

(7) Amestecul în vrac dintre biocombustibili și combustibili tradiționali se poate realiza în regim suspensiv numai în antrepozite fiscale, sub supraveghere fiscală.

(8) Prin excepție de la prevederile pct. 72 alin. (1), operațiunea exclusivă de amestec în vrac între biocarburanți și carburanții tradiționali și între biocombustibili și combustibili tradiționali se poate realiza în regim suspensiv numai în antrepozite fiscale de depozitare, sub supraveghere fiscală.

(9) Atunci când stațiile de distribuție comercializează produse energetice utilizate drept carburant, realizate în totalitate din biomasă, acestea trebuie să se asigure că sunt respectate condițiile prevăzute la art. 206²⁰ alin. (2) lit. c) din Codul fiscal. Stațiile de distribuție vor afișa în acest sens avertismente în atenția clienților.

113.9. În cazul scutirii de la plata accizelor a energiei electrice, prevăzută la art. 206⁶⁰ alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, în înțelesul prezentelor norme metodologice, *surse regenerabile de energie* sunt: eoliană, solară, geotermală, a valurilor, a mareelor, energia hidro, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz de fermentare a nămolurilor din instalațiile de epurare a apelor uzate și biogaz.

113.10. (1) Scutirile directe de la plata accizelor pentru motorina și kerosenul utilizate drept combustibil pentru motor în situațiile prevăzute la art. 206⁶⁰ alin. (1) din Codul fiscal se acordă cu condiția ca aceste produse să fie marcate potrivit prevederilor Directivei nr. 95/60/CE privind marcarea fiscală a motorinei și kerosenului, precum și celor din legislația națională specifică în domeniu.

(2) Marcarea motorinei și a kerosenului se face numai în antrepozite fiscale, sub supraveghere fiscală, potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

113.11. (1) În toate situațiile de acordare a scutirii directe, autorizația de utilizator final se eliberează la cererea scrisă a beneficiarului.

(2) Autoritatea vamală teritorială poate revoca autorizația de utilizator final în următoarele situații:

a) operatorul economic a comis fapte repetate ce constituie contravenții la regimul produselor accizabile, potrivit Codului de procedură fiscală;

b) operatorul economic nu a justificat legal destinația cantității de produse energetice achiziționate;

c) operatorul economic a utilizat produsul energetic achiziționat altfel decât în scopul pentru care a obținut autorizație de utilizator final.

(3) Decizia de suspendare sau de revocare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte de la data comunicării sau de la o altă dată cuprinsă în aceasta.

(4) Autoritatea vamală teritorială poate anula autorizația de utilizator final atunci când i-au fost oferite la autorizare informații false în legătură cu scopul pentru care operatorul economic a solicitat autorizația de utilizator final.

(5) Decizia de anulare a autorizației de utilizator final se comunică deținătorului și produce efecte începând de la data emiterii autorizației.

(6) Operatorul economic poate contesta decizia de revocare, de anulare sau de suspendare a autorizației de utilizator final, potrivit legislației în vigoare.

(7) O nouă autorizație de utilizator final va putea fi obținută după 12 luni de la data revocării sau anulării autorizației.

(8) Stocurile de produse energetice înregistrate la data revocării sau anulării autorizației de utilizator final pot fi valorificate sub supravegherea autorității vamale teritoriale.

Codul fiscal:**SECȚIUNEA a 14-a****Marcarea produselor alcoolice și tutunului prelucrat****Reguli generale**

Art. 206⁶¹. — (1) **Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:**

a) **produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin normele metodologice;**

b) **tutun prelucrat.**

(2) **Nu este supus obligației de marcarea orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.**

(3) **Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.**

Norme metodologice:

114. Nu intră sub incidența sistemului de marcarea:

a) alcoolul etilic denaturat cu substanțe specifice destinației, alta decât consumul uman, astfel încât să nu poată fi utilizat la obținerea de băuturi alcoolice;

b) alcoolul etilic tehnic rezultat exclusiv ca produs secundar din procesul de obținere a alcoolului etilic rafinat și care datorită compoziției sale nu poate fi utilizat în industria alimentară;

c) băuturile slab alcoolizate, cu o concentrație alcoolică de până la 10% în volum inclusiv;

d) produsele din producția internă destinate exportului;

e) produsele de natura celor supuse marcării, provenite din import, aflate în regim de tranzit sau de import temporar;

f) aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice.

Codul fiscal:**Responsabilitatea marcării**

Art. 206⁶². — **Responsabilitatea marcării produselor accizabile revine antrepozitarilor autorizați, destinatarilor înregistrați, expeditorilor înregistrați sau importatorilor autorizați, potrivit precizărilor din normele metodologice.**

Norme metodologice:

115. (1) Autorizația de antrepozit fiscal sau de destinatar înregistrat atestă și dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim.

(2) Dreptul de marcarea a produselor supuse acestui regim revine importatorului de astfel de produse din țări terțe, în baza autorizației emise de Comisie în vederea realizării acestor achiziții.

(3) Autorizația de importator se acordă de Comisie în conformitate cu prevederile pct. 117.1.

(4) În vederea realizării achizițiilor de produse din tutun prelucrat din alte state membre, timbrele procurate de destinatarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție care urmează să le aplice pe produse.

(5) În vederea realizării achizițiilor de băuturi alcoolice supuse marcării din alte state membre, banderolele procurate de destinatarii înregistrați se expediază pe adresa antrepozitului fiscal de producție sau a unui antrepozit fiscal desemnat de către acesta, care urmează să le aplice pe produse.

(6) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării, timbrele sau banderolele, după caz, procurate de importatori se expediază pe adresa producătorului extern care urmează să le aplice pe produse.

(7) În situațiile prevăzute la alin. (4), (5) și (6) expedierea marcajelor se face în maximum 15 zile de la executarea comenzii de către unitatea autorizată cu tipărirea.

(8) După expirarea termenului de 15 zile, destinatarii înregistrați sau importatorii autorizați sunt obligați să returneze unității specializate autorizate cu tipărirea, în vederea distrugerii, marcajele neexpediate în termen.

(9) În cazul importurilor de produse accizabile supuse marcării, expedierea marcajelor către producătorii externi se face numai ca bagaj neînsoțit, cu depunerea în vamă a documentului vamal de export temporar. Documentul vamal de export temporar trebuie să fie însoțit de:

a) documentul de transport internațional, din care să rezulte că destinatarul este producătorul mărfurilor ce urmează a fi importate;

b) o copie a contractului încheiat între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia;

c) o copie a autorizației de importator.

(10) Cu ocazia importului, odată cu documentul vamal de import se depune un document vamal de reimport, pentru marcajele aplicate, în vederea încheierii regimului acordat la scoaterea temporară din țară a acestora.

(11) În cazul antrepozitelor fiscale de depozitare de produse supuse marcării, acestea solicită marcajele, atât în situația în care marcajele se aplică de către producător, cât și în situația în care marcarea se realizează în antrepozitul fiscal de depozitare, dacă a fost autorizat în acest sens.

Codul fiscal:**Proceduri de marcarea**

Art. 206⁶³. — (1) **Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.**

(2) **Dimensiunea și elementele ce vor fi inscripționate pe marcaje vor fi stabilite prin normele metodologice.**

(3) **Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie ori sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.**

(4) **Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) și (3) vor fi considerate ca nemarcate.**

Norme metodologice:

116. (1) Dimensiunile marcajelor sunt prezentate în anexa nr. 54.

(2) Marcajele sunt hârtii de valoare cu regim special și se tipăresc de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A.

(3) Timbrele pentru marcarea produselor din tutun prelucrat sunt inscripționate cu următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcarea și codul de marcarea atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: țigarete, țigări, țigări de foi, tutun de fumat;

c) seria și numărul care identifică în mod unic timbrul.

(4) Banderolele pentru marcarea produselor intermediare și a alcoolului etilic vor avea inscripționate următoarele elemente:

a) denumirea operatorului economic cu drept de marcarea și codul de marcarea atribuit acestuia;

b) denumirea generică a produsului, respectiv: alcool, băuturi slab alcoolizate — după caz, băuturi spirtoase, țuică, rachiu din fructe, produse intermediare;

c) seria și numărul care identifică în mod unic banderola;

d) cantitatea nominală exprimată în litri de produs conținut;

e) concentrația alcoolică.

(5) Inscripționarea pe marcaje a elementelor prevăzute la alin. (3) și (4) se poate face codificat, modalitatea de citire a codului fiind pusă la dispoziția organelor în drept de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A., la solicitarea acestora.

(6) Banderolele se aplică pe sistemul de închidere a buteliilor, cutiilor de tetra pak/tetra brik sau a oricărui alt tip de ambalaj individual, astfel încât prin deschiderea acestora să se asigure distrugerea banderolelor. Sunt supuse marcării prin banderole

inclusiv ambalajele individuale ce depășesc capacitatea de 1 litru, dar nu mai mult de 3 litri.

(7) În accepția prezentelor norme metodologice, comercializarea alcoolului etilic și a băuturilor alcoolice de natura celor supuse marcării, în butelii sau în cutii ce depășesc capacitatea de 3 litri, se consideră comercializare în vrac.

(8) În cazul tutunului prelucrat, altele decât țigăretele, ambalajele individuale pe care sunt aplicate timbrele sunt pachete din carton sau celofanate ori cutii din diferite materiale — carton, lemn, plastic, metal —, în care sunt prezentate pentru vânzare aceste produse, respectiv țigări, țigări de foi, tutun fin tăiat destinat rularii în țigărele.

(9) În situația în care dimensiunile marcajelor nu permit includerea în întregime a denumirilor operatorilor economici cu drept de marcă, se vor inscripționa prescurtările sau inițialele stabilite de fiecare operator economic, de comun acord cu Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A.

(10) Fiecărui operator economic cu drept de marcă i se atribuie un cod de marcă de 13 caractere. În cazul antrepozitarilor autorizați și al destinatarilor înregistrați, codul de marcă este codul de acciză. În cazul importatorilor autorizați, codul de marcă este format din două caractere alfanumerice aferente codului de țară, conform standardului ISO 3166, din care se face importul, urmate de codul de identificare fiscală format din 11 caractere alfanumerice. Atunci când codul de identificare fiscală nu conține 11 caractere alfanumerice, acesta va fi precedat de cifra «0», astfel încât numărul total de caractere să fie de 11. Codul de marcă se va regăsi inscripționat pe marcajele tipărite ce vor fi aplicate pe produsele destinate comercializării pe teritoriul României.

(11) În cazul importatorilor autorizați care nu au contracte încheiate direct cu producătorul extern, ci cu un reprezentant al acestuia, marcajele vor fi expediate producătorului extern, iar codul atribuit va conține indicativul țării din care se face efectiv importul.

Codul fiscal:

Eliberarea marcajelor

Art. 206⁶⁴. — (1) **Autoritatea competentă aprobă eliberarea marcajelor, potrivit procedurii prevăzute în normele metodologice.**

(2) **Eliberarea marcajelor se face către:**

a) **antrepozitarii autorizați pentru produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹;**

b) **destinatarii înregistrați care achiziționează produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹;**

c) **expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat care importă produsele accizabile prevăzute la art. 206⁶¹. Autorizația de importator se acordă de către autoritatea competentă, în condițiile prevăzute în normele metodologice.**

(3) **Solicitarea marcajelor se face prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă și prin constituirea unei garanții în favoarea acestei autorități, sub forma și în maniera prevăzute în normele metodologice.**

(4) **Eliberarea marcajelor se face de către unitatea specializată pentru tipărirea acestora, desemnată de autoritatea competentă, potrivit prevederilor din normele metodologice.**

(5) **Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat, din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, conform prevederilor din normele metodologice.**

Norme metodologice:

117.1. (1) Persoana care intenționează să obțină autorizație de importator depune la autoritatea vamală centrală o cerere conform modelului prezentat în anexa nr. 55, însoțită de următoarele documente:

a) **certificatul constatator eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul**

de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează să-și desfășoare activitatea, precum și o copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;

b) **cazierele judiciare ale administratorilor și directorilor executivi, eliberate de instituțiile abilitate din România;**

c) **contractele încheiate direct între importator și producătorul extern sau reprezentantul acestuia. În cazul în care contractul este încheiat cu un reprezentant al producătorului extern, se va prezenta o declarație a producătorului extern care să ateste relația contractuală dintre acesta și furnizorul extern al deținătorului de autorizație de importator;**

d) **scrisoare de bonitate bancară;**

e) **certificatul de atestare fiscală;**

f) **cazierul fiscal.**

(2) **Comisia aprobă eliberarea autorizației de importator dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:**

a) **au fost prezentate documentele prevăzute la alin. (1);**

b) **solicitantul nu are înscrise date în cazierul fiscal;**

c) **administratorul solicitantului nu are înscrise date în cazierul judiciar.**

(3) **În vederea eliberării autorizațiilor de importator, autoritatea vamală centrală solicită avizul autorității vamale teritoriale.**

(4) **Orice importator are obligația de a constitui o garanție corespunzătoare unei cote de 6% din accizele estimate aferente produselor ce urmează a fi importate pe parcursul unui an. Garanția poate fi sub formă de depozit în numerar și/sau de garanții personale, cu respectarea prevederilor pct. 108.**

(5) **Autorizația de importator se eliberează de Comisie în termen de 60 de zile de la data depunerii documentației complete.**

117.2. (1) **Pentru fiecare solicitare de marcaje, antrepozitarul autorizat pentru producție sau depozitare, destinatarul înregistrat și importatorul autorizat depun nota de comandă la autoritățile vamale teritoriale.**

(2) **Modelul notei de comandă este prevăzut în anexa nr. 56.**

(3) **În cazul antrepozitarului autorizat, al destinatarului înregistrat și al importatorului autorizat, fiecare notă de comandă se aprobă — total sau parțial — de către autoritatea vamală teritorială, în funcție de:**

a) **datele din situația lunară privind evidența achiziționării, utilizării și returnării marcajelor, prezentată de solicitant la autoritatea vamală competentă cu aprobarea notelor de comandă de marcaje, potrivit alin. (9);**

b) **livrările de produse accizabile marcate, efectuate în ultimele 6 luni față de data solicitării unei noi note de comandă.**

(4) **În situația în care în decursul unei luni se solicită o cantitate de marcaje mai mare decât media lunară a livrărilor din ultimele 6 luni, se va depune un memoriu justificativ în care vor fi explicate motivele care au generat necesitățile suplimentare.**

(5) **Notele de comandă se întocmesc de către solicitant în 3 exemplare.**

(6) **Notele de comandă se aprobă în termen de 7 zile lucrătoare de la data înregistrării la autoritatea vamală teritorială. După aprobare, cele 3 exemplare ale notelor de comandă au următoarele destinații: primul exemplar se păstrează de către solicitant, al doilea exemplar se transmite Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A. și al treilea exemplar se păstrează de către autoritatea vamală teritorială care aprobă notele de comandă.**

(7) **Operatorii economici cu drept de marcă au obligația utilizării marcajelor aprobate prin notele de comandă în termen de 6 luni consecutive de la eliberarea acestora de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. După expirarea acestui termen marcajele neutilizate vor fi restituite Companiei Naționale «Imprimeria Națională» — S.A., în**

vederea distrugerii, operațiune care se va desfășura sub supraveghere fiscală, pe cheltuiala operatorului economic cu drept de marcă.

(8) În sensul prevederilor alin. (7), prin utilizarea marcajelor se înțelege aplicarea efectivă a acestora pe ambalajul produsului accizabil. În cazul produselor accizabile marcate provenite din achiziții intracomunitare sau din import, dovada marcajelor utilizate este reprezentată de o scrisoare de confirmare din partea producătorului transmisă operatorului economic cu drept de marcă, care va fi anexată semestrial la situația privind evidența marcajelor achiziționate, utilizate și returnate, fără ca termenul de restituire a marcajelor neutilizate să depășească 12 luni consecutive.

(9) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării sunt obligați să prezinte lunar, până la data de 15 inclusiv a fiecărei luni, autorității vamale teritoriale situația privind marcajele utilizate în luna anterioară celei în care se face raportarea, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 57. În cazul banderolelor, această situație se va întocmi pe fiecare tip de banderolă, potrivit dimensiunilor și caracteristicilor inscripționate pe acestea.

(10) Procentul maxim admis de marcaje distruse în procesul de producție și care nu pot fi recuperate pentru a fi evidențiate este de 0,5% din numărul marcajelor utilizate.

(11) Pentru cantitatea de marcaje distruse în procesul de producție peste limita maximă admisă prevăzută la alin. (10), se datorează accizele aferente cantităților de produse care ar fi putut fi marcate.

(12) În situația prevăzută la alin. (11), acciza devine exigibilă în ultima zi a lunii în care s-a înregistrat distrugerea, iar termenul de plată al acesteia este până la data de 25 inclusiv a lunii imediat următoare.

(13) Antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați de produse supuse marcării vor ține o evidență distinctă a marcajelor distruse, precum și a celor deteriorate, conform modelului prevăzut în anexa nr. 58.

(14) Toate marcajele deteriorate vor fi lipite la sfârșitul fiecărei zile pe un formular special, destinat acestui lucru, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 59.

(15) Semestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare semestrului, marcajele deteriorate evidențiate în anexa nr. 59 vor fi distruse de către antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat sau importatorul autorizat, pe cheltuiala acestora, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu, obligatoriu sub supraveghere fiscală.

(16) În cazul marcajelor pierdute sau sustrate, antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați și importatorii autorizați au obligația ca, în termen de 15 zile de la înregistrarea declarației, procesului-verbal de constatare sau a sesizării scrise a persoanei care a constatat dispariția marcajelor, să anunțe autoritatea vamală teritorială în vederea stabilirii obligației de plată privind accizele.

(17) În situația depășirii termenului prevăzut la alin. (16), acciza devine exigibilă în ziua imediat următoare depășirii termenului și se va plăti în 3 zile lucrătoare de la data depășirii termenului respectiv.

(18) În cadrul antrepozitului de producție este permisă operațiunea de distrugere a marcajelor achiziționate de clienți prin autoritățile competente din țările lor de rezidență, atunci când se impune această operațiune și dacă este admisă de acele autorități. Cu cel mult 7 zile înainte de desfășurarea operațiunii de distrugere a marcajelor, antrepozitul fiscal va înștiința autoritatea vamală teritorială în vederea desemnării de către această autoritate a unui reprezentant care să asigure supravegherea fiscală și semnarea procesului verbal întocmit după încheierea operațiunii respective.

117.3. (1) După aprobarea notelor de comandă de marcaje de către autoritatea vamală teritorială, exemplarul 2 al notei de comandă se va transmite de către operatorul economic cu drept de marcă către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. și va fi însoțit de dovada achitării contravalorii marcajelor comandate în contul acestei companii.

(2) Eliberarea marcajelor se face de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A.

(3) În cazul importatorilor autorizați, eliberarea marcajelor se face sub supraveghere vamală.

(4) Marcajele se realizează de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. prin emisiuni identificate printr-un cod și o serie de emisiune aprobate de către direcția specializată cu atribuții de control din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Termenul de executare a comenzilor de către Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. este de 15 zile lucrătoare de la data primirii și înregistrării notelor de comandă aprobate de autoritatea vamală teritorială.

(6) Până la eliberarea marcajelor către beneficiari, acestea se depozitează la Compania Națională «Imprimeria Națională» — S.A. în condiții de deplină securitate.

(7) Contravaloarea marcajelor se asigură de la bugetul de stat din valoarea accizelor aferente produselor accizabile supuse marcării, astfel:

a) antrepozitarii autorizați, lunar, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), vor deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv eliberate pentru consum. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

b) destinatarul înregistrat, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv recepționate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA;

c) importatorul autorizat, cu ocazia fiecărei operațiuni de import de produse marcate, din suma ce urmează a se vira bugetului de stat cu titlu de accize, determinată potrivit prevederilor pct. 71 alin. (5), va deduce numai contravaloarea marcajelor aferente cantităților de produse efectiv importate. Contravaloarea marcajelor ce urmează a se deduce din accize se determină pe baza prețurilor fără TVA.

Codul fiscal:

SECȚIUNEA a 15-a

Alte obligații pentru operatorii economici cu produse accizabile

Confiscarea tutunului prelucrat

Art. 206⁶⁵. — (1) Prin derogare de la prevederile legale în materie în vigoare care reglementează modul și condițiile de valorificare a bunurilor legal confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, tutunurile prelucrate confiscate ori intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului se predau de către organul care a dispus confiscarea, pentru distrugere, antrepozitarilor autorizați pentru tutun prelucrat, destinatarii înregistrați, expeditorilor înregistrați sau importatorilor autorizați de astfel de produse, după cum urmează:

a) sortimentele care se regăsesc în nomenclatorul de produse al antrepozitarilor autorizați, al destinatarii înregistrați, al expeditorilor înregistrați sau al importatorilor autorizați se predau în totalitate acestora;

b) sortimentele care nu se regăsesc în nomenclatoarele prevăzute la lit. a) se predau în custodie de către organele care au procedat la confiscare antrepozitarii autorizate pentru producția de tutun prelucrat a căror cotă de piață reprezintă peste 5%.

(2) Repartizarea fiecărui lot de tutun prelucrat confiscat, preluarea tutunului prelucrat de către antrepozitarii autorizați, destinatarii înregistrați, expeditorii înregistrați și importatorii autorizați, precum și procedura de distrugere se efectuează conform prevederilor din normele metodologice.

(3) Fiecare antrepozitar autorizat, destinat înregistrat, expeditor înregistrat și importator autorizat are obligația să asigure pe cheltuiala proprie preluarea în custodie, transportul și depozitarea cantităților de produse din lotul confiscat care i-a fost repartizat.

Norme metodologice:

118. (1) Repartizarea fiecărui lot de produse de tutun prelucrat confiscat — altele decât cele din nomenclatoarele operatorilor economici cu drept de marcă —, către antrepozitarii autorizați se face proporțional cu cota de piață deținută.

(2) Trimestrial, situația privind cotele de piață se comunică de către autoritatea fiscală centrală — prin direcția cu atribuții în elaborarea legislației în domeniul accizelor —, autorității vamale centrale, direcțiilor cu atribuții de control din subordinea Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Ministerului Administrației și Internelor.

(3) După repartizarea cantităților de produse de tutun prelucrat prevăzută la alin. (1), organele care au procedat la confiscare vor înștiința antrepozitarii autorizați despre cantitățile ce urmează a fi preluate de către aceștia. Această înștiințare va cuprinde informații cu privire la: denumirea produsului de tutun prelucrat, cantitatea, data și locul confiscării, precum și locul de unde se vor prelua produsele.

(4) În toate situațiile prevăzute la art. 206⁶⁵ alin. (1) din Codul fiscal, predarea cantităților de produse din tutun prelucrat confiscate se face pe baza unui proces-verbal de predare-primire, ce va fi semnat atât de reprezentanții organului care a procedat la confiscarea produselor, cât și de reprezentanții operatorilor economici cu drept de marcă, care le preiau.

(5) Distrugerea produselor din tutun prelucrat se va efectua prin metode specifice, care să asigure denaturarea acestora, dincolo de orice posibilitate de reconstituire, sortare, pliere sau orice altă modalitate de recuperare a materiilor prime ce intră în componența acestor produse. Distrugerea va avea loc, în baza aprobării date de autoritatea vamală centrală, la cererea operatorului economic cu drept de marcă, în prezența unei comisii de distrugere constituite special în acest scop. Din această comisie vor face parte un reprezentant al organelor de poliție și un reprezentant desemnat de autoritatea vamală centrală.

(6) Nepreluarea cantităților de produse din tutun prelucrat de către operatorii economici cu drept de marcă potrivit prevederilor alin. (3), în termen de 30 de zile de la data înștiințării, atrage suspendarea autorizației care asigură dreptul de marcă până la încadrarea în prevederile legale.

Codul fiscal:

Întârzieri la plata accizelor

Art. 206⁶⁷. — **Întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal atrage suspendarea autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize până la plata sumelor restante.**

Norme metodologice:

119. (1) Autoritatea fiscală teritorială are obligația de a comunica autorității vamale teritoriale în fiecare lună până la data de 5 inclusiv situația cu privire la operatorii economici

plătitori de accize care înregistrează întârzierea la plata accizelor cu mai mult de 5 zile de la termenul legal.

(2) Măsura suspendării autorizației deținute de operatorul economic plătitor de accize se va dispune de către autoritatea vamală teritorială.

Codul fiscal:

Condiții de distribuție și comercializare

Art. 206⁶⁹. — **(1) Comercializarea pe piața națională a alcoolului sanitar în vrac este interzisă.**

(2) Operatorii economici care doresc să distribuie și să comercializeze angro băuturi alcoolice și tutun prelucrat sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă prevăzută în normele metodologice și să îndeplinească următoarele condiții:

a) să dețină spații de depozitare corespunzătoare, în proprietate, cu chirie, contract de comodat sau cu orice titlu legal;

b) să aibă înscrise în obiectul de activitate potrivit Clasificării activităților din economia națională — CAEN, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 656/1997, cu modificările ulterioare, activitatea de comercializare și distribuție angro a băuturilor alcoolice sau activitatea de comercializare și distribuție angro a produselor din tutun;

c) să se doteze cu mijloacele necesare depistării marcajelor false sau contrafăcute, în cazul comercializării de produse supuse marcării potrivit prezentului capitol.

(3) Băuturile alcoolice livrate de operatorii economici producători către operatorii economici distribuitori sau comercianți angro vor fi însoțite și de o copie a certificatului de marcă al producătorului, din care să rezulte că marca îi aparține.

(4) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem angro produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat —, sunt obligați să se înregistreze la autoritatea competentă conform procedurii și cu îndeplinirea condițiilor stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Nu intră sub incidența alin. (2) și (4) antrepozitarii autorizați pentru locurile autorizate ca antrepozite fiscale și operatorii înregistrați/destinatari înregistrați.

(6) Operatorii economici care intenționează să comercializeze în sistem en détail produse energetice — benzine, motorine, petrol lampant și gaz petrolier lichefiat —, sunt obligați să se înregistreze la autoritatea fiscală teritorială, conform procedurii și cu îndeplinirea condițiilor ce vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(7) Desfășurarea activității de comercializare de către operatorii economici prevăzuți la alin. (4) și (6), care nu respectă obligațiile menționate la alin. (4) și (6), constituie contravenție și se sancționează potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală.

(8) Operatorii economici distribuitori și comercianți angro sau en détail de băuturi alcoolice, tutun prelucrat și produse energetice răspund pentru proveniența nelegală a produselor deținute.

(9) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare, în alte locații decât antrepozitele fiscale, pot fi cedate sau vândute pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile numai către un antrepozit fiscal de producție ori pot fi supuse operațiilor de ecologizare, în condițiile prevăzute de normele metodologice.

(10) În cazul comercializării și transportului de tutun brut și tutun parțial prelucrat trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) operatorii economici care doresc să comercializeze tutun brut sau tutun parțial prelucrat pot desfășura această activitate numai în baza unei autorizații eliberate în acest scop de către autoritatea competentă teritorială;

b) tutunul brut sau tutunul parțial prelucrat poate fi comercializat către un operator economic din România doar dacă acesta deține autorizația prevăzută la lit. a) sau către un antrepozitar autorizat din domeniul tutunului prelucrat;

c) orice deplasare de tutun brut sau de tutun parțial prelucrat pe teritoriul României trebuie să fie însoțită de un document comercial, în care va fi înscris numărul autorizației operatorului economic expeditor.

(11) Atunci când nu se respectă una din prevederile alin. (10), intervine exigibilitatea accizelor, suma de plată fiind determinată pe baza accizei datorate pentru alte tutunuri de fumat.

(12) Procedura de eliberare a autorizației prevăzută la alin. (10) lit. a) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Norme metodologice:

120.

120.1. (1) Operatorii economici care distribuie și comercializează în sistem angro băuturi alcoolice și tutun prelucrat sunt obligați să se înregistreze la autoritatea vamală teritorială potrivit procedurii stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Intră sub incidența prevederilor art. 206⁶⁹ alin. (3) din Codul fiscal toate băuturile alcoolice, respectiv: bere, vinuri, băuturi fermentate — altele decât bere și vinuri —, produse intermediare, băuturi alcoolice din grupa alcoolului etilic. Pentru băuturile alcoolice realizate de către operatorii economici producători care dețin certificat de marcă sau adeverință eliberată de Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, livrările vor fi însoțite de o copie a acestor documente.

(3) Pentru realizarea băuturilor alcoolice sub licență, se va obține în prealabil avizul Comisiei. Activitatea desfășurată fără acest aviz se consideră a fi activitate în afara antrepozitului fiscal. Livrările vor fi însoțite de un document legal din care să rezulte dreptul producătorului de a utiliza marca în cursul duratei de protecție a mărcii. Documentul legal poate fi contract de licență, cesiune, consimțământ scris din partea titularului mărcii sau declarația producătorului înregistrat în România din care să rezulte că acesta fabrică sortimentele respective, concret nominalizate în declarație, în baza contractelor de licență.

(4) Pentru vinurile realizate de operatorii economici producători, livrările vor fi însoțite de o copie a buletinului de analiză fizico-chimică și caracteristici organoleptice, eliberat de laboratoare autorizate.

120.2. (1) Toate reziduurile de produse energetice rezultate din exploatare — scurgeri, spălări, curățări, decantări, degradate calitativ — în alte locații decât antrepozitele fiscale de producție pot fi vândute sau cedate pentru prelucrare în vederea obținerii de produse accizabile de natura celor prevăzute la alin. (2) al art. 206¹⁶ către un antrepozit fiscal de producție. Vânzarea sau cedarea poate avea loc numai pe bază de factură sau aviz de însoțire, vizate de reprezentantul autorității vamale teritoriale în a cărui rază își desfășoară activitatea antrepozitul fiscal. Colectarea reziduurilor de produse energetice poate fi efectuată de antrepozitul fiscal de producție produse energetice sau de către operatorii economici autorizați pentru operațiuni de ecologizare.

(2) Colectarea uleiurilor uzate provenite de la motoare de combustie, transmisii la motoare, turbine, compresoare etc. se face de către operatorii economici autorizați în acest sens. Atunci când uleiurile uzate colectate sunt utilizate pentru

încălzire, acestea intră sub incidența accizelor în conformitate cu prevederile alin. (6) al art. 206¹⁶ din Codul fiscal.

(3) În cazul reziduurilor de produse energetice care nu sunt supuse operațiunilor de prelucrare sau de ecologizare, acestea pot fi predate sub supraveghere fiscală, în vederea distrugerii, în condițiile prevăzute de legislația în domeniu.

120.3. (1) În cazul tutunului brut și al tutunului parțial prelucrat, autorizațiile pentru comercializarea acestor produse se eliberează operatorilor economici de autoritatea vamală teritorială.

(2) Intră sub incidența autorizării inclusiv comercializarea tutunului brut și a tutunului parțial prelucrat realizată de operatorii economici din România către alte state membre sau la export.

(3) Nu intră sub incidența deținerii autorizațiilor de comercializare prevăzute la alin. (1) antrepozitele fiscale autorizate pentru producția de tutun prelucrat.”

11. (1) Începând cu data de 1 ianuarie 2010 anexele nr. 3 și 4 la Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 la prezenta hotărâre.

(2) După anexa nr. 30 la Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se introduc douăzeci și nouă de noi anexe, anexele nr. 31—59, având cuprinsul prevăzut în anexele nr. 3—31 la prezenta hotărâre.

12. Operatorii economici care au dreptul de marcare a băuturilor alcoolice care la data de 1 ianuarie 2010 dețin stocuri de banderole pe care este inscripționat indicele de aplicare a acestora, respectiv în formă de «U» sau «L», pot utiliza banderolele până la epuizarea stocurilor, dar nu mai târziu de data de 30 iunie 2010 inclusiv.

13. În cazul antrepozitarilor autorizați până la data de 1 aprilie 2010, care îndeplinesc cerințele prevăzute la pct. 108 al pct. 10 din prezenta hotărâre, aceștia pot beneficia, la cerere, de stabilirea garanției potrivit prevederilor aceluiași pct. 108. Cererea va fi însoțită de informațiile prevăzute la alin. (14) al pct. 108 și se va depune la autoritatea vamală teritorială. Această autoritate va analiza cererea antrepozitarului autorizat și în termen de 30 de zile va transmite Comisiei cererea însoțită de informațiile prezentate de antrepozitar, precum și un referat cu privire la oportunitatea stabilirii garanției în noile condiții. Comisia va notifica antrepozitarului autorizat decizia cu privire la noul nivel al garanției, în termen de 30 de zile de la data documentației transmise de autoritatea vamală teritorială. Decizia Comisiei va fi adusă și la cunoștința autorității vamale teritoriale.

14. Operatorii economici care dețin autorizații de *operator înregistrat* valabile, care urmează să efectueze achiziții intracomunitare de produse accizabile în regim suspensiv de accize după data de 1 aprilie 2010, au obligația de a solicita în scris secretariatului Comisiei preschimbarea autorizațiilor respective cu autorizații de *destinatar înregistrat*, înainte de efectuarea achizițiilor respective, dar nu mai târziu de 1 septembrie 2010 inclusiv. Nerespectarea obligației de a solicita preschimbarea autorizațiilor de operator înregistrat în termenele prevăzute atrage revocarea acestora. Preschimbarea autorizațiilor de operator înregistrat se realizează de secretariatul Comisiei în termen de maximum 30 de zile de la data solicitării operatorului economic.

Art. II. — (1) Prevederile art. I lit. E se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

(2) Prevederile pct. 1—9 și 12 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2010.

(3) Prevederile pct. 10, 13 și 14 de la lit. F a art. I se aplică începând cu data de 1 aprilie 2010.

(4) Începând cu data de 1 aprilie 2010 se abrogă prevederile pct. 1—5^{1.3}, pct. 7—30 și pct. 37 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, precum și prevederile pct. 1—7³ din Normele metodologice de aplicare a titlului VIII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Prin excepție de la prevederile alin. (4), până la 31 decembrie 2010, prevederile pct. 13—15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003

privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize către statele membre care nu au adoptat sistemul informatizat.

(6) Prin excepție de la prevederile alin. (4), prevederile pct. 13—15 din Normele metodologice de aplicare a titlului VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în cazul deplasărilor de produse accizabile în regim suspensiv de accize inițiate înainte de 1 aprilie 2010.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu
Șeful Departamentului pentru Afaceri Europene,
Bogdan Mănoiu

București, 29 decembrie 2009.
Nr. 1.620.

ANEXA Nr. 1
(Anexa nr. 3 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

SITUAȚIA
livrărilor de țigarete în luna anul

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/antrepozitarului autorizat pentru depozitare/operatorului înregistrat/
destinatarului înregistrat importatorului autorizat

Sediul:

Județul Sectorul Localitatea Str.

Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Codul poștal Telefon/fax

Cod de accize

Cod identificare fiscală

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Prețul maxim de vânzare cu amănuntul declarat	Cantitate livrată (mii buc.)	Acciza (lei)	Acciza (euro)	Cursul de schimb lei/euro*
0	1	2	3	4	5	6
TOTAL						

*) Se va înscrie cursul de schimb lei/euro utilizat pentru calculul accizelor datorate.

Certificată de conducerea antrepozitarului autorizat/
operatorului înregistrat/destinatarului
înregistrat/importatorului autorizat

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

Data

Denumirea antrepozitarului autorizat/operatorului înregistrat/
destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

.....
Numărul de înmatriculare în registrul comerțului/anul

Județul Sectorul

Localitatea

Str. Nr. Bl.

Sc. Et. Ap. Cod poștal

Codul de identificare fiscală

Codul de accize

DECLARAȚIE
privind prețurile maxime de vânzare cu amănuntul pe sortimente de țigarete

Începând cu data de prețurile maxime de vânzare cu amănuntul, practicate pe sortimente, vor fi următoarele:

Nr. crt.	Denumirea sortimentului	Numărul țigaretelor/pachet	Prețul maxim de vânzare cu amănuntul (lei/pachet)
0	1	2	3

Director general,

Director economic,

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

	Nr. înregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

C E R E R E

**privind înregistrarea operatorului economic autorizat pentru producție/achiziții intracomunitare/import/furnizare de:
cărbune/lignit/cocs/gaz natural/energie electrică**

1. Numele operatorului economic																	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal																
3. Telefon																	
4. Fax																	
5. Adresa de e-mail																	
6. Codul de identificare fiscală																	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact																	
8. Descrierea activității economice desfășurate în România	<table style="width: 100%; text-align: center;"> <tr> <td>☐</td> <td>☐</td> <td>☐</td> <td>☐</td> </tr> <tr> <td>Furnizare gaz natural</td> <td>Extracție cărbune și lignit</td> <td>Producție cocs</td> <td>Furnizare energie electrică</td> </tr> <tr> <td></td> <td>☐</td> <td></td> <td>☐</td> </tr> <tr> <td></td> <td>Achiziție intracomunitară cărbune/cocs/lignit</td> <td></td> <td>Import cărbune/cocs/lignit</td> </tr> </table>	☐	☐	☐	☐	Furnizare gaz natural	Extracție cărbune și lignit	Producție cocs	Furnizare energie electrică		☐		☐		Achiziție intracomunitară cărbune/cocs/lignit		Import cărbune/cocs/lignit
☐	☐	☐	☐														
Furnizare gaz natural	Extracție cărbune și lignit	Producție cocs	Furnizare energie electrică														
	☐		☐														
	Achiziție intracomunitară cărbune/cocs/lignit		Import cărbune/cocs/lignit														
9. Anexați copia legalizată a autorizației eliberate de autoritatea de reglementare în domeniu.																	
10. Anexați confirmarea autorității fiscale cu privire la calitatea de plătitor de accize.																	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele solicitantului sau ale reprezentantului furnizorului extern

Semnătura și ștampila

Data

ANEXA Nr. 5
(Anexa nr. 33 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

C E R E R E
privind acordarea autorizației de utilizator final

1. Denumirea operatorului economic							
2. Adresă/Număr de identificare TVA		Județul Sectorul Localitatea Str. Bl. Sc. Et.Ap. Cod poștal Număr de identificare TVA.....					
3. Telefon							
4. Fax							
5. Adresa de e-mail							
6. Codul unic de identificare							
7. Numele, numărul de telefon, codul numeric personal ale reprezentantului legal							
8. Codul CAEN și denumirea activității economice în care se utilizează produsele accizabile							
9. Numele, adresa și codul fiscal ale persoanelor afiliate cu operatorul economic							
10. Locul primirii produselor accizabile		Județul Sectorul Localitatea Str. Cod poștal					
11. Capacitatea de depozitare							
12. Tipul de produse accizabile solicitate în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor și cantitatea estimată							
Denumire comercială	Cod NC ¹⁾	Cantitatea estimată ²⁾ pentru un an/3 ani	UM	Baza legală pentru care se solicită autorizarea (art. alin. pct. lit. din Codul fiscal)	Destinația produsului		
					Producție	Consum propriu	Comercializare către utilizator final
13. Produse ce urmează a fi obținute							
Nr. crt.	Tip produs	Cod NC	Destinația produsului obținut				
			Comercializare	Consum propriu			
14. Sunteți titularul unei alte autorizații eliberate de autoritatea vamală competentă?		Tip autorizație ³⁾		Număr/dată		Validă/invalidă	
Da Nu							
☐ ☐							

1) Codul NC va fi completat în mod obligatoriu la nivel de 8 cifre.

2) Prin cantitatea estimată pentru un an se înțelege cantitatea necesară pentru 12 luni consecutive, iar prin cantitatea estimată pentru 3 ani se înțelege cantitatea necesară pentru 36 de luni consecutive.

3) Rubrica „Tip autorizație” se va completa cu toate tipurile de autorizații emise anterior sau în derulare.

15. Documente de anexat:

— certificatul constatator, eliberat de oficiul registrului comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția, producția și comercializarea produselor, precum și copie de pe certificatul de înmatriculare sau certificatul de înregistrare, după caz;

— certificatul de atestare fiscală;

— cazierul fiscal al solicitantului;

— cazierul judiciar al administratorului;

— copii ale documentelor care atestă forma de deținere a utilajelor, terenurilor și clădirilor (proprietate, închiriere sau contract de leasing);

— copii ale licențelor, autorizațiilor sau avizelor cu privire la desfășurarea activității, după caz;

— fundamentarea cantității pentru fiecare produs în parte, identificat prin codul NC, ce urmează a fi achiziționat în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor.

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular, precum și documentele anexate sunt corecte și complete.

Data

Numele și prenumele administratorului

Semnătura și ștampila

ANEXA Nr. 6
(Anexa nr. 34 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Autoritatea vamală teritorială

.....

AUTORIZAȚIE DE UTILIZATOR FINAL

Nr..... din data

Cod utilizator final.....

....., cu sediul în, str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal, județul, telefon/fax, înregistrată la registrul comerțului cu nr., având codul de identificare fiscală, se autorizează ca utilizator final de produse accizabile pentru punctul de lucru având cod de utilizator, situat în, str. nr., bl., sc., et., ap., cod poștal, județul, telefon/fax

Această autorizație permite achiziționarea în regim de scutire directă/exceptare de la plata accizelor, în scopul prevăzut de Codul fiscal la art. alin. pct. lit., a următoarelor produse:

— denumire produs, cod NC și cantitate

— denumire produs, cod NC și cantitate

— denumire produs, cod NC și cantitate

Nivelul garanției

Autorizația este valabilă începând cu data de

Conducătorul autorității vamale teritoriale,

.....
(numele, prenumele, semnătura și ștampila)

ANEXA Nr. 7*)
(Anexa nr. 35 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea utilizatorului final/cod utilizator

.....
Cod utilizator punct de lucru.....
Localitatea...../judetul/sector.....
Strada.....Nr.....
Bloc.....Etaj.....Ap.... Cod postal.....
Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind achizițiile/utilizările de produse accizabile
și livrările de produse finite rezultate
în luna anul

Temei legal aferent facilității fiscale solicitate:

1. cf. art.alin.....lit.....Cod fiscal – autorizație nr.....
2. cf. art.alin.....lit.....Cod fiscal – autorizație nr.....
3. cf. art.alin.....lit.....Cod fiscal – autorizație nr.....

1. ACHIZIȚII/LIVRĂRI PRODUSE ACCIZABILE

Document	Achiziție/ Livrare		Furnizor/ beneficiar	Cod accize expeditor/ Cod identificare fiscală destinatar	Cod NC al produsului	Starea produsului	Densitate la 15°C Kg/l	Concentrație/ Grade Dall/ Grade Plato	Recipienti		Cantitate		
	Nr. /serie/ ARC	Tip							Data	Capacitate nominală		Nr.	kg litri
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

(1) Factura/DAI/DIS; (3) Pt. achiziții se va înscrie „A”, pentru livrări se va înscrie „L”; (6) În cazul utilizatorului final care comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final; (8) Se va menționa V-produse în vrac sau I- Imbuteliat; (9) Se completează numai în cazul produselor energetice; (10) Se va completa numai în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice;

*) Anexa nr. 7 este reprodusă în facsimil.

2. RECAPITULAREA ACHIZIȚIILOR/LIVRĂRIILOR DE PRODUSE ACCIZABILE

Codul NC al produsului	Starea produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate intrată		Surplus pe parcursul lunii		Consum propriu		Cantitate ieșită		Pierderi		Stoc la sfârșitul lunii			
		kg	Litri/Grd. Plato/Dall	kg	Litri/Grd. Plato/Dall	kg	Litri/Grd. Plato/Dall	kg	Litri/Grd. Plato/Dall	kg	Litri/Grd. Plato/Dall	kg	Litri/Grd. Plato/Dall	kg	Litri/Grd. Plato/Dall		
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32

(16) Se va menționa V-produse în vrac sau I- Imbuteliat; (23),(24) – cantitatea consumată în scopul pentru care a obținut autorizația; (25),(26) – cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final; (27), (28) – cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize;

3. RECAPITULAREA PRODUSE FINITE REALIZATE/LIVRATE*

Codul NC al produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate realizată în luna de raportare		Cantitate expediată		Stoc la sfârșitul lunii	
	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um
33	34	35	36	37	38	39	40	41

*Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final cf. art. 206⁵⁸ din Codul fiscal;

4. LIVRĂRI PRODUSE FINITE*

Codul NC al produsului	Cantitate expediată	Destinatar	
		cant	um
42	43	44	45

*Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final cf. art. 206⁵⁸ din Codul fiscal; (45) - Se va înscrie codul țării în cazul destinației UE, EX în cazul exporturilor și codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naționale

ANEXA Nr. 8

*(Anexa nr. 36 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)*

	Nr. înregistrare	Data
--	------------------------	------------

DECLARAȚIE
privind producția de vinuri liniștite realizată și comercializată în calitate
de mic producător

semestrul anul

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală/Codul numeric personal	
5. Cantitatea realizată în perioada de raportare (în litri)	
6. Cantitatea realizată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către:	
7.1. magazine specializate în vânzarea vinurilor
7.2. unități de alimentație publică
7.3. antrepozite fiscale
8. Cantitate livrată cumulată de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete:

Numele și prenumele:

.....

Semnătura declarantului

Data

	Nr. înregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

DECLARAȚIE
privind achizițiile/livrările intracomunitare de vinuri liniștite
efectuate în calitate de mic producător
semestrul anul

1. Numele persoanei juridice/persoanei fizice autorizate	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Codul de identificare fiscală/ Codul numeric personal	
5. Cantitatea achiziționată în perioada de raportare (în litri), total: din care: din (statul membru)	
6. Cantitatea achiziționată cumulată de la începutul anului (în litri)	
7. Cantitatea livrată în semestrul de raportare, total, din care către: (statul membru)	
8. Cantitate livrată cumulat de la începutul anului de raportare	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete:

Numele și prenumele:

.....

Semnătura declarantului

Data

ANEXA Nr. 10*)

(Anexa nr. 38 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

	Nr. înregistrare.....	Data.....
--	-----------------------	-----------

C E R E R E**pentru acordarea autorizației de antrepozit fiscal**

(atașați numărul suplimentar de pagini necesar pentru a asigura informațiile complete)

I. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITARUL AUTORIZAT PROPUȘ	
1. Numele	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon al reprezentantului legal sau al altei persoane de contact	
8. Activitățile economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul de identificare fiscală al persoanei afiliate cu antrepozitarul	
10. Dacă antrepozitarul autorizat este persoană juridică: numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator; se vor anexa și cazierul judiciar ale administratorilor	
11. Arătați dacă antrepozitarul (sau în cazul în care antrepozitarul este persoană juridică, oricare dintre administratori săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală	☐ Da ☐ Nu
12. Anexați certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de stat, precum și cazierul fiscal al antrepozitarului	
13. Anexați copia situațiilor financiare anuale (bilanț) din ultimii doi ani	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea plătitorilor de accize	
15. Anexați un certificat constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, asociații, obiectul de activitate, administratorii, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor legale în vigoare	

*) Anexa nr. 10 este reprodusă în facsimil.

II. INFORMAȚII PRIVIND ANTREPOZITUL FISCAL (pentru fiecare antrepozit fiscal se depune separat câte o parte a II-a precum și alte informații necesare)	
1. Adresa antrepozitului fiscal	Județul.....Sectorul..... Localitatea Strada Nr. Bloc Scara Etaj Ap Cod poștal
2. Descrierea activităților ce urmează a se desfășura în antrepozit fiscal (inclusiv natura activităților și tipurile de produse accizabile)	
3. Arătați dacă anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de antrepozit fiscal pentru locul respectiv	
4. Enumerați tipurile și cantitățile de produse accizabile produse și/sau depozitate în locul respectiv în fiecare din ultimele 12 luni (dacă este cazul), precum și tipurile și cantitățile estimate pentru fiecare din următoarele 12 luni Tipurile de produse accizabile urmează a fi detaliate în funcție de acciza unitară pe produs Codificarea tipurilor de produse	Tip produs (denumire produs)– (cod și subcod)..... Tip produs (denumire produs)– (cod și subcod)..... Tip produs (denumire produs)– (cod și subcod).....
5. În cazul unui loc care urmează a fi folosit exclusiv pentru depozitarea produselor accizabile, specificați capacitatea maximă de depozitare (cantitatea de produse accizabile care poate fi depozitată la un moment dat în locul respectiv)	
6. Anexați un plan de amplasare a antrepozitului fiscal.	
7. Anexați copiile licențelor, autorizațiilor sau avizelor privind desfășurarea activităților din antrepozit fiscal	
8. Dacă locul se află în proprietatea antrepozitarului autorizat, anexați copia actelor de proprietate.	
9. Dacă locul se află în proprietatea altei persoane, anexați următoarele: <ul style="list-style-type: none"> • Copia contractului de leasing sau deținerii sub orice formă legală; • O declarație semnată de proprietar care confirmă permisiunea de acces pentru personalul cu atribuții de control 	
III. INFORMAȚII PRIVIND GARANȚIA	
1. Tipul de garanție propus	
2. Suma propusă pentru garanția pentru fiecare antrepozit fiscal (și descrierea metodei de calcul)	
3. În cazul unui depozit de bani, anexați scrisoarea de bonitate bancară	
4. În cazul unei garanții bancare, anexați următoarele: Numele, adresa și telefonul garantului propus. Declarația garantului propus cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și perioadă de timp specificată (Scrisoare de garanție bancară).	
5. În cazul ipotecii anexați următoarele: Descriere detaliată a bunului imobil ipotecat. Dovada deținerii proprietății bunului, contractul de ipotecă și polița de asigurare. Declarația privind inexistența altei ipotecii în legătură cu bunul imobil ipotecat. Dovada valorii bunului imobil ipotecat (evaluare recentă efectuată de un expert autorizat și independent sau document de achiziție recent).	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar ca datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele.....

.....

Semnatura solicitantului și ștampila

.....

Data

ANEXA Nr. 11*)

(Anexa nr. 39 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)**CERERE DE AUTORIZARE**

Nr.....

DESTINATAR ÎNREGISTRAT

Casetă rezervată autorității vamale teritoriale

1. Nume și prenume sau denumirea societății și adresa exactă	Cod unic de înregistrare	
	Număr de identificare TVA	
	Număr de telefon	
	Număr de fax	
	Adresa de e-mail	
2. În cazul persoanelor juridice, se va înscrie numele, adresa și codul numeric personal al fiecărui administrator:		
3. Adresa locației/locațiilor de recepție a produselor:		
4. Natura produselor și cantitatea medie lunară de produse estimată a fi recepționată într-un an, după caz:		
☐ Băuturi alcoolice	☐ produse energetice	
<input type="text"/> bere _____ litri	<input type="text"/> combustibili _____ litri	
<input type="text"/> vin liniștit _____ litri	<input type="text"/> carburanți _____ litri	
<input type="text"/> vin spumos _____ litri	☐ tutun prelucrat	
<input type="text"/> produse intermediare _____ litri	<input type="text"/> țigarete _____ bucăți	
<input type="text"/> Băuturi fermentate liniștite _____ litri	<input type="text"/> țigări și țigări de foi _____ bucăți	
<input type="text"/> băuturi fermentate spumoase _____ litri	<input type="text"/> tutun de fumat _____ kg	
<input type="text"/> băuturi alcoolice spirtoase _____ litri		
5. Dacă sunteți deja titularul unei autorizații eliberată de autoritatea competentă, vă rugăm să indicați, data și obiectul autorizației:		
Număr _____ din _____		
Număr _____ din _____		

*) Anexa nr. 11 este reprodusă în facsimil.

6. În cazul în care anterior a fost respinsă, revocată sau anulată vreo autorizație de destinatar înregistrat, precizați acest fapt:

7. Documente de anexat:

- Certificatul de atestare fiscală sau, după caz, extrasul de rol privind obligațiile fiscale la bugetul de tat, precum și cazierul fiscal al solicitantului
- cazierele judiciare ale administratorilor
- bilanțul pe ultimii doi ani
- confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize
- certificatul constatator, eliberat de Oficiul Registrului Comerțului, din care să rezulte: capitalul social, obiectul de activitate, administratorii, punctele de lucru în care urmează a se realiza recepția produselor accizabile, precum și copia certificatului de înregistrare eliberat potrivit reglementărilor în vigoare
- copia contractelor încheiate direct între operatorul înregistrat propus și persoana autorizată din alt stat membru
- lista cantităților de produse accizabile recepționate în fiecare lună din anul precedent
- scrisoarea de bonitate bancară, în cazul în care garanția se constituie prin consemnarea de mijloace bănești la Trezoreria statului
- numele, adresa și telefonul garantului produs, precum și garanția cu privire la intenția de a asigura garanția bancară pentru o sumă și o perioadă de timp specificată (scrisoarea de garanție bancară), atunci când se constituie o garanție bancară

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații, din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Prevăzut pentru validarea semnăturii responsabilului societății

Data, numele și calitatea acestuia (proprietar, asociat)

ANEXA Nr. 12.1*)

(Anexa nr. 40.1 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE	2. Expeditor		2.a. Codul de acciză al expeditorului		Tip trimitere	1.a. Cod tip destinație	1.d. Cod de Referință Administrativ Unic – ARC			
					1.e. Data și ora validării	1.f. Număr secvențial	9.a. Număr de referință local	9.d. Cod tip origine		
	5. Destinatari		5.a. Codul de acciză al destinatarului / Nr. TVA		7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză / Nr. TVA			
	3. Locul de expediere		3.a. Codul de acciză al antrepozitului		14. Organizatorul transportului		14.a. Nr. TVA			
	12. Operator garant		12.a. Codul de acciză al operatorului		15. Primul transportator		15.a. Nr. TVA			
			12.b. Nr. TVA				11. Garanția			
	6.a. Cod Stat Membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediție	8. Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere		9.b. Număr factură/aviz			
	9.1.a. Număr DVI				9.c. Data facturii					
					9.e. Data expedierii	9.f. Ora expedierii	1.b. Durata transportului			
DETALII TRANSPORT	13. Transport		16.f. Informații complementare							
	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unități transport		16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informații sigiliu				
DETALII EXPEDIERE	17.a. Nr. unic de referință al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC	17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f. Greutate netă	17.g. Concentrația alcoolică	17.h. Grade Plato		
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat	17.l. Denumire origine	17.n. Dimensiune producător	17.o. Densitate	17.p. Descriere comercială		17.r. Marca comercială a produselor		
	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambalaje		17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informații sigilii				
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole		17.2.c. Țara terță de origine		17.2.d. Alte informații		17.2.1.a. Codul operațiunii cu vinuri		
	18. Scurtă descriere a documentului			18.c. Referință document						

*) Anexa nr. 12.1 este reprodusă în facsimil.

DOCUMENT ADMINISTRATIV DE ÎNSOȚIRE ÎN PROCEDURĂ ALTERNATIVĂ	2. Expeditor		2.a. Codul de acciză al expeditorului		Tip trimitere	1.a. Cod tip destinație	1.d. Cod de Referință Administrativ Unic – ARC		
					1.e. Data și ora validării	1.f. Număr secvențial	9.a. Număr de referință local	9.d. Cod tip origine	
	5. Destinatar		5.a. Codul de acciză al destinatarului / Nr. TVA		7. Locul livrării		7.a. Codul de acciză / Nr. TVA		
	3. Locul de expediere		3.a. Codul de acciză al antrepozitului		14. Organizatorul transportului		14.a. Nr. TVA		
DETAII TRANSPORT	12. Operator garant		12.a. Codul de acciză al operatorului		15. Primul transportator		15.a. Nr. TVA		
			12.b. Nr. TVA						
			11. Garanția						
DETAII EXPEDIERE	6.a. Cod Stat Membru	6.b. Nr. de serie al certificatului de scutire	4. Birou de expediție	8. Birou vamal de export	10. Autoritatea competentă a locului de expediere		9.b. Număr factură/aviz		
	9.1.a. Număr DVI				9.c. Data facturii				
					9.e. Data expedierii	9.f. Ora expedierii	1.b. Durata transportului		
DETAII TRANSPORT	13. Transport		16.f. Informații complementare						
	16.a. Cod unitate de transport	16.b. Identitate unități transport		16.c. Identitate sigiliu comercial		16.d. Informații sigiliu			
DETAII EXPEDIERE	17.a. Nr. unic de referință al articolului	17.b. Cod produs accizabil	17.c. Cod NC	17.d. Cantitate	17.e. Greutate brută	17.f. Greutate netă	17.g. Concentrația alcoolică	17.h. Grade Plato	
	17.i. Marcajul fiscal	17.k. Indicatorul marcajului fiscal utilizat	17.l. Denumire origine	17.n. Dimensiune producător	17.o. Densitate	17.p. Descriere comercială		17.r. Marca comercială a produselor	
	17.1.a. Tip ambalaj	17.1.b. Nr. de ambalaje		17.1.c. Identitate sigiliu comercial		17.1.d. Informații sigilii			
	17.2.a. Categoria de vin	17.2.b. Codul zonei vitivinicole		17.2.c. Țara terță de origine		17.2.d. Alte informații		17.2.1.a. Codul operațiunii cu vinuri	
	18. Scurtă descriere a documentului			18.c. Referință document					

*) Anexa nr. 12.2 este reprodusă în facsimil.

ANEXA Nr. 13*)
(Anexa nr. 41 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

RAPORT DE PRIMIRE

Cod tip origine

1. Atribute

a. Data și ora validării raportului de primire:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile

a. Cod de Referință Administrativ Unic - ARC:

b. Număr secvențial:

3. Destinatar

a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poștal:

f. Orașul:

4. Locul livrării

a. Codul de acciză/Nr. TVA:

c. Strada:

b. Numele operatorului:

d. Numărul:

e. Codul poștal:

f. Orașul:

5. Biroul de destinație

a. Numărul de referință al biroului:

6. Raport de primire

a. Data primirii produselor:

b. Concluzia generală a primirii:

c. Informații complementare:

7. Corpul raportului de primire

a. Număr unic de referință al articolului:

b. Indicator de minusuri sau plusuri:

c. Minusuri sau plusuri constatate:

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzată:

7.1 Motivul insatisfacției

a. Motivul insatisfacției

b. Informații complementare

Erorile existente

*) Anexa nr. 13 este reprodusă în facsimil.

RAPORT DE EXPORT

Cod tip origine

1. Atribute

a. Data și ora validării raportului de export:

2. e-DAI privind deplasarea produselor accizabile

a. Cod de Referință Administrativ Unic - ARC:

3. Destinatar

a. Codul de acciză al destinatarului/Nr. TVA:

b. Numele operatorului:

4. Locul livrării

a. Codul de acciză/Nr. TVA:

b. Numele operatorului:

5. Biroul de destinație

a. Numărul de referință al biroului:

6. Raport de export

a. Data primirii produselor:

c. Informații complementare:

7. Corpul raportului de export

a. Număr unic de referință al articolului:

b. Indicator de minusuri sau plusuri:

c. Minusuri sau plusuri constatate:

d. Cod produs accizabil

e. Cantitatea refuzată:

7.1 Motivul insatisfacției

a. Motivul insatisfacției

b. Informații complementare

Erorile existente

*) Anexa nr. 14 este reprodusă în facsimil.

b. Număr secvențial:

c. Strada:

d. Numărul:

e. Codul poștal:

f. Orașul:

c. Strada:

d. Numărul:

e. Codul poștal:

f. Orașul:

b. Concluzia generală a primirii:

ANEXA Nr. 15
 (Anexa nr. 43 la Normele metodologice de aplicare
 a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea operatorului economic

Sediul:
 Județul Sectorul Localitatea
 Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap.
 Cod poștal Telefon/Fax
 Cod de identificare fiscală

CERERE
de restituire a accizelor în luna anul

Nr. crt.	Numărul documentului de însoțire	Indicativul statului membru de destinație	Denumirea destinatarului și codul de identificare fiscală	Descrierea produselor expediate			Data recepției produselor	Cantitatea recepționată	Datele privind plata accizelor în statul membru de destinație		Suma de restituit
				Codul NC al produsului	Cantitatea*	Nivelul accizei**)			Data plății	Numărul și documentul care atestă plata	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
	TOTAL										

*) Pentru produsele energetice volumul va fi măsurat la temperatura de 15°C; pentru alcool și băuturi alcoolice volumul se stabilește la 20°C; în cazul țigărețelor se va menționa pe un rând numărul de pachete de țigarete și pe următorul valoarea acestora în lei, cu un singur număr de ordine și fără a repeta datele comune.

**) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație.

Numele și prenumele

 (semnătura și ștampila)
 Data

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

— față —

Exemplar pentru expeditor	1	1. Expeditor (Nume și adresa)	Nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii	
		4. Primitor (Nume și adresa)	Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresa)	
		5. Transportator/mijloace de transport		6. Numărul de referință și data declarației	
	1	7. Locul livrării			
	8. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)			
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)		
			12. Greutatea netă (kg)		
		13. Prețul de facturare/valoarea comercială			
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, — mici fabrici de bere, mici distilerii)				
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15. Căsuțele 1—13 corect completate			
		Restituirea exemplarului 3			
		solicitată Da ☐ Nu ☐ (*)			
		Societatea semnatară și numărul de telefon			
		Numele semnatarului			
	Locul și data				
	Semnătura				
	Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)				

(*) Bifați căsuța corespunzătoare.

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE

(versoul exemplarului 1)

circulația intracomunitară a produselor supuse accizelor care au fost eliberate în consum în statul membru de livrare**1. Observații generale**

1.1. Documentul de însoțire simplificat este utilizat în scopul aplicării accizelor, potrivit prevederilor art. 7 din Directiva 92/12/CEE din 25 februarie 1992

1.2. Documentul trebuie completat în mod lizibil în așa fel încât înscrisurile să nu poată fi șterse. Informațiile pot fi prețipărite. Nu sunt admise ștersături sau tăieturi.

1.3. Caracteristicile generale ale documentului și dimensiunile căsuțelor sunt cele prevăzute în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989 pagina 3.

Hârtia trebuie să fie de culoare albă pentru toate exemplarele și să aibă formatul 210 mm pe 297 mm. Este admisă o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

1.4. Orice spațiu neutilizat trebuie să fie barat, astfel încât să nu se mai poată face adăugiri.

1.5. Documentul de însoțire simplificat constă în 3 exemplare:

— exemplarul 1 trebuie păstrat de expeditor;

— exemplarul 2 însoțește produsele și este păstrat de primitor;

— exemplarul 3 însoțește produsele și trebuie să se returneze expeditorului, cu certificarea primirii confirmată de către persoana menționată la căsuța 4 dacă expeditorul solicită aceasta în scopul restituirii accizelor.

2. Rubrici

Căsuța 1. Expeditor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care livrează produsele într-un alt stat membru. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuța 2. Numărul de referință al operațiunii: numărul de referință comunicat de persoana care livrează produsele și care va identifica mișcarea cu înregistrările comerciale. În mod normal, acesta va fi numărul și data facturii.

Căsuța 3. Autoritatea competentă a statului de destinație: numele și adresa autorității din statul membru de destinație, căruia i-a fost declarată anticipat expediția.

Căsuța 4. Primitor: numele și adresa complete, numărul de TVA (dacă există) al persoanei care primește produsele. Dacă există un număr de accize trebuie de asemenea indicat.

Căsuța 5. Transportator/mijloc de transport: se completează cu „expeditor”, „primitor” sau numele și adresa persoanei responsabile cu prima expediție, dacă este diferită de persoanele indicate în căsuța 1 sau căsuța 4, se va indica de asemenea mijlocul de transport.

Căsuța 6. Număr de referință și data declarației:

Declarația și/sau autorizația care trebuie dată de autoritatea competentă din statul membru de destinație înainte de începerea expediției.

Căsuța 7. Locul livrării: adresa livrării dacă este diferită de cea din căsuța 4.

Căsuța 8. Descrierea completă a produselor, marcaje și numere și tipul ambalajelor: marcaje și numerele exterioare ale pachetelor, de exemplu: containere; numărul pachetelor din interior, de exemplu: cartoane; și descrierea comercială a produselor. Descrierea poate continua pe o pagină separată atașată fiecărui exemplar. O listă a ambalajelor poate fi utilizată în acest scop.

Pentru alcoolul și băuturile alcoolice, altele decât berea, trebuie să se precizeze concentrația alcoolică (procent în volum la 20 grade C).

Pentru bere, concentrația alcoolică va fi menționată fie în grade Plato, fie procente în volum la 20 grade C, fie amândouă, potrivit solicitării statului membru de destinație și a statului membru de expediție.

Pentru uleiuri minerale se va menționa densitatea la 15 grade C.

Căsuța 9. Codul produsului: codul NC.

Căsuța 10. Cantitate: numărul, greutatea sau volumul, după caz, în funcție de accizele din statul membru de destinație, de exemplu:

— țigarete, numărul de bucăți, exprimat în mii;

— țigări și țigări de foi, greutatea netă;

— alcool și băuturi alcoolice, litri la temperatura de 20 grade C cu două zecimale;

— produse energetice cu excepția păcurii, litri la temperatura de 15 grade C.

Căsuța 11. Greutate brută: greutatea brută a transportului.

Căsuța 12. Greutate netă: se va indica greutatea fără ambalaje a produselor.

Căsuța 13. Prețul facturii/valoarea comercială: suma totală a facturii care include și acciza. În cazul în care circulația nu are nicio legătură cu vânzarea, trebuie introdusă și valoarea comercială. În acest caz se adaugă mențiunea „nu în scop de vânzare”.

Căsuța 14. Certificate: acest spațiu este rezervat pentru anumite certificate care sunt cerute numai pe exemplarul 2.

1. În cazul anumitor vinuri, atunci când se consideră necesar, certificatul referitor la originea și calitatea produselor, conform legislației comunitare.

2. În cazul anumitor băuturi spirtoase, certificatul referitor la locul de producție, conform legislației comunitare.

3. În cazul berii produse de micii producători independenți conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: „Prin prezenta se certifică faptul că berea a fost produsă de o mică berărie independentă cu o producție a anului anterior de hectolitri de bere.”

4. În cazul alcoolului etilic produs de o mică distilerie, conform definiției din directiva specifică a Comisiei privind structura accizelor la alcool și băuturi alcoolice, pentru care se intenționează solicitarea unei cote reduse a accizei în statul membru de destinație, certificarea expeditorului astfel: „Prin prezenta se certifică faptul că produsul descris a fost fabricat de o mică distilerie cu o producție a anului anterior de hectolitri de alcool pur.”

Căsuța 15. Societatea semnatarului etc.: documentul trebuie completat de către sau în numele persoanei responsabile pentru circulația produselor. Dacă expeditorul solicită să i se returneze exemplarul 3 cu un certificat de recepție, acesta va fi menționat.

Căsuța A. Mențiuni privind verificarea: autoritățile competente trebuie să înregistreze pe exemplarele 2 și 3 controalele efectuate. Toate observațiile trebuie să fie semnate, datate și ștampilate de către funcționarul responsabil.

Căsuța B. Certificat de primire: trebuie să fie transmis de către primitor și trebuie returnat expeditorului dacă acesta din urmă îl solicită expres în scopul restituirii accizelor.

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

— față —

Exemplar pentru expeditor	2	1. Expeditor (Nume și adresa)	Nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii	
		4. Primitor (Nume și adresa)	Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresa)	
		5. Transportator/mijloace de transport		6. Numărul de referință și data declarației	
	2	7. Locul livrării			
	8. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor	9. Codul produsului (Codul NC)			
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)		
			12. Greutatea netă (kg)		
		13. Prețul de facturare/valoarea comercială			
	14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, — mici fabrici de bere, mici distilerii)				
	A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.	15. Căsuțele 1—13 corect completate			
		Restituirea exemplarului 3			
		solicitată Da ☐ Nu ☐ (*)			
		Societatea semnată și numărul de telefon			
		Numele semnatarului			
	Locul și data				
	Semnătura				
	Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)				

(*) Bifați căsuța corespunzătoare.

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data

Locul

Numărul de referință

Accizele au fost plătite (*)/declare pentru plată autorității competente.

Data

Numărul de referință

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data

Numele semnatarului

Semnătura

(*) Tăiați mențiunea inutilă.

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

DOCUMENT DE ÎNSOȚIRE
pentru circulația intracomunitară a produselor accizabile deja eliberate pentru consum

— față —

3 Exemplar pentru expeditor	1. Expeditor (Nume și adresa)	Nr. de TVA	2. Număr de referință al operațiunii		
	4. Primitor (Nume și adresa)	Nr. de TVA	3. Autoritatea competentă a statului de destinație (Nume și adresa)		
	5. Transportator/mijloace de transport		6. Numărul de referință și data declarației		
	7. Locul livrării				
3	8. Mărci și număr de identificare, nr. și tipul ambalajelor, descrierea bunurilor		9. Codul produsului (Codul NC)		
		10. Cantitate	11. Greutatea brută (kg)		
			12. Greutatea netă (kg)		
		13. Prețul de facturare/valoarea comercială			
14. Certificate (pentru unele vinuri și băuturi spirtoase, — mici fabrici de bere, mici distilerii)					
A. Mențiuni privind verificarea. Se completează de autoritatea competentă.		15. Căsuțele 1—13 corect completate			
		Restituirea exemplarului 3			
		solicitată			Da ☐ Nu ☐ (*)
		Societatea semnatară și numărul de telefon			
		Numele semnatarului			
Continuarea pe verso (exemplarele 2 și 3)		Locul și data			
		Semnătura			

(*) Bifați căsuța corespunzătoare.

B. CERTIFICAREA RECEPȚIEI

Produse recepționate de primitor

Data

Locul

Numărul de referință

Accizele au fost plătite (*)/declarate pentru plată autorității competente.

Data

Numărul de referință

Alte observații ale primitorului:

Locul/Data

Numele semnatarului

Semnătura

(*) Tăiați mențiunea inutilă.

A. Mențiuni privind verificarea (continuare)

	Nr. înregistrare	Data
--	------------------------	------------

C E R E R E
privind acordarea autorizației de reprezentant fiscal

1. Numele	
2. Adresa	Județul Sectorul Localitatea Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal
3. Telefon	
4. Fax	
5. Adresa de e-mail	
6. Codul de identificare fiscală	
7. Numele și numărul de telefon ale reprezentantului legal sau ale altei persoane de contact	
8. Descrierea activităților economice desfășurate în România	
9. Numele, adresa și codul fiscal ale persoanelor afiliate cu solicitantul	
10. Dacă solicitantul este persoană juridică, numele, adresa și codul numeric personal ale fiecărui administrator; se vor anexa și cazierele judiciare ale administratorilor	
11. Arătați dacă solicitantul (sau, în cazul în care solicitantul este persoană juridică, oricare dintre administratorii săi) a fost condamnat definitiv în ultimii 5 ani pentru infracțiunile prevăzute în legislația fiscală.	☐ ☐ Da Nu
12. Anexați actul constitutiv al societății care îi permite desfășurarea activității de reprezentant fiscal	
13. Anexați copia actului de reprezentare încheiat cu vânzătorul.	
14. Anexați confirmarea organului fiscal cu privire la calitatea de plătitor de accize.	
15. Nivelul garanției Anexați scrisoarea de bonitate bancară.	

Cunoscând dispozițiile art. 292 privind falsul în declarații din Codul penal, declar că datele înscrise în acest formular sunt corecte și complete.

Numele și prenumele
.....

Semnătura solicitantului
.....

Data

ANEXA Nr. 18

(Anexa nr. 46 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea operatorului economic

Sediul:

Județul Sectorul Localitatea

Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap. ...

Cod poștal Telefon/Fax

Cod de identificare fiscală

CERERE

de restituire a accizelor în cazul vânzării la distanță în trimestrul anul

Nr. crt.	Statul membru de destinație	Numărul de ordine corespunzător livrării	Descrierea produselor expediate			
			Codul NC al produsului	U.M.	Cantitatea	Suma solicitată a fi restituită*)
0	1	2	3	4	5	6

*) Se va consemna nivelul efectiv suportat. În cazul în care acesta este imposibil de stabilit, se va aplica nivelul accizelor în vigoare în ultimele 3 luni anterioare datei la care s-a realizat plata în statul membru de destinație.

Numele și prenumele

.....

Semnătura solicitantului

.....

Data

ANEXA Nr. 19

(Anexa nr. 47 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea destinatarului înregistrat/reprezentantului fiscal

.....

Cod accize/Cod identificare fiscală

Localitatea Județul/Sector

Str. Nr.

Bl. Sc. Et. Ap. Cod poștal

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE

privind achizițiile și livrările de produse accizabile în luna anul

Document		Achiziție/ Livrare		Proveniența/ Destinația (3)	Cod accize expeditor/ Cod identificare fiscală destinatar	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/ îmbuteliat) (V/I)	Densitate la 15°C kg/l (4)	Concentrație grad alcoolic/grad Plato (5)	Recipienti (5)		Cantitate			Acciza datorată — mii lei —
Tip (1)	Număr	Tip (2)	Data							Capacitate nominală	nr.	kg	litri	mii bucăți	

(1) eDA, DI, factura; (2) Pentru achiziții se va înscrie „A”; pentru livrări se va înscrie „L”; (3) Se va înscrie indicativul țării în cazul provenienței/destinației U.E. (RO în cazul livrărilor naționale); se va indica „EX” în cazul livrărilor în afara U.E.; (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice; (5) Se va completa numai în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice.

RECAPITULAREA PERIOADEI								
Codul NC al produsului	Vrac/îmbuteliat (V/I)	Stoc la începutul lunii U.M.	Cantitatea intrată U.M.	Surplus pe parcursul lunii U.M.	Cantitatea ieșită U.M.	Pierderi U.M.	Stoc efectiv U.M.	Diferența (+) sau (-) U.M.

Numele și prenumele

.....

Data

.....

Semnătura și ștampila operatorului

.....

*ANEXA Nr. 20.1**(Anexa nr. 48.1 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)*

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea Județul/Sectorul

Str. Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

SITUAȚIA**privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de alcool și băuturi spirtoase în lunaanul****I. Materii prime (exprimate în tone/hectolitri alcool pur, după caz)**

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc inițial (A)	Intrări (B)				Utilizat (C)	Stoc final (D)	Diferența (E)
		Operații interne		U.E.	Import			
		Din producție proprie	Alte achiziții					
0	1	2	3	4	5	6	7	8

II. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri (D)					Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferența (G)	
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize	Fără accize			Scutire				
							Regim suspensiv							
							Teritoriul național	U.E.	Export					
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	

I. (A) stocul inițial: cantitatea de materii prime existente la începutul perioadei trebuie să coincidă cu stocul final al perioadei anterioare; (B) intrări: cantitățile de materii prime intrate trebuie să corespundă cu cele înscrise în documente de circulație corespunzătoare fiecărei proveniențe, aferente perioadei de raportare; (C) cantitățile de materii prime utilizate pentru fabricarea alcoolului, în perioada de raportare; (D) cantitățile de materii prime existente în finalul perioadei de raportare; (E) diferențe: cantitatea rezultată pentru fiecare materie primă, după formula următoare: stoc inițial + intrări – utilizat – stoc final $E = A + B - C - D$.

II. Cantitățile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) și (E) sunt corespunzătoare operațiunilor desfășurate în perioada de raportare; diferența (G) = A + B + C – D – E – F.

Diferența = stoc inițial + (cantități produse) + intrări – ieșiri – stoc final

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

.....

(semnătura și ștampila)

ANEXA Nr. 20.2
(Anexa nr. 48.2 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitului fiscal
Cod accize
Localitatea Județul/Sectorul
Str.Nr.
Cod poștal
Domiciliul fiscal

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de vinuri/băuturi fermentate/produse intermediare
în lunaanul

I. Materii prime

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc inițial (A)		Intrări (B)						Utilizat (C)		Stoc final (D)		Diferența (E)	
	Cantitate	Concen- trație	Operații interne		U.E.		Import		Cantitate	Concen- trație	Cantitate	Concen- trație	Cantitate	Concen- trație
			Cantitate	Concen- trație	Cantitate	Concen- trație	Cantitate	Concen- trație						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

A — cantitățile de materii prime existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B — cantitățile de materii prime și de produse în curs de fabricație intrate în antrepozit — se va avea în vedere data din documentele de circulație corespunzătoare fiecărei proveniențe/raport de primire; C — cantitățile de materie primă utilizate pe parcursul lunii la procesul de producție al produselor intermediare; D — stoc final — cantitățile de materii prime existente în antrepozit la sfârșitul lunii; E — diferența — cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula: stoc inițial + intrări – utilizări – stoc final (E = A + B – C – D).

II. Produse în curs de fabricație

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc inițial	Intrări	Ieșiri		Stoc final	Diferența
			Către alte depozite	Pentru prelucrare finală		

III. Produse obținute

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Cu accize	Ieșiri (D)				Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferența (G)
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import		Fără accize			Scutire			
							Regim suspensiv		Export				
0	1	2	3	4	5	6	7	8		9	10	11	12

A — cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B — cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei; C — cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D — ieșiri cu accize — cantitățile de produse eliberate pentru consum; ieșiri fără accize — cantitățile fiecăror produse intermediare ieșite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; E — cantitățile de produse obținute în antrepozit și care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producție; F — stocul final — cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G — diferența — cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: G = A + B + C – D – E – F.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

.....
(semnătura și ștampila)

Denumirea antrepozitului fiscal
Cod accize
Localitatea, Județul/Sectorul
Str. Nr.
Cod poștal
Domiciliul fiscal

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de bere
în luna.....anul.....

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malț			Zahăr și glucoză		
Orz			Alte materii de extracție		
Orez și griș			Malț colorat		
Porumb					

II. Bere fabricată în hectolitri

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc inițial (A)	Intrări (C)		Ieșiri				Stoc final (F)	Diferența (G)				
		Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)						
					Regim suspensiv	Operațiuni scutite							
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13

A — cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B — cantitățile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii; C — cantitățile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D — ieșiri cu accize: gradul Plato mediu — dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat.

De exemplu: $1.000 \text{ hl bere de } 12 \text{ grade Plato} + 2.000 \text{ hl bere de } 13 \text{ grade Plato} + 3.000 \text{ hl de bere de } 14 \text{ grade Plato}$. gradul Plato mediu ponderat = $\frac{(1.000 \times 12) + (2.000 \times 13) + (3.000 \times 14)}{1.000 + 2.000 + 3.000} = 13,33$;

F — stocul final — cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G — diferența — cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $G = A + B + C - D - E - F$.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

.....
(semnătura și ștampila)

Denumirea antrepozitului fiscal
 Cod accize
 Localitatea Județul/Sectorul
 Str. Nr.
 Cod poștal
 Domiciliul fiscal

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție tutunuri prelucrate
în luna anul

Tipul produsului/ cod NC	Stoc inițial (A)	Intrări (C)			Ieșiri (E)						Stoc final (F)	Diferența (G)				
		Cantități produse (B)	Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize								
						Valoare	Cantitate	Regim suspensiv		Export			Scutire			
								Valoare	Cantitate	U.E.				Valoare	Cantitate	
					Valoare	Cantitate	Teritorial național	U.E.	Valoare	Cantitate						
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

În cazul țigaretelor și al țigărilor de foi, cantitățile vor fi exprimate în mii bucăți, iar în cazul tutunurilor de fumat, se vor exprima în kg.

A — cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B — cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei, care se consideră finite; C — cantitățile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D — ieșiri cu accize — cantitățile de produse eliberate în consum; E — ieșiri fără accize — cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor; F — stoc final — cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; G — diferența — cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $G = A + B + C - D - E - F$.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

 (semnătura și ștampila)

Denumirea antrepozitului fiscal

Cod accize

Localitatea Județul/Sectorul

Str. Nr.

Cod poștal

Domiciliul fiscal

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de produse energetice
în lunaanul

Tipul produsului/ Cod NC	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)		Cu accize (D)	Ieșiri			Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferența (H)		
			Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)		Import	Fără accize (E)		Cu accize	Fără accize				
							Regim suspensiv						Scutiri	
							Teritoriul național	U.E.						Export
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Cantitățile de produse se vor înscrie în tone sau 1.000 litri potrivit anexei nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.

A — cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B — cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite; C — cantitățile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; D — ieșiri cu accize — cantitățile de produse eliberate în consum; E — cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum; E — ieșiri fără accize — cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor; F — autoconsum — cantitățile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal; G — stocul final — cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; H — diferența — cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $H = A + B + C - D - E - F - G$.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

.....
(semnătura și ștampila)

Denumirea antrepozitului fiscal
 Cod accize
 Localitatea județul/sectorul
 Str. Nr.
 Cod poștal
 Domiciliul fiscal

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de depozitare
în luna.....anul.....

Tipul produsului/ Cod NC	Intrări (B)			Ieșiri				Stoc final (E)	Diferența (F)		
	Stoc inițial (A)	Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (C)		Fără accize (D)				
					Cantitate	Cantitate	Regim suspensiv			Scutire/exceptare	
							Teritoriul național				U.E.
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Unitățile de măsură pentru produsele depozitate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 la titlul VII din Codul fiscal.

A — cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare; B — cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din raportul de primire; C — ieșiri cu accize — cantitățile de produse eliberate în consum; D — ieșiri fără accize — cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire/exceptare de la plata accizelor; E — stoc final — cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; F — diferența — cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: F = A + B - C - D - E.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal,

 (semnătura și ștampila)

CERTIFICAT DE SCUTIRE DE ACCIZE

Seria nr. (opțional)

1. INSTITUȚIA/PERSOANA BENEFICIARĂ

Denumirea/Numele

Strada și numărul

Codul poștal, locul

Statul membru (gazdă)

2. AUTORITATEA COMPETENTĂ PENTRU VIZARE

(Denumire, adresă și număr de telefon)

.....

.....

.....

3. DECLARAȚIA BENEFICIARULUI

Instituția/Persoana beneficiară(1) declară:

a) că produsele prevăzute la căsuța 5 sunt destinate (2)

 Pentru uzul oficial al:

- unei misiuni diplomatice străine
- unei reprezentanțe consulare străine
- unei organizații internaționale
- forței armate a unui stat parte la
Tratatul Atlanticului de Nord (NATO)

 Pentru uzul personal al:

- unui membru al unei misiuni diplomatice străine
- unui membru al unei reprezentanțe consulare străine
- unui membru din conducerea unei organizații internaționale

.....
(Denumirea instituției) (vezi căsuța 4)

b) că produsele descrise la căsuța 5 corespund condițiilor și limitelor aplicabile scutirii în statul membru menționat la căsuța 1; și

c) că informațiile de mai sus sunt reale.

Instituția sau persoana beneficiară se obligă prin prezenta să achite statului membru de livrare a produselor accizele care s-ar datora în cazul în care aceste produse nu corespund condițiilor scutirii sau în cazul în care produsele nu au fost utilizate în scopul prevăzut.

.....
Locul, data.....
Numele și statutul semnatarului.....
Ștampila

4. ȘTAMPILA INSTITUȚIEI (în cazul în scutirii pentru uz personal)

.....
Locul, data.....
ȘTAMPILA.....
Numele și statutul semnatarului.....
Semnătura

(continuă pe verso)

5. DESCRIEREA PRODUSELOR LIVRATE PENTRU CARE SE SOLICITĂ SCUTIREA DE ACCIZE

A. Informații cu privire la antrepozitul fiscal autorizat/furnizorul de gaz natural și electricitate

1. Numele și adresa
2. Codul de accize

(opțional)

B. Informații cu privire la produse

Nr.	Descrierea detaliată a produselor ⁽³⁾ (sau referința la formularul de comandă atașat)	Cantitatea sau numărul	Valoarea fără accize		Moneda
			Valoarea unitară	Valoarea totală	
Suma totală					

6. CERTIFICAREA DE CĂTRE AUTORITATEA COMPETENTĂ A STATULUI MEMBRU GAZDĂ

Livrarea produselor descrise la căsuța 5 îndeplinește

- în totalitate
- până la cantitatea de(număr) ⁽⁴⁾
condițiile de scutire de accize

.....
Locul, data

ȘTAMPILA

.....
Numele și statutul semnatarului
.....
Semnătura

7. PERMISIUNEA DE A FOLOSI ȘTAMPILA (doar în caz de scutire pentru uz oficial)

Prin Scrisoarea nr. din
(referire la dosar) (data)

..... i se acordă permisiunea de către
(denumirea instituției beneficiare)

..... de a folosi ștampila în cadrul căsuței 6.
(denumirea autorității competente)

.....
Locul, data

ȘTAMPILA

.....
Numele și statutul semnatarului
.....
Semnătura

(1) Tăiați dacă este cazul.

(2) Bifați rubrica potrivită.

(3) Tăiați spațiul care nu este utilizat. Această obligație se aplică și în cazul în care este anexat formularul de comandă.

(4) Bifați produsele care nu sunt scutite de la plata accizelor, de la căsuța 5.

INSTRUCȚIUNI DE COMPLETARE LA ANEXA Nr. 50

1. Pentru antrepozitarul autorizat, acest certificat este utilizat ca document justificativ pentru scutirea de la plata accizelor a produselor destinate instituțiilor/persoanelor beneficiare, în sensul art. 12 alin. (1) din Directiva 2008/118/CE. În acest sens, se va emite un certificat distinct pentru fiecare antrepozitar. Antrepozitarul trebuie să păstreze acest certificat în evidențele proprii potrivit prevederilor legale aplicabile în statul său membru.

2. a) Specificațiile generale cu privire la hârtia ce trebuie utilizată sunt stabilite în Jurnalul Oficial al Comunității Europene nr. C 164 din 1 iulie 1989.

Hârtia trebuie să fie albă pentru toate exemplarele și trebuie să aibă 210 mm x 297 mm cu o toleranță maximă de 5 mm în minus sau 8 mm în plus în ceea ce privește lungimea.

Certificatul de scutire se emite în două exemplare:

— un exemplar care se păstrează de expeditor;
— un exemplar care însoțește documentul administrativ electronic tipărit.

b) Orice spațiu neutilizat în căsuța 5.B se va bara, astfel încât să nu fie posibile adăugări.

c) Documentul trebuie completat lizibil și într-o manieră care să nu permită ștergerea datelor. Nu sunt permise ștersături sau corecturi. Documentul trebuie completat într-o limbă recunoscută de statul membru gazdă.

d) Dacă descrierea produselor (căsuța 5.B a certificatului) se referă la un formular de comandă întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru gazdă, instituția/persoana beneficiară va trebui să atașeze o traducere.

e) Pe de altă parte, dacă certificatul este întocmit în altă limbă decât cea recunoscută de statul membru al antrepozitarului, instituția/persoana beneficiară va anexa o traducere a informațiilor cu privire la produsele din căsuța 5.B.

f) Limbă recunoscută înseamnă una dintre limbile oficiale utilizate în statul membru sau orice altă limbă oficială din Comunitate, pe care statele membre o declară ca fiind utilizabilă în acest sens.

3. Prin declarația din căsuța 3 a certificatului, instituția/persoana beneficiară furnizează informațiile necesare pentru evaluarea solicitării de scutire în statul membru gazdă.

4. Prin declarația de la căsuța 4 a certificatului, instituția confirmă detaliile în căsuțele 1 și 3 a) ale documentului și certifică faptul că persoana beneficiară face parte din personalul instituției.

5. a) Trimiterea la formularul de comandă (căsuța 5.B) trebuie să conțină cel puțin data și numărul comenzii. Formularul de comandă trebuie să conțină toate elementele înscrise în căsuța 5 a certificatului. Dacă acest certificat trebuie vizat de autoritatea competentă a statului membru gazdă, formularul de comandă va trebui să fie și el vizat.

b) Indicația privind codul de accize al antrepozitarului autorizat.

c) Moneda se indică folosindu-se un cod din 3 litere, potrivit standardului internațional ISO DIS 4127, stabilit de Organizația Internațională de Standardizare.

6. Declarația instituției/persoanei beneficiare menționată anterior se autentifică la căsuța 6 prin ștampila autorității competente din statul membru gazdă. Autoritatea respectivă poate condiționa aprobarea de acordul unei alte autorități din statul membru în care se găsește. Obținerea acestui acord depinde de autoritatea competentă.

7. Pentru a simplifica procedura, autoritatea competentă poate dispensa instituția beneficiară de obligația de a solicita ștampila în cazul scutirii pentru utilizare oficială. Instituția beneficiară menționează această dispensă la căsuța 7 din certificat.

ANEXA Nr. 23

(Anexa nr. 51 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

CERERE

de restituire a accizei în baza prevederilor art. 206⁵⁶ din Codul fiscal

1. Denumirea solicitantului

.....

2. Adresa din România: localitatea, str.

nr., sectorul, codul poștal, codul de identificare fiscală

județul

În conformitate cu prevederile art. 206⁵⁶ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prin prezenta cerere solicităm restituirea accizelor aferente cantității de litri de, achiziționați conform centralizatorului anexat.

Solicităm restituirea prin virament în contul, deschis la

Numele și prenumele

Semnătura solicitantului

Data

ANEXA Nr. 24
(Anexa nr. 52 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție/depozitare

Sediul:
Județul Sectorul Localitatea
Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap.
Codul poștal Telefon/fax
Codul de accize/Codul de identificare fiscală

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație/navigație
în luna anul

Nr. crt.	Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Beneficiarul livrării								Cantitatea totală livrată (6 + 10)	Destinația produselor (aeronaive/ nave)	
			Antrepozite de depozitare				Alți beneficiari						
			Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
	TOTAL												

Certificată de conducerea antrepozitului
Numele și prenumele
Semnătura și ștampila

Data

ANEXA Nr. 25
(Anexa nr. 53 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru depozitare

Sediul:
Județul Sectorul Localitatea
Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap.
Codul poștal Telefon/fax
Codul de accize/Codul de identificare fiscală

JURNAL
privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv pentru aviație/navigație
în luna anul

Nr. crt.	Numărul și data facturii	Tipul produsului/ Cod NC	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziția			Beneficiarul livrării			Destinația produselor (aeronaive/ nave)
				Denumirea	Codul de identificare fiscală	Cantitatea achiziționată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al aeronavei/navei	Cantitatea	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	TOTAL									

Certificată de conducerea antrepozitului
Numele și prenumele
Semnătura și ștampila

Data

**MACHETELE
timbrelor și banderolelor**

a) Timbre pentru marcarea țigaretelor și produselor din tutun

— 45 mm —

— 22 mm —

b) Banderole pentru marcarea produselor intermediare și alcoolului etilic

— ambalaje individuale cu capacitatea peste sau egală cu 500 ml:

— 160 mm —

— 18 mm —

— 80 mm —

— 18 mm —

— ambalaje individuale cu capacitatea sub 500 ml:

— 120 mm —

— 18 mm —

— 60 mm —

— 18 mm —

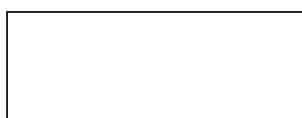
— ambalaje individuale cu capacitatea sub 50 ml:

— 60 mm —

— 18 mm —

— 40 mm —

— 18 mm —

ANEXA Nr. 27
(Anexa nr. 55 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Nr. din

C E R E R E
privind acordarea autorizației de importator/expeditor înregistrat

Societatea, cu sediul social în, str.
nr., înregistrat în registrul comerțului la nr. din data de, codul de identificare fiscală
....., telefon, fax, e-mail,
reprezentată prin, domiciliat în, str. nr.,
bl., sc., et., ap., sectorul, județul, posesorul buletinului/cărții de identitate seria
..... nr., eliberat/ă de, având funcția de, pe baza documentelor
anexate la dosar, solicit eliberarea autorizației de importator/expeditor înregistrat pentru următoarele produse:

1.
2.
3.

Data

Numele și prenumele
Semnătura și ștampila.....

ANEXA Nr. 28
(Anexa nr. 56 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

NOTA DE COMANDĂ nr.
pentru timbre/banderole din
(ziua) (luna) (anul)

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

.....
Codul de identificare fiscală
Codul de accize
Codul de marcare
Sediul:
Județul Sectorul..... Localitatea
Str. Nr.
Bl. Sc. Et. Ap.
Cod poștal
Telefon/fax

Dimensiunile marcajului	Tipul de produs	Cantitatea de marcaje — buc. —	Prețul unitar (fără T.V.A.) — lei —	Valoarea — lei —	Valoarea T.V.A. — lei —	Valoarea totală — lei —
TOTAL:	*		*			

Numele și prenumele
Semnătura și ștampila solicitantului

Data aprobării comenzii
Numărul marcajelor aprobate
Modalitatea de plată
Conducătorul autorității vamale teritoriale
Numele și prenumele
Semnătura și ștampila

EVIDENȚA
achiziționării, utilizării și returnării marcajelor în luna..... anul.....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

.....

Sediul:

Județul Sectorul Localitatea

Str. Nr. Bl. Sc. Et. Ap.

Codul poștal Telefon/fax

Cod de identificare fiscală

Codul de accize Codul de marcare

Nr. crt.		Numărul de timbre	Numărul de banderole
	Pentru producția internă		
1	Stoc la începutul lunii		
2	Cumpărări în cursul lunii		
3	TOTAL (rd.1+rd. 2)		
4	Marcaje utilizate pentru produsele din producția internă		
5	Marcaje deteriorate		
6	TOTAL marcaje utilizate (rd. 4+rd. 5)		
7	Stoc la sfârșitul lunii (rd.3 – rd.6)		
	Pentru achiziții intracomunitare sau achiziții din import		
1	Stoc la începutul lunii (la producător)		
2	Stoc la începutul lunii (la antrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/importator)		
3	Cumpărări în cursul lunii		
4	Expediate producătorului		
5	TOTAL marcaje la producător (rd.1+rd. 4)		
6	Marcaje reintroduse în țară		
7	Marcaje deteriorate în procesul de producție		
8	TOTAL marcaje utilizate de producător (rd. 6+rd. 7)		
9	Stoc la sfârșitul lunii la producător (rd. 5 – rd. 8)		
10	Stoc la sfârșitul lunii la antrepozitarul autorizat pentru depozitare/destinatarul înregistrat/importator (rd. 2 +rd. 3 – rd. 4)		

Verificat de

Data

Certificată de conducerea operatorului economic

Data

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

ANEXA Nr. 30
(Anexa nr. 58 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

EVIDENȚA
marcajelor deteriorate și a celor distruse

în luna..... anul.....

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat:

.....
Sediul:
Județul Sectorul Localitatea
Str. Nr.
Bl. Sc. Et. Ap. Codul poștal
Telefon/fax
Codul de identificare fiscală
Codul de accize
Codul de marcare

Nr. crt.	Cauzele deteriorării	Numărul de timbre	Numărul de banderole
TOTAL:	X		

Certificată de conducerea operatorului economic

Data

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

Autoritatea vamală teritorială

Verificat de

Semnătura

Data

ANEXA Nr. 31
(Anexa nr. 59 la Normele metodologice de aplicare
a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea antrepozitarului autorizat/destinatarului înregistrat/importatorului autorizat

.....

MARCAJE DETERIORATE

	Loc pentru lipire	

Numele și prenumele persoanei care le-a utilizat

.....

Semnătura

.....

Semnătura șefului de secție

.....

**Cu acest număr se încheie Monitorul Oficial al României, Partea I,
pe anul 2009.**

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Zile de apariție/săptămână	Greutate medie/apariție (grame)	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
					12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	5	50	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	90	1	50	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	215	5	60	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	600	5	15	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	7.200	5	50	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	400	5	25	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	60	1	30	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	—	2.500	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	—	3.500	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

